॥ श्रीः ॥

दमयन्तीकथा

अथवा

नलचम्पूः ।

महाकविश्रीत्रिविक्रमभट्टविरचिता ।

चण्डपालकृतया

विषमपदप्रकाशाख्यव्याख्यया सहिता ।

जयपुरराजधानीस्थैः

राजगुरुपर्वणीकरोपनामनारायणभट्ट- पण्डितदुर्गाप्रसाद- पाठशालाध्यापक-
पण्डितशिवदत्तैः, पाठान्तरानुक्रमणिकाशुद्धिपत्रैः
संयोज्य संशोधिता ।

सा च

मुम्बय्यां

निर्णयसागराख्यमुद्रणयन्त्रालयाधिपतिना मुद्रयित्वा प्रसिद्धिं नीता ।

शके १८०७ पार्थिवनामसंवत्सरे ।

भूमिका।

संप्रति हि चक्रवर्तिभूपालप्रोत्साहनेन विद्यावृद्धिमभिलषमाणेषु तत्र तत्र विद्वत्सु प्राचीनाप्रसिद्धान्वेदशास्त्रादिग्रन्थान्प्रकटीकुर्वत्सु सत्सु, श्रीमथुरापुष्कराख्यप्रसिद्धतरक्षेत्रद्वयान्तरालवर्तिजयपुराख्यराजधानीनिवासी दाक्षिणात्यमहाराष्ट्रजातीयो महाराजाधिराजविद्यागुरुत्वाश्रयपर्वणीकरकुलोत्पन्नः श्रीगङ्गारामभट्टपुत्रः श्रीगुरुचरणारविन्दलब्धशास्त्रदृष्टिः कश्चिदेकोऽहमपि पूर्वजसंगृहीतपुस्तकेषु प्राचीनतरमतिमनोहरं नलचम्पूनामकं काव्यग्रन्थमुपलभ्य लोके प्रायोऽप्रसिद्धस्यास्य प्रसिद्धिमभीप्समानः प्रथमं पुस्तकाल्पत्वेनप्रायोऽशुद्धस्य शोधनेप्रवृत्तोऽस्मि।

अथायं ग्रन्थः केन कदा कथं निर्मित इति जिज्ञासायामेतद्ग्रन्थस्य विवृत्तिनामकबृहट्टीकालिखितकिंवदन्तीतः किंचिदवगम्यते।

तथाहि।

"पुरा किल कस्मिँश्चित्पुरेऽधीतसकलशास्त्रो राजपूज्यः कश्चिद्देवादित्यनामा द्विजन्मा बभूव। तस्य जन्मारभ्याधीतकुकर्मानधीतविद्यस्त्रिविक्रम इति सुतोऽभूत्। एकदा हि केनचित्प्रयोजनेन देवादित्यभट्टे ग्रामान्तरं गते तदुद्वेजितः परमामर्षी कश्चिद्विपश्चित्तदन्तरं विचार्य तत्रागत्य 'राजन्, मया सह शास्त्रार्थं केनापि बुधेन कारय, अन्यथा जयपत्रं देहि' इति राज्ञे निवेदितवान्। अथ भूभृता 'देवादित्यमानय' इत्यादिष्टेन राजदूतेन तद्गृहं गत्वा तं ग्रामान्तरगतं निशम्य तत्पुत्र एव राजसभायां शास्त्रार्थार्थमाहूतः। अथ तेन त्रिविक्रमभट्टेन पश्चात्तापपरितप्तेन 'भगवति भारति, मयि मूर्खे कृपाकटाक्षपातं मुञ्च, अद्यात्रागतेन महापण्डितेन त्वद्भक्तस्य सर्वमपि यशो मा हीयेत, यथाहं तेन संवादं कृत्वा विजेष्ये' इति स्वगृहवासिनी पितृपराराधिता सरस्वती देवी समभ्यर्थिता। ततोऽपारकरुणानिधिरियम् 'यावत्त्वत्पितागमिष्यति तावत्त्वन्मुखे वसामि' इति प्रोचे। अथ प्राप्तसरस्वतीवरप्रसादः सोऽयं राजसभागतोऽनेककोटिभिस्तं पान्थपण्डितं पराजित्य प्रसन्नतरपार्थिववितीर्णानेकाभरणभूषितो गजस्कन्धाधिरूढः स्वगृहानानन्दितपरिजनस्वजनान्प्रतिनिवृत्य च 'यावत्पित्रागमनं मदीयमुखे सरस्वती वसतीति तावद्यशोऽर्थं कमपि प्रबन्धं करिष्यामि' इति संचिन्त्य, 'पुण्यश्लोको नलो राजा पुण्यश्लोको जनार्दनः। पुण्यश्लोका च वैदेही पुण्यश्लोको युधिष्ठिरः' इति पुराणात्पुण्यश्लोकनलस्य महाभारतीयवनपर्वान्तर्गतं सुचरित्रं गद्यपद्यैर्ग्रन्थितुमारब्धवान्। एवं प्रवृत्तस्यास्य सप्तमोच्छ्वाससमाप्तिदिवस एव

ग्रन्थसमाप्तिप्रतिबन्धकपित्रागमनेन मुखारविन्दान्निर्जगाम सरस्वती। तेनैष चम्पूग्रन्थोऽसमाप्तकथ एव स्थित इति गुरुमुखोद्गतः प्रवादः" इति।

अयं कविः श्लेषोक्तिचतुरोऽतिप्राचीनोऽतिप्रसिद्धश्चेति सरस्वतीप्राप्तवरप्रसादस्य नात्याश्चर्यकृत्। तथापि कस्मिन्समयेऽनेनेयं चम्पूर्विरचितेति किंचिदुच्यते। अत्र चम्प्वां प्रथमोच्छ्वासे कादम्बरीकथाकर्तृबाणभट्टस्य नामोल्लेखनेन, प्रसिद्धतरश्रीभोजराजविनिर्मितसरस्वतीकण्ठाभरणाख्यसाहित्यग्रन्थे 'पर्वतभेदिपवित्रं जैत्रं नरकस्य बहुमतङ्गहनम्। हरिमिव हरिमिव हरिमिव वहति पयः पश्यत पयोष्णी' (६ उ. २९ श्लो.) इत्येतच्चम्पूगतपद्यस्यैकावल्यलंकारोदाहरणेन च, बाणभट्टभोजराजसमयान्तरालसमये लब्धजन्मनानेनेयं नलचम्पूरुत्पादितेत्यनुमीयते। अस्याः, चण्डपालजैनकृतैका, गुणविनयगणिकृतैका, दामोदरभट्टकृतैकेति तिस्रष्टीका उपलभ्यन्ते। त्रिविक्रमप्रशंसायां च 'प्राच्याद्विष्णुपदीहेतोरपूर्वोऽयं त्रिविक्रमः। निर्ममे विमलं व्योम्नि यत्पदं यमुनामपि' इति पद्यं षष्ठोच्छ्वासारम्भे चण्डपालकृतटीकायामुपलभ्यते। अत एव घण्टामाघादिवद्यमुनात्रिविक्रमेति तस्य संज्ञान्तरम्।

अथ किंनाम चम्पूरिति चेत्। उच्यते। काव्यं हि तावद्दृश्यश्रव्यभेदेन द्विविधम्। तत्राद्यं रूपकोपरूपकभेदाद्द्विविधम्। द्वितीयं गद्यमयपद्यमयमिश्रभेदेन त्रिविधम्। इदमेव च मुख्यं पञ्चकाव्यम्। तत्र यन्मिश्रमित्युक्तं तदेव चम्पूः। 'गद्यपद्यमयं काव्यं चम्पूरित्यभिधीयते' इति साहित्यदर्पणोक्तेः। यथा रामायणचम्प्वादिः। इयं च चम्पूः सर्वास्वेव चम्पूषु मूर्धन्यभूतेति सहृदयहृदयविनोदायाधिजिगमिषूपकाराय चावश्यं प्रकटयितव्येति सर्वोऽप्ययं श्रमः सफलः स्यात्।

एवंभूतस्यास्य ग्रन्थस्य प्रकटीकरण उद्यतस्य संध्यावन्दनाद्याश्रमकर्मादिभिरलब्धविशेषसमयस्य व्यग्रीभूतहृदयस्य मम परममित्रेण लट्टूजी' इति प्रसिद्धाख्येन संस्कृतपाठशालाध्यापकपण्डितशिवदत्तेन, इतस्ततो द्वित्रपुस्तकसंपादनेन, तिसृषु टीकासुपरमोत्तमया विषमपदप्रकाशाख्यया व्याख्यया सह अनायासेनान्वयप्रदर्शकविषयविभागमण्डितमुद्रणोपयोगिनूतनपुस्तकलेखनेन, प्राप्तैकटीकापुस्तकस्य प्रथमोच्छ्वासेऽलब्धपत्रषट्कत्वात्तत्पूरणेन, टीकायां जैनव्याकरणीयसूत्राण्यपनीय सर्वत्र पाणिनीयव्याकरणसूत्रलेखनेन, क्वचित्क्वचिद्बृहट्टीकातट्टिप्पणीकरणेन एतद्ग्रन्थीययावत्पद्यानामकारादिवर्णरीत्यानुक्रमणीसंपादनेन, तथा मित्रवरपण्डितदुर्गाप्रसादशर्मणा च नूतनलिखितपुस्तकावलोकनेन प्रूफसंशोधनेन, आधुनिकानेकसंकेतावबोधनेन च साहाय्यमदायीति ताभ्यामतीव प्रसन्नान्तरात्मना धन्यवादमाशीर्वादं च वितरामि।

अथैवं परमपरिश्रमेण कृतशोधनस्यास्य ग्रन्थस्य प्रकटीभवनमवेक्षमाणः साम-

र्थ्याभावान्मुद्रणं कर्तुमनीप्समानः संप्रति विद्यारसिकशिरोमणये मुम्बयीनगरप्रतिष्ठिताय निर्णयसागरनामकमुद्रायन्त्रालयाधिपतये जावजीदादाजीतिनाम्ने श्रेष्ठिन इदं पुस्तकं समर्पितवान् । तेन स्वमुद्रया, मायया परमेश्वरेण विश्वमिव, इदं पुस्तकमेकमपि क्षणादेवानेकतां प्रापितमिति तमप्याशिषा संयोजयामि ।

अत्र परमदयालुभिर्यैर्यानि पुस्तकान्यत्र विषये वितीर्णानि तेऽपि धन्यास्तानि च धन्यानीति पुनः पुनरभ्याशासे जगदीश्वरमिति । । तानि च यथा ।

१ मूलपुस्तकम्-	राजगुरुमैथिलश्रीनरहरिशर्मणः ।
१ टीकापुस्तकम्- दामोदरकृता-	,,
१ बृहट्टीकासहितपुस्तकम्-	वैद्यश्रीकृष्णरामस्य ।
१ एवंभूतमेवान्यत्पुस्तकम्-	पण्डितदुर्गाप्रसादशर्मणः ।
१ चण्डपालटीकापुस्तकम्-	पण्डितशिवदत्तस्य ।
१ मूलपुस्तकम-	मम-
१ पुनार्द्वितीयम्-	,,
१ चण्डपालटीकापुस्तकम्-	,,
१ मूलपुस्तकम्-	खाडिल्करोपनामकस्यापाशास्त्रिणः।

इत्येवं परपरिश्रमेण वारंवारं कृतशोधनस्य पाठान्तरलेखनेनालंकृतस्य मुद्रणोत्तरं शुद्धिपत्रेण सनाथीकृतस्याप्यस्य ग्रन्थस्य प्रमादादिपुरुषस्वभावसुलभदोषात् यदि कुत्रचिद्दोष आपतेत्तं सकलसहृदयजनाः 'गच्छतः स्खलनं क्वापि भवत्येव प्रमादतः । हसन्ति दुर्जनास्तत्र समादधति सज्जनाः' इत्यभियुक्तोक्तेः समाधाय क्षाम्यन्त्विति कृताञ्जलिः प्रार्थयते

भट्टनारायणशर्मा ।

अथ

दमयन्तीकथा ।

विषमपदप्रकाशटीकया समेता ।

प्रथम उच्छ्वासः ।

जयति गिरिसुतायाः कामसंतापवाहि-
न्युरसि रसनिषेकश्चान्दनश्चन्द्रमौलिः ।
तदनु च विजयन्ते कीर्तिभाजां कवीना-
मसकृदमृतबिन्दुस्यन्दिनो वाग्विलासाः ॥ १ ॥

सृष्टिप्रबन्धे चतुराननस्य भावानशेषान्विलसद्विशेषान् ।
विवृण्वती स्वेन वचश्चयेन स्ताद्भारती बोधविवृद्धये वः ॥

शक्तिस्त्रिविक्रमस्येव जीयाल्लोकातिलङ्घनी ।
दमयन्तीप्रबन्धेन सदा बलिमतोदिता ॥

त्रैविक्रमाणि विषमाणि पदानि यानि
तेषां प्रकाशमभिनन्दति चण्डपालः ।
यं स्थायिभावघटनात्पटुदृष्टिभाजः
संप्राप्य बिभ्रतितरां रसनिर्भरत्वम् ॥

भङ्गश्लेषनिबन्धाः स्युर्गिरः संदेहमन्दिरम् ।
सम्यक्तदर्थनिश्चित्यै निबन्धोऽयं विधीयते ॥

प्रथममुपमेयमस्मिन्नुपमानमतो विचार्यते सम्यक् ।
अविरोधविरोधावपि गम्यावेवं क्रमेणैव ॥

क्वचन विशेषेण मया यथोचितसमासकारकप्रभृति ।
सुगमत्वान्न यदुक्तं तन्मतिमद्भिः स्वयं ज्ञेयम् ॥

सूक्ष्मार्थाः प्रस्फुरिष्यन्ते कुशाग्राग्र्यधियां स्वतः ।
तद्व्याख्योपेक्षिता प्रायः संक्षेपाय ततो मया ॥

सकलमङ्गलकारणं दुरितनिवारणमभिधेयोपयोगि चावश्यमेव शास्त्रादौ कविना

---

१ "या दुग्धापि न दुग्धेव कविदोग्धृभिरन्वहम् । हृदि नः संनिधत्तां सा सूक्तिधेनुः सरस्वती ॥" इति श्लोकः क्वचित्पुस्तके दृश्यते.

जयति मधुसहायः सर्वसंसारवल्ली-
जननजरठकन्दः कोऽपि कंदर्पदेवः ।
तदनु पुनरपाङ्गोत्सङ्गसंचारितानां
जयति तरुणयोषिल्लोचनानां विलासः ॥ २ ॥
अगाधान्तःपरिस्पन्दं[1] विबुधानन्दमन्दिरम् ।
वन्दे रसान्तरप्रौढं स्रोतः सारस्वतं वहत्[2] ॥ ३ ॥

किमपि प्रणेयं तदेतन्मनसि कृत्वाभीष्टदेवताप्रणतिपूर्वकमेव समारब्धव्यमिति पूर्वाचा-
र्यप्रणीतसमाचारमर्यादानुल्लङ्घनः सूक्तजलनिधिरपि जडैरलब्धमध्यो विचित्रपदपङ्क्तिस-
रित्पाथोवीचिसंघट्टः श्रीत्रिविक्रमभट्टः प्रतिपादनीयसर्वरसकथोपक्रमे सदाशृङ्गारत्वा-
दिन्द्रादीनेकान्तशान्तत्वाद्वीतरागप्रभृतीनपहाय सर्वरसात्मकं परमेश्वरं शंकरमेव प्रणु-
वन्नाह—**जयतीत्यादि** ॥ हैमवत्याः संबन्धिनि कामसंतापवाहिनि कंदर्पदेवपीडां
दधान उरसि चान्दनो रसनिषेक इव संतापापहरणाद्रौहिणद्रुमरसाभिषेक इव योऽसौ
भगवांश्चन्द्रमौलिः सुधांशुशेखरः स जयति सर्वोत्कृष्टो भवति । "सर्वोत्कृष्टश्च सर्वेषां
नमस्यः स्यात्" इति नमस्कारः प्रतीयते । नमस्कारेण च प्रबन्धकर्तृव्याख्यातृश्रोतृ-
णामिष्टफलसंपत्तिः । रसा निषिच्यन्तेऽस्मिन्निति रसनिषेको रसाधार इत्यप्येकदेशेन
प्रतिपत्तव्यम् । रसाश्च शृङ्गारादयः । तांश्च कवय एव व्यक्तीकर्तुं प्रभवन्ति । अतस्त-
दनु रसाधारस्य भगवतः पश्चाद्रसव्यक्तिनिमित्तानां कवीनां वाल्मीकिव्यासकालिदास-
प्रभृतीनां निरन्तररसाविष्कारिणो वाग्विलासा विजयन्ते ॥ अत्र च पूर्वार्धेन वक्ष्यमाण-
प्रबन्धार्थोऽपि सूच्यते—गिरिर्भीमनृपः । "गिरिर्भीमनृपे सूर्ये स्वभावे पर्वते जले"
इत्युक्तेः । तस्य सुताया दमयन्त्या दुर्वारस्मारविकारसंतप्त उरसि नलश्चन्दनरसनिषेको
भविष्यति । स च चन्द्रवंश्यानां मौलिर्मुकुटायमान इति ॥ १ ॥

स किंसहायः किंमूलः किमुपकरणश्च कामो यो जगतः शिवतातिभ्यां शिवाभ्या-
मपि स्वीकृत इत्याह—**जयतीति** ॥ कोऽप्यद्भुतवैभवः कंदर्पदेवो जयति । किंभूतः ।
मधुसहायो वसन्तसखः । नहि सखायमन्तरेण कश्चिन्महाकार्यकरणाय प्रवर्तते ।
तथा सर्वस्याः संसारवल्ल्या उत्पादनाय कठिनकन्दः । कठिनकन्दाद्ध्यविच्युता वीरुद्वृ-
द्धिः । कंदर्पदेवादनन्तरं पुनःपुनर्नेत्रापाङ्गप्रदेशक्रोडे कामुकजनलक्ष्यीकरणाय प्रवर्ति-
तानां नववयःसुन्दरीनेत्राणां कटाक्षादिविभ्रमो जयति ॥ २ ॥

अथ यदवाचि "तदनु च विजयन्ते वाग्विलासाः" इति तद्गुणानेव श्लोकत्रयेणा-
ह—**अगाधेति** ॥ सरस्वती भारती नदीविशेषश्च । तस्या इदं सारस्वतम् । स्रोतः

1 परिस्पन्दि. 2 महत्.

प्रसन्नाः कान्तिहारिण्यो नानाश्लेषविचक्षणाः ।
भवन्ति कस्यचित्पुण्यैर्मुखे वाचो गृहे स्त्रियः ॥ ४ ॥
किं कवेस्तेन काव्येन किं काण्डेन धनुष्मतः ।
परस्य हृदये लग्नं न घूर्णयति यच्छिरः ॥ ५ ॥

प्रवाहं वन्दे नमस्कुर्वे स्तुवे वा । नदीपक्षे प्रवाहस्य तद्धर्मत्वान्न किंचिद्दुर्घटम् । पंर भारतीपक्षेऽन्यधर्मस्यान्यत्रारोपलक्षणसमाधिना गिरां नैरन्तर्येऽपि स्रोतःशब्दः । यथा "उन्मिमील कमलं सरसीनां कैरवं च निमिमील मुहूर्तात्" इत्यत्रोन्मीलननिमीलने नेत्रधर्मावपि कमलकुमुदयोरारोपिते । किं कुर्वत् । वहत्प्रवर्तमानम् । पक्षे प्रसरत् । तथा अगाधो महार्थतयालब्धमध्योऽन्तर्मध्ये प्रकरणान्मनसि परिस्पन्दश्चमत्कारी स्फूर्तिविशेषो यस्य । पक्षेऽगाधो गम्भीरोऽन्तर्मध्ये परि समन्तात्स्पन्दश्चलनमावर्तविशेषो यस्य । तथा विबुधानां देवानां पण्डितानां वा हर्षस्थानम् । भारतीविलासेन हि सुराणामपि प्रमोदः संपद्यते । पक्षे वीनां पक्षिणां मध्ये बुधा राजहंसास्तेषां हर्षस्थानम् । तथा रसानां शृङ्गारादीनामन्तरेण विशेषेण प्रौढं प्रगल्भम् । पक्षे रसाया भूमेरन्तरे मध्ये प्रवहति स्म । कर्तरि क्तः । सरस्वती किल म्लेच्छदेशे न्यग्भूय तदन्ते पुनरुद्भवतीति लोकश्रुतिः ॥ ३ ॥

प्रसन्ना इति ॥ कीदृश्यो वाचः । नानानेकधा प्रसन्नाः प्रसादगुणोपेताः । शब्दगुणः प्रसाद ओजोमिश्रितशैथिल्यात्मा । अर्थगुणस्तु प्रसादो वैमल्यं झटित्यवबोधगोचरत्वम् । तथा च काव्यप्रकाशकारः—"श्रुतिमात्रेण शब्दानां येनार्थप्रत्ययो भवेत् । साधारणः समग्राणां स प्रसादो गुणः स्मृतः" इति । यद्वा प्रसन्नाः समासरहिताः । उक्तं च—"माधुर्यमभिवाञ्छन्तः प्रसादं च सुमेधसः । समासवन्ति भूयांसि न पदानि प्रयुञ्जते" इति । तथानेकधा कान्तिगुणेन हर्तुं मनो वशीकर्तुं शीलं यासाम् । शब्दगुणः कान्तिरौज्ज्वल्यम् । ग्राम्यादिभिरनभिप्रयुक्तत्वमिति यावत् । अर्थगुणस्तु कान्तिर्दीप्तरसत्वम् । तथा नाना शब्दगुणार्थगुणार्थालंकारशब्दालंकाररूपं चतुर्विधं श्लेषं विशेषेण चक्षते याः । शब्दगुणो मसृणत्वं श्लेषः । अर्थगुणस्तु श्लेषो घटना । शब्दकृतः शब्दालंकारः श्लेषः । अर्थकृतस्तु श्लेषोऽर्थालंकारः । स्त्रियस्तु प्रसन्नास्तोषान्विताः । तथा कान्त्या वपुषो गुणविशेषेण मनोज्ञाः । तथा नानानेकविधे स्पृष्टक—विद्धक—उद्धृष्ट—पीडन—लतावेष्टक—वृक्षाधिरूढ—तिलतण्डुल—क्षीरनीर—ऊरूपगूढ—जघनोपश्लेष—स्तनालिङ्गन—ललाटिक—रूपे द्वादशविध आलिङ्गने विचक्षणा दक्षाः ॥४॥५॥

---

1 तस्य.

अप्रगल्भाः पदन्यासे जननीरागहेतवः ।
सन्त्येके बहुलालापाः कवयो बालका इव ॥ ६ ॥
अक्षमालापवृत्तिज्ञा कुशासनपरिग्रहा ।
ब्राह्मीव दौर्जनी संसद्वन्दनीया समेखला ॥ ७ ॥
रोहणं सूक्तरत्नानां वृन्दं वन्दे विपश्चिताम् ।
यन्मध्यपतितो नीचः काचोऽप्युच्चैर्मणीयते ॥ ८ ॥

अथ कुकविनिन्दाव्याजेन विपरीतगिरामग्राह्यत्वमाह— **अप्रगल्भा इति** । एके कवयो बालका इव सन्ति । किंभूताः कवयः । पदानां सुप्तिङन्तरूपाणां न्यासे नैयत्यप्रयोगेऽप्रगल्भा अनिपुणाः । तथा जनानां विदुषां नीरागे रागाभावे हेतवः कारणम् । नहि तादृशां काव्यं श्रुत्वा रसिकानां कश्चिच्चमत्कारः संजायते । तथा बहुल आलापो येषाम् । एतेन निःसारवक्तृत्वोक्तिः । बालकास्तु पदन्यासे चरणक्षेपेऽनिपुणाः । तथा जनन्या मातू रागहेतवोऽनुरागकारणम् । तथा बह्वीर्लाला निष्ठीवनजलानि पिबन्तीति बहुलालापाः । यद्वा बह्व्यो लाला अप्स्वरूपा येषु ॥ "ऋक्पूः—" इति सूत्रेण समासान्तः ॥ ६ ॥

कारणं विनापि केचित्परोत्कर्षमसहिष्णवः । ततस्तानेव क्षुद्रान्काव्यप्रवृत्तिभङ्गहेतून्शब्दमात्रेण गौरवयन्नाह— **अक्षेति** ॥ दुष्टानां कृत्याकृत्यभव्याभव्यविशेषविवेकविकलानां जनानामियं दौर्जनी संसत्सभा वन्दनीया नमस्कार्येत्युपहासवाक्यम् । श्लेषतस्तु वन्दे गुप्तौ करणीया वन्दनीया । केव । ब्रह्मणां विप्राणामियं ब्राह्मी द्विजसभेव । यथा द्विजसभा वन्द्यते तथा दुर्जनसंसदपि वन्द्या । किंभूता दौर्जनी । अक्षमया रुषा संभाषणस्य वृत्तिं जानाति कोपोल्लापपरुषवाक्प्रसरा । तथा कुशासनस्य कुत्सितशिक्षणस्य स्वीकारो यस्याः । तथा समे साधावपि खला प्रतिपक्षभूता । द्विजसभा त्वक्षमालाया भ्रमणं जानाति या । तथा दर्भासनस्य स्वीकारो यस्याः । तथा मेखलया मौञ्ज्या सहिता ॥ ७ ॥

रोहणमिति ॥ सुभाषितान्येव रत्नानि तेषां प्रशस्तरत्नानां वा रोहणमुत्पत्तिस्थानं माणिक्यशैलो वा । कचबन्धे कच्यन्तेऽर्था अनेनास्मिन्वा काचः प्रबन्धः क्षारमृद्विकारश्च । विपश्चितो ह्येतादृशमपि प्रबन्धं व्याख्यानप्रागल्भ्यादनुगृह्योत्कर्षं लम्भयन्ति ॥ ८ ॥

---

१ सूक्ति. २ वृन्दे वृन्दम्.

अत्रिजातस्य या मूर्तिः शशिनः सज्जनस्य च।
क्व सावैरात्रिजातस्य तमसो दुर्जनस्य च॥ ९॥
निश्चितं ससुरः कोऽपि न कुलीनः समेमतिः।
सर्वथासुरसंबद्धं काव्यं यो नाभिनन्दति॥ १०॥
सदूषणापि निर्दोषा सखरापि सुकोमला।
नमस्तस्मै कृता येन रम्या रामायणी कथा॥ ११॥
व्यासः क्षमाभृतां श्रेष्ठो वन्द्यः स हिमवानिव।
सृष्टा गौरीदृशी येन भवे विस्तारिभारता॥ १२॥

आस्तां सज्जनदुर्जनयोः शीलेन साम्यम्। यावन्मूर्त्यापि महदन्तरमिति निरूपयन्नाह—**अत्रीति**॥ अत्रिमुनिजातस्य शशाङ्कस्य न त्रिभिर्जातस्य सज्जनस्य च या मूर्तिः सर्वाभीष्टा सा वै स्फुटं रात्रिजातस्य तमसस्त्रिजातस्य दुर्जनस्य च क्व। यतो दुर्जनस्य वैरा वैरप्रधाना। सज्जनस्य त्ववैरा॥ ९॥

निश्चितमिति॥ सुष्ठु रसाः शृङ्गारादयो यत्र तथा बद्धं रचितं काव्यं ग्रन्थं यो नाभिनन्दति स निश्चितं ध्रुवं ससुरो मद्यपः कोऽपि। नच कुलीनः नाभिजातः। सर्वथा समे साधावमतिः। असुरैः संबद्धं मिलितं काव्यं भृगुं यो न नन्दति स सुरो देवः कोऽपि। तथा न कौ भूम्यां लीन आश्लिष्टः। स्वर्ग एव तस्यावस्थानात्। तथा मा लक्ष्मीः, इः कामः, ताभ्यां सहितः समेर्विष्णुस्तत्र सेवनाय मतिर्यस्य। विष्णुपक्षीय इति भावः॥ १०॥

संप्रति वाग्विलासाधारानुदारान्वाल्मीकिप्रभृतीन्कतिचित्कवीन्वर्णयन्नाह—**सदूषणेति**॥ अपिर्विरोधे। स च दूषणखरयोर्दोषार्थकठिनार्थकत्वे भवेत्। परिहारस्तु दूषणखरौ राक्षसौ यत्र वर्णितौ। इहानुक्तोऽपि वाल्मीकिः प्रतीयते। "प्रौढविशेषणयोगाद्विशेष्यप्रतिपत्तिः" इति वचनात्। किं चासौ भगवान्मर्त्यलोके काव्यसृष्टिप्रथमवेधा निरुपमरमणीयकरामायणनिर्माणप्रवीणतयैव निर्दिश्यमानः प्रकृष्यते। नत्वितरसाधारणसंज्ञामात्रनिर्देशेन। अतएव कवितोत्कर्षचमत्कृतेन वाक्यसमाप्तिं प्रतीक्षितुमक्षमेण त्रिविक्रमेण वाक्यगर्भेऽपि तस्मै नम इति भक्तिप्रकर्षप्रकाशनमुक्तम्। अर्धयोर्व्यत्यासपाठे तु गर्भितदोषशङ्कैव न स्यात्॥ ११॥

व्यास इति॥ स कृष्णद्वैपायनो वन्द्यः। किंभूतः। क्षान्तानां मध्येऽतिशयेन

१ तस्मै नमः.

कर्णान्तविभ्रमभ्रान्तकृष्णार्जुनविलोचना ।
करोति कस्य नाह्लादं कथा कान्तेव भारती ॥ १२ ॥

शश्वद्बाणद्वितीयेन नमदाकारधारिणा ।
धनुषेव गुणाढ्येन निःशेषोरञ्जितो जनः ॥ १४ ॥

इत्थं काव्यकथाकथानकरसैरेषां कवीनाममी
विद्वांसः परिपूर्णकर्णहृदयाः कुम्भाः पयोभिर्यथा ।
वाचो वाच्यविवेकविक्लवधियामीदृग्विधा मादृशां
लप्स्यन्ते क्व किलावकाशमथवा सर्वंसहाः सूरयः ॥ १५ ॥

वाचः काठिन्यमायान्ति भङ्गश्लेषविशेषतः ।
नोद्वेगस्तत्र कर्तव्यो यस्मान्नैको रसः कवेः ॥ १६ ॥

प्रशस्यः । तथा येनेदृशी सर्वत्र विख्याता विस्तरणशीलं भारतं यस्यां सा भवे संसारे गीर्वाक्सृष्टा । क इव । हिमवानिव । किंभूतः सः । क्षमाभृतां भूभृतां श्रेष्ठः । तथा येन भवे शिवे रतानुरक्तैवंभूता गौरी सृष्टा । किंभूता । विस्तारिणी भा कान्तिर्यस्याः ॥ १२ ॥

कर्णेति ॥ कर्णस्य राधेयस्यान्ते विनाशे सति विभ्रमेण विस्मयेन वेर्गरुडस्य भ्रमेण वातिलाघवेन भ्रान्ता विचरितुं प्रवृत्ताः कृष्णपार्थधृतराष्ट्रा यस्याम् । केव । कान्तेव । किंभूता । श्रवणपर्यन्ते विलासेन भ्रान्ते स्फुरिते कृष्णार्जुने श्यामवलक्षे विलोचने नेत्रे यस्याः ॥ १२ ॥

शश्वदिति ॥ बाणः कविः शरश्च । गुणाढ्यकविर्बृहत्कथाकारो गुणेन ज्यया युक्तश्च । न मदाकारं स्तब्धत्वादिरूपं धरतीत्येवंशीलः कविः । बाणाकर्षणाय नमदाकारं धरतीत्येवंशीलं धनुः । रञ्जितः प्रमोदं प्रापितः । अरमत्यर्थं जितो जनः प्रतिपक्षलोकश्च ॥ १४ ॥

इत्थं कविवर्णनं संक्षिपन्नाह—**इत्थमिति** ॥ तर्हि कथाग्रथनप्रयत्नेन किमित्याह—**अथवेति** ॥ १५ ॥

भङ्गश्लेषमुक्तिविशेषेण संवृण्वन्नाह—**वाच इति** ॥ यतो हेतोः कवेः काव्यकर्तुर्नैको रसो नैका रुचिः प्रसक्तिलक्षणा व्युत्पत्तिलक्षणाप्यस्ति ॥ १६ ॥

काव्यस्याम्र[1]फलस्येव कोमलस्येतरस्य च।
बन्धच्छायाविशेषेण रसोऽप्यन्यादृशो भवेत्॥ १७॥

अस्ति समस्तमुनिमनुजवृन्दवृन्दारकवन्दनीयपादारविन्दस्य भगवतो विधेर्विश्वव्यापिव्यापारपारवश्यादवतीर्णस्य संसारचक्रे क्रतुक्रियाकाण्डशौण्डस्य शाण्डिल्यनाम्नो महर्षेर्वंशः॥ क॥

श्रूयन्ते च[2] यत्र श्रवणोचिताश्चन्दनपल्लवा इव[3] केचिदनूचानाः शुचयः[4] सत्यवाचो[5] विरञ्चिवर्चसोऽर्चनीयाचारा ब्रह्मविदो ब्राह्मणाः। पुण्यजनाश्च न च येऽलङ्कापुरुषाः, स[6]सूत्राश्च न च येऽलम्पटाः, प्रसिद्धाश्च न च येऽलम्पाकाः, कामवर्षाश्च न च येऽलङ्घनाः सन्मार्गस्य, नववयसोऽपि न च येऽलम्बालकाः, महाभारतिकाश्च न च येरङ्गोपजीविनः, सेविताप्सरसोऽपि न च येरम्भयान्विताः॥ख॥

किं बहुना।

जानन्ति हि गुणान्वक्तुं त[7]द्विधा एव तादृशाम्।
वेत्ति विश्वंभरा भारं गिरीणां गरिमाश्रयम्॥१८॥

ननु प्रसत्तिमार्गेण कोमलमेव काव्यं निबध्यताम्। किमितरेण व्युत्पत्तिमार्गेण भङ्गश्लेषकृतकाठिन्येनोद्वेगहेतुनेत्यत आह—**काव्यस्येति**॥ कोमलस्य प्रसन्नस्येतरस्य व्युत्पन्नस्य काव्यस्य रचनाचारुत्वेन रसोऽपि शृङ्गारादिरसोऽप्यन्यादृशोऽन्यरूपो व्युत्पत्तिचर्यया सोत्कर्ष इव स्यात्। कस्येव। आम्रफलस्येव। यथाम्रफलस्याकारवैसादृश्यं बन्धस्य वृन्तस्य नीलपीतादिच्छायायाश्च विशेषेण यावद्रसः स स्वादोऽप्यन्यादृग्भवति। बध्यतेऽनेनेति कृत्वा बन्धो वृन्तं फलारम्भकरसकणिकारूपो वा। काव्यपक्षे बन्धो रचना॥ १७॥ क॥

श्रूयन्त इति॥ यत्र महर्षेर्वंश ईदृशा ब्राह्मणाः श्रूयन्त इत्यन्वयः। कीदृशाः। श्रवण आकर्णन उचिता योग्याः। पुण्यरूपत्वात्। चन्दनपल्लवास्तु श्रवणयोः कर्णयोरवतंसीकरणाय योग्याः। पुण्यजना यातुधाना लङ्कावासिनो नेति विरोधः। पुण्याः पवित्रा जना लोका अलमत्यर्थं न कापुरुषा इति विरोधपरिहारेण ब्राह्मणाः प्रश-

१ फलस्यापि. २ च श्रवणोचिताः. ३ इव तत्र केचित्. ४ सूरयः. ५ सत्यवाचिनः. ६ सुसूत्राश्च. ७ तादृशाः.

तेषां वंशे विशदयशसां श्रीधरस्यात्मजोऽभू-
द्देवादित्यः स्वमतिविकसद्वेदविद्याविवेकः ।
उत्कल्लोलां दिशि दिशि जनाः कीर्तिपीयूषसिन्धुं
यस्याद्यापि श्रवणपुटकैः कूणिताक्षाः पिबन्ति ॥ १९ ॥
तैस्तैरात्मगुणैर्येन त्रिलोक्यास्तिलकायितम् ।
तस्मादस्मि सुतो जातो जाड्यपात्रं त्रिविक्रमः ॥ २० ॥
सोऽहं हंसायितुं मोहाद्बकः पङ्गुर्यथेच्छति ।
मन्दधीस्तद्वदिच्छामि कविवृन्दारकायितुम् ॥ २१ ॥
भङ्गश्लेषकथाबन्धं दुष्करं कुर्वता मया ।
दुर्गस्तरीतुमारब्धो बाहुभ्याममम्भसां पतिः ॥ २२ ॥
उत्फुल्लगल्लैरालापाः क्रियन्ते दुर्मुखैः सुखम् ।
जानाति हि पुनः सम्यक्कविरेव कवेः श्रमम् ॥ २३ ॥

स्यन्ते । एवमग्रेऽपि । तथा सूत्रेण तन्तुना सहिता अप्यत्यन्तं पटाभाववन्तः । सूत्रेणो-
पवीतेन वेदपाठेन वा युक्ता अपि न लम्पटा लालसाः । तथा प्रकर्षेण सिद्धा अग्निसं-
स्कारेण निष्ठां प्राप्ता अपि पूपाद्यास्ते कथमलं न पच्यन्ते स्म । प्रसिद्धा विख्याता न
लम्पाका लम्पटाः । तथा कामवर्षिणोऽपि नालं मेघाः । अभिलषितदातारोऽपि सन्मा-
र्गस्य लङ्घना न । तथाल्पावस्था अपि नालं शिशवः । तरुणावस्था अपि न दीर्घकेशाः ।
अग्निहोत्रित्वात् । तथा महान्तो नटा अपि न नृत्यभूम्युपजीविनः । महान्तो भारता-
ख्यायका अपि नात्यर्थं गोपान्नृपाज्जीवन्ति । "राजान्नं तेज आदत्ते" इति दोषश्रव-
णात् । तथा भुक्तदेवाङ्गना अपि न रम्भया युताः । सेवितानि जलप्रधानानि सरांसि
यैस्तथाविधा अपि न च येऽरमत्यर्थं भयान्विताः ॥ ख ॥ १८ ॥

तेषामिति ॥ कूणिताक्षाः सुखात्किंचिन्निमीलितनेत्राः ॥ १९ ॥ २० ॥

सोऽहमिति ॥ मोहादज्ञानाद्गतिमानपि बकः स्वभावसुभगगतेर्हंसस्यापेक्षया पङ्गुः ।
अथवा दैवात्कथंचिद्भग्नचरणत्वाद्बकः पङ्गुः ॥ २१ ॥

भङ्गेति ॥ यथा बाहुभ्यां दुस्तरः समुद्रस्तथा भङ्गश्लेषकथाबन्धोऽपि । दुष्कर
इत्यौपम्याद्वस्तुसंबन्धः । "अभवन्वस्तुसंबन्ध उपमा परिकल्पकः" इति ॥ २२ ॥

उत्फुल्लेति ॥ दुष्टमुखैः क्रियमाणत्वादालापा अपि दुष्टा निन्दाकराः ॥

1 वचसाम्. 2 नेमादित्यः. 3 सुमति. 4 निधिः. 5 उल्लापाः. 6 कविश्रमम्.

संगता सुरसार्थेन रम्या मेरुचिराश्रया।
नन्दनोद्यानमालेव स्वस्थैरालोक्यतां कथा ॥ २४ ॥
उदात्तनायकोपेता गुणवद्वृत्तमुक्तका।
चम्पूश्च हारयष्टिश्च केन न क्रियते हृदि ॥ २५ ॥

अस्ति समस्तविश्वंभराभोगभास्वल्ललामलीलायमानः, समानः सेव्यतया नाकलोकस्य, ग्राम्यकविकथाबन्ध इव नीरसस्यमनोहरः, भीम इव भारतालंकारभूतः, कान्ताकुचमण्डलस्पर्शी इवाग्रणीः सर्वविषयाणाम्, अनधीतव्याकरण इवादृष्टप्रकृतिनिपातोपसर्गलोपवर्णविकारः, पशुपतिजटाबन्ध इव विकसितकनककमलकुवलयोच्छलितरजःपुञ्जपिञ्जरितहंसावतंसया प्रचुरचलच्चको-

"उल्लापाः" इति पाठे काकुभाषितानि ॥ दुर्मुखैः स्वैरं क्रियन्ते। गल्लशब्दो ग्राम्योऽप्यत्र दुर्मुखानामकवीनां ग्राम्याणां निन्दाभिधाने प्रयुक्तः समुचित एव ॥ २३ ॥

संगतेति ॥ रुचिरो रम्य आश्रयो नलोपाख्यानलक्षणो यस्याः सेयं मम स्वस्थैरव्यग्रैरालोक्यतां विमृश्यताम्। स्वस्थे चित्ते बुद्धयः संचरन्ति। किंभूता। शोभनो रसः शृङ्गारादिर्यत्र तथोक्तेनार्थेन संगतोचिता। औचित्यं हि रसस्य परमरहस्यम्। उक्तं च—"अनौचित्यादृते नान्यद्रसभङ्गस्य कारणम्। प्रसिद्धौचित्यबन्धो हि रसस्योपनिषत्परा ॥" तथा रम्या भङ्गश्लेषोक्तिभिर्मनोहरा। पक्षे स्वः स्वर्गे तिष्ठन्तीति कृत्वा स्वस्थैः स्वर्गवासिभिः ॥ खर्परे शरि वा विसर्गलोपः ॥ किंभूता। सुराणां सार्थो वृन्दं तेन संगता कृतसङ्गा। तथा मेरुः सुरगिरिश्चिरमाश्रयो यस्याः ॥ २४ ॥

उदात्तेति ॥ उदात्तेन महात्मना नायकेन नलेनोपेता। तथौजःप्रसादादिगुणयुक्तं वृत्तं छन्दोबद्धं मुक्तकं गद्यात्मकं च यस्यां सा चम्पूर्गद्यपद्यमयी साङ्कोच्छ्वासा कथोदात्तेन महार्घेण नायकेन हारमध्यरत्नेनोपेता। तथा तन्तुमत्यो वृत्तमुक्ता वर्तुलमौक्तिकानि यस्यां सा मुक्ताहारलता च केन चित्ते वक्षसि च न क्रियते ॥ २५ ॥

अस्तीति ॥ "आ समुद्रात्तु वै पूर्वादा समुद्राच्च पश्चिमात्। तयोरेवान्तरं गिर्योरार्यावर्तं विदुर्बुधाः" इति मनूक्तलक्षण आर्यावर्तो नाम प्रसिद्धो देशोऽस्ति। किंभूतः। नी

१ आलोच्यताम्. २ प्रबन्धः. ३ जटाजूटबन्धः. ४ राजहंस.

रचक्रवाककारण्डवमण्डलीमण्डिततीरया भगीरथभूपालकीर्तिपताकया स्वर्गगमनसोपानवीथीयमानरिङ्गत्तरङ्गया गङ्गया पुण्यसलिलैः प्लावितश्चन्द्रभागालंकृतैकदेशश्च, सारः सकलसंसारचक्रस्य, शरण्यः पुण्यकारिणाम्, आरामो रामणीयककदलीवनस्य, धाम धर्मस्य, आस्पदं संपदाम्, आश्रयः श्रेयसाम्, आकरः साधु[2]व्यवहाररत्नानाम्, आचार्यभवनमार्यमर्यादोपदेशानामार्यावर्तो नाम देशः ॥ क ॥

यस्मिन्ननवरतधर्मै[3]कर्मोपदेशशान्तसमस्त[4]व्याधिव्यतिकराः पुरुषायुषजीविन्यः सकलसंसारसुखभाजः प्रजाः । तथाहि । कुष्ठयोगो गान्धिकापणेषु, स्फोटप्रवादो वैयाकरणेषु, संनिपातस्तालेषु, ग्रहसंक्रान्तिर्ज्योतिःशास्त्रेषु, भूतविकारवादः सांख्येषु, क्षयस्तिथिषु, गुल्मवृद्धिर्वनभूमिषु, गलग्रहा मत्स्येषु, गण्डकोत्थानं पर्वत[6]वनभूमिषु, शूलसंबन्धश्चण्डिकायतनेषु, दृश्यते न प्रजासु ॥ ख ॥

धान्येन च मनोज्ञः । पक्षेऽरसिकस्य मनोज्ञः । तथा भरतवर्षस्य मण्डनभूतः । पक्षे भारतस्येतिहासस्य । तथा विषयो देशः । पक्षे इन्द्रियार्थः । तथा न दृष्टः प्रकृतीनां निपातः स्वपदात्पतनम्, उपसर्गो धनापहारादिरुपद्रवः, लोपो देवदायब्रह्मदायाद्यपालनम्, वर्णविकारश्चातुर्वर्ण्याव्यवस्था यस्मिन् । पक्षे प्रकृतयो धात्वादयः, निपाताश्चादयः, उपसर्गाः प्रादयः, लोपः प्रसक्तस्यादर्शनम्, वर्णविकारोऽक्षरविकृतिः । तथा चन्द्रभागया नद्या चन्द्रखण्डेन च भूषितैकदेशः । क ॥

यस्मिन्निति ॥ कुष्ठमौषधविशेषो रोगविशेषश्च । स्फुट्यते व्यज्यतेऽर्थोऽनेनेति स्फोटो वैयाकरणप्रसिद्धं शब्दब्रह्म । स च वाक्यस्फोटः पदस्फोटश्चेति द्विधा नित्यश्च । तस्य प्रकर्षेण वादः कथनम् । स्फोटस्य पिटकस्य प्रवादश्च । संनिपात उभयहस्तयोजनम् । यदुक्तम्—"शस्यां दक्षिणहस्तेन तालं वामेन योजयेत् । उभयोर्हस्तयोः पातः संनिपातः स उच्यते ॥" वातपित्तश्लेष्मणामेकत्र योगो रोगविशेषश्च । ग्रहाणां सूर्यादीनां मेषादिराशौ संक्रान्तिः । ग्रहो बन्धनं तस्य संक्रान्तिश्च । भूतः प्रधानाख्यं तत्त्वं

१ रत्न. २ व्यवहाराणाम्. ३ धर्मकर्मोपशान्त; धर्म्यधर्मोपदेश; धर्मकर्मणोपशान्त. ४ समस्ताधिव्याधि; सर्वव्याधि. ५ मयोगः. ६ पर्वतभूमिषु.

यत्र चतुरगोपशोभिताः सङ्ग्रामा इव ग्रामाः, तुङ्गसकलभवनाः सर्वत्र नगा इव नगरप्रदेशाः, सदाचरणमण्डनानि नूपुराणीव पुराणि, सदानभोगाः प्रभञ्जना इव जनाः, प्रियालपनसाराणि यौवनानीव वनानि, विटपिहिताश्चेटिका इव वाटिकाः, निर्वृतिस्थानानि सुकलत्राणीवेक्षुक्षेत्रसत्राणि, जलाविलक्षणाः पशुपुरुषा इ-

मूलप्रकृतिः। ततो महान्। महतस्तस्मादहंकारः। अहंकाराच्च पञ्च तन्मात्राणि (पृथिव्यादिपञ्चतन्मात्राणि)। एवमष्टौ। तत एकादशेन्द्रियाणि पञ्च भूतानि चेति षोडश विकाराः। एवं चतुर्विंशति तत्त्वानि। पञ्चविंशस्तु पुरुषः। तथा च—"मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त। षोडशकस्तु विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः" इति सांख्याः। ततश्च तेष्वेव भूतविकाराणां वादः प्रमाणतर्कसाधनोपालम्भः सिद्धान्ताविरुद्धः पञ्चावयवोपपन्नः पक्षप्रतिपक्षपरिग्रहः। पक्षे भूतस्य प्रेतस्य विकारः। क्षयः सूर्योदयकालावृत्तित्वं रोगविशेषश्च। गुल्मः स्तम्बो रुग्वा। गले ग्रहणं बडिशेन रोगविशेषश्च। गण्डकाः खड्गिपशवो ह्रस्वस्फोटका वा। शूल आयुधविशेषो रोगविशेषश्च॥ ख॥

यत्रेति॥ यत्र देश एते पदार्थाः। तद्यथा। येषु परिषन्मण्डपेषु ग्रामवृद्धा उपविशन्ति ते चतुरास्तैस्तथा गोपैरुपशोभिताः। यद्वा चतुरैर्दक्षैर्गोपैः पाशुपाल्यजीविभिरुपशोभिताः। गोशब्दस्य पशुमात्रवचनत्वात्। सङ्ग्रामपक्षे "च" इति छेदनीयम्। तुङ्गान्युच्चानि सकलानि सर्वाणि संपूर्णानि वा भवनानि गृहा यत्र। नगाश्च तुङ्गैः पुंनागैरुपलक्षितं कलभैरिभडिम्भैः सहितं वनं यत्र। पुंनागकरिपोतयुता इत्यर्थः। यद्विश्वप्रकाशः—"तुङ्गः पुंनागनागयोः। तुङ्गः स्यादुन्नतेऽन्यवत्"। पुराणि शोभनमाचरणमेव मण्डनं यत्र। नूपुराणि सर्वथा चरणभूषणानि। दानभोगाभ्यां सहिता जनाः। शश्वन्नभोगा वायवः। दयितानां सकामोल्लापेन साराणि यौवनानि। वनानि प्रियालं राजादनं पनसं चेयृति प्राप्नुवन्ति। विटपिभ्यस्तरुभ्यो हिता वाटिकाः। चेटिका दास्यस्तु विटैः पिहिता वेष्टिताः। इक्षुक्षेत्रे सत्राणि दानशालाः। निर्वृत्या वृतेरभावेन स्वच्छन्दं स्थीयते यत्र। निर्वृतेः सुखस्यास्पदानि कलत्राणि। तडागभागा जलाविला जलार्थिभिः सदा सेव्यतया जलपिच्छिलाः क्षणाः अवतारादितीरप्रदेशा यत्र। यद्वा जलैराविला नीरन्ध्राः पूर्णाः क्षणाः खातकानि यत्र। अगाधाः। पशुपुरुषास्तु जडा विलक्षणा व्यपेतशाखाः। यद्वा अविभिर्मेण्ढैर्लक्ष्यन्ते। यद्वावीन्मेण्ढाँल्लक्षयन्ति। पश्चात्कर्मधारयः। प्रत्यक्षादिप्रमाणरहिताश्च। कूपा भग्नकुम्भकर्णाः स्फुटितघटकण्ठाः। घन प्राचुराः

१ चतुरङ्ग. २ क्षेत्राणि.

वाप्रमाणास्तडागभागाः, कुपितकपिकुलाकुलिता[1] लङ्केश्वरकिंकरा इव भग्नकुम्भकर्णघनस्वापाः कूपाः, पीवरोधसः सरित इव गावः, सतीव्रतापदोषाः सूर्यद्युतय इव कुलस्त्रियः ॥ क ॥

यत्र च मनोहारिसारसद्वन्द्वास्तत्पुरुषेण द्विगुना चाधिष्ठिताः कादम्बरीगद्यबन्धा इव दृश्यमानबहुव्रीहयः केदाराः ॥ ख ॥

किं बहुना ।

नास्ति सा नगरी यत्र न वापी न पयोधरा ।
दृश्यते न च यत्र स्त्री नवापीनपयोधरा ॥ २६ ॥

स्वाः स्वकीयाः पातालमूलोत्था न तु प्रवाहादिपूरिता आपः पानीयानि येषु । यद्वा घनस्वा बहुद्रव्या आपो येषु । वापीकूपादौ हि जीर्णोद्धारार्थं निधिर्भवतीति ख्यातिः । किंकरास्तु भग्नः श्रीरामागमनकथनेन कुम्भकर्णस्य रक्षसो घनः प्रचुरः षण्मासावधिकः स्वापः शयनं यैः । गावः पीवरं च तदूधश्च पीवरोधस्तस्मात्पीवरोधसो हेतोः सरित इव । यद्वा पीवरमूध आपीनं येषाम् । अत्र " गोशब्दो धेन्वर्थोऽपि स्त्रीनरलिङ्गः " इति व्याडिः । ततः पुंस्त्वादनङ् न । सरितस्तु पीवं स्थूलं रोधस्तटं यासाम् । कुलस्त्रियः सतीव्रतेनापगता नष्टा दोषाः कलङ्का यासाम् । सूर्यद्युतयस्तु तीव्रतापदोषेण सहिताः ॥ क ॥

यत्रेति ॥ किंभूताः केदाराः । मनोहारीणि सारसानां द्वन्द्वानि येषु । तथा तत्पुरुषेण तत्स्वामिना द्विगुना गोयुगयुक्तेनाधिष्ठिताः बहवोऽपि गावः सन्ति । द्विगुनेति चोपलक्षणम् । अथवा चकारोऽप्यर्थे । द्विगुनापि तत्पुरुषेणाधिष्ठिताः । तथा दृश्यमाना बहवो व्रीहयो येष्विति भूमेः सस्यसंपदुक्ता । गद्यबन्धास्तु मनोहारिणः साराः श्रेष्ठाः । सद्वन्द्वाः द्वन्द्वसमाससहिताः । तथा तत्पुरुषेण द्विगुना च समासेनाधिष्ठिताः । तथा दृश्यमानबहुव्रीहिसमासाः । तथा च द्वन्द्वतत्पुरुषद्विगुबहुव्रीहिसमासबहुला इत्यर्थः ॥ ख ॥

नास्ति सेति ॥ यत्र देशे सा कापि नगरी नास्ति । यस्यां न वापी निपानम् । न पयोधरा पयःप्रधाना भूमिः । न च तरुणी पीनस्तनी स्त्री दृश्यते । यदि पुनस्तत्त्रयमपि चतुर्थपादेन विशेषणीकर्तुमाग्रहस्तर्हि पयोभूम्योरेवं व्याख्यायते । " णु स्तुतौ " । नवं स्तुतिमाप्नुताऽभीक्ष्णमिति नवापिनी । तथाभूते इनपयसी स्वामिजले धरतीति तथोक्ता

१ कुलित.

अपि च ।

भवन्ति फाल्गुने मासि[1] वृक्षशाखा विपल्लवाः ।

जायन्ते न तु[2] लोकस्य कदापि च[3] विपल्लवाः ॥ २७ ॥

यत्र[4] सौराज्यरञ्जितमनसः सकलसमृद्धि[5]वर्धितमहोत्सवपरम्परारम्भनिर्भराः, सततमकुलीनं कुलीनाः, प्राप्तविमानमप्राप्तविमानभङ्गाः[6], कतिपयवसुविराजित[7]मनेकवसवः, समुपहसन्ति स्वर्गवासिनं जनं जनाः ॥ क ॥

कथं चासौ स्वर्गान्न[8] विशिष्यते ॥ ख ॥

यत्र गृहे गृहे गौर्यः स्त्रियः, महेश्वरो[9] लोकः, सश्रीका हरयः, पदे पदे धनदाः सन्ति लोकपालाः । केवलं न सुराधिपो राजा । न[10] च विनायकः कश्चित् ॥ ग ॥

वापी । भूस्तु वपन्त्यभीक्ष्णमिति वापिनः कर्षकास्तेषामिना आजीवहेतुत्वात्स्वामिनः पयोधरा मेघा यस्यां तथाभूता । पश्चान्नञ्संबन्धः । अवृष्टिनिष्पाद्यसस्येति भावः । अयमर्थस्तेनाहः । प्रशस्तस्वामिपयस्का वापी, अवृष्टिनिष्पादितसस्या भूमिः, तरुणी पीनस्तनी च कान्ता, यस्यां दृश्यते सैव नगरी यत्र देशेऽस्तीति । अथवा यत्र देशे सा नगरी नास्ति यस्यां नगर्यां वापी स्त्री च न दृश्यते । कीदृशी वापी । न न पयोधरा । अपि तु पयोधरा । नञ्द्वयस्य प्रकृतार्थसूचकत्वात् । स्त्री च किंभूता । नवा तरुणी । तथा पीनपयोधरा । सर्वास्वपि नगरीषु पयोधरा वाप्यस्तरुण्यः पीनस्तन्यश्च स्त्रियो दृश्यन्त इति भावः ॥ २६ ॥

भवन्तीति ॥ शाखा विगतपल्लवा यत्र भवन्ति । जनस्य विपदां लवा अपि न स्युः ॥ २७ ॥

यत्रेति ॥ यत्र जनाः स्वर्गिणमपि न्यक्कुर्वन्ति । कुलीना अभिजाताः । विमानता तिरस्कारः । वसु धनम् । पक्षे कुः पृथ्वी तस्यां लीनाः । विमानं देवयानम् । वसवोऽष्टौ ध्रुवादयः । देवन्यक्कारस्तुल्यार्थे व्याख्येयः ॥ क ॥

कथं चायं स्वर्गान्नाधिकः ॥ ख ॥

यत्रेति ॥ गौर्यो गौराङ्ग्यः शुद्धोभयान्वया वा स्त्रियः । महानीश्वरोऽतिसमृद्धः । सह-

---

१ मासे. २ च. ३ न. ४ यत्र च. ५ समृद्धिवृद्धिवर्धित. ६ सङ्गाः. ७ राजित. ८ स स्वर्गलोकान्न. ९ सर्वत्र महेश्वरः. १० न विनायकः.

यत्र चलतासंबन्धः कलिकोपक्रमश्च पादपेषु दृश्यते न पुं-रुषेषु[1] ॥ क ॥

यत्र चमरकवार्ता परमहिमोपघातश्च तुहिनाचलस्थलीषु श्रूयते न प्रजासु ॥ ख ॥

यश्च नीतिमत्पुरुषाधिष्ठितोऽप्यनीतिः, सवटोऽप्यवटसंकुलः, कारूपयुतोऽप्यगतरूपशोभः ॥ ग ॥

यत्र च गुरुव्यतिक्रमं नक्षत्रराशयः, मात्राकलहं लेखशालिकाः, मित्रोदयद्वेषमुलूकाः, अपत्यत्यागं कोकिलाः, बन्धुजीवविघातं[2] ग्रीष्मदिवसाः, कुर्वन्ति न जनाः[3] ॥ घ ॥

श्रिया शोभया सश्रीकाः। हरयोऽश्वाः। धनप्रदा नृपाः। स्वर्गे त्वेकस्मिन्नेव गृहे गौरी उमा। एक एव महेश्वरः शिवः। सलक्ष्मीको विष्णुरेक एव। न बहवः। धनदः कुबेर एकस्मिन्नेव स्थान एक एव। केवलं परम्। अधिपिबतीत्यधिपः। सुराया मद्यस्याधिपः सुराधिपो न राजा। नच कोऽपि विरुद्धनायकः। सुरामधिपिबतीति वाक्ये लक्ष्यदूषणमण्प्रसङ्गात्। सुराप्रपावत्। स्वर्गे तु सुराणामधिप इन्द्रः। विनायको गणेशः ॥ ग ॥

यत्रेति ॥ लतासंबन्धो वल्लीयोगः। कलिकाया उपक्रमः। पक्षे "चलतासंबन्धः" इति समुदितं पदम्। चलता लौल्यम्। कलिः कलहः। कोपः क्रुध्। तयोः क्रमः ॥ क ॥

यत्रेति ॥ चमरका गोविशेषाः। परममुत्कृष्टं हिमं तुहिनम् ॥ पक्षे मरको मरणबाहुल्यम्। परस्य महिमा माहात्म्यम्। तस्योपघातः ॥ ख ॥

यश्चेति ॥ न विद्यत ईतिरुपद्रवोऽस्मिन्नित्यनीतिः। वटा न्यग्रोधाः। अवटाः कूपादिगर्ताः। कारवः शिल्पिनः। तथा न गता न भ्रष्टा रूपशोभा यस्य। अगैर्नगैस्तरुभिश्चोपशोभा यस्येति वा ॥ अपिर्विरोधे ॥ स च तुल्यार्थव्याख्यया। कुत्सितमीषद्वारूपं कारूपम् ॥ ग ॥

यत्र चेति ॥ इदमेते कुर्वन्ति न जनाः। गुरुर्बृहस्पतिः। मात्रा वर्णावयवः। मित्रः सूर्यः। बन्धुजीवं बन्धूकम्। पक्षे सुगमम्। मात्रा जनन्या सह ॥ घ ॥

१ सत्पुरुषेषु. २ घातम्. ३ प्रजाः.

किं बहुना।

देशः पुण्यतमोद्देशः कस्यासौ न प्रियो भवेत्।
युक्तोऽनुक्रोशसंपन्नैर्यो जनैरिव योजनैः ॥ २८ ॥

तस्य विषयस्य मध्ये निषधो नामास्ति जनपदः प्रथितः।
तत्र पुरी पुरुषोत्तमनिवासयोग्यास्ति निषधेति ॥ २९ ॥

जननीतिमुदितमनसा सततं सुस्वामिना कृतानन्दा।
सा नगरी नगतनया गौरीव मनोहरा भाति ॥ ३० ॥

यस्यामभ्रंलिहेन्द्रनीलशालशिखरसहस्रनिर्भृतांशुजालबालशाद्वलाङ्कुराग्रग्रासलालसाः स्खलन्तः खे खेदयन्ति मध्येदिनं सादिनं रविरथतुरंगमाः ॥ क ॥

यस्यां च स्फटिकमणिशिलानिबद्धभवनप्राङ्गणगतासु संचरद्गृहिणीचरणालक्तकपदपङ्क्तिषु पतन्ति निर्मलसलिलाभ्यन्तरतरत्तरुणारुणकमलकाङ्क्षया मुग्धमधुपपटलानि ॥ ख ॥

देश इति ॥ अनुक्रोशेन कृपया संपन्नैर्जनैर्युक्तोऽसौ देशः सर्वस्यापि प्रियः। पक्षेऽनुक्रोशे संपन्नान्यन्नजलतृणादिभिः समृद्धानि। अथवानुगताः परस्परसंबद्धाः क्रोशा अनुक्रोशास्तैः संपन्नानि ॥ २८ ॥

तस्येति ॥ पुरुषोत्तमो विष्णुः पुंश्रेयांश्च ॥ २९ ॥

जनेति ॥ जनस्य नीत्या हृष्टमनसा सुप्रभुणा कृतहर्षा। तथा न भ्रष्टनया अपि तु सन्नीतिमती। सा पुरी रम्या भाति। यत एवानष्टनया अतएव जनो नीतिमान्। गौरी तु नगस्य हिमाद्रेस्तनया। तथा जननी मातेति हेतोर्हृष्टमनसा। अतएव शोभनेन हर्षोचिताकृतिसुन्दरेण स्वामिना स्कन्देन कृतानन्दा। तथा मनसि हरो यस्याः ॥ ३० ॥

यस्यामिति ॥ शालः प्राकारः। इन्द्रनीलमणिकिरणान्नीलतृणतुल्याँल्लिलिक्षवः सप्तसप्तिसप्तयः स्खलन्ति ॥ क ॥

यस्यां चेति ॥ स्फटिकस्य सलिलं पदपङ्क्तेश्च कमलमुपमानम् ॥ ख ॥

---

१ नासौ. २ निःसृतांशुः. ३ ग्रासग्रहणलालसाः. ४ स्खलन्तः खेदयन्ति. ५ मध्यंदिने. ६ तुरंगाः. ७ संगतासु. ८ निपतन्ति.

यस्यां च विविधमणिनिर्मितवासभवनभव्यभित्तिषु स्वच्छासु स्वां छायामवलोकयन्त्यः कृतापरस्त्रीशङ्काः कथमपि प्रत्यानीयन्ते प्रियैः प्रियतमाः ॥ क ॥

यस्यां च दिव्यदेवकुलालंकृताः स्वर्गा इव मार्गाः, सततमपांसुवसनाः सागरा इव नागराः, समत्तवारणानि वनानीव भवनानि, सुरसेनान्विताः स्वर्गभूपा इव कूपाः, अधिकंधरोद्देशमुद्भासयन्तो हारा इव विहाराः ॥ ख ॥

यस्यां च बहुलक्षणाः सुधावन्तो दृश्यन्तेऽन्तः प्रचुराः प्रासादा बहिश्च वारणेन्द्राः । सुशोभितरङ्गाः समालोक्यन्तेऽन्तः संगीतशाला बहिश्च क्रीडाकमलदीर्घिकाः । बहुधान्यनिरुद्धाः कथमप्यभिगम्यन्तेऽन्तः पण्यस्त्रियो बहिश्च क्षेत्रभूमयः । नानाशुकविभूषणाः शोभन्तेऽन्तः सभा बहिश्च सहकारवनराजयः । ससौगन्धिकप्रसारा विराजन्तेऽन्तर्विपणयो बहिश्च सलिलाशयाः ॥ ग ॥

यस्यां चेति ॥ दिवि भवैरिव दिव्यै रम्यैर्देवकुलैर्देवगृहैः । पक्षे दिव्यैः स्वर्गोद्भवैः कल्पद्रुमादिभिर्देवानां कुलैरन्वयैर्वालंकृताः । अपांसु रेणुरहितं वसनं वस्त्रं येषाम् । पक्षे सुष्ठु वसन्त्येष्विति सुवसनाः । "अपाम्" इति कर्तरि षष्ठी । जलाधारा इत्यर्थः । मत्तवारणोऽपाश्रयो मत्तेभश्च । सुरसेन सुजलेन । स्वर्गभूपास्तु सुरसेनया त्रिदशसैन्येनान्विताः । अधिकमिति क्रियाविशेषणम् । धरोद्देशः पृथ्वीप्रदेशः । विहाराश्चैत्यानि । पक्षे कंधरोद्देश इत्यधिकंधरोद्देशम् । विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावः ॥ ख ॥

यस्यां चेति ॥ क्षणो भूमिका । सुधा लेपविशेषः । पक्षे बहूनि लक्षणानि येषाम् । तथा सुष्ठु धावन्तः । रङ्गो नर्तनस्थानम् । पक्षे सुशोभिनस्तरङ्गा येषु । बहुधेति भिन्नं पदम् । अन्यैर्विटैर्निरुद्धाः । पक्षे बहुभिर्धान्यैर्निरुद्धाः । आशुकविः शीघ्रकविः । पक्षे शुकाः पक्षिणः । सुगन्धीनि द्रव्याणि पण्यमेषां ते सौगन्धिका वणिजः कल्हाराणि वा । प्रसारो लघ्वापणो विस्तरश्च ॥ ग ॥

---

१ विनिर्मिता. २ स्वर्भूपः. ३ संगीतकशाला. ४ प्रसरा. ५ राजन्ते.

किं बहुना।

भूमयो बहिरन्तश्च नानारामोपशोभिताः।
कुर्वन्ति सर्वदा यत्र विचित्रवयसां मुदम्॥ ३१॥

यस्यां च भक्तभाजो[1] देवतायतनेषु देवताः संनिधाना दृश्यन्ते हट्टेषु वणिग्जनाः। अक्षरसावधानाः कविगोष्ठीषु कवयो विलोक्यन्ते द्यूतस्थानेषु द्यूतकाराः। कान्तारागप्रियाः करिणो राजद्वारेषु संचरन्ति वेश्याङ्गणेषु भुजङ्गाः॥ क॥

यस्यां च चतुरुदधिवेलाविराजितसकलधराचक्रचूडामणौ मणिकर्मनिर्मितरम्यहर्म्यतया[2] सुरपतिपुरीपराभवकारिण्याम्। अव्ययभावो[3] व्याकरणोपसर्गेषु न धनिनां धनेषु। दानविच्छित्तिरुन्माद्यत्करिकपोलमण्डलेषु न त्यागिगृहेषु। भोगभङ्गो भुजङ्गेषु न विलासिलोकेषु। स्नेहक्षयो रजनिविरामविरमत्प्रदीपपात्रेषु न प्रतिपन्नजनहृदयेषु। कूटप्रयोगो गीततानविशेषेषु न व्यवहारेषु। वृत्तिकलहो वैयाकरणच्छात्रेषु न स्वामिभृत्येषु। स्थानकभेदश्चित्रकेषु[4] न सत्पुरुषेषु॥ ख॥

भूमय इति॥ बाह्ये आरामैर्मध्ये रामाभिरुपशोभिताः। यस्यां रम्यवयसां यूनां विविधपक्षिणां च मुदं कुर्वन्ति। वपुष्मतां कालकृतावस्था पक्षी च वयः॥ ३१॥

यस्यां चेति॥ भक्तो भक्तिमान्। भक्तं चान्नम्। संनिधानं नैकट्यम्। सन्निधिश्च। अक्षरं वर्णः। पक्षे अक्षः पाशकः। अक्षरसे स्थितमवधानं येषाम्। कान्तारे वने अगः सल्लक्यादिवृक्षस्तत्प्रियाः। पक्षे कान्ता वधूः॥ क॥

यस्यां चेति॥ अव्ययभावोऽव्ययत्वम्। पक्षे व्ययो दानादिनोपयोगस्तदभावः। दानविच्छित्तिर्मदशोभा त्यागविच्छेदश्च। भोगः सर्पवपुर्विलासश्च। भङ्ग आमर्दनम्। कुण्डलीकरणमिति यावत्। व्याघातश्च। स्नेहस्तैलादिः प्रेमा वा। प्रतिपन्नानि परस्परप्रतीतानि च तानि जनहृदयानि च। गीतस्य ताना द्वये। एके कूटाख्याः पञ्चत्रिंशत्। अन्ये च शुद्धाख्याश्चतुर्दश। एवमेकोनपञ्चाशत्। तेषां विशेषेषु कूटशब्दप्रयोगः। पक्षे कूटं कपटं प्रयोगो व्यापारः। वृत्तिः शास्त्रविवरणम्। आजीवनं च। स्थानक-

---

१ भक्तिभाजो. २ हर्म्यरम्यतया. ३ अव्ययीभावो. ४ चित्रेषु.

किं बहुना ।

त्रिदिवपुरसमृद्धिस्पर्धया भान्ति यस्यां
सुरसदनशिखाग्रेष्वाग्रहग्रन्थिनद्धाः ।
नभसि पवनवेल्लत्पल्लवैरुल्लसद्भिः
परममिह वहन्त्यो वैभवं वैजयन्त्यः ॥ ३२ ॥

अपि च ।

चार्वी सदा सदाचारसज्जसज्जनसेविता ।
नगरी न गरीयस्या संपदा सा विवर्जिता ॥ ३३ ॥

तस्यामासीन्निजभुजयुगलबलविदलितसकलवैरिवृन्दसुन्दरीनेत्रनीलोत्पलगलद्बहलबाष्पपूरप्लवमान[1]प्रतापराजहंसः, सकलजलनिधि[2]वेलावननिखातकीर्तिस्तम्भभूषितभुवनवलयः, विश्वंभरा[3]भोग इव बहुधारणक्षमः, प्रासाद इव नवसुधाहारी, रविरिवानेकधामाश्रयः । दनुजलोक[4] इव सदानवः स्त्रीजनस्य, वसिष्ठ इव विश्वा-

भेदः संमुखं पराङ्मुखं संपूर्णावयवरूपं पार्श्वागतम् । ततो भागद्वयेनैकतः पततान्यत्र च चटता क्रमेण ऋजु ऋज्वागतव्यर्धाक्षार्धऋजुसंज्ञानि चेति स्थितस्थानकानि पञ्च । गमनमालीढं त्वरितं त्रिभङ्गमित्याख्यानि च चत्वारि गच्छत्स्थानकानीति । एवं च नवानां स्थानकानां भेदश्चित्रेषु । पक्षे स्थानकस्य रक्षणीयनगरादेर्भेद उपजापो न सत्पुरुषेषु सत्त्वात् ॥ ख ॥

त्रिदिवेति ॥ सुराणां सदनानि प्रासादा विमानानि च । आगृह्यन्त एभिरित्याग्रहा अङ्कुटकास्तेषु ये ग्रन्थयस्तैर्नद्धाः । वेल्लत्पल्लवैश्चलदञ्चलैः । उल्लसद्भी राजद्भिः । वैभवं माहात्म्यम् । सर्वोऽपि । विजिगीषुर्बद्धपरिकरः पताकां दर्शयतीति भावः ॥ ३२ ॥

चार्वीति ॥ चार्वी मनोज्ञा । सततं साध्वाचारप्रह्वसाधुश्रिता सा नगरी पुरी गरीयसा श्रिया न त्यक्ता ॥ ३३ ॥

तस्यामिति ॥ शत्रुकान्ताश्रुपूरे तरन्प्रताप एव राजहंसो यस्य । तथा जयस्तम्भैर्भूषितभूमण्डलः । तथा स्तम्भोपमदोर्दण्डे न्यस्ता शालभञ्जिकेव जयलक्ष्मीर्यस्य । स वीरसेनसूनुर्नल इति प्रसिद्धो नृप आसीत् । बहुधानेकशो रणे क्षमः । पक्षे बहूनां धा-

---

१ प्लवप्लवमानः. २ जलधि. ३ वसुंधरा. ४ दनुलोक.

मित्रत्रासजननः, जनमेजय इव परीक्षितनयः, परशुराम इव परशुभासितः, राघव इवालघुकोदण्डभङ्गरञ्जितजनकः, सुमेरुरिव जातरूपसंपत्तिः, तुहिनाचल इव पुण्यभागीरथीसहितः, चिन्तामणिः प्रणयिनाम्, अग्रणीः साङ्ग्रामिकाणाम्, उपाध्यायोऽध्ययनविदाम्, आदर्शो दर्शनीयानाम्, आचार्यः शौर्यशालिनाम्; उपदेशकः शं[1]स्त्रशास्त्रस्य, परिवृढो दृढप्रहारिणाम्, अं[2]ग्रगण्यः पुण्यकारिणाम्,अपश्चिमो विपश्चिताम्, अपाश्चात्यस्त्यागवताम्, अचरमश्चातुर्याचार्याणाम्, अपर्यन्तभूभाराधारस्तम्भभूतभुजकाण्डकीलितशालभञ्जिकायमानविजयश्रीः, श्रीवीरसेनसूनुः, समस्तजगत्प्रासादशिरःशेखरीभूतकान्तकीर्तिध्वजो, राजा, राज्यलक्ष्मीकरेणुकाचापलसंयमनशृङ्खलः, खलवृन्दकन्दलदावानलो नलो नाम ॥ क ॥

यस्येन्दुकुन्दकुमुदकान्तयः सकललोककर्णप्रियातिथयो गुणाः सततमेकब्रह्माण्डसंपुटसंकीर्णनिवासव्यसनविषादिनः पुनरनेकब्रह्माण्डकोटिघटनामभ्यर्थयमाना इव भगवतो विश्वसृजः कमलसंभवस्य कँ[3]र्णलग्नाः स्वँ[4]र्गलोकमधिवसन्ति स्म ॥ ख ॥

रणे क्षमः। आभोगः पूर्णता। वसुधां देवद्विजसंबद्धां हरत्येवंशीलो न। पक्षे नवया सुधया लेपविशेषेण हारी रम्यः॥ अनेकधा सप्ताङ्गत्वाद्बहुधा माया लक्ष्म्या आश्रयः। पक्षेऽनेकस्य प्रचुरस्य धाम्न आश्रयः॥ सदा नित्यं नवो रम्यतयापूर्व एव। पक्षे दानवैः सह॥ विश्वेषाममित्राणां त्रासकृत्। पक्षे विश्वामित्रो मुनिः॥ परीक्षितो नयः षाड्गुण्यं येन। पक्षे परीक्षेरभिमन्युसुतस्य सुतः। परस्मिञ्छुभे आसितः। पक्षे परशुः कुठारः॥ अलघुको गौरवार्हः। तथा दण्डस्य वधपरिक्लेशार्थहरणलक्षणस्य भङ्गेन मुक्त्या रञ्जितलोकः। पक्षे बृहद्धनुर्भङ्गहर्षितजनकाख्यनृपः॥ जाता रूपसंपत्तिर्यस्य। पक्षे जातरूपं सुवर्णं संपत्तिर्यस्य॥ पुण्यभजनशीलो। रथवान्। हितैः सह। पक्षे पुण्यगङ्गान्वितः॥ प्रणयिनामर्थिनां चिन्तितप्रदो मणिरिव ॥ जगतः प्रासादः कीर्तेश्च ध्वज उपमानम् ॥ क ॥

यस्येति ॥ यस्य नलस्य प्राचुर्यादेकस्मिन्ब्रह्माण्डेऽमान्तोऽनेकब्रह्माण्डनिर्माणं कार-

१ शस्त्रशास्त्रेषु. २ अग्रेगण्यः. ३ कर्णलग्नाः. ४ स्वर्लोक.

यस्मिंश्च राजनि जनितजनानन्दे नन्दयति मेदिनीम्, गीतेषु जातिसंकराः, तालेषु नानालयभङ्गाः, नृत्येषु विषमकरणप्रयोगाः, वाद्येषु दण्डकरप्रहाराः, पुण्यकर्मारम्भेषु प्रबन्धाः, सारिद्यूतेषु[1] पाशप्रयोगाः, पुष्पितकेतकीषु हस्तच्छेदाः, न्यग्रोधेषु[2] पादकल्पनाः, कञ्चुकमण्डनेषु नेत्रविकर्तनानि[3], आसन्[4] । न प्रजासु ॥ क ॥

यश्च कोऽप्यन्यादृश एव लोकपालः । तथाहि । अपूर्वो विबुधपतिः, अदण्डकरो धर्मराजः, अजघन्यः प्रचेताः, अनुत्तरो धनदः ॥ ख ॥

यिष्यन्त इव स्वर्गिभिर्नित्यमेव श्लाघ्यमानत्वात्कर्णलग्नाः श्रुतौ विज्ञापनार्थं निकटीभूताः ॥ ख ॥

यस्मिश्चेति ॥ गीतादिष्वेव जातिसंकरादीनि न प्रजास्विति परिसंख्ययावधारणम् ॥ गीतेषु नन्दयन्तीप्रभृतयो जातयोऽष्टादश । तासु संकरो मिश्रप्रतीतिः । पक्षे जातयो विप्राद्याः । संकरोऽनुचितसंबन्धेन विप्लवः ॥ तालश्चञ्चत्पुटादिः । लया द्रुतमध्यविलम्बितलक्षणाः । पक्षे आलयो गृहम् ॥ करणानि तलपुष्पपटादीन्यष्टोत्तरशतसंख्यानि । पक्षे विषमात्स्वार्थे कः । रणो युद्धम् ॥ दण्डः कोणः । करः पाणिः । पक्षे दण्डो वधादिः । करो राज्ञे देयोंऽशः । प्रहारो घातनम् । प्रबन्धाः सातत्यानि प्रकृष्टबन्धाश्च ॥ पाशो बन्धो बन्धनरज्जुश्च ॥ सारयो हि दायैर्वध्यन्ते । अक्षार्थस्तु पाशक एव प्रतीतः ॥ हस्तः केतकीगर्भः पाणिश्च ॥ पादस्य मूलस्य रचना । न्यग्रोधपादपः पादान्रचयति कल्पयति । पक्षे पादस्याङ्घ्रेः कल्पना कर्तनम् ॥ नेत्रं वस्त्रविशेषो नयनं च । विशेषेणाङ्गप्रमाणेन कर्तनं विकर्तनं विखण्डनं च ॥ क ॥

यश्चेति ॥ कोऽपि विस्मयहेतुः । लोकं जगत्पालयन्ति ये तेभ्योऽन्यादृशो विसदृश एव लोकं प्रजां पालयतीति कृत्वा लोकपालः ॥ स्वोक्तमेव दृढयति— तथाहीत्यादिना ॥ यतो विबुधानां सुराणां पतिः सपूर्वः पूर्वदिग्युक्तत्वात् । नलस्त्वपूर्व उत्कृष्टो विबुधानां विदुषां पतिः ॥ दण्डपाणिर्यमः । नलस्तु न दण्डो वधादिः, करो राज्ञे देयोंऽशो यस्मादित्यदण्डकरः । तथा धर्मप्रधानो राजा धर्मराजः । धर्मविजयत्वात् ॥ प्रचेता वरुणः सह जघन्यया पश्चिमया वर्तते । नलस्त्वजघन्योऽकुत्सितः प्रकृष्टचेताश्च । यदुक्तम्— "जघन्यं चरमे शिश्ने जघन्यं गर्हितेऽन्यवत्" ॥ धनदः कुबेरः सहोत्तरया दिशा वर्तते । नलस्तु न विद्यते उत्तर उत्कृष्टोऽस्मादित्यनुत्तरः । तथा धनं ददातीति धनदः ॥ ख ॥

1 सारद्यूतेषु. 2 न्यग्रोधपादपेषु. 3 कर्तनानि. 4 न प्रजानामासन्.

येन प्रचण्डदोर्दण्डमण्डपमण्डलीविश्रान्तविजयश्रिया श्रवणोत्पलदलायमानमानिनीमानलुण्टाकलोचनेन पृथ्वी प्रिया च कामरूपधारिणी सातेन भुक्ता ॥ क ॥

यस्याः सकलजनमनोहारिविशेषकम् ,पृथुललाटमण्डलम् , अभिलषणीयकान्तयः कुन्तलाः, श्लाघनीयो नासिक्यभागः, बहुलवलीकः सरोमालिकालंकारश्च मध्यदेशः, प्रकटितकामकोटिविलासः काञ्चीप्रदेशः ॥ ख ॥

किं बहुना।

यस्याः कृष्णागुरुचन्दनामोदबहुलकुचाभोगभूषणा नृत्यतीवाङ्गरङ्गे रमणीयतया निरुपमा नवा यौवनश्रीः ॥ ग ॥

येनेति ॥ विजयता सुनेत्रेण येन भूः कान्ता च सातेन सुखेन निर्विष्टा भुक्ता। सातं सुखम् ॥ यदमरसिंहः—"शर्मसातसुखानि च" इति ॥ कामरूपो देशविशेषः। प्रिया तु काम्यत इति काममभिलषणीयं रूपम्, काममतिशयेन रूपं वा धरतीत्येवंशीला ॥ क ॥

यस्या इति ॥ यस्या भुवः विशेषक-लाट-कुन्तल-नासिक्य-मध्यदेश-काञ्चीइत्येवंरूपा देशाः। लवली लताविशेषः। सरसां मालिका श्रेणिः। कामकोटिनाम्नी देवी ॥ प्रियापक्षे विशेषकं तिलकम्। ललाटमलकम्। कुन्तलाः केशाः। नासिकायां भवो नासिक्यः। मध्यदेश उदरम्। बहुला बह्वचो बलय उदररेखा यत्र। तथा सह रोमपङ्क्तिमण्डनेन ॥ प्रकटितानङ्गोत्कर्षविलासः काञ्चीप्रदेशः श्रोणी ॥ ख ॥

यस्या इति ॥ अङ्केऽङ्गाख्यदेश एव रङ्गे नर्तनस्थाने निरुपमवायौ सति वनश्रीर्नृत्यतीव ॥ वाततरलनमेव नर्तनम्। कृष्णा पिप्पली। अगरुचन्दनौ वृक्षविशेषौ। तेषामामोदः। बहूनां लकुचानामाभोगो विस्तारः। तौ भूषणं यस्याः। पक्षे चर्चावशात्कालागरुचन्दनयोरामोदेन व्याप्तस्तनविस्तारमण्डना। नवेति यौवनश्रीरिति च भिन्नम् ॥ ग ॥

---

१ येन च. २ कृष्णागरु.

किं चान्यत् ।

अन्य एव नवावतारः स कोऽपि पुरुषोत्तमो योनमीनरूपदूषितः, नाङ्गीकृतविश्वविश्वंभराभारोऽपि[1] कूर्मीकृतात्मा, न वराहवपुषा क्लेशेन पृथ्वीं बभार, न च नरसिंहः संमुत्सन्नहिरण्यकशिपुः,[2] न बलिराजबन्धनविधौ वामनोदैन्यमकरोत्, नापि रामोलङ्केश्वरश्रियमपाहरत्, नापि बुद्धः कल्किकुलावतारी ॥ क ॥

किं बहुना ।[3]

धन्यास्ते दिवसाः स येषु समभूद्भूपालचूडामणि-
र्लोकालोकगिरीन्द्रमुद्रितमहीविश्रान्तकीर्तिर्नलः ।

किं चेति ॥ कोऽप्यपरिच्छेद्यमहिमा । तथा नवः पूर्वविलक्षणोऽवतारो जन्म यस्य स तथाभूतः । यदि वा "णु स्तुतौ" इत्यस्य नवाः स्तुतयोऽवतार्यन्ते यस्मिन्निति स्तवास्पदम् । सर्वोर्वीपतिभ्योऽन्योऽसाधारण एव स नलो राजा । पुरुषेषूत्तमः ॥ तथा अमो रोगोऽस्यास्तीत्यमी । नामी अनमी नीरोगः । यदि वा नमयति शत्रूनवश्यमिति कृत्वा नमी । प्रतापाक्रान्तारिचक्र इत्यर्थः ॥ तथा न रूपे दूषितः । तथा स्वीकृतधराधुरोऽपि न कूर्मिभङ्गुरः । कुत्सितोर्मिः पीडा यस्य स कूर्मिः । अङ्गीकृतभारो हि पीडावान्भवति । यदुक्तम्—"ऊर्मिः पीडाजवोत्कण्ठाभङ्गप्राकाश्यवीचिषु" । तथा वरमाहवं पुष्णता क्लेशेन न धरामपि तु सुखेनेत्यर्थः ॥ नरेषु सिंहः शौर्यात् । नच समुत्सन्नं हिरण्यं धनं कशिपु भोजनाच्छादनादि यस्मात् ॥ तथा बलिनां राज्ञां बन्धने विधाने वा मनोदैन्यं न चाकरोत् ॥ रामः सुन्दरः । अलमत्यर्थं कस्य ब्रह्मण ईश्वरस्य शंभोश्च श्रियं नापि न च हृतवान् । देवस्वापहारी नेत्यर्थः । ब्रह्मेशौ देवानामुपलक्षणम् ॥ बुद्धो विद्वान्न पापिकुलोत्पन्नः ॥ अन्य एव पुराणपुरुषाद्दशावताराद्विसदृश एव । नवावतारो नवसंख्यावतारः । कोऽप्ययं पुरुषोत्तमो विष्णुरित्युक्तिलेशः ॥ तत्पक्षे मीनकूर्मवराहनरसिंहवामनरामबुद्धकल्किनोऽवताराः । हिरण्यकशिपुबलिलङ्केश्वरास्तत्प्रतिपक्षाः ॥ रामः परशुरामोऽपि । तदा । अलमिति भित्त्वा कु ईषदीश्वरः केश्वरः सहस्रार्जुनो जमदग्निहोमार्जुनीमात्रहरणात् ॥ रामः कृष्णः । तथा केन वायुनेष्टे समर्थो भवति पवनाशनत्वात् । यद्वा कस्य पानीयस्य यमुनाह्रदलक्षणस्येश्वरः स्वामी केश्वरः कालीयसर्पस्तस्य श्रियमपजहार ॥ क ॥

1 नाङ्गीकृतविश्वंभरा. 2 समुच्छिन्न. 3 किं च.

लोकास्तेऽपि चिरंतनाः सुकृतिनस्त्वद्वक्त्रपङ्केरुहे
यैर्विस्फारितनेत्रपत्रपुटकैर्लावण्यमास्वादितम् ॥३४॥

अपिच।

ये कुन्दद्युतयः समस्तभुवनैः कर्णावतंसीकृता
यैः सर्वत्र शलाकयेव लिखितैर्दिग्भित्तयश्चित्रिताः।
यैर्वक्तुं हृदि कल्पितैरपि वयं हर्षेण रोमाञ्चिता-
स्तेषां पार्थिवपुंगवः स महतामेको गुणानां निधिः ॥३५॥

यस्य च युधिष्ठिरस्येव न क्वचिदपार्थो वचनक्रमः, मरुमण्डलमिवापापं मानसम्, महानसमिव सूपकारसारं कर्म, कार्मुकमिव सत्कोटिगुणं दानम्, दानवकुलमिव दृष्टवृषपर्वोत्सवं राज्यम्, राजीवमिव भ्रमरहितं सर्वदा हृदयम् ॥ क ॥

यश्च परमहेलाभिरतोऽप्यपारदारिकः। शान्तनुतनयोऽपि न कुरूपयुक्तः ॥ ख ॥

किं बहुना।

सदाहंसाकुलं बिभ्रन्मानसं प्रचलज्जलम्।

यस्य चेति ॥ अर्थादपेतोऽपार्थः। अन्यत्र पृथाया अपत्यत्वात्। अपापं निष्पापम्। पक्षेऽपेता आपो यस्मात् ॥ सुष्ठु उपकारेण सारम्। पक्षे सूपकारैः सूदैः सारम् ॥ सत्पात्रप्रतिपादनाद्दानं सच्छोभनम्। कोटिः संख्या। पक्षे कोटिरटनिः। गुणो ज्या ॥ वृषो धर्मः। पर्व पौर्णमास्यादि उत्सवः पुत्रजन्मविवाहादिस्ते दृष्टा अनुष्ठिता यत्र। पक्षे वृषपर्वा दानवः ॥ भ्रमः संशयः। पक्षे भ्रमरेभ्यो हितम् ॥ क ॥

यश्चेति ॥ हेला शृङ्गारचेष्टा। यद्वा पर उत्कृष्टो मह उत्सवो यस्यां तस्यामिलायां पृथ्व्यां रतः ॥ राजन्वती हि मही सदुत्सवा। विरोधे महेला स्त्री ॥ शान्तश्चासौ नुतनयश्च। शान्तो जितेन्द्रियः। तथा नुतः स्तुतो नयो नीतिर्यस्य ॥ तथा न कुत्सितरूपयुक्तः। पक्षे शान्तनुपुत्रो गाङ्गेयः कुरूणां क्षत्रियाणामुपयोगी ॥ ख ॥

सदेति ॥ भूभृतो गिरयो नृपाश्च। तन्नाथत्वं द्वयोरपि ॥ सत्यप्येवं हिमाचलो यस्य साम्यं नायाति। यतः। सदाहं सखेदम्। साकुलं व्यग्रम्। प्रचलत्कम्प-

१ यस्य. युधिष्ठिर इव.

क्ष्माभृन्नाथोऽपि नो याति यस्य साम्यं हिमाचलः ॥ ३६ ॥

अपि च ।

नक्षत्रभूः क्षत्रकुलप्रसूतेर्युक्तो नभोगैः खलु भोगभाजः ।
सुजातरूपोऽपि न याति यस्य समानतां कांचन काञ्चनाद्रिः ॥ ३७॥

तस्य च महामहीपतेरस्ति स्म प्रशस्तिस्तम्भः सकलश्रुतिशास्त्रशासनाक्षरमालिकानाम्, न्यग्रोधपादपः पुण्यकर्मप्ररोहाणाम्, आकरः साधुव्यवहाररत्नानाम्, इन्दुः पार्थिवनीतिज्योत्स्नायाः, कन्दः सकलकलाङ्कुरकलापस्य, सागरः समस्तपुरुषगुणमणीनाम्, आलानस्तम्भश्चपलराज्यलक्ष्मीकरेणुकायाः, सकलभुवनव्यापारपारावारनौकर्णधारः, सुधाम्भोनिधिडिण्डीरपिण्डपाण्डुरयशःकुशेशयखण्डमण्डितसकलसंसारसराः, सरागीकृतसमस्तपार्थिवानुजीवी, जीवितसमः, प्राणसमः, हृदयसमः, शरीरमात्रभिन्नो द्वितीय इवात्मा, कुलक्रमागतः, संक्रान्तिदर्पणः सुखदुःखयोः, स्वभावानुरक्तः, शुचिः, सत्यपूतवाक्, कृतज्ञः, ब्राह्मणः सालङ्कायनस्य सूनुः श्रुतशीलो नाम महामन्त्री ॥ क ॥

मानम् । जडं व्यामूढम् । मानसं चेतः । बिभर्ति ॥ सिद्धान्ते तु मानसं सरः । सदेति भिन्नम् । प्रचलज्जलं यत्र ॥ शेषं प्रतीतम् । आकुलशब्दो भावप्रधानो यथा तिष्ठन्ति च निराकुलाः ॥ ३६ ॥

नक्षत्रेति ॥ यस्य नलस्य काञ्चनाद्रिर्मेरुः कांचन कांचिदपि समानतां नायाति । सुष्ठु जातरूपं सुवर्णं यत्र ॥ नलपक्षे रूपं सौन्दर्यम् । अतो द्वयोरपि सुजातरूपत्वात्साम्ये निषेधः । यतो नायं क्षत्राद्भवति स्म । तथा भोगैर्न युक्तः ॥ नलस्तु क्षत्रप्रसूतिर्भोगभाक् ॥ सिद्धान्ते तु नक्षत्राणां भूः स्थानम् ॥ तथा नभसि गच्छन्ति ये तैर्नभोगैर्देवैर्युक्तः ॥ ३७ ॥

तस्य चेति ॥ तस्य नरपतेः श्रुतशीलो नामामात्योऽस्ति स्म आसीत् ॥ यशसां कु-

१ हिमालयः. २ च महीपतेः. ३ मयास्तप्रशस्तिस्तम्भः. ४ पुण्यकर्मारम्भप्ररोहाणाम्. ५ व्यापारनौकर्णधारः. ६ संसारकासारः. ७ सत्यवाक्. ८ सालङ्कायनसूनुः.

मित्रं च मन्त्री च सुहृत्प्रियश्च विद्यावयःशीलगुणैः समानः।
बभूव भूपस्य स तस्य विप्रो विश्वंभराभारसहः सहायः॥ २८॥

अपिच।

ब्रह्मण्योऽपि ब्रह्मवित्तापहारी स्त्रीयुक्तोऽपि प्रायशो विप्रयुक्तः।
सद्वेषोऽपि द्वेषनिर्मुक्तचेताः को वा तादृग्दृश्यते श्रूयते वा॥ २९॥

अथ स पार्थिवस्तस्मिन्नमात्ये परिजनपरिवृढे प्रौढप्रेमणि[2] निगूढमन्त्रे[3] मन्त्रिणि तृणीकृतस्त्रैणविषयरसे सौराज्यरागजनने जननीयमाने[4] जनस्य, सर्वोपधाशुद्धबुद्धौ निधाय राज्यप्राज्यचिन्ताभारमभिनवयौवनारम्भरमणीये रम्यरमणीजननयनहृदयप्रिये प्रियंगुभासि[5] जितमदनमहस्यपहसितसुरासुरसौभाग्ययशसि विस्मापितसमस्तजनमनसि लसल्लावण्यपुञ्जपराजितसकलसमुद्राम्भसि[6] कान्तिकटाक्षितचन्द्रमसि वयसि वर्तमानो मानितमानिनीजनयौवनसर्वस्वः[7] स्वयमनवरतं[8] सकलसंसारसुखसंदोहमन्वभूत्॥ क॥

तथाहि।

कदाचिदनुत्पन्नविषमरणभयो गरुड इवाहितापकारी हरिवाहनविलासमकरोत्॥ ख॥

शेशयानि, संसारस्य सर उपमानम्॥ क॥

ब्रह्मण्य इति॥ ब्रह्मणे हितो ब्रह्मण्यः॥ तथा ब्रह्म नेत्ति॥ तथा तापहारी॥ तथा विप्रैर्द्विजैर्युक्तः॥ तथा सञ्शोभनो वेषो यस्य॥ विरो शः सुगम एव। ब्रह्मवित्तं ब्रह्मस्वम्। विप्रयुक्तो वियुक्तः॥ २८॥ २९॥

अथेति॥ अथानन्तरमेवंवर्णनीयेऽमात्ये राज्यभारं निवेश्यैवंवर्णनीये वयसि वर्तमानो राजा सुखातिशयं सिषेवे॥ क॥

कदाचिदिति॥ असंजातविषमयुद्धभीरहितानामपकारी। हरिरश्वस्तस्य वाहनं वाह्यालीप्रवहणम्। स एव विलासः। पक्षे विषान्मरणभयम्। अहिः सर्पः।

१ च. २ प्रौढप्रेम्णि. ३ गूढमन्त्रे. ४ जननीसमाने. ५ प्रियङ्गुमञ्जरीभासि. ६ पराजितसमुद्राम्भसि. ७ मानिनीयौवनसारसर्वस्वः. ८ अनवरतसकल.

४

कदाचिच्चन्द्रमौलिरिव मदनबाणासनातिमुक्तशरसंछादितायां पर्वतभुवि विजहार ॥ क ॥

कदाचिदच्युत इव शिशिरकमलाकरावगाहनोत्पन्नपुलककोरकिततनुरनन्तभोगभाक्सुखमन्वतिष्ठत् ॥ ख ॥

कदाचिन्नलिनयोनिरिव राजसभावस्थितः प्रजाव्यापारमचिन्तयत् ॥ ग ॥

कदाचिन्मयूर इव कान्तोन्नमत्पयोधरमण्डलीविलासेन हर्षमभजत् ॥ घ ॥

कदाचिन्नक्षत्रराशिरिवाश्विन्या सेनया[1] समन्वितो मृगानुसारी वेहुशष्पवनमार्गे[2] बभ्राम ॥ ङ ॥

हरेर्विष्णोर्वाहनविलासो यानलीला ॥ ख ॥

कदाचिदिति ॥ मदनो बाणोऽसनोऽतिमुक्तकः शरश्च मुञ्ज एभिर्वृक्षैः सम्यक्छादितायां पर्वतक्षोण्याम् । पक्षे मदनः कामस्तस्य बाणासनं धनुस्तत्प्रक्षिप्तैः शरैर्बाणैर्विधुरायां पर्वतभुवि । पर्वताद्भवति स्मेति पार्वत्याम् ॥ क ॥

कदाचिदिति ॥ कमलानामाकरो वनम् । पक्षे कमलायाः श्रियाः करः पाणिः ॥ अनन्ताभोगोऽनेकविलासः शेषाहिवपुश्च ॥ ख ॥

कदाचिदिति ॥ राज्ञः सभा । पक्षे रजसा गुणेन निर्वृत्ते भावे स्थितः ॥ व्यापारो व्यवहारो निर्माणं च ॥ ग ॥

कदाचिदिति ॥ कान्ताङ्गना काम्या च ॥ पयोधरः स्तनो मेघश्च ॥ विलास उपभोगः स्फुरणं च ॥ घ ॥

कदाचिदिति ॥ अश्वाः सन्त्यस्यां तया सेनया युक्तः । तथा मृगानुगामी बहुबालतृणपथेऽभ्राम्यत् ॥ पक्षे अश्विनीमृगौ नक्षत्रे । इनेन रविणा सह सेनयेत्यश्विनीविशेषणम् ॥ वेहुश इति भिन्नम् । पवनमार्गो द्यौः ॥ अत्र पकारात्प्राग्विसर्जनीय उपध्मानीयो वा ॥ शष्पपदे तु षकार एव ॥ तदेवंरूपभेदेऽपि श्रुतिसाम्यान्न दोष इति कविसमयः ॥ तथा च चण्डदासकृते श्रीचण्डिकाचरिते महाकाव्ये—"पुष्पादपामिह सदाधिगमे समृद्ध्यापुष्पादपाः फलभराच्च विनम्रभावम् । पुष्पादपापि दधतो मुनिवत्सुजन्मापुष्पादपाति मधु साधु मधुव्रतौघाः" ॥ अस्यार्थः—अपां जलानाम् । अधिगमे

1 सहितः. 2 बहुशष्पवनमार्गे.

कदाचिद्राजनेव इवाक्षविनोदमन्वतिष्ठत् ॥ क ॥

कदाचिद्वानरेश्वर इव सुग्रीवो वैदेहीति ब्रुवाणस्यालघुकाकुस्थस्यार्थिनः प्रार्थना क्रियतां सफलेति वानरपुंगवानादिदेश ॥ ख ॥

कदाचिन्मकरकेतन इव सुमनसो मार्गणान्विधाय स्वंगुणं कर्णपूरीचकार ॥ ग ॥

प्राप्तौ सत्याम् । पुष्पात्कुसुमात् । फलभरात्फलातिशयात् च या समृद्धिस्तया । पादपास्तरवो विनम्रभावमापुः ॥ समृद्धौ हि नम्रता स्यात् ॥ जलाधिगमः पुष्पफलानां हेतुः । तानि च समृद्धेः । सा च नम्रताया इति ॥ तथा पुष्पाणामरक्षणं यत्र । तथाऽपापि पापरहितम् । शोभनं जन्म यथा मुनयो दधति । तद्वद्देशेऽपि मधुव्रतौघाः सुजन्म धारयन्तः सन्तो मधुमकरन्दमपुः पिबन्ति स्म ॥ पादैरङ्घ्रिभिः पादेषु मूलेषु वा पतन्त्यमीक्ष्णमित्यनेन मधुप्राचुर्योक्तिः ॥ अत्रायुक्पादयोः षकार एव । युक्पादयोस्तु विसर्जनीयोपध्मानीयान्यतर एव न तु षकारः ॥ परं श्रुतिसाम्यान्न दोषः ॥ एवमेव विसर्जनीयजिह्वामूलीयषकारेष्वपि यथा "ये सहजनिष्कलङ्काचारा अपि भान्ति निस्त्रिकूटगमात् । सुधियः काष्ठादशकंधराधिकं सपदि तेऽश्नुवते" ॥ अस्यार्थः—सहजोऽकृत्रिमो निःकलङ्को निर्दोष आचारो येषां ते सुधियः काष्ठादशकं दिक्चक्रं धरैः पर्वतैरधिकमश्नुवते व्याप्नुवन्ति । स्त्रीणामभावो निस्त्रि । कूटं छद्म । तस्य गमो भ्रंशः इति समाहारद्वन्द्वः । एतेन जितेन्द्रियत्वोक्तिः । अपिर्विरोधे । येषां किल सहजस्वर्णायां लङ्कायां चारो गतिः । ते कथं त्रिकूटाचलगमनाभावेन भान्ति । दशकंधरो रावणः । काष्ठा दिशः । अत्र स्वर्णार्थनिष्कशब्दे षकार एव, निष्कलङ्कशब्दे जिह्वामूलीयविसर्गौ इति बोध्यम् ॥ क ॥

कदाचिदिति ॥ अक्षैः पाशकैः । विनोदं क्रीडाम् ॥ पक्षे अक्षस्य रावणेः । विनोदं वधम् ॥ क ॥

कदाचिदिति ॥ शोभना ग्रीवा यस्य । वै स्फुटार्थे । मह्यं देहीति ब्रुवाणस्य । तथा आ समन्ताल्लघ्व्यां काकौ भिन्नकण्ठध्वनौ तिष्ठतीत्यालघुकाकुस्थस्तस्य याञ्चावशात्स्वरभेदवतोऽर्थिनो याचकस्य प्रार्थना सफला क्रियतामित्यमुना प्रकारेण नरपुंगवान्नरश्रेष्ठानादिष्टवान् ॥ वा समुच्चये ॥ पक्षे वैदेही सीतेति प्रलपतोऽलघोर्गुरो रामस्य काकुस्थस्य सप्रयोजनस्य प्रार्थना सफला क्रियतामिति वानरपुंगवान्कपीशः सुग्रीवो नियुक्तवान् ॥ ख ॥

कदाचिदिति ॥ मार्गणान्याचकान् । इष्टार्थसंप्रदानेन सौमनस्ययुक्तान्विधाय स्वस्य

१ स्वस्य गुणम्.

कदाचिदम्भोनिधिरिवोच्चैःस्तननाभिरम्याः, कृतानिमेषनयनविभ्रमाः, सकंदर्पाः, सिषेवे वेलाविलासिनीः ॥ क ॥

कदाचिद्दशरथ इवायोध्यायां पुरि स्थितः सुमित्रोपेतो रममाणरामभरतप्रेक्षणेन क्षणमाह्लादमन्वभूत् ॥ ख ॥

एवमस्य सकलजीवलोकसुखसंतानमनुभवतो यान्ति दिनानि॥ग

अथ कदाचिदुन्नमत्पयोधरान्तरपतद्धारावलीविराजिताः, कमलदलकान्तनयनाः, सुरचापचक्रवक्रभ्रुवः, विद्युन्मणिमेखलालंकारधारिण्यः, शिञ्जानामुक्तकलहंसकाः[2], प्रौढकरेणुसंचारहारिण्यः, कम्रकंधराः, तिरस्कृतशशाङ्ककान्तिकलापोच्चमुखमण्डलाः, सकलजगज्जेगायमानगुणमिममनुपमरूपलावण्यराशिराजितं राजानमवलोकयितुमिवावतरन्ति स्म वर्षाः[4] ॥ घ ॥

गुणं त्यागाख्यं जगतोऽपि कर्णौ पूर्यते अनेनेति कर्णपूरः । चक्रौ कर्णपूरीचकार ॥ पक्षे सुमनसः पुष्पाणि । मार्गणा बाणाः । गुणो ज्या । कर्णपूरः कर्णान्तकर्षणम् ॥ ग ॥

कदाचिदिति ॥ उच्चैःस्तनाभ्यां नाभ्या च रम्या ॥ तथा निर्निमेषनेत्रलीलाः सकामाः । वेलायां वारके विलसन्ति भोगायोपतिष्ठन्त इत्येवंशीला वारस्त्रीः । सिषेवे ॥ अम्भोनिधिस्तु वेला अम्भोवृद्धीः । कीदृशीस्ताः । उच्चैःस्तननेन शब्देनाभिरम्याः ॥ तथा कृतमनिमेषाणां मत्स्यानां नयनं प्रापणं यैस्तथोक्ता विविधा भ्रमा आवर्ता यासु ॥ तथा कं जलं तस्य दर्पेण मोक्षेण सह ॥ दर्पमोचनार्थत्वात् ॥ तथा विलसन्त्यभीक्ष्णम् ॥ क ॥

कदाचिदिति ॥ न योद्धुं शक्याऽयोध्या संज्ञा च । तस्यां पुरि । सुमित्रैरुपेतः सुमित्रया कलत्रेण ॥ विलसन्त्यो रामा विलासिन्यो यत्र तेन भरतसंगीतेन विक्रीडद्रामभरतयोरवलोकनेन चाह्लादं नलो दशरथश्च भेजे ॥ ख ॥ ग ॥

अथेति ॥ अनन्तरं कस्मिन्नपि समये नृपमवेक्षितुं वर्षा अवातरन् ॥ वर्षाशब्दगतस्त्रीत्वेन वर्षाणां साक्षात्स्त्रीत्वमध्यवसितम् ॥ ततश्च पयोधरा मेघाः स्तनाश्च । पतद्धारावली पतन्ती धाराश्रेणी चलन्ती हारावली च । यद्वा पयोधरयोः स्तनयोरन्तर्मध्येऽपतन्तोऽतिसंहतत्वादप्रविशन्तो हारा यासाम् । तथा वलीभिरुदरे लेखाभिर्विराजिताः ॥ कमलदलानां कान्तमिष्टं नयनमस्तिवाहनं यासाम् । वर्षाणां ह्यतिवाहने कमलानामुल्लासः । पक्षे कमलदलवत्कान्तनेत्राः ॥ इन्द्रधनुश्चक्रमेव वक्रे भ्रुवौ यासाम् ।

1 कृतानिमिष. 2 हंसकाः. 3 गुणग्रामम्. 4 वर्षाङ्गनाः.

यत्र च।

आकर्ण्य स्मरयौवराज्यपटहं जीमूतनूत्नध्वनिं
नृत्यत्केकिकुटुम्बकस्य[2] दधतं मन्द्रां मृदङ्गक्रियाम्।
उन्मीलन्नवनीलकन्दलदलव्याजेन रोमाञ्चिता
हर्षेणेव समुच्छ्रिता[3] वसुमती दध्रे शिलीन्ध्रध्वजान्॥४०॥

अपिच।

पर्णैः कर्णपुटायितैर्नवरसप्राग्भारविस्फारितैः
शृण्वन्तो मधुरं द्युमण्डलमिलन्मेघावलीगर्जितम्।
शाखाग्रग्रथमानसौरभभरभ्रान्तालिपालिध्वजा-
स्तोषेणेव वहन्ति पुष्पपुलकं धाराकदम्बद्रुमाः॥४१॥

पक्षे सुरचापचक्रवद्वक्रभ्रुवः॥ विद्युदेव मणिमेखला तां तथालमत्यर्थं कस्य जलस्यारं वेगं धारयन्ति। यद्वा कारस्य राज्ञे देयांशस्य धारिण्यः। वर्षा हि सस्यादिसाधकत्वात्करस्यापि साधनम्। पक्षे विद्योतमानमणिकाञ्चीभूषणधारिण्यः॥ शिञ्जाना गर्जन्त्यस्तथा मुक्ता मानसं प्रति प्रस्थापिता हंसका याभिः। यद्वा मुक्तहंसानि कानि जलानि यासु। तत्समये हंसानां मानसे गमनात्। पक्षे शिञ्जाने शब्दायमाने आमुक्ते बद्धे हंसके चरणाभरणे यासाम्॥ प्रकर्षेणोढं कं जलं तेन रजःसंचाररोधिकाः। पक्षे प्रगल्भगजगमनमनोज्ञाः॥ कं जलं धरन्तीति कंधरा मेघास्ते कम्रा रम्या यासु। पक्षे कंधरा ग्रीवा॥ छादितशशाङ्ककान्तयः। तथा काय पानीयाय लापाः कलापाः। कुटुम्बिनीजनगीयमानरासकाः। तैरुच्चमुखा मेघालोकनायोन्मुखा मण्डला देशा यासु। पश्चात्कर्मधारयः। पक्षे निर्जितेन्दुदीप्त्यतिशयमुच्चमुत्कृष्टमुन्नतकपोलं वा मुखबिम्बं यासाम्॥ घ॥

आकर्ण्येति॥ युवा चासौ राजा चेति युवराजस्तस्य भावो यौवराज्यम्। कामस्य तरुणराजत्वपटहोपमं नृत्यत्केकिनां च मृदङ्गविधिं दधानं घनगर्जितं श्रुत्वा मुदेव विकसत्कन्दलच्छलेन पुलकिता भूरभूत्। शिलीन्ध्रध्वजानधारयत्॥४०॥

पर्णैरिति॥ वसन्ते पुष्प्यन्ति ते धूलीकदम्बा वर्षासु च धाराकदम्बाः॥ शाखाग्रे मिलन्तः सौरभभराक्रान्ता उपर्युपर्यटन्तश्च तेऽलयश्च त एव पालिध्वजाः प्रसिद्धचिह्नानि येषां ते धाराकदम्बद्रुमाः पुष्पमेव पुलकं मदेन वहन्ति॥ हर्षहेतुर्गर्ज-

1 यत्र. 2 कदम्बकस्य. 3 समुच्छ्रितान्.

अथ क्रमेण[1]

नीरं नीरजनिर्मुक्तं नीरजस्कं भुवस्तलम् ॥
जातं जातिलतापुष्पगन्धान्धमधुपं वनम् ॥ ४२ ॥

अपिच ।

धुतकदम्बकदम्बक[2]निष्पतन्नवपरागपरागममन्थराः ।
हृत[3]तुषारतुषा रतिरागिणां प्रियतमा मरुतो मरुतो ववुः ॥४३॥

ततश्च । तिरस्कृततरणित्विषि, विगलद्वारिविप्रुषि, शान्तचातकतृषि, निर्वाणवारणवपुषि, मानिनीमानग्रहग्रन्थिमुषि, जनितजवासकशुषि, विधव[4]वधूविद्विषि, वर्धितमण्डूकत्विषि, मुद्रितचन्द्रमसि, विद्राणपङ्कजसरसि, स्वाधीनप्रियप्रेयसि, प्रोषितकलहंसवयसि, नष्टनक्षत्रमण्डलमहसि, मेचकितनभसि, निष्पतन्नीपरजसि, स्फुटकुटजरजः[5]पुञ्जपिञ्जरिताष्टदिग्भासि[6], भासुरसुरचापचक्रभृति,

नश्रवणमेव । रसो जलं रागश्च । अन्योऽपि द्युमण्डलान्मिलन्त्या योषितः शब्दं श्रुत्वैवंविधो भवति "ग्रन्थ बन्धन" इति यौजादिकाद्विकल्पिते णिचि ग्रथितुं शीलमेषामिति चानशि ग्रथमानाः । यत्कविरहस्ये "गाथां ग्रन्थयति ग्रथत्यविरतं श्लोकांश्च लोकेत्तरान्गाद्यं ग्राथयति स्फुटार्थललितं यो नाटकं ग्रन्थति । ग्रथ्नाति श्रुतिशास्त्रयोर्विवरणं ग्रन्थाननेकांश्च यः स्वच्छं यस्य मनः स्वभावसरलं न ग्रन्थते कुत्रचित्" इति । अस्मादात्मनेपदमपि । तथा च । "वहति जलमियं पिनष्टि गन्धानियमियमुद्ग्रथते स्रजो विचित्राः । मुसलमिदमियं च पातकाले मुहुरनुयाति कलेन हुंकृतेन" इति ॥ ४१ ॥

नीरमिति ॥ नीरं जलमम्भोजमुक्तं भूतलं निःपांसु वनं च जातीपुष्पसौरभान्धभृङ्गं जातम् ॥ ४२ ॥

धुतेति ॥ कम्पितकदम्बद्रुमसमूहाश्रिःसरन्योऽसौ नवः परागस्तत्संगमेन मन्थरा मन्दाः ॥ तथा ऊढसीकरकणाः ॥ तथा रतिरागोऽस्ति येषां तेषामतिदयिता मरुतो वाता मरोः पर्वताद्वान्ति स्म ॥ परागमेति परापूर्वः पर उत्कृष्ट आगमो वा ॥४३॥

ततश्चेति ॥ तिरस्कृता रवित्विषो येन । इन्द्रगोपा वर्षासु जाताः क्षुद्रजन्तवः ॥ श्योतत्क्षरत्तमालानां संबन्धि यद्धारागृहं तस्य सदृशि ॥ क्षीरोदधौ निद्रायमाणो बाणासुरबाहु-

१ अथ क्रमेणेति क्वचित्पुस्तके नास्ति. २ मधुकदम्ब. ३ धूत. ४ विरहिवधू. ५ कुसुमरजः. ६ दिग्भागभासि.

मयूरमदकृति, महिषशोषत्द्धति, विस्तरत्सरिति, शाद्वलह्वरिति, विद्योतमानविद्युति, वहन्मन्दमेघंकरमरुति[1], हृष्यत्कृषाणयोषिति, पुष्प्यत्केतकीगन्धपानमत्तमधुकृति, प्रोद्भूतभूरुहि, दरिद्रनिद्राद्रुहि, सगर्वगोदुहि, कदम्बस्तम्बालम्बिमधुलिहि, मुदितमदनाट्टहासायमानघननादमुचि, पच्यमानजम्बूफलश्यामलितवनान्तररुचि, रचितपान्थसार्थशुचि, श्रूयमाणमदमधुरमयूरवाचि, विनिद्रकोशातकीशालिनिं, यूथिकाजालिनि, नवमालिकामालिनि, कन्दलभाजि, पच्यमानजम्बूतरुवनराजिभ्राजि, भिक्षाक्षणक्षेपित[2]परिव्राजि, शान्तसारङ्गरुजि, नीडनिर्माणाकुलबलिभुजि, सान्द्रेन्द्रगोपमुजि, श्च्योतत्तमालधारागृहसदृशि, श्यामायमानदशदिशि, दिवापि श्रूयमाणरजनिशङ्काकुलचक्रवाकचक्रकुशि[3], शकटसंचाररुधि, पल्लवितवीरुधि, विश्रान्तजिष्णुक्ष्मापालयुधि, क्षीणोक्षक्षुधि, क्षीरसमुद्रनिद्राणबाणबाहुच्छिदि, सिन्धुरोधोभिदि, दवदहननुदि, विरहिमनस्तुदि, जनितजनमुदि, तापिच्छच्छायानुच्छेदिनि, छन्नकुटीमध्यबध्यमानवाजिनि, विकसितबकुलवनविराजिनि, सीरसीमन्तितग्रामसीमनि, विजयमानमनोजन्मनि जाते जगज्जीविनि, जीमूतसमये कदाचिदनम्भसि दिवसे मृगयावनपालकः प्रविश्य राजानं विज्ञापयामास ॥ क ॥

“ देव,

किं स्यादञ्जनपर्वतः स्फटिकयोर्द्वन्द्वं दधद्दीर्घयो-
रम्भोमेदुरमेघ एष किमुत श्लिष्यद्बलाकाद्वयः ।

च्छिद्विष्णुर्यत्र ॥ सीमन्त इव सीमन्तः। ततः करोतिण्यन्तात्क्ते। तारकादित्वादितचि वा रूपम् ॥ तस्मिन्नित्थंभूते मेघसमय आखेटकारण्यपालको नृपं व्यज्ञापयत् ॥ क ॥

किं स्यादिति॥ दीर्घस्फटिकद्वयोपेतोऽञ्जनगिरिः, बलाकाद्वयान्वितः सजलो जलदः,

१ मेघाङ्कमारुति. २ कुपित. ३ चक्रवाकक्रुशि.

शून्यः किंनु करेण कुञ्जर इति भ्रान्तिं समुत्पादय-
न्दंष्ट्राद्वन्द्वकरालकालवदनः कोलः कुतोऽप्यागतः ॥ ४४ ॥

ततश्चासौ

भिन्दन्कन्दकसेरुकन्दलभृतः स्निग्धप्रदेशान्भुवो
भञ्जन्नञ्जनशैलशृङ्गसदृशः फुल्लल्लतामण्डपान् ॥
मन्दं मन्दरलीलयाब्धिसदृशं मथ्नंश्च लीलासरः
क्रोडः क्रीडति भाययन्निव भवत्क्रीडावने रक्षकान् ” ॥ ४५ ॥

राजा तु तदाकर्ण्य चिन्तितवान् ।

“ अच्छाच्छैः शुकपिच्छगुच्छहरितैश्छन्ना वनान्तास्तृणैः
सेव्याः संप्रति सान्द्रचन्द्रकिकुलैरुत्ताण्डवैर्मण्डिताः ॥
येषु क्षीरविपाण्डु पल्वलपयः कल्लोलयन्तो मना-
ग्वाता वान्ति विनिद्रकेतकवनस्कन्धे लुठन्तः शनैः ॥ ४६ ॥

माद्यन्ति च तेषु संप्रति प्रोथिनः । तद्युज्यते विहर्तुम् ” इ-
त्यवधारयन्नाहूय बाहुकनामानं सेनापतिमादिदेश ॥ क ॥

“ भद्र द्रुतमनुष्ठीयताम्, समादिश्यन्तां कृतवैरिविपत्तयः
पत्तयः, पर्याण्यन्तां मनस्तुरगास्तुरगाः, सज्जीक्रियन्तां निजवेगनि-

शुण्डाशून्यो हस्ती, किमिति भ्रान्तिं जनयन्देव कुतोऽपि कोलः सूकर आगात् ॥ ४४ ॥

भिन्दन्निति ॥ मन्दरलीलया करणभूतया भाययन् ॥ अत्र करणाद्भयेनात्मने-पदं षुगागमश्च न भवति ॥ ४५ ॥

अच्छाच्छैरिति ॥ चन्द्रकिणो मयूराः । पल्वलमखातं सरः ॥ ४६ ॥

माद्यन्तीति ॥ प्रोथिनः सूकराः ॥ क ॥

भद्रेति ॥ पर्याणं करोत्यश्वानाम् । “ तत्करोति तदाचष्टे ” इति णिचि पर्याणय-त्यश्वान् । पश्चात्संबन्धनिवृत्तौ व्याकरणं सूत्रयतीति त्रिलोकीं तिलकयतीतिवत्कर्म-

१ दंष्ट्रायुग्म. २ भापयन्; भीषयन्. ३ छन्नान्. ४ वनान्तान्. ५ वनेषु. ६ द्रुतं मद्वचनमनुष्ठी-यताम्. ७ विनिर्जित.

जितमातरिश्वानः श्वानः, समारोप्यन्तामपनीताहितायूंषि धनूंषि, गृह्यन्तां निर्मथितप्रोथियूथपाशाः पाशाः" इति ॥ क ॥

अथ[1] मौलि[2]मिलन्मुकुलितकरकमलयुगलेन सेनापतिना "यदाज्ञापयति देवः" इत्यभिधाय त्वरया तथा कृते सति ॥ ख ॥

स्वयमपि

निर्मांसं मुखमण्डले परिमितं मध्ये लघुं कर्णयोः
  स्कन्धे बन्धुरमप्रमाणमुरसि स्निग्धं च रोमोद्गमे।
पीनं पश्चिमपार्श्वयोः पृथुतरं पृष्ठे प्रधानं जवे
  राजा वाजिनमारुरोह सकलैर्युक्तं प्र[3]शस्तैर्गुणैः ॥ ४७ ॥

आरुह्य च क्रमेण कार्दमिककर्पटावनद्धमूर्धजैर्दण्डखण्डपाणिभिः क्रूरकर्मोचिताकारैर्वागुरावाहिभिरनन्तैः कृतान्तदूतैरिव पाशहस्तैः पापर्द्धिकै[4]रनुगम्यमानः, दूरादुन्नमितकंधरैस्त[5]थोर्ध्वकर्णसंपुटैरकाण्डोड्डीनप्राणैरिव वनप्राणिभिराकर्ण्यमानहर्षितहयहेषारवः, पवनक[6]म्पिततरुशाखाग्रपल्लवव्याजेन दूरादेवोत्क्षिप्तहस्ताभिरुड्डीयमानशकुनिकुलकोलाहलच्छ[7]लेन भयान्निवार्यमाण इव वनदेवताभिः, अभिमुखागतैरुन्मिषत्त[8]रुपुष्पप्रकरमकरन्दबिन्दुवर्षवाहिभिर्वनविनाशशङ्कितैरर्घ्यमिवोपपादयद्भिरुपरुध्यमान इव वनमारुतैः, उन्निद्रसान्द्रकुसुमकेसराङ्कुरजालजटिलाभिर्भयादु[9]द्गतरोमाञ्चप्रपञ्चाभिरिवोत्क्रान्तभृ[10]ङ्गरवगद्गदरुदितेन निषिध्यमान इव वनवीरुद्भिः, उद्भि[11]न्नभास्वदमन्दकन्दलावलोकनेनानन्द्यमानः श्वानुगतो-

त्वम् ॥ मन इव तुराः शीघ्रा गच्छन्तीति ॥ निर्मथिताः प्रोथियूथपानां वराहयूथपानामाशा इच्छा यैः ॥ क ॥ ख ॥ ४७ ॥

आरुह्य चेति ॥ कर्दमेन नीलीलोहमलादिना रक्तं कार्दमिकम्। श्वभिरश्वैश्चानु-

१ अथेति क्वचित्पुस्तके नास्ति. २ मौलिमण्डलमिलत्. ३ हयानां गुणैः. ४ पापर्द्धिकपुरुषैः. ५ स्तब्धोर्ध्वकर्ण. ६ मकम्पित. ७ व्याजेन. ८ तरुणतरु. ९ उद्धूत. १० भृङ्गाङ्गनारव. ११ अनन्त.

ऽप्यश्वानुगतः सगजमप्यगजं तद्वनमाससाद ॥ क ॥

ततश्च केचिदुद्यत्परश्वधा[1] गणपतयः, केऽपि दृष्टसिंहिकासुतविक्रमाः शशधराः, केऽपि पाशपाणयो जम्बुकदिक्पालाः, केऽपि हरिमार्गानुसारिणो बलभद्राः, केऽपि चक्रपाणयो मधुसूदनाः, केऽपि शिवागमानुवर्तिनो[2] रौद्राः, केऽप्याहिताग्नयो विप्रलोकाः, केऽपि खण्डिताञ्जनाधरप्रवालाः[3] प्रभञ्जनाः, केऽप्युत्खातदन्तिदन्तमुष्टयो निस्त्रिंशाः, तस्य पृथ्वीपतेराकुलितश्वापदाः पदातयो वनं रुरुधुः ॥ ख ॥

ततश्च तैः क्रियन्ते विकलभा वननिकुञ्जाः कुञ्जराश्च, ध्रियन्ते-

गतो राजा । गजोपेतम् । अगः पर्वतस्तत्समीपोद्देशोऽप्यगस्तत्र जातमगजं तद्वनमाप ॥ क ॥

ततश्चेति ॥ उद्यन्तः पलायमानाः परे उत्कृष्टाः श्वानस्तान्दधति ॥ तथा गणस्य सेनायाः पतयः हेरम्बाश्च उद्धृह्यमाणपरशवः ॥ सिंहिकासुतः केसरिकिशोरो राहुश्च । शशं धरतीति शशधरः पत्तिश्चन्द्रश्च ॥ पाशः पाणौ यस्य स पाशपाणिर्वरुणश्च ॥ जम्बुकः शृगालो वरुणश्च । यद्विश्वप्रकाशः—“ जम्बुकः फेरवे नीचे प्रतीचीदिक्पतावपि ” ॥ हरिं सिंहं मार्गं मृगसमूहं चानुसरन्ति । बलेन भद्राः शक्ताः । पक्षे हरेर्विष्णोर्मार्गोऽध्वा । बलभद्रो बलदेवः ॥ चक्रं पाणौ यस्य स चक्रपाणिर्विष्णुश्च । मधु क्षौद्रं दैत्यश्च । सूदनं क्षरणं मारणं च ॥ शिवा शृगाली तस्या गमो गतिः । पक्षे शिवस्यागमाः शास्त्राणि । रौद्रा भीषणाः शैवाश्च ॥ गृहीतहविर्भुजो वीन्शकुन्तान्प्रलोकयन्तः । पापर्द्धिका हि कपोतादिपातनाय तरूणामधस्तात्तापनीसंज्ञकामग्नीष्टिकां कुर्वन्ति । पक्षे साग्निहोत्रा विप्रलोकाः ॥ खण्डिता अञ्जनस्य पञ्चिकपक्षिणोऽधरप्रवालाः पुच्छाधःपिच्छानि यैः । यद्वाऽञ्जनस्य शाखिनोऽधःपल्लवाः । वातास्तु खण्डितोऽञ्जनाख्यायाः प्रियाया ओष्ठपल्लवो यैः ॥ उत्खाता दन्तिदन्ता यैस्तथोक्ता मुष्टयः संग्रहा येषाम् । पक्ष उत्क्षिप्तदन्तिदन्तप्रधानो मुष्टिस्त्सरुर्येषु । निस्त्रिंशाः क्रूरकर्माणः खड्गाश्च ॥ ईदृशास्तस्य पत्तयो वनं वेष्टयामासुः ॥ ख ॥

ततश्चेति ॥ विगताः कलभा येभ्यस्ते व्यपेतकरिपोताः । कुञ्जरास्तु विकलकान्तयो

१ केचिदुद्यतपरश्व; कतिचिदुद्यत्परश्वधा. २ शिवागमानुसारिणो. ३ पल्लवाः.

ऽनेकधा[1]रयातिपातिनः खड्गाः खड्गिनश्च, कृष्यन्ते कूजन्तः कोदण्डदण्डा गण्डकाश्च, विक्षिप्यन्ते परितः शराः शरभाश्च, भज्यन्ते तरवस्तरक्षवश्च ॥ क ॥

क्षणेन च पतन्ति पीवरा वराहाः; सीदन्ति दन्तिनः, विरसं रसन्ति सातङ्का रङ्कवः, प्र[2]काशैलं शैलं भयादारोहन्ति रोहिताः, शरसंघा[3]तघूर्णिता यान्ति महीं महिषाः, दुर्गसंश्रयं श्र[4]यन्ते तरलितने[5]त्राश्चित्रकाः, त्वरिततरं तरन्तीवोत्पतन्तो नभसि निजजवनि[6]र्जिततुरंगाः कुरङ्गाः ॥ ख ॥

तत्र च व्यतिकरे

जाताकस्मिकविस्मयैः किमिदमित्याकर्ण्यमानः सुरैः
संत्रासोज्झितकर्णतालचलनान्दिग्दन्तिनः कम्पयन्।
जन्तूनां जनितज्वरः स मृगयाकोलाहलः कोऽप्यभू-
द्येनेदं स्फुटतीव निर्भरभृतं ब्रह्माण्डभाण्डोदरम् ॥ ४८ ॥

राजाप्येकशरप्रहारपातितमत्तमातङ्गः सर्वतो विहारिहरिहरिणशशकशम्बरवराहहननहेलया विचरन्नितस्ततस्त[7]रुणतरतमालमञ्जरीजालनीलोद्धुषितस्कन्धकेसरमूर्ध्वस्तब्धकर्णसंपुटमश्वं[8]चक्राय क्रु[9]ध्यन्तमाघूर्णितघोणमनवरतकृतघनघोरघर्घररवमुत्क्षिप्तपुं[10]च्छगुच्छमभिमुखमेकस्मिन्नतिसान्द्रभद्रमुस्तास्त[11]म्बभाजि पङ्किलपल्व-

भयादिति शेषः। खड्गा द्विधारत्वादनेकया धारया पतन्त्यभीक्ष्णम्। गण्डकास्तु रयेणातिपतन्ति। य उद्भिन्नशृङ्गाः प्रौढास्ते खड्गिनः। अतएव रयातिपातिनः ॥ त एव बालका गण्डकाः। अतएव कूजन्तः ॥ तरक्षवश्चित्रकाद्याः ॥ क ॥

क्षणेन चेति ॥ सातङ्काः सभयाः। रङ्कवो मृगाः ॥ प्रकाशाः स्पष्टा एला लता यत्र शैले। रोहितः श्वापदः ॥ चित्रकोऽपि तद्विशेषः ॥ ख ॥ ४८ ॥

१ धारया पातिनः. २ प्रकाशैरलम्. ३संघातघातघूर्णितायाम्. ४संश्रयन्ति. ५नेत्रानेत्रकाः. ६ विनिर्जित. ७ तरुणतमाल. ८ चक्रायोपरि; चक्रोपरि. ९कुप्यन्तम्. १०पुच्छम्. ११स्तम्बकदम्बभाजि.

लप्रदेशे तं शूरशूकरमपरमिव दवदहनदग्ध[1]ाद्रिमद्राक्षीत् ॥ क ॥

दृष्ट्वा[2] च रचितशरसंधानलाघवो राघव इव राक्षसेश्वरस्य तस्योपरि परिणद्धविविधपत्रैः पतत्रिभि[3]रभ्यवर्षत्[4] ॥ ख ॥

तत्र च व्यतिकरे

किमश्वः पार्श्वेषु प्लवनचतुरः किंनु नृपतिः
शरान्मुञ्चन्नुच्चैश्चलतरकराकृष्टधनुषा ।
किमालोलः कोलः परिहृतशरः शौर्यरसिको
न जानीमस्तेषां क इह परमो वर्ण्यत इति ॥ ४९ ॥

अपिच ।

अजनि जनितपृथ्वीमण्डलोत्पातकम्पं
किमपि चलितशैलं द्वन्द्वयुद्धं तयोस्तत् ।
स्खलिततुरगवेगो विस्मयेनैष यस्मि-
न्दिनपतिरपि शौर्याश्चर्यसाक्षी बभूव ॥ ५० ॥

अथ कथमपि नाथं प्रोथियूथस्य जित्वा[7]
ज्वरित इव विशालं सालसः सालमूले[8] ।
सुखमभजत राजा राजमानः श्रमाम्भः-
कणकलितकपोलालोललीलालकेन ॥ ५१ ॥

तत्र[9] च स्थितं श्रममुकुलितनयनारविन्दम्, आन्दोलयन्तः कुसुमिततरून्, तरलयन्तः शिखिशिखण्डमण्डलानि, ताण्डवय-

अजनीति ॥ स्वभावतोऽपि मध्यंदिने स्खलिताश्ववेगो रविस्तत्र कवेरूहः ॥५०॥
अथेति ॥ ज्वरित इव सालस इत्यनेन श्रमातिशयोक्तिः। अन्योऽपि ज्वरितो मूलादीनि सेवमानः स्वेदबिन्दुलक्ष्यमाणज्वरापगमो राजते ॥ ५१ ॥
तत्र चेति ॥ श्रममुकुलितनेत्रकमलं नृपं कम्पितनीपकाननाः पवना हर्षयांच-

---

१ दग्धमद्रिम्. २ स राजा दृष्ट्वा च. ३ पत्रिभि. ४ अभिववर्ष. ५ द्रुततर. ६ निपुणः. ७ हत्वा. ८ सालमूलम्. ९ तत्र स्थितम्.

* "दिवसस्याष्टमे भागे मन्दीभवति भास्कर" इति वसिष्ठोक्तेः ।

न्तस्तनुलतापल्लवनिवहान्, वहन्तो[1] वहन्निर्झरजलशिशिरशीकरनिकरान्, करालयन्तः[2] कुटजकुड्मलानि, मकरन्दबिन्दुमुचो मन्दमानन्दयामासुः कम्पितनीपवनाः पवनाः ॥ क ॥

अनन्तरमनवरतकरालकालकौलेयक[3]कुलकवलनाकुलितकोलकरिकुरङ्गकण्ठीरवकिशोरपृषत्पृष्ठ[4]धाविते परितः परिजने, जनितविविधमृगवधूवध[5]व्याधीन्व्याधान्निवारयितुमिवान्तरान्तराप्रसारितकरे मध्यस्थतां गतवति भगवति गभस्तिमालिनि, सहसंवर्धितमृगविनाशशोकभरादिव वनवीरुधां पतत्सु पुष्पलोचनेभ्यो बाष्पेष्विव मध्याह्नोष्णविलीनमकरन्दबिन्दुषु, श्रूयमाणेषु वनदेवतानां वनविमर्दोपालम्भेष्विव तरुखण्डोड्डीनविविधविहङ्गविरुतेषु[6], विघट्टितार्भककुरङ्गकुटुम्बिनीकरुणकूजितव्याजेनान्यायमिव पूत्कुर्वतीषु वनराजिषु[7], इतस्ततः संचरच्चटुलतरतुरंगखुरशिखरशिखोत्खात[8]धरणिमण्डलाद्वनविनाशवार्तां गगनचरेभ्यः कथयितुमिवोत्पतितेऽम्बरतलमकृतपरित्राणे[9] च मूर्छित इव पुनः[10] पुनः पतति भुवि भवनपारावतपतत्रिपत्रधूसरे धूलिपटले, सकम्पकपि[11]कलापोल्ललनलुलिततरुतरुणमञ्जरीपुञ्जनिकुञ्जोद्वेजिते[12] मञ्जु गुञ्जति वनान्तरमपरमुच्चलिते चञ्चलचञ्चरीकचक्रवाले, चङ्क्रमणक्रमेण च संपन्ने सैन्यस्य श्रमावसरे तस्यैव सरस[13]सरलशालद्रुमस्याधस्तान्निषण्णे श्रम[14]भाजि राजनि ॥ ख ॥

कुः । कुटजकलिकानां करालनं विकासनम् ॥ क ॥

अनन्तरमिति ॥ कौलेयकः श्वा । कोलः सूकरः । पूत्करणमार्तव्याहरणम् ॥ ख ॥

---

१ वहन्तो निर्झर. २ किसलयन्तः; कलयन्तः. ३ कौलेय. ४ पृष्ठतः प्रधाविते परिजने. ५ मृगवधव्यधान्; मृगवधव्याधीन्. ६ रुतेषु. ७ वनस्थलीषु. ८ खुरशिखोत्खात. ९ परित्राणावमूर्छित. १० पुनः पतति. ११ कपिकुलकलापोल्ललनतरुणतरुमञ्जरी. १२ उद्वेजिते. १३ सरसशाल १४ अश्रमभाजि.

अकस्मात्कुतोऽपि

वल्लीवल्कपिनद्धधूसरशिराः स्कन्धे दधद्दण्डकं
ग्रीवालम्बितमृन्मणिः परिकुथत्कौपीनवासाः कृशः ।
एकः कोऽपि पटच्चरं चरणयोर्बद्ध्वाऽध्वगः श्रान्तवा-
नायातः क्रमुकत्वचा विरचितां भिक्षापुटीमुद्वहन् ॥ ५२ ॥

आगत्य च राजानमवलोक्य संविस्मयमेवमेष[1] चिन्तयां चकार ॥ क ॥

अब्जश्रीसुभगं युगं नयनयोर्मौलिर्महोष्णीषवा-
नूर्णारोमसखं मुखं च शशिनः पूर्णस्य धत्ते श्रियम् ।
पद्मं पाणितले गले च सदृशं शङ्खस्य रेखात्रयं
तेजोऽप्यस्य यथा[2] तथा सजलधेः कोऽप्येष भर्ता भुवः ॥५३॥

तदेवंविधाः खलु[3] महनीया महानुभावा भवन्तीत्येवमवधार्य[4] समुपसृत्य "स्वस्ति स्वकान्तिनिर्जितमकरध्वजाय तुभ्यम्" इत्यवादीत् ॥ ख ॥

राजापि सविस्मयमना मनागुन्नमितमस्तकः स्वागतप्रश्नेनाभिनन्द्य "तीर्थयात्रिक, कुतः प्रष्टव्योऽसि । क्व च कियच्चाद्यापि गन्तव्यम् । उपविश[5] । विश्रम्य कथय कांचिदपूर्वां[6] किंवदन्तीम् । अ-

वल्लीति ॥ कुथितवती सटिते कौपीनवाससी यस्य । "परिकुथत्" इति पाठे कुथो वर्णकम्बलः । रथ्यानिपतितजरत्पटखण्डैर्निर्मितत्वात् ॥ पटच्चरो जीर्णवस्त्रखण्डम् ॥ क्रमुकत्वचा पूगद्रुमवल्केन ॥ ५२ ॥

अब्जेति ॥ सजलधेरिति भुवो विशेषणम् ॥ उष्णीषमुत्तमाङ्गे लक्षणविशेषः ॥ तथोर्णा भ्रूमध्ये शुभरोमावर्तः ॥ यद्विश्वः—"उष्णीषं तु शिरोवेष्टे किरीटे लक्षणान्तरे" । तथा । "ऊर्णा मेषादिलोम्नि स्यादन्तरावर्तके भ्रुवोः" ॥ ५३ ॥

१ सविस्मयमेव. २ तथा यथा. ३ खलु महानुभावा महनीयाः. ४ अवधार्योपसृत्य; अवधारयन्नुपसृत्य. ५ उपविश्य. ६ अपूर्विकाम्.

नेकदेशदृश्वानः किलाश्चर्यदर्शिनो भवन्तीति। न चाकस्मिकं दर्शनमपूर्वः परिचयः स्वल्पा प्रीतिरित्येकमप्याशङ्कनीयम्। अपूर्वदर्शनेऽपि न जात्या मणयः स्वां स्वच्छतामपह्नुवते। तदेहि। मुहू[1]र्तमेकत्र गोष्ठीसुखम[2]नुभवावः" इत्येनमवादीत्॥ क॥

असावपि "अपूर्वकौतुकक[3]थाकर्णनरसिक, श्रूयतां यद्येवम्" इत्यभिधाय सुखोपविष्टस्यास्य समीपे स्व[4]यमुपविश्य कथयितुमारभत॥ ख॥

अस्ति स्वर्गसमः समस्तजगतां सेव्यत्वसंख्याग्रणी-
देशो दक्षिणदिङ्मुखस्य तिलकः स्त्रीपुंसरत्नाकरः।
यस्मिंस्त्यागमहोत्सवव्यसनिभिर्धन्यैरशून्या जनै-
र्देशाः स्पृहणीयभावभरिताः कं नोत्सुकं कुर्वते॥ ५४॥

कथं चा[5]सौ न प्रशस्यते॥ ग॥

यत्र त्रिपुरपुरंध्रिरोध्रतिलकहारिणा हरिविरि[6]ञ्चिचूडामणिमरीचिचक्रचकोरचुम्बितचरणनखचन्द्ररुचिनिचयेन भगवता [7]सेव्यते सेव्यतयाऽपहसितकैलासश्रीः श्रीशैलः शूलपाणिना॥ घ॥

यत्र च विकचविविधवनविहारसुरभिसमीरणान्दोलितकदलीदलव्यजनवीज्यमाननिधुवनविनोदखेदविद्राणनिद्रालुद्रविडमिथुनसनाथपरिसराः सरसघननिचुलतलचलच्चकोरचक्रवाककुलकपिञ्जलमयूरहारीतहारिण्यो नाकलोककमनीयतां कलयन्ति क-

राजापीति॥ किंवदन्तीं वार्ताम्॥ जात्या मणयो विशिष्टजातीयरत्नानि॥क॥ख॥
अस्तीति॥ स्त्री च पुमांश्च स्त्रीपुंसौ। "अचतुर—" इत्यादिना निपात्यते॥५४॥ग॥
यत्रेति॥ त्रिशूलपाणिना त्रिपुरान्तकेन। तत्रस्थेन हि त्रिपुरासुरो हतः॥ घ॥

---

१ मुहूर्तमेकमेकत्र. २ अनुभवामः. ३ कथानकाकर्णन. ४ स्वयमप्युपविश्य. ५नासौप. ६विरिञ्चि. ७ सेव्यतया सेव्यते.

लमकेदारसाराः सरससहकारकारस्कराः कावेरीतीरभूमयः ॥क॥

किं बहुना।

अस्तु स्वस्ति समस्तरत्ननिधये श्रीदक्षिणस्यै दिशे
स्वर्गस्पर्धिसमृद्धये हृदयहृद्गोदावरीरोधसे।
यत्र त्रस्तकुरङ्गकार्भकदृशः संभोगलीलाभुवः
सौख्यस्यायतनं भवन्ति रसिकाः कंदर्पशास्त्रं स्त्रियः॥५५॥

तत्र प्रणतसुरासुरशिरः[1]शोणमरीचिचयबहलकुङ्कुमानुलेपपल्लवितपादारविन्दद्वयस्य क्रौञ्चभिदो भगवतः सुगन्धि[2]गन्धमादनाधिवासिनः स्कन्ददेवस्य दर्शनार्थमितो गतवानस्मि ॥ ख ॥

तस्माच्च निवर्तमानेन क्वचिदेकस्मिन्नध्वरोधिनि[3] न्यग्रोधपादपतले दीर्घाध्वश्रान्तेन विश्राम्यता[4] मया श्रूयतां यदाश्चर्यमालोकितम् ॥ ग ॥

अतिललितपदविन्यास[5]सारसाधुसिन्धुरवधूस्कन्धमधिरूढा, प्रौढसखीसहायप्राया, प्रान्तपतच्चारु[6]चामरमरुन्नर्तितालकवल्लरी, कर्णकुवलयालंकारधारिणी, रुचिररुचिमच्चरणनूपुरा, पुरःसरसरागगान्धर्विककण्ठकन्दरविनिःसरत्सरसगीतप्रेङ्खोलनप्रयोगेषु दत्तावधाना, नेत्रे मनाङ्मीलयन्ती, ध्रियमाणमायूरातपत्रमण्डला, मण्डलितमदनचापचक्र[7]वक्रभ्रूः, भूपालपुत्रिका कापि क्वापि कुतोऽप्युच्चलिता तदेव न्यग्रोधच्छाया[8]मण्डपमशिश्रियत् ॥ घ ॥

तां चालोक्य चिन्तितवानस्मि विस्मितमनाः ॥ ङ ॥

"किं लक्ष्मीः स्वयमागता मुररिपोर्देवस्य वक्षःस्थला-
त्कोपात्पत्युरुतावतारमकरोद्देवी भवानी भुवि।

१ शिरस्तारशोणमणिमरीचिनिचयबहुल. २ सुगन्धगन्ध. ३ रोधिन्यग्रोध. ४ विश्रम्यता. ५ विन्यासमसाधु. ६ चारुचामीकरचामर. ७ चापवक्र. ८ न्यग्रोधपादपच्छाया; न्यग्रोधपादपतच्छाया.

श्यामाम्भोजसदृक्षपक्ष्मलचलन्नेत्रामिमां पश्यतो
धातस्तात करोषि किं न वदने चक्षुःसहस्रं मम ॥ ५६ ॥

अपिच ।

इन्दोः सौन्दर्यमास्यं कलयति कमलस्पर्धिनी नेत्रपत्रे
कालिन्द्याः कुन्तलाली तुलयति विभवं भव्यभङ्गैस्तरङ्गैः ।
तस्याः किं श्लाघ्यतेऽन्यत्सुभगगुणनिधेः काप्यपूर्वैव यस्याः
पुष्पेषोर्वैजयन्ती जयति युवजनोन्मादिनी यौवनश्रीः॥५७॥

अपिच ।

आकारः स मनोहरः स महिमा तद्वैभवं तद्वयः
सा कान्तिः स च विश्वविस्मयकरः सौभाग्यभाग्योदयः ।
एकैकस्य विशेषवर्णनविधौ तस्याः स एव क्षमो
यस्यास्मिन्नुरगप्रभोरिव भवेज्जिह्वासहस्रद्वयम्[1] ॥ ५८ ॥

सापि यथा त्वमिदानीं मामिह पृच्छसि तथार्धपथमिलितं कंचिदुदीचीनमध्वगं दक्षिणस्यां दिशि प्रस्थितमादरेण पृच्छन्ती मुहूर्तमिव तत्रैव विश्रमितुमारभत ॥ क ॥

श्रुतश्चायं मयापि तेन तस्याः पुरः कस्यचिदुदीच्यनरपतेः[2] श्लाघ्यमानस्य कथावशेषालापः[3] ॥ ख ॥

तस्मिन्स्मितमुखे यूनि यूपदीर्घभुजद्वये[4] ।
ते धन्या न्यपतन्येषां कंदर्पसदृशे दृशः ॥ ५९ ॥

आकार इति ॥ उरगप्रभोर्वासुकेर्यथा जिह्वासहस्रद्वयं वर्तते तथा यस्यैतावत्यो जिह्वा भवेयुः स एव वर्णयितुं क्षमो भवेत् ॥ यदा "जिह्वासहस्रं मुखे" इति पाठः । तदा सहस्रशब्दोऽनन्तबहुत्ववचनः ॥ ५८ ॥ क ॥

---

१ यस्य स्यादुरगप्रभोरिव मुखे जिह्वासहस्रद्वयम्; यस्यास्मिन्नुरगप्रभोरिव भवेज्जिह्वासहस्रं मुखे. २ उदीचीनं नरपतेः. ३ कथाशेषालापः. ४ भुजद्वया.

किं बहुना ।

सा त्वं मन्मथमञ्जरी स च युवा भृङ्गस्तवैवोचितः
श्लाघ्यं तद्भवतोः किमन्यदपरं किं त्वेतदाशास्महे ।
भाग्यैर्योग्यसमागमेन युवयोर्मानुष्यमाणिक्ययोः
श्रेयानस्तु विधेर्विचित्ररचनासंकल्पशिल्पश्रमः[1] ॥ ६० ॥

तन्न जाने स कः सुकृती तेन तस्याः श्रवणादेवोल्लसद्बहुलपुलकाङ्कुरोत्तम्भितांशुकायाः पुरो[2] विस्तरेणैवं वर्णितः ॥ क ॥

न च मयापि विस्मयविस्मृतविवेकेन कथं[3] कस्येयं कुत्र कुतो वा प्रस्थितेति प्रश्नाग्रहः कृतः । केवलमदृष्टपूर्वरूपोत्पन्नाकस्मिककौतुकातिरेकास्तमितसमस्तान्यव्यापारेणैकाग्रतया ग्रहनिरुद्धेनेवान्धेनेव मूकेनेव[4] मूढेनेव मूर्छितेनेव संजातसंतमसेनेव[5] विषविघूर्णितेनेव[6] स्तोभस्तम्भितेनेव[7] गतायामपि तस्यां तेनाध्वनीनेन सह तत्रैव न्यग्रोधतरुतले सुचिरमासितमासीत् ॥ ख ॥

तदायुष्मन्नेष कथितः स्ववृत्तान्तः ॥ ग ॥

तस्यां दिशि तया सकलजगज्ज्योत्स्नया, अस्मिन्नपि देशे निःशेषजननयनकुमुदेन्दुना त्वया दृष्टेन, दृष्टं यद्द्रष्टव्यम् । अभूच्च मे श्लाघ्यं जन्म । जाते कृतार्थे चक्षुषी । संपन्नः सफलः परिभ्रमणप्रयासः ॥ घ ॥

तदिदानीं किमन्यत् ॥ ङ ॥

सा त्वमिति ॥ अत्राप्रत्यक्षमपि बुद्धिकल्पितं नलं प्रत्यक्षमिव मन्यमानो भवतोरित्याह । भवती च भवांश्च भवन्तौ । "पुमान्स्त्रिया" इत्येकशेषः ॥ मानुषत्वे भूषणभूतत्वात्तयोर्माणिक्यत्वम् ॥ ६० ॥

नेति ॥ स्तोभश्चेष्टाविघातः ॥ ख ॥

---

१ क्रमः. २ पुरतः. ३ केयमिति क्वचित्पुस्तके नास्ति. ४ मूकेनेवेति क्वचित्पुस्तके नास्ति. ५ संजातान्धतमसेनेव. ६ विषघूर्णितेन. ७ मोहसंस्तम्भितेनेव. ८ त्वया चाद्य.

अनुमन्यस्व स्वविषयगमनाय माम्" इत्यभिधाय व्यरंसीत् ॥क॥

राजाप्येतदाकर्ण्य चिन्तितवान् ॥ ख ॥

श्रीमाणिक्यमहाकरः स विषयः पान्थोऽप्ययं तथ्यवा-
ग्व्यापारोऽपि विधेर्विचित्ररचनस्तत्किं न संभाव्यते ।
किं त्वाश्चर्यमदृष्टरूपविभवाप्याकर्ण्यमाना सती
कान्तेत्युन्नतचेतसोऽपि कुरुते नाम्नैव निम्नं मनः ॥६१॥

तथाहि ।

नो नेत्राञ्जलिना निपीतमसकृत्तस्याः स्वरूपामृतं
नो नामान्वयपल्लवोऽपि च मया कर्णावतंसीकृतः ।
चित्रं चुम्बति चुम्बकाश्मकमयो यद्वद्बलाद्दूरत-
स्तद्वत्तर्जितधैर्यमेतदपि मे तस्यां मनो धावति ॥ ६२ ॥

सोऽयं दुर्लभेष्वनुरागः पुंसाम्, अज्वरमस्वास्थ्यम्, अदौर्गत्यं दौःस्थ्यम्, अविषास्वादनमाघूर्णनम्, असाध्वसं कम्पनम्, अनात्मविक्रयं पारवश्यम्, अजरं जाड्यम्, अनिन्धनं ज्वलनम्, अलग्रग्रहमुन्मादनम्, अवात्याघातमुद्भ्रमणम्, अमौनं मौक्यम्, अहीनश्रुति बाधिर्यम्, अनष्टदृष्टिकमन्धत्वम्, अस्खलितमनोरथं मनःस्तम्भनम्, अमन्त्र आवेशः ॥ ग ॥

सर्वथा नमः सुस्थितजनदुर्जनाय मनोजन्मने, यस्यायमेवंविधो व्यापार इत्यवधारयन्नवतार्य सर्वाङ्गेभ्यो भूषणानि तस्मै सदयमदात् ॥ घ ॥

श्रीति ॥ निम्नमभिलाषदीनत्वाल्लाघवास्पदम् ॥ ६१ ॥

नो नेत्रेति ॥ यद्वद्यथा चुम्बकसंज्ञमश्मकम् । पाषाणं कर्म ॥ अयो लोहं कर्तृ ॥ चुम्बति । तथा मेऽपि मनस्तस्यां धावति ॥ ६२ ॥

सोऽयमिति ॥ आवेशो व्यन्तरादेर्मनसि प्रवेशः ॥ ग ॥

१ पाथः. २ अलमं ग्रहम्.

तैस्तैरालापैः स्थित्वा[1] च कंचित्समयमिमम[2]थ यथाप्रस्थितं पान्थं कथमपि प्रेषयामास[3] ॥ क ॥

स्वयमपि तत्कालान्तरालमिलितैर्नक्षत्रैरिव सार्द्रमृगशिरोहस्तैः सश्रवणचित्रकृत्तिकोपस्करवाहिभिः पापर्द्धिकपरिजनैरनुगम्यमानो राजा निजावासमयासीत् ॥ ख ॥

ततः प्रभृति च

हृद्योद्यानमरुत्तरङ्गितसरित्तीरे[4] तरूणामध-
स्तल्पेऽनल्पसरोजिनीनवदलप्रायेऽपि खिन्नात्मनः ।
धीरस्यापि मनाङ्मनस्तृणकुटीकोणान्तराले बला-
ल्लग्नोऽस्येति विभाव्यते परवशैरङ्गैरनङ्गानलः ॥ ६३ ॥

एवमस्य

पुनरपि तदभिज्ञान्पृच्छतः पान्थसार्था-
न्प्रतिपथमथ यूनो यान्ति तस्य क्रमेण ।

स्वयमपीति ॥ राजा निजहर्म्यमगात् ॥ तत्कालं तत्क्षणात् । अन्तरालेऽध्वमध्ये । राजा चन्द्रोऽपि तदा । तस्मिञ्ज्योतिःप्रसिद्धे काले कलासमूहे अष्टशतीलक्षणे यदन्तरालं तत्र ॥ मिलितैः परिजनैरनुगम्यमानः । कीदृशैः । सार्द्राणि सास्रत्वाच्च्योतन्ति हरिणशिरांसि येषु तथाविधा हस्ता येषां तैः । सश्रवणां सकर्णाम् । चित्रस्य चित्रकायस्य कृत्तिकां त्वचम् । उपस्करं मृगयोपयोगि वहन्ति तैः ॥ आर्द्रशब्दो भाववचनः । पक्षे सह आर्द्रया नक्षत्रेण, सार्धं मृगशिरो हस्तश्च नक्षत्रं येषु । श्रवणचित्रे नक्षत्रे । अनयोः समाहारद्वन्द्वः । तेन सह । ताश्च ताः कृत्तिकाश्च तासामुपस्करं समवायं वहन्ति ॥ ख ॥

हृद्येति ॥ हृदयस्य बन्धनं हृद्यम् ॥ ६३ ॥

तमसो यत्र विनाशः पथिकोच्छ्वासः पदार्थनिर्भासः ।
उदयं प्रतिपाद्यासौ भुवनमुदे जयति चण्डरुचिः ॥

1 स्थित्वा स च. 2 इमं यथा. 3 संप्रेषयामास. 4 सरस्तीरे.

हरचरणसरोजद्वन्द्वमुद्राङ्कमौले-
मदनमदनिवासा वासराः प्रावृषेण्याः ॥ ६४ ॥

इति श्रीत्रिविक्रमभट्टविरचितायां दमयन्तीकथायां हर[2]-चरणसरोजाङ्कायां प्र[3]थम उच्छ्वासः समाप्तः ॥

इति विषमपदप्रकाशमेतं दमयन्त्यास्तनुते स्म चण्डपालः ।
शिशुमतिलतिकाविकासचैत्रं चतुरमतिस्फुटभित्तिचारुचित्रम् ॥

इति चण्डपालविरचिते दमयन्तीकथाविवरणे प्रथम उच्छ्वासः समाप्तः ॥

अथ द्वितीय उच्छ्वासः ।

अथ कदाचिद्[4]विगलद्[5]बहलपरिमलमिलदलिकुलाकुलितकुटजकदम्बकुसुमकर्णपूरशून्यकाननासु, विश्राम्यन्मदमुखरमयूररसनावलीकलक्कणितासु, विरलतरतडिल्लताललितलावण्यासु, विगतहंसद्विजराजिषु, पतत्पयोधरासु, क्षीणशुक्रासु, वृद्धास्विव गतप्राया-

अथेति ॥ अनन्तरमितीति सति स राजा निकटकानने विचरन्किंनरमिथुनेन गीयमानं रागविशेषेणोच्चार्यमाणमिदमिति वक्ष्यमाणमनश्लीलमग्राम्यं श्लोकत्रितयमाकर्णितवान् । किं विशिष्टः । कलहंसा एव हासस्तेन रम्यायां तरुण्यामभिनवप्रवृत्तायाम् ॥ अथ च शरदेव तरुणी युवतिः । तस्यामागतायां रागात्स्वयं प्राप्तायाम् । उत्सुक उत्क इत्युत्कयन्तरम् ॥ तदा मदेन क्षीबतया तरुणिमोद्रेकेण वा कलकलो यस्याः ॥ तथा शुभ्रत्वाद्धंसोपमौ हासहारौ स्तोऽस्यामिति कर्मधारयान्मत्वर्थीयः । न कर्मधारयादिति तु प्रायिकम् ॥ किं विदधानः कुर्वाणः । काम् । रतिं चित्तासक्तिम् । कासु । वर्षासु । किंभूतासु । गतप्रायासु स्वल्पशेषासु । तथा कुसुमान्येव कर्णपूरा उत्तंसास्तैः शून्यानि काननानि वनानि यासु । तथा मदेन मुखराणां मयूराणां या र-

---

१ समविषमकविश्रीत्रिविक्रम; श्रीभट्टत्रिविक्रम. २ हरचणसरोजाङ्कः. ३ मथमोच्छ्वासः. ४ विगलत्. ५ बहुल.

सु वर्षासु, रतिमकुर्वाणो मदकलकलहंसहासहारिण्यामुत्सुकस्तरुण्यामिवागतायां शरदि, द्विरदमदगन्धसंबन्धानुधाविते कुसुमितसप्तच्छदच्छायासु विस्फूर्जति रोषोद्धुषितकेसरकरालकण्ठे कण्ठीरवकदम्बके, गृहदीर्घिकामृणालिकाकाण्डखण्डनविरामरमणीयमुन्नदत्सु शरत्समयप्रवेशमङ्गलमृदङ्गेष्विव हंसमण्डलेषु, स्मरशरनिकरनिर्मथितपान्थसार्थप्रहाररुधिरनिष्यन्दबिन्दुसंदोह इव वनस्थलीपून्मिषति बन्धुरबन्धूककुसुमप्रकरे, प्रसरन्तीषु शरल्लक्ष्मीप्रवेशानन्दवन्दनमालासु निःशङ्कशुककुलावलीषु, श्रूयमाणासु स्मरराजराज्यविजयघोषणासु पक्ककलमगन्धशालिपालिकाबालिकाहर्षगीतिषु, शरच्छ्रीकटाक्षेषून्मीलत्सु नीलनीरजेषु, क्वणति वर्षावधूप्रस्थानपटहे षट्चरणचक्रवाले, प्रभात इव घनतिमिरविरामरमणीयेजाते जलनिधिशयनशायिशार्ङ्गिनिद्राद्रुहि विनिद्रसान्द्रसरससरोजराजिराजितसरसि शरत्समये, स महीपतिः समासन्नवनविहारिकिंनरमिथुनेन गीयमानमिदमनश्लीलं श्लोकत्रयमशृणोत् ॥ क ॥

सनावली जिह्वाश्रेणिस्तस्याः कलक्वणितम् । तद्विभ्राम्यद्द्विरमद्यासु । वर्षोदये हि केकायन्ते न प्रान्ते । मदाभावात् । तथा स्तोकविद्युदुद्द्योतासु । व्यपेतहंसपक्षिपङ्क्तिषु । भ्रश्यद्धनासु । क्षीणशुक्राख्यग्रहासु ॥ कास्विव । वृद्धास्विव ॥ तदा । रतिः संभोगः । गतं प्रकृष्टमयमिष्टफलं दैवं यासाम् । तथा कुसुमैः पुष्पदामभिः कर्णपूरैश्च शून्यं कं शिर आननं च यासाम् । तथा रसनायाः काञ्च्याः क्वणितस्य मुखरमयूररवो ललितस्य मधुराङ्गविन्यासस्य लावण्यस्य च लोचनलेह्यकमनीयगुणस्य विरलतडिदुपमानम् । तथा व्यपेतहंसशुभ्रदन्तराजिषु पतत्कुचासु । तथा क्षीणं गर्भसंभवाभावाद्विनष्टं शुक्रं पुंवीर्यं यासु । न पुनर्निवृत्तवीर्यास्विति व्याख्येयम् । पुंसां वीर्यं स्त्रीणां रज इति

१ उत्सुकश्च. २ द्विरदमदगन्धसंधानधाविते; द्विरदमदगन्धानुसंधानवासितासु. ३ वासितकुसुमित ४ विस्फूर्जिते. ५ कुटुम्बके. ६ मृदङ्गेषु हंस. ७ पथिकमहार; पान्थमहार. ८ शरत्स्त्री; सरःश्री. ९ नीलसरोजेषु. १० विहारहारि.

धन्याः शरदि सेवन्ते प्रोल्लसच्चित्रशालिकान् ॥
प्रासादान्स्त्रीसखाः पौराः केदारांश्च कृषीवलाः ॥ १ ॥
नमिताः फलभारेण न मिताः शालिमञ्जरीः ॥
केदारेषु हि पश्यन्तः के दारेषु विनिःस्पृहाः ॥ २ ॥
प्रावृषं शरदं चापि बहुधाकाशहारिणीम् ॥
विलोक्य नोत्सुकः कः स्यान्नरो नीरजसंगताम् ॥ ३ ॥

प्रसिद्धेः । अतएव न विद्यते बलं वीर्यं यासामित्यबलाः ॥ रसनाशब्दः काञ्चीपक्षे न परं तालव्यः । दन्त्योऽप्यस्ति । तथा च विश्वप्रकाशः—"रसना काञ्चिजिह्वयोः" इति ॥ द्विरदमदगन्धस्य संबन्धो द्विरदमदगन्धोऽयमिति प्रत्यभिज्ञा तयानुधाविते । संधानपाठे-तु संधानं संधिर्मैत्री सादृश्यमिति यावत् । शरदि सप्तच्छदाः पुष्प्यन्ति । ते च मदगन्धयस्ततो गजभ्रान्त्या सरोषं विस्फूर्जति सिंहवृन्दे । मृणालिकाकाण्डस्य खण्डनाय योऽसौ विरामोऽर्थान्नादस्यैव । तेन रम्यं यथा भवति स्थित्वा स्थित्वा मृणालं चर्बन्ति तत्कषायसंशुद्धकण्ठाश्च नादं कुर्वन्तीत्यर्थः । हंसमण्डलानि शरत्प्रवेशमङ्गलमृदङ्गाः ॥ बन्धूककुसुमस्यातिलौहित्याद्विरहिजनरुधिरत्वम् ॥ शुकावलिस्तोरणम् ॥ कलमस्य श्वेतशालेः, गन्धशालेश्च रक्षिका गीतयः कंदर्पराजजयघोषणाः ॥ विकसन्नीलोत्पलानि शरल्लक्ष्मीकटाक्षाः ॥ भृङ्गगणश्च यान्त्या वर्षावध्वाः प्रयाणपणवः ॥ घनो मेघो घनं च सान्द्रम् । शयनस्थानम् । निद्राद्रोहो विनिद्रसान्द्रसरोजराजितसरस्त्वं च शरत्प्रभातयोः समानम् ॥ क ॥

धन्या इति ॥ प्रोल्लसन्त्यश्चित्रशालिका आलेख्यभूमिका येषु । पक्षे चित्रा बहुविधाः शालयः ॥ स्त्रीसखा इत्युभयत्र योज्यम् ॥ १ ॥

कुतः स्त्रीसखा इत्याह—**नमिता इति** ॥ हि यस्मात्कारणात् । दारेषु के निःस्पृहाः स्युः । किं कुर्वन्तः । फलभारेण नमिता वक्रिता न मिताः स्तोकाः केदारेषु क्षेत्रेषु शालिमञ्जरीः पश्यन्तः । तद्दर्शनं ह्युद्दीपनविभावः ॥ २ ॥

प्रावृषमिति ॥ रमणीयत्वात् । बहुधा पुनः पुनर्विलोक्य प्रावृषमाकाशस्य व्योम्नस्तिरोधायिनीं नीरजसं निःपांशुं गतामतिक्रान्तां शरदं च काशपुष्परम्याम् । तथा नीरजैः पद्मैः संगतामन्विताम् ॥ ३ ॥

---

१ शालमञ्जरीः. २ केदारेष्विह. ३ वापि.

अनेन मृदुमूर्छनातरङ्गरङ्गिताक्षरेण श्रवणपथप्रथमप्रियातिथिना श्लोकत्रयेण विषविषमविषयवैरस्यव्रतव्रततिकठिनकुठारेण, दारपरिग्रहपराङ्मुखोऽपि शृङ्गारशृङ्गिशृङ्गमुत्तुङ्गमारोप्यमाणस्तदेवोद्यानममन्दमन्दारमकरन्दामोदमत्तमधुकरमधुरझंकाररमणीयमुपसर्तुमारभत ॥ क ॥

प्रथमसंमुखप्रेङ्खितेन चलच्चन्दनामोदनन्दिनान्दोलनवेगवित्रस्तकुसुमिततरुशिखरसुप्तसुरतश्रमखिन्नकिंनरीनिबिडतरपरिरभ्यमाणकिंनरनमस्कृतेन क्रीडाकमलदीर्घिकातरङ्गोत्सङ्गरङ्गत्तरुणतामरसरसबिसरोद्गारहारिणा यौवनमदनिरुद्धनैषधीधम्मिल्लवल्लरीचलनविलासलासकेन वनमारुतेनोत्पुलकिततनुः स्तोकमन्तरमतिक्रम्य “देव, भवद्वैरिवधूवदने वने च नारङ्गतरूपशोभे भान्ति गण्डशैलस्थलालंकारधारिण्यो लोध्रलताः, नागरुचिताश्चन्दनपत्रभङ्गाः, नालिकेरचितस्तिलकः, नवा दृष्टिपथमवतरति घनाञ्जनयष्टिका, नाभिरम्या नीलतमालका, नाधरीकृतस्ताम्बूलीरागः, पल्लवितमेत-

अनेन श्लोकत्रयेण प्रियाग्रहविमुखोऽप्युच्चैः शृङ्गारगिरिशिखरं नीयमानस्तदेव वनं गन्तुमारेभे ॥ क ॥

तत ईदृग्विधेन वायुना रोमाञ्चिततनुः देवेत्याद्यामन्त्र्य तवारिस्त्रीमुखे वने चेदमिति भङ्गश्लेषोक्तिदक्षया वनरक्षिकया कथ्यमानानि वनकौतुकस्थानानि नलो व्यलोकयत् ॥ आन्दोलनवेगेत्यादावान्दोलनं तरोरेव पवनकृतम् ॥ त्वदरिस्त्रीमुखे अरमत्यर्थं गतसौन्दर्ये कपोलफलकालंकारिण्यो लोध्रस्य विलेपनरूपस्य लता मण्डनवल्ल्यो न भान्ति। अगरुद्रवेण चिताश्चन्दनद्रव्यस्य पत्रभङ्गाः पत्रवल्ल्यः ॥ अलिकं ललाटं तिलकं पुण्ड्रम् ॥ वा समुच्चये घनं सान्द्रमञ्जनं तस्य यष्टिः शलाका ॥ अभिरम्या संस्कृता। प्रकर्षेण नीलाः कुटिलकेशाः अधरोऽस्यास्तीत्यधरी ओष्ठवान्। ताम्बूलराग ओष्ठसंबद्धः कृत इति भावः ॥ सर्वत्र नञ्संबन्धः ॥ अवतरतीति तु संनिहितमेव योज्यं

१ विषमविषय. २ समारोप्यमाणः. ३ अमन्दान्दोलत. ४ सुखसुप्त. ५ किंनरीजन. ६ यौवनमदानिरुद्धापाङ्गनैषधी; यौवनमदरुद्धापाङ्गनैषधीय. ७ हास्यलासकेन. ८अतिक्रम्य वनपालिका राजानं जगाद. ९ ताम्बूल.

दृश्यते शोकजालम्। इतश्च काञ्चनगिरिरिव सुरचितः क्रीडापर्वतः। इतश्च गू[1]र्जरकूर्चमिवाखण्डितप्रवालं बालशालवनम्। इतश्च भवद्वैरिनगरमिवानेकविधबकुलसंकुलं कूपकुलम्। इतश्च धूर्जटिजटाजूट इव पुंनागवेष्टितो वापीपरिसरः। इतश्च कुरुसेनेव कृताश्वत्थामहिता च क्रीडासरित्पुलिनपालिः।" इति भङ्गश्लेषोक्तिकुशलया वनपालिकया निवेद्यमानानि वनविनोदस्थानान्यवलोकयांचकार॥ क॥

चलच्चकोर[2]चक्रवाकचक्रचञ्चुचञ्चलचञ्चरीकचरणचूर्णितचम्पकाङ्कुरमरिचमञ्जरीदलदन्तुरेण वनमार्गेण स्तोकमन्तरमतिक्रान्तस्तया [3]पुनरेवं बभाषे॥ ख॥

"देव, पुरंदरानन्दिनन्दनोद्यानस्पर्धिनोऽस्य वनस्य [4]किं किं वर्ण्यते॥ ग॥

न प्रत्येकम्। पल्लवितशब्दो लक्षणया प्रवृद्धार्थः। शोकात्सप्रलापमनोदौस्थ्याज्जातं शोकजम्। अलमनर्थः॥ वने च नारङ्गतरुभिः कृतशोभे सहजच्युतस्थूलपाषाणस्थलीभूषणा लोध्रस्य तरुविशेषस्य लताः शाखा भान्ति॥ नागेभ्यो रुचिताश्चन्दनतरोः पत्राणां भङ्गा विशेषाः॥ तिलको वृक्षो नालिकेरैस्तरुभिर्व्याप्तः॥ नवा नवीना। अञ्जनस्य शाखिनो यष्टिः प्रकाण्डः॥ तमालका इति ह्रस्वे कः। अतएव नाभिरम्या नाभिदघ्ना इति भावः॥ नाधरीकृतो न हीनीकृतः। ताम्बूली वल्ली। रागः सक्तिः॥ किसलयितमशोकानां जालं खण्डः॥ इतश्च सुष्ठु रचितः सुरैश्चितो व्याप्तश्च॥ प्रवालाः पल्लवाः। पक्षे अखण्डिताः अतएव प्रवृद्धा वालाः केशा यत्र॥ अनेकविधैर्बकुलैः संकुलम्। पक्षे अनेका विधवा मृतभर्तृका येषु कुलेषु तैः कुलैर्गोत्रैः संकुलम्॥ पुंनागमगः अन्यत्र पुमान्नागो वासुकिः॥ कृता उत्पादिता अश्वत्थाः पिप्पला यस्याम्। तथा महिता चार्वी। पक्षे कृतमश्वत्थाम्ने द्रोणसुताय हितं यया॥ क॥

चलदिति॥ संचारयोग्येन मार्गेण क्रियदपि व्यवधानमतिक्रान्तः पुनरपि तयैव बभाषे॥ ख॥

देवेति॥ देव, नन्दनस्पर्धिनोऽस्य किं वर्ण्यते॥ ग॥

१ गुर्जर. २ क्वचित्पुस्तके चक्रवाकचक्रेति नास्ति. ३ स पुनरेवम्; पुनरेषः. ४ किं वर्ण्यते.

यत्र। त्रिजटाश्रयमनेकजटाः, स्फुरदेकपुष्पकमनेकपुष्पाः, समुद्वेजितराममानन्दितरामाः, समुपहसन्ति लङ्केश्वरं तरवः ॥ क ॥

यस्मिंश्च मत्तमयूरहारिणि भद्रभुजंगप्रयाते विचित्रक्रौञ्चपदे छन्दःशास्त्र इव वैतालीयं मालिनी शिखरिणी पुष्पिताग्रा च दृश्यते विविधा जातिः ॥ ख ॥

यस्मिंश्च। एकभीमार्जुनविनिर्जितानाक्रान्तानेकभीमार्जुनाः, कोपितैकनकुलानाह्लादितानेकनकुलाः, सहदेवेनैकेन स्पर्धमानानैकैः सहदेवैः संगताः। न बहु मन्यन्ते कुरुवीरान्वीरुधः ॥ ग ॥

किं चान्यदवलोकयतु देवः।

पटलमलिकुलानामुन्नमन्मेघनीलं
भ्रमदुपरि तरूणां पुष्पितानां विलोक्य।
मृदुमदकलकेकानिर्भरो नृत्यसक्त-
स्तरलयति कलापं मन्दमन्दं मयूरः ॥ ४ ॥

यत्रेति ॥ रावणं तरवो हसन्ति ॥ त्रिजटा रावणस्वसा। जटा मूलानि ॥ पुष्पकं विमानं कुसुमं च ॥ रामो दाशरथिः। रामाः स्त्रियः ॥ अनेकजटा इत्येकशब्देन संख्योपलक्ष्यते। ततोऽनेकशब्दोऽसंख्यातवचनः ॥ क ॥

यस्मिंश्चेति ॥ वै स्फुटमियं ताली तालद्रुमः। इयं जातिर्मालती दृश्यते ॥ द्वे अपि कीदृश्यौ। माला अस्यामस्ति। तथा शिखरयुक्ता कुसुमिताग्रभागा च। किंविशिष्टे वने। मत्तैर्मयूरै रम्ये। तथा भद्रं मनोज्ञं भुजंगानामहीनां विटानां च प्रयातं यत्र। क्रौञ्चः पक्षी ॥ पक्षे मत्तमयूरं भुजंगप्रयातं क्रौञ्चपदा वैतालीयं मालिनी शिखरिणी पुष्पिताग्रा च छन्दोनामानि ॥ जातिश्च उक्तादिरुत्कृत्यन्ता ॥ ख ॥

यस्मिंश्चेति ॥ वने वीरुधो लताः कुरुवीरान्न गौरवयन्ति ॥ आक्रान्ता अनेके बहवो भीमा अम्लवेतसा अर्जुनाश्च याभिः ॥ यद्विश्वप्रकाशः—"भीमोऽम्लवेतसे शंभौ घोरे वापि वृकोदरे" ॥ नकुला जीवाः। सहदेवास्तरवः ॥ कुरुवीरपक्षे भीमार्जुननकुलसहदेवाः पाण्डवाः ॥ ग ॥

१ मध्यमणिविभूषिते, चम्पकमालाचित्रे, हरिगीताकर्णनसुखे, शार्दूलविक्रीडिते, हरिणीमनोहरे, सहरिणप्लुते छन्दःशास्त्रे. २ मालिनी.

अपि च ।

भ्राम्यद्द्विरेफाणि विकासभाञ्जि
संयोज्य पुष्पाणि शिलीमुखेषु ।
इह स्थितः सर्वजगज्जयाय
धनुःश्रमं पुष्पशरः करोति ॥ ५ ॥

इतश्च

हरिति हरिणयूथं यूथिकाजालमूले
कुसुमजमधुबिन्दुस्यन्दसंदोहभाजि ।
मधुरमधुकरालीगीतदत्तावधानं
लिखितमिव न दूर्वापल्लवानुल्लुनाति ॥ ६ ॥

इतोऽपि

सोऽयं क्रीडाचलो भव्य लोभव्यसनवर्जित[1] ।
यस्मिन्नासन्नसारङ्गा सारं गायति किंनरी ॥ ७ ॥
राजते राजतेनायं सानुना सानुनायकः ।
यस्मिन्निशम्य गायन्तं किंनरं किं न रंस्यते ॥ ८ ॥

भ्राम्येति ॥ शिलीमुखाः शराः । इहेत्युद्यानस्योद्दीपनविभावातिशयोक्त्या कामस्य स्थितिरुच्यते । एतावता सुरभिकुसुमसंपदुक्ता ॥ ५ ॥

हरितीति ॥ हरिति शाद्वले यूथिकासमूहस्याधःप्रदेशे मधुबिन्दुसंदोहसंबन्धात्स्पृहणीयेऽपि गीतिरसिकतया मृगाणां दूर्वाङ्कुराग्रहणमुक्तम् ॥ ६ ॥

सोऽयमिति ॥ हे भव्य, हे लोभेन व्यसनैश्च विवर्जित, सोऽयं क्रीडागिरिः ॥ यस्मिन्गिरावासन्नमृगा किंनरी सारमुत्कृष्टं गायति । गीतप्रकर्षाकृष्टत्वात्सारङ्गाणामासन्नता ॥ ७ ॥

राजत इति ॥ अयं सानुनायको गिरी रजतनिर्मितेन सानुना तटेन राजते ॥ यस्मिन्गायन्तं किंनरं निशम्य श्रुत्वा न किं रंस्यते । रंस्यत एव ॥ ८ ॥

---

1 वर्जितः

इतश्चास्य

जनयति जलबुद्धिं बाललीलामृगाणा-
मयमिह पटुकान्तिः स्फाटिको भित्तिभागः ।
इह हरितमणीनामुल्लसन्तो मयूखाः
सरसनवतृणालीलोभमुत्पादयन्ति ॥ ९ ॥

इयं च

गौरवं गौरवंशस्य पर्वतः पर्वतस्थले ।
भ्रमरी भ्रमरीणस्य कुरुतेऽकुरुतेन ते ॥ १० ॥

अपिच ।

इह कवलितकन्दं कंदरे कन्दलिन्यां
भुवि विरचितकेलि क्रीडति क्रोडयूथम् ।
इह सरसिजगर्भभ्रान्तभृङ्गं कुरङ्गाः
सरसि सरलयन्तः कंधरां[1] कं धयन्ति ॥ ११ ॥

इह पुनरनिशं निशम्य भिन्न-
द्रुममुकुलानि कुलानि षट्पदानाम् ।
श्रुतिसुखकरणं रणन्ति वीणां
तदनुगुणां गुणयन्ति[2] किंनरेन्द्राः ॥ १२ ॥

गौरेति ॥ गौरो वंशोऽन्वयो यस्य तस्य ते । पर्वतस्थले गिरिस्थले । पर्वतो गच्छतः अतएव भ्रमेण, देहवैक्लव्येन भ्रमिसंज्ञेन खिन्नस्य सतोऽकुत्सितरुतेन भ्रमरी भृङ्गी गौरवं प्रतिपत्तिविशेषं कुरुते ॥ १० ॥

इहेति ॥ कं जलम् । धयन्ति पिबन्ति ॥ ११ ॥

इहेति ॥ रणन्तीति शब्दायन्तं षट्पदकुले विशेषणम् ॥ तस्य भृङ्गरणितस्यानुगुणामनुगामिनीम् ॥ १२ ॥

---

१ कंधरा:. २ क्वणयन्ति; गणयन्ति.

इतश्च क्रीडाचलस्थलकमलदीर्घिकातीरतरुतलमनुसरतु देवः ॥ क ॥

यत्र च

वहति नवविकासोल्लासिकिंजल्कलुभ्य-
न्मधुकरकृतगीता नर्तयन्नब्जराजीः ।
वनकरिमदगन्धस्पर्धिसप्तच्छदाली-
कुसुमजकणशारः शारदीनः समीरः" ॥ १३ ॥

राजा तु तेन तस्याः सकलललितवनप्रदेशप्रकटनप्रियालापप्रपञ्चेन परितोषितः "साधु भोः सारसिके सुभाषितमञ्जरि, साधु। गृहाण पारितोषिकम्" इत्यभिधाय सर्वाङ्गीणाभरणप्रदानेन प्रसन्नाननां तामकरोत् ॥ ख ॥

ततश्च संचरच्चटुलभृङ्गविहंगवेगवेल्लद्बकुलचम्पकचूतचन्दनमन्दारामन्दस्यन्दमानमकरन्दबिन्दुसंदोहाडम्बरिताकाण्डप्रावृषि, प्रलम्बताम्बूलवल्लीवलयितनितम्बनिम्बकिम्बजम्बीरजम्बूस्तम्बकदम्बके, कुसुमितकरवीरवीरुधि कोरकितकरञ्जाञ्जननिकुञ्जशिञ्जानशुककपिञ्जले, जलदसमयनीरदनीलतमतमालतलताण्डवितशिखण्डिनि, मण्डलितमदकलकलहंसोत्तंसकमलवापीमण्डिते, मञ्जरितसिन्दुवारसुन्दरामोदनन्दिनि मन्दतरमारुतान्दोलनविलोलकक्कोलकुटलफलनालिकेरलवङ्गपूगपुंनागनारङ्गरङ्गितविहङ्गे भृङ्ग-

वहतीति ॥ कुसुमजकणा मकरन्दलवास्तैः शारः शबलः। शरदि भवानि मुद्गादीनि विद्यन्ते येषां ते शारदिनः कृषीवलास्तेषामिनः स्वामी। तत्तत्सस्यसंपत्तिहेतुत्वात् ॥ १३ ॥

ततश्चेति ॥ भृङ्गमुखनखरेत्यादौ भृङ्गो धूम्याटः पक्षी ॥ क ॥

१ ललितपल्लवित. २ प्रदानप्रसन्नाननाम्. ३ अनन्तरं चेतस्ततश्च संचरत्; इतस्ततश्च संचरत्. ४ वेल्लत्कुचलसद्बकुल. ५ निम्बजम्बीर. ६ कलहंसमण्डलोत्तंस. ७ आन्दोलित. ८ कक्कोलपनसकुड्मलफल; पनसकुसुमकुड्मलफल; कङ्कोलकटफल.

मुखनखरपञ्ज[1]रजर्जरितसर्जखर्जूरमञ्जरीरजःपुञ्जपांसुलभुवि, भु-भूषणायमाने, सर्वर्तुनिवासना[2]मनि वने विहर्तुमारभत ॥ क ॥

त[3]त्र च व्यतिकरे प्रल[4]यप्रचण्डपवनोल्लासिततनुतुहिनाचलगण्ड-शैललीलामाकलयन्तः, मन्दमरुत्तरङ्गिततनुतरशरदभ्रविभ्रमाय-माणाः, सुरवारणेन्द्रविक्षोभितगगनमन्दाकिनीपतत्पा[5]ण्डुरडिण्डीर-पिण्डपटलानि विडम्बयन्तः,शकलोदितेन्दुमण्डलसहस्रसंछादित-मिव गगनमापादयन्तो, म[6]न्दरगिरिपरिक्षेपक्षुभितक्षीरवारिधिदूरस-मुच्छलितदुग्धकल्लोललीलां दर्शयन्तः, शेषाहिफणचक्रवालधव-लाः, प्रमुदितहराट्टहासलवा इव मूर्तिमन्तः पतन्तः, अ[7]मन्दमन्द्र-कोलाहलभरितभुवनान्तरालाः, सपदि धरातलमुत्फुल्लपाण्डुपङ्क-जप्रकरप्रकारेण मण्डयन्तो निपेतुः कुतोऽपि पुण्डरीकपाण्डुपक्षप-ङ्क्तिराजयो राजहंसाः ॥ ख ॥

तथाविधे च व्यतिकरे विस्मयविस्मृतनिमेषतया निर्वातनिश्च-लनीलोत्पलपलाशशोभायमानलोचनः कौतुकाकूततरलितमनाः सपरिजनो नरपतिरवलोकयन्निश्चल एवा[8]वतस्थे ॥ ग ॥

ते च धार्तराष्ट्रा अपि कृतपाण्डुपक्षपाताः, द्विजातयोऽपि सुरा-जिताः,केचिदुच्चचञ्चुपुटविघटितनिकटबा[9]लस्थलकमलकुट्मलाः सं-रसबिसकिसलयानि कवलयन्तः, केऽप्यु[11]न्नतसरलगलनालयो न-

तत्र चेति शकलोदितेति ॥ शकलः खण्डशशी हंससदृशो भवति ॥ मन्द-रगिरिरेव परिक्षेपो मन्थाः ॥ ख ॥

तथेति ॥ शोभायमानलोचनेत्यत्र शोभाशब्दात्तद्वति वर्तमानादुपमानात्कर्तृवाचका-दाचारेऽर्थे क्यङ् । एवं विभ्रमायमाणेत्यादयोऽपि व्याख्याताः ॥ ग ॥

ते चेति ॥ कृष्णैश्चरणाननैर्हंसा धार्तराष्ट्राः । कृतः पाण्डुपक्षाणां शुभ्रपक्षतीनां

१ पुञ्ज. २ नाम्नि. ३ तत्र व्यतिकरे. ४ प्रलयकालकरालप्रचण्ड. ५ पाण्डुडिण्डीर. ६ अम-न्दमन्दर. ७ अमन्दमदकलकोलाहल. ८ एवावतिष्ठते स्म. ९ बालशैवालस्थल. १० सरल. ११ उन्नमित.

लिनवनविमुखाः खमालोकयन्तः[1], केचिदुत्क्षिप्तपक्षविक्षेपपवनकम्पितकन्दलाः सलीलमुत्पतन्तः, केचिन्मदमधुरनिजनिनादनिर्जितशिञ्जाननूपुराः, पुरःपुरोऽस्य धावन्तो विचरितुमारभन्त ॥ क ॥

राजापि परिधावितविहङ्गग्रहणाग्रहसमय[2]व्यग्रपरिग्रहः परिहासोन्मीलदमलदन्तकान्तिस्तबकिताधरपल्लवो विहसन्नेव[3] तेषामन्यतममनुच्चचटुलचरणचारीचर्यया चारु संचरन्तमीषदुत्क्षिप्तपक्ष[4]विलासविहसितविलासिनीलास्यलीलमुन्नमिताग्रग्रीवं जग्राह हेलया हंसम् ॥ ख ॥

उत्क्षिप्तः स च तेन रक्तकमलगर्भविभ्रमायमाणपाणिपल्लवे, पाण्डुपद्म इव पद्मरागशुक्तितले, क्षणमुदयशैलशोणमाणिक्य[5]शिखरशिखायामिन्दुरिव, विराजितो[6] राजहंसो मृदुवाद्यमानरौप्यघनघर्घरीजर्जरस्वरेण[7] कृतस्वस्तिशब्दो विस्पष्टवर्णविशेषं[8] राजानमुपश्लोकयांचकार ॥ ग ॥

> पाण्डुपङ्कजसंलीनमधुपालीसमं गलम् ।
> यो बिभर्ति विधेयात्ते ना कपाली स मङ्गलम् ॥ १४ ॥

पातो न्यासो यैः । तथा द्विजातयः पक्षिणः सुष्ठु राजिताश्च ॥ विरोधे धार्तराष्ट्राः कुरवः । पाण्डुर्नृपः । पक्षपातस्तद्गृह्यत्वम् ॥ द्विजातयो विप्राः । सुरया जिताः ॥ गलनालिः कण्ठकाण्डम् ॥ क ॥

राजेति ॥ सलयश्चरणन्यासश्चारी ॥ ख ॥

उत्क्षिप्त इति ॥ पाणिपल्लवस्य पद्मरागशुक्तिः शोणमाणिक्यशिला चोपमानम् । हंसस्य तु पाण्डुपद्म इन्दुश्च ॥ ग ॥

पाण्ड्विति ॥ श्वेतसरोजलीनालिश्रेणिनिभं कण्ठं यो धारयति स ना पुरुषः कपाली कपालमाली । अर्थाच्छिवस्तव मङ्गलं क्रियात् ॥ १४ ॥

---

१ अवलोकयन्तः. २ व्यग्रसमस्तपरिजनः; समस्तव्यग्रपरिकरः. ३ विहसन्निव. ४ पक्षविक्षेपविलास. ५ माणिक्यशिलायाम्. ६ व्यराजत. ७ स्वरेण च. ८ विशेषमेष राजानम्.

अपिच ।

सरलप्रियंगुणाढ्यं लम्बितमालं विचित्रतिलकं च ।
वनमिव वपुस्तवैतत्कथमवनं नृप जनस्याभूत् ॥ १५ ॥

अपिच ।

वरसहकारकरञ्जकवीरतरोऽशोकमदनपुंनाग ।
विविधद्रुममय राजन्कथमसि न बिभीतकः क्वापि ॥ १६ ॥

अपिच ।

बाणकरवीरदमनकशतपत्त्रकबन्धुजीवकसुजाते ।
नृप विविधविटपरूपस्तथापि विटपः कथं नासि ॥ १७ ॥

सरलेति ॥ सरला अकुटिलाः प्रिया यस्य । तथा गुणाढ्यं शौर्याद्याढ्यम् । तथा लम्बितस्रक् । तथा विविधपुण्ड्रं तव वपुर्जनस्यावनं रक्षकमभूत् । वनमिव तदा सरलप्रियंगुणेति समाहारद्वन्द्वः । तथा लम्बिनः प्रलम्बास्तमाला यत्र । तथा विशिष्टाश्चित्रकायास्तिलकवृक्षाश्च यत्र । नृपेत्यामन्त्रणे । कथमिति विरोधे । अवनशब्दस्य वनप्रतिषेधार्थत्वात् ॥ १५ ॥

वरेति ॥ वराः सहकारकाः सचिवादयो यस्य । तथा रञ्जयतीति रञ्जकः । तथा वीराणां शूद्रकादीनामिव तरो बलं जवो वा यस्येति संबुद्धौ न दीर्घः । न शोको यस्य । एतेन धीरत्वोक्तिः । मदन इव मदनः कामः । पुंनाग इति नागशब्दः प्रशंसायाम् । इत्यामन्त्रणैः प्रकृतोऽर्थः । विविधद्रुममयेतिपदाद्द्रुमार्थोऽप्यूह्यः । तद्यथा । सहकार आम्रः, करञ्जको नक्तमालः, वीरतरुर्नदीसर्जः । यदमरः— "नदीसर्जो वीरतरुरिन्द्रद्रुः ककुभोऽर्जुनः ।" अशोकः कङ्केल्लिः, मदनः शल्यः, यत्फलं विवाहे वधूवरपाणौ बध्यते । पुंनागः सुरपर्णिका । कथमिति विरोधे । बिभीतकस्याक्षार्थत्वात् । प्रकृते तु बिभीतको विशेषेण भीत इति कुत्सायामनुकम्पायां वा कन् ॥ १६ ॥

बाणेति ॥ बाणः करवीरो दमनकः शतपत्त्रकं बन्धुजीवकं जातिश्चेति विटपाः । एतन्मयस्त्वमसि शब्दतः । अर्थतस्तु बाणाः करे यस्य । वीरान्दमयसि । शतसंख्यं पत्त्रं वाहनं यस्य । शेषादिति कप् ॥ बन्धून् जीवयस्युपकरोषि । शोभना जातिः क्षत्राख्या यस्य । उभयथाप्येतानि नृपेति च संबोधनानि । असीति त्वव्ययं त्वमित्यर्थे ।

१ आसीत्. २ मदनशोक.

राजा[1] तु तदाकर्ण्य सविस्मयम् "अहो अस्य धैर्यं मनुष्यसंनि[2]धौ, आश्चर्यं रूपे, माधुर्यं वाचि, प्राचुर्यं प्रज्ञायाम्, औदार्यमर्थे, गाम्भीर्यं वर्णव्यक्तौ। प्रायेणाहारमैथुननिद्राभयभ्रमणमात्रविवेकास्तु कथं प्रागल्भ्यमेतत्पक्षिजातिषु। तदेष विहंग[3]व्यञ्जनः कोऽपि कामचारी भविष्यति। सर्वथा मनसापि नावज्ञेयाः केऽपि प्राणिनः। यतः[4] कर्मतः कामतः शापतः संछन्न[5]रूपाण्यपि भ्रमन्ति विविधाश्चर्यभाञ्जि भूतानि[6]" इति चिन्तयन्नुचितज्ञस्तमीषदुल्लसितसिन्दुवारमञ्जरीभिरिव कुन्दकान्तदन्तदीप्तिभिरर्चयन्स्वागतमपृच्छत्॥ क॥

असावपि प्रणयप्रणतशिराः शुचिरोचिषां चयेन पाण्डुपुष्पप्रकरप्रकारेण प्रतिपूजयन्निव "देव, भवदवलोकनेनाह्लादितमनसो ममाद्य स्वागतम्" इति ब्रुवाणो राजानं रञ्जयांचकार॥ ख॥

अत्रान्तरे त्रासतरलतरतारकमकाण्डाडम्बरितबाष्पपल्लवप्लवमानमिव[7] वहन्ती चक्षुः, उत्क्षिप्तपक्षपत्रपल्लव[8]व्याजेन संगृहीते सहचरे शाखोद्धारमिव दर्शयन्ती, हंसी दूरादवनिपालमवाप्य रौप्यम[9]णिघण्टाटंकारकोमलया गिरा श्लोकद्वयमपठत्॥ ग॥

"एकान्ते सेव्यते योगं मुक्ताहारपरिच्छदः।
हंसः स[illegible]योग्योऽपि देव किं बध्यते त्वया[10]॥ १८॥

त्वं न विटान्पासीति विटपः। अपात्रभर्ता नेत्यर्थः। तथापि कथमिति विरोधोद्भावने विटपशब्दस्य वीरुदर्थत्वात्॥ १७॥

राजेति॥ कामचारी विद्याधरादिः॥ क॥

अत्रेति॥ शाखोद्धारमन्यायपूत्कारचिह्नं शाखाग्रहणम्॥ ग॥

एकेति॥ अस्यापत्यमिः। इरिव इः कंदर्पप्रतिमः। ततः संबुद्धौ ए इति देव इति

१ राजापि. २ संनिधावपि. ३ विहंगमव्यञ्जनः. ४ यतः कर्मतः शापतो वा. ५ प्रच्छन्न. ६ भुवि भूतानि. ७ त्रासतरलतरतारकाण्डा; त्रासतरलतारमकांकाण्डा. ८ पक्षपल्लव. ९ रौप्यघण्टा. १० क्वचित्

नीरञ्जनपदेतिष्ठन्विश्वसंसारसङ्गतः ।
हंसः किं बध्यते क्वापि यस्य नालम्बनं प्रियम् ॥ १९ ॥

अन्यच्च ।

राजन्, जलपक्षिणो मुनय इव येमीनाहारं वाञ्छन्ति, बहुधावनव्यसनिनः, बिसाधाराः । तदलमाग्रहेण[1] ” ॥ क ॥

चोपच्छन्दयितुं संबोध्य मुमोचयिषुः पतिं, हंसी नृपमाह ॥ मुक्ताहारो मौक्तिकहारस्तद्वत्परिच्छदौ पक्षती यस्य शुभ्रत्वात् । स तथोक्तः । कस्य जलस्यान्ते वर्तमानमगं द्रुमं यः सेवते । मोक्षस्य मोचनस्य योग्योऽपि स हंसो वाचंस्त्वया भवता किं किमर्थं बध्यते इत्येकोऽर्थः । अथवा एकान्त इति समस्तं विजनार्थम् । अथ च हंस आत्मा पुरुषः स मोक्षयोग्योऽपि निर्वाणार्होऽपि किं बध्यते । न बध्यत एवेत्यर्थः । कया । त्वया । त्वशब्दः सर्वादिगणेऽन्यार्थः । अतः पुरुषापेक्षयान्यया प्रकृत्येत्यर्थः । कस्मान्न बध्यत इत्याह—कान्ते कमनीये परमानन्दस्वरूपे ए कृष्णे त्यक्ताहारपरिवारः सन्योगमध्यात्मं यः सेवते ॥ अत्र पक्षे अ इत्यस्माद्विष्णुवाचकात्सप्तम्येकवचने ए इति रूपम् । यदि वा समोक्षयोग्योऽपीति समः समदर्शिनः । अक्षयोग्योऽपि इन्द्रियसंबद्धोऽपि ॥ १८ ॥

नीरेति ॥ जनानां पदे स्थाने पुरग्रामादावतिष्ठन्यः सरस इदं सारसम् । तथा श्वसन्तीति श्वसाः प्राणिनः, वयः पक्षिणः श्वसा यत्र तथाभूतं नीरं जलम्, गतः स हंसः किं क्वापि बध्यते, न बध्यत एव । यस्य नल[illegible]येदं नालं तृणसंबन्धि, वनं काननं प्रियम् ॥ अथवा नीरञ्जनपदे नीरागपदे तिष्ठन्हंस आत्मा [illegible] “नदी[illegible]पि बध्यते, न बध्यत एव । यस्य विश्वेभ्यः संसारसङ्गेभ्य आलम्बनमासक्तिर्भि[illegible] । विश्वसंसारसङ्गत इति तसिलन्तम् ॥ १९ ॥

राजन्निति ॥ मीनो मत्स्यः । बह्विति भिन्नम् । बि[illegible]सं पद्मिनीकन्द आधारो जीवनं येषाम् ॥ मुनिपक्षे अमी इति नेति च पदद्वयम् । बहु[illegible]धा, अनेकधा वनव्यसनिनो वनस्थाः । तथा व्यपेतः साधारः साधारणतिथिपर्वोत्सवादिर्येभ्यः । लोकोत्तरवृत्तत्वात् । “ बिसादनाः ” इति पाठे तु बिसमदनं येषाम् । पक्षे विग[illegible]तं सादनं येभ्यः । अपीडाकरा इत्यर्थः ॥ क ॥

---

[1] आग्रहेणेति.

राजा तु तेन तस्याः श्लेषश्लाघिना श्लोकोक्तिरसेनाह्लाद्यमानो नर्मालापलीलया तां बभाषे ॥ क ॥

"अनेकधा यः किल पक्षपातं
सदा सदम्भोजगतः करोति।
स हंसिकेदारविहारशीलो
न बध्यते किं बहुनाशकुन्तः" ॥ २० ॥

किं चान्यदपि श्रूयतां बन्धस्य कारणम् ॥ ख ॥

अस्ति मत्परिग्रहे मृणालिकानामवननायिका, सापरागस्थगितमुखकमलापि बलादनेन विनाशिता, विनिपत्योपरि जर्जरिता

राजेति ॥ श्लेषश्लाघिना श्लेषप्रकाशनशीलेन। एतेन एकान्त इत्यादिवचसां श्लिष्टार्थत्वमभिहितम् ॥ क ॥

अनेकेति ॥ हे हंसिके, यः सदा जगतोऽपि सर्वस्यापि सदम्भो दाम्भिकः। तथानेकधोक्तोऽपि प्रणतिप्रत्युपकारादिना पक्षपातं ममत्वं करोति। तथा दारक्रीडारतोऽब्रह्मचारी। तथा बहून्नाशयत्येवंविधः कुन्तः प्रासो यस्येति हिंसापापरतः। स कथं न बध्यते। संसारकारायामिति शेषः ॥ इति हंसीवचनप्रतिवचनौचित्येन समपक्षे व्याख्या ॥ अथवा यो दाम्भिकः सदा जगतोऽपि पक्षस्य मित्रवर्गस्य पातं नाशं करोति। तथा जगतोऽपि दारेषु क्रीडापरः। तथा बहुघातिकुन्तास्त्रः। स महापराधी बध्यत एव। नर्मणैव हंसीवचसोऽन्यथात्वम् ॥ तत्त्वतस्तु प्रामाण्यम्। तद्यथा। हे हंसि किं बहुना किं बह्वुक्तया। सदम्भोजं सत्पद्मं, गतः प्राप्तः, सन्यः पक्षतिपातं करोति केदारविहारं च शीलयति स शकुन्तः पक्षी न बध्यते। किं तर्हि मुच्यत एव। तस्माद्युक्तमुक्तं त्वयेति वास्तवोऽर्थः। एवमुत्तरत्रापि ॥ २० ॥

अपरपरिभोगप्रतिपादनेर्ष्ययोत्कृष्टदोषदर्शनेन च हंसं प्रति हंसीं कलहयन्नाह—**किंचेति** ॥ चकारः पराभिप्रायाक्षेपपूर्वके विशेषे। एवं नामासौ दुरात्मा निःशङ्को निर्मर्यादश्च ॥ ख ॥

अस्तीति ॥ येन। आसतां लोकदाराः। मम राज्ञोऽपि परिग्रहे स्थितायां नायिकायां प्रवृत्तम्। मृणालिकानां पद्मिनीनामवने रक्षणे, नायिका स्वामिनी, सा ततोऽपरागाद्रागा-

१ श्लोकोक्तिद्वयेन.

नखैः, खण्डितमधरदलम्, दलितमलिकालकमण्डनम्, अपनीतः सुकुमारभावः ॥ क ॥

किं वापीवरेणानेन न कृतम् ॥ ख ॥

तदेष यावन्मध्यं बहुधापाञ्जरन्नावगाहते तावन्मे कुतः संतोषः। नच नदीक्षितेद्विजन्मनि निगृहीतेऽपि गरीयः पातकमस्ति॥ग॥

अयि मुग्धे कलहंसिके, त्वं पुनः मानसंगतापि विमानना-

भावात्, संवृत्तवक्त्रकमलापि बलात्कारादनेन त्वद्भर्त्रा विनाशिता ॥ विनाशोऽत्र शीलखण्डनम् तदाह—विनिपत्येति। अधर ओष्ठः, अलिकं ललाटं तस्य, तथा अलकानां केशानां च मण्डनम् । लुप्तम् ॥ उदस्तः सुकुमारभावः । अर्थात्कन्यात्वम् ॥ वास्तवे तु । मृणालिका पद्मिनी । नामेति संबोधने । वनस्य नायिकेव । परागो मकरन्दस्तेन छन्नमुखानि कमलानि यस्याम् । बलादपि अनेन विना पक्षिणा सा अशिता भक्षिता । अशेर्भोजनार्थात्कर्मणि क्तः ॥ अधरदलमधःपत्रम् ॥ अलय एव कालं कृष्णं कस्य शिरस उपरिभागस्य मण्डनम् ॥ अपनीतो मृदुभावः । नखैर्जर्जरितत्वात् ॥ क ॥

किमिति ॥ अथवानेन पीवरेण स्थूलेन किं न कृतं सर्वं कृतमेव तदित्युपसंहारे ॥ वास्तवे तु वाप्यां वरेण प्रधानेनानेन ॥ ख ॥

तदिति ॥ तस्मादेषोऽपराधी, पञ्जरस्येदं पाञ्जरं मध्यं यावन्नावगाहते । मे मम । तावत्कुतः संतोषः ॥ अथायं द्विजन्मत्वादनिग्राह्य इत्यत आह—न चेति ॥ द्वाभ्यां सकाशाज्जन्म यस्य स द्विजन्मा न द्विजन्मा तथोक्ते । अर्थात्त्रिजाते निगृहीतेऽपि गरीयोऽत्यर्थं पातकं नच नैवास्ति । तस्मिन्कीदृशे । नदीक्षिते दीक्षा शैवादिमतपरिग्रहः संजातोऽस्येति । एतेन दीक्षितो लिङ्गी त्रिजातोऽप्यवध्य एव ॥ अथवा अपिः समुच्चयार्थो भिन्नक्रमो द्विजन्मनीत्यनेन संयोज्यः । तद्यथा दीक्षितेव्रतिनि द्विजन्मनि ब्राह्मणे निगृहीते नच न पातकम् । पातकमेवेत्यर्थः ॥ वास्तवे तु तस्मादेष त्वत्पतिः । अपां जलानां मध्यं जरन्यावद्वार्धकावधि नावगाहते तावन्मे कुतः संतोषः ॥ नद्यां क्षित उषिते द्विजन्मनि विहंगे नितरां गृहीते स्नेहात्स्वीकृते गरीयोऽत्यर्थं न च पातकमस्ति । श्रेय एवास्तीत्यर्थः । गरीय इति क्रियाविशेषणम् । अपिर्विरोधोद्भावने गृहीतशब्दस्य दण्डितार्थत्वात् ॥ ग ॥

अयीति ॥ मानेन संगता । विमानना अवगणना । पक्षे मानसं सरः । विगु

---

१ अपि तु कलहंसिके.

सहसे, विपरीतः खल्वेषः। यतः सद्वंशकान्तारागविमुखो मधुपश्रेणिश्रयणीयां सुराजीविनीं[1] कान्तां कामयते। तदलमनेन। गच्छ वत्से, यथाप्रियम्" इत्यभिहितवति वसुंधरेश्वरे[2] ॥ क ॥

सापि सपरिहासं हंसी "हंहो विहंगभुजंग, मृणालिकां तामरसान्तःसानुरागरञ्जितमनाः कामयसे किं वापीनदेहे नीरसेवके त्वयि न संभाव्यते" इत्याकलितकलहं कलहंसमवादीत् ॥ ख ॥

सोऽपि "वैदग्ध्यधुरंधर, धूर्तालापपण्डित, प्रज्ञाप्राग्भारगुरो, चातुर्याचार्य, मा मे प्रियां प्रकोपय। सदृशा एव यूयं वयं च राजहं-

पक्षिषु मानना पूजा ॥ विपरीतो विरुद्धवृत्तः। पक्षे विभिः पक्षिभिः परिवृतः। कादम्बककदम्बकेश्वरत्वात् ॥ सदन्वयकान्तानुरागपराङ्मुखे। मधुपश्रेणिसेव्याम्। सुरया जीवति या ताम्। इच्छति ॥ पक्षे शोभना वंशा मस्करा येषु तेषु कान्तारेषु नगेभ्यो विमुखो भृङ्गपङ्क्तिश्रितां सुष्ठु शोभनां राजीविनीं नलिनीम् ॥ प्रियस्यानतिक्रमेण यथाप्रियम्। प्रियो भर्ता इष्टप्रदेशश्च ॥ इत्युक्तवति नृपे ॥ क ॥

सापीति ॥ हंस्यपि हंसमवादीत्। हंहो इति प्रश्नपूर्वामन्त्रणे। विहंगविलासिन्। तां राजनिवेदिताम्। मृणालिकानां पालननायिकाम्। अरसां निःस्नेहाम्। तरसा बलेन। अनुरागेण स्वासक्त्या रञ्जितचित्त इच्छसि। नुः किमर्थे ॥ न चायं विलासिधर्मः ॥ वस्तुतस्तु मृणालिकां पद्मिनीम्। तामरसान्ते अम्भोजे रसो निर्यासस्तत्रानुरागो यस्येति संबोधनम्। अन्तशब्दः स्वरूपार्थः। अथवा तामरसस्यान्तरे मध्ये सानुरागेति संबोधनं ॥ अथवा पीने स्थूलाङ्गे। नीरसे निःस्नेहे। निर्वीर्ये वा। बकप्राये त्वयि- क्किं न संभाव्यते। अन्यत्र। त्वयि किंभूते वाप्यश्च नदाश्च तेष्वीहा यस्य। तथा नीरं जलं सेवते यः। किं न संभाव्यत इति। संभावना प्रशंसाविषया ॥ एकमेव हि वाक्यं प्रकरणादौचित्याच्च प्रशंसां निन्दां च प्रतिपादयति। यथा "त्वमस्माकं किं किं न करिष्यसि" इति प्रसन्नेनोक्तं प्रशंसां गमयति, रुष्टेन च निन्दाम् ॥ ख ॥

सोऽपीति ॥ राजहंसा राजमुख्या यूयं सरसां जनानुरागकरीं लक्ष्मीमनुभवथ। तथा पात्रेषु धर्मपात्रादिषु दीनां स्थितिं व्यवस्थां न कुरुथ॥ तथा रणविधौ न न श्लाघ्य-

---

१ सुराजीविनीं कामयते. २ निषधेश्वरे.

सा: । सरसां श्रियमनुभवामः । नदीनां पात्रेष्ववस्थितिं[1] कुर्मः न चरणचर्यायां न श्लाघ्यामहे[2] । तत्सपक्षेषु विपक्षो माभूः ॥ क ॥

एषा मे हृदयं जीव उच्छ्वासः प्राण एव च ।
संसारसुखसर्वस्वं प्राणिनां हि प्रियो[3] जनः ॥ २१ ॥
रूप[4]संपन्नमग्राम्यं प्रेमप्रायं प्रियंवदम्[5] ।
कुलीनमनुकूलं च कलत्रं कुत्र लभ्यते ॥ २२ ॥

तदलमलीककलहारम्भेण भवान[6]प्येवं प्रेमप्रपञ्चनाटकनायको नातिचिरादेव यथा भवति तथा कमप्युपकारं करिष्यामि" इति राजानमवादीत् ॥ ख ॥

अत्रान्तरेऽन्तरिक्षमण्डलादतिस्पष्टवर्णव्यक्तिमनो[7]हारिणी वागश्रूयत ॥ ग ॥

"राजन्राजीवपत्राक्ष क्षिप्रं हंसो विमुच्यताम् ।
भविष्यत्येष ते दूतो दमयन्त्याः प्रलोभने" ॥ २३ ॥

राजा तु[8] तस्याः सोष्मबलातैलपूरेणेवाङ्गमुत्पुलकयता, कर्णान्तरमवतीर्णेन, दमयन्तीति नाम्ना कोमलतैत्तिर[9]पिच्छस्पर्शसुखमिवानुभवन्मनाङ्निमीलिताक्षश्चिन्तयांचकार ॥ घ ॥

र्थे । च: समुच्चये ॥ वयं पक्षे सरसां तडागानाम् । नदीनां सरितां कूलमध्येषु ॥ चरणं चर्या गतिविशेषः ॥ तत्तस्मादुक्तप्रकारेण समानपक्षेषु पक्षतिसहितेषु च । विरुद्धपक्षो माभूः ॥ क ॥

एषेति ॥ एषैव मे हृदयं मनः । अभिन्नभावात् ॥ जीवो जीवितम् । तत्सद्भावे जीवनात् ॥ उच्छ्वासः श्वासरोधकचिन्तादिदुःखभरापगमहेतुत्वात् । प्राणः प्रधानभूतो वायुः । देहाधारत्वात् ॥ प्राणो बलमपि । जीवितार्थो बलार्थो नतु वाय्वर्थः । यत्प्रशस्तपादः—"प्राणोऽन्तःशरीरे रसमलधातूनां प्रेरणादिहेतुः" इति ॥ २१ ॥

रूपेति ॥ प्रेम्णा तुल्यं प्रेमप्रायम् ॥ सस्नेहमित्यर्थः ॥ २२ ॥

राजा त्विति । बला गन्धद्रव्यविशेषस्तस्य तैलम् ॥ घ ॥

---

१ पात्रे स्थितिम्; पात्रेषु स्थितिम्. २ श्लाघामहे. ३ प्रियाजनः; ४ अपि च. ५ प्रियंवद. ६ तवाप्येवंविधप्रेम. ७ मनोहरा. ८ तु तेन तस्याः. ९ तित्तिर.

"आह्लादयन्ति सौख्याम्भः शातकुम्भीयकुम्भिकाः ।
काञ्चीकलापसंश्रीका[1]ः श्रोणीबिम्बाः श्रुता अपि ॥२४॥

तत्केयं[2] दमयन्ती, कश्चायमाश्चर्यभूतो विहंगः, का चेयं नभोभारती, सर्वमेतद्विस्तरेण वेदितव्यम्" इत्यवधारयन्नेकस्यामुत्फुल्लपल्लवितलतामण्डपच्छायायामुन्निद्रकुसुममकरन्दशीकरासारशिशिरे शिलातले निषद्य तं हंसमवादीत् ॥ क ॥

"भद्र, साप्तपदीनं सख्यम्, उत्पन्न[3]कतिपयप्रियालापा प्रीतिः, प्रयोजननिरपेक्षं दाक्षिण्यम्, अकारणप्रगुणं वात्सल्यम्, अनिमित्तसुन्दरो मैत्रीभावः, सतां लक्षणम् ॥ ख ॥

अस्ति[4] च तत्सर्वं भवन्मूर्तावतो निःशङ्कमभिधीयसे । कथय केयं दमयन्ती, कस्य सुता[5], कीदृग्रूपम्, कुत्र सा वसति, कश्च[6] भवानस्माकमुपकर्तुमिच्छति, का चेयं दिव्यवाणी[7]" इत्येवमुक्तः स[8] कथयितुमारेभे ॥ ग ॥

"शृङ्गाररसभृङ्गार तस्याः सौन्दर्यवीरुधः ।
कर्णमारोप्यतां देव वार्ताविस्मयपल्लवः ॥ २५ ॥

अस्ति विस्तीर्णमेदिनीमण्डलमण्डनायमानो नगनगरपुरविहा-

आह्लादेति ॥ सौख्यजलसौवर्णकलश्यः । आसतां दृष्टाः स्पृष्टा वा । श्रुता अप्याह्लादयन्ति । यतः सौख्यस्य सर्वात्मना आधारभूताः ॥ २४ ॥

भद्रेति ॥ सप्त पदानि गम्यन्त उच्यन्ते वा यत्र सख्ये तत्साप्तपदीनम् । मैत्र्याः प्रीतेर्भावोऽभिप्रायः ॥ ख ॥

शृङ्गारेति ॥ रसेन सिच्यमाना वीरुद्वर्धते । शृङ्गारोऽपि कर्णकण्ठे निहितेन पल्लवेन शोभत इत्युभयसमागमौचित्यात् । सौन्दर्येण वीरुदिव सौकुमार्यात् । वार्ताया विस्मयो वार्ताविस्मयः स एव पल्लवः ॥ २५ ॥

अस्तीति ॥ देशानामुत्तरो मुख्यो दक्षिणदेशोऽस्ति ॥ अपिर्विरोधे । उत्तरशब्दस्य

---

१ सश्रीक. २ तत्का नाम सा दमयन्ती. ३ उपपन्नकतिपय. ४ अस्ति तत्सर्वम्. ५ तनया. ६ कश्च भवान्कस्मादस्माकम्. ७ दिव्या वाणी. ८ सोऽथ कथयितुम्.

रारामरमणीयः सीतासहायसंचरितरघुपतिपादपद्मपवित्रारण्यः पु
ण्यतरतरङ्गगङ्गागोदावरीवारिवारितदुरितदावानलप्रसरः, मन्द
इव बलिराजजनितपरिवर्तनः, कैलास इव महेश्वरलोककृतवस
तिः, मेरुरिव सुवर्णप्रकृतिकमनीयो, यदुवंश इव दृष्टशूरपुरुषाव-
तारः, सोमान्वय इव बुधप्रधानः, वेदपाठ इवानेकैः सवनैरुपेतः,
पर्वते पर्वते स्थाणुभिः, पुरे पुरे पुराणपुरुषैः[2], जले जले कमलोद्भ-
वैः, पदे पदे देवकुलैः, वने वने वरुणैः, स्थाने स्थाने नन्दनोद्या-
नैः, अर्गलः स्वर्गस्य, तापीप्रायोऽप्यनुपतापी[3] जनस्य, विन्ध्याद्रि-
मुद्रितायां दिशि देशानामुत्तरोऽपि दक्षिणो देशः ॥ क ॥

यत्र। शास्त्रे शस्त्रे च वेदे वैद्ये च भरते भारते च कल्पे शिल्पे
च प्रधानो, धनी, धन्यो, धान्यवान्, विदग्धो वाचि, मुग्धो मुखे,
स्निग्धो मनसि, वसति निरन्तरमशोको लोकः॥ ख ॥

दिग्देशार्थत्वात् ॥ बलिना बलवता, राज्ञा भीमलक्षणेन जनितं परि समन्ताद्वर्तनं परि-
पालनं यस्य। पक्षे बलिराजो दैत्यः। परिवर्तनं भ्रमणम् ॥ महानीश्वरोऽतिसमृद्धः
शिवश्च ॥ सुष्ठु वर्णा द्विजातयः। प्रकृतयोऽमात्याद्याः। पक्षे सुवर्णप्रकृत्या स्वर्णस्व-
भावेन काम्यः ॥ शूरो विक्रमी वसुदेवपिता च ॥ बुधो विद्वान्ग्रहविशेषश्च ॥ स इति
भिन्नम्। वनैः काननैः। पक्षे सवनैर्यज्ञैर्युक्तः ॥ स्थाणुः कीलः स्थिरपदार्थश्च ॥ पुराण-
पुरुषो वृद्धो विष्णुश्च ॥ कमलोद्भवैः कमलोत्पत्तिभिर्ब्रह्मभिश्च ॥ कुलं गृहं वृन्दं च ॥
वरुणो वृक्षो जलं वा। पक्षे प्रचेताः सूर्यो वा ॥ नन्दन इति क्रियावचन इन्द्रवनसंज्ञा
च ॥ तैस्तैर्बहुत्वविशिष्टैर्दिवोऽर्गलोऽधिकः ॥ स्वर्गे ह्येकैक एव स्थाणुप्रभृतिः। अस्मिंस्तु
बहव इत्यर्थः ॥ तापी नदी प्रायेण यत्र। विरोधे तु तापयत्यवश्यमिति तापी ॥ क ॥

यत्रेति ॥ कल्पे शिल्पे चेति। कल्पो यज्ञकर्मणामुपदेशकः ॥ प्रधान इति ॥
प्रकृष्टं धानं धारणं यस्य। शास्त्रशास्त्रादीनि प्रकर्षेण धारयतीत्यर्थः ॥ एवं सर्वत्र वाच्य-
लिङ्गता। मुख्यार्थस्य हि प्रधानशब्दस्याविशिष्टनपुंसकलिङ्गत्वम् ॥ ख ॥

१ पवित्रारामः. २ पुरुषैः. ३ अनुतापी.

यत्र[1] क्रुद्धधूर्जटिललाटलोचनानलज्वालाकवलनाकुलः, त्रासादपाङ्गावलोकनमात्रनिर्जितपरमेश्वरमनसां विलासिनीनामुच्चकुचकुम्भयोः शृङ्गारसर्वस्वम्, अधरपल्लवेषु[2] मधु, भ्रूभङ्गेषु धनुः, कटाक्षेषु पुष्पबाणान्निधाय निलीनोऽङ्गेषु जघनस्थलस्थापितरतिमकरकेतनः ॥ क ॥

यासां तारुण्यमेव सर्वाङ्गेषु शोभार्थमाभरणम्, उत्तुङ्गस्तनमण्डललावण्यमेव मुखकमलावलोकनाय दर्पणः, तारतरनयनकान्तिरेव मुखमण्डलमण्डनाय चन्दनललाटिका, भ्रूभङ्गा एव विभ्रमाय मृगमदपत्त्रभङ्गाः, कटाक्षा एव युवजनजयाय परमास्त्राणि, बन्धूककुसुमकान्तिदन्तच्छद एव लोकलोचनमनोमोहनाय माहेन्द्रमणिः, मुखकमलपरिमलागतमधुकरमधुरझंकार एव विनोदाय वीणाध्वनिः ॥ ख ॥

किं बहुना ।

ता एव निर्वृतिस्थानमहं मन्ये मृगेक्षणाः ।
मुक्तानामास्पदं येन तासामेव स्तनान्तरम् ॥ २६ ॥

मन्ये च । ताभिरेव विविधनिधुवननिधानकुम्भीभिः कुम्भो-

यत्रेति ॥ देशे विलासिनीनां कुचादिष्ववयवेषु स्वोपकरणानि शृङ्गारादीनि स्थापयित्वा त्रासान्निलीनो मन्मथः ॥ यतः । किंविशिष्टानां तासाम् । निर्जितं परमेश्वराणां धनिनां मनो याभिः ॥ अथ च परमेश्वरो धूर्जटिः । सोऽपि ताभिर्निर्जित इत्युक्तिलेशः ॥ एतेन शरणागतत्राणवैभवम् ॥ क ॥

यासामिति ॥ माहेन्द्रमिन्द्रजालं तन्त्रबलेनाविद्यमानवस्तुप्रकाशनमिति यावत् । तदर्थो मणिर्माहेन्द्रमणिः ॥ ख ॥

ता एवेति ॥ निर्वृतिर्मुक्तिः शर्म च । मुक्ता मुक्तात्मानो मौक्तिकानि च ॥ २६ ॥

---

१ यत्र च. २ पल्लवे.

द्रवोऽपि भगवान्प्रलोभितो भविष्यति, येनाद्यापि न मुञ्चति दक्षि-
णां दिशमेव ॥ क ॥

अथवा।

देशो भवेत्कस्य न वल्लभोऽसौ
स्त्रीसंकुलः सुस्थितकामकोटिः।
दग्धैककामं त्रिदिवं विहाय
यस्मिन्कुमारोऽपि रतिं चकार ॥ २७ ॥

तस्यान्तर्भूतवैदर्भमण्डलस्यालंकारभूतमनाकुलममरपतिपु-
रप्रतिस्पर्धि परितःपरिखाप्रान्तरूढप्रौढहृद्योद्यानमालावलयित-
मदभ्रशुभ्राभ्रंलिहप्रासादशिखरशिखाभोगभग्नरविरथतुरंगवेगम् ।
एकत्राग्निहोत्रमन्त्रपवित्राहुतिहतसमस्तदिव्यान्तरिक्षभौमोत्पात-
संघातैः, कृतमन्युभिरपि मन्युशून्यैः,उक्तसूक्तैरपि निरुक्तपरैः,सन्मा-

देश इति ॥ कामकोटिर्देवी कंदर्पकोट्यश्च । कुमारः कार्तिकेयो डिम्भश्च । रति-रास्थार्थः । सुरतार्थेन च विरोधोद्भावना ॥ २७ ॥

तस्येति ॥ तस्य दक्षिणदेशस्यान्तर्भूतं वैदर्भं मण्डलं तदलंकारभूतम् । एवं विशेषणो-पेतम् । निरुपद्रवम् । तुङ्गतरङ्गेषु रङ्गन्ति तरुणानि नवान्यर्जुनानि धवलानि यानि राजीवानि तद्वद्राजमाना ये राजहंसास्तैर्विराजितं वारि यस्यास्तस्या वरदायास्तीरे कुण्डिनं पुरं वर्तत इति शेषः । एकत्र ब्राह्मणैरध्यासितम् । कीदृग्भिः । आहुतिहतोपद्रवसंघैः । तथा कृतक्रतुभिः । तथा कोपशून्यैः । निरुक्तं ग्रन्थविशेषो वचनाभावश्च । सन्मार्गः सदाचारः श्रेष्ठाध्वा च । सकलं सर्वं त्रायन्त इति सकलत्राः । ब्रह्म वेदं चरन्ति जानन्त्यवश्यम् ॥ "ब्रह्मचारिभिरपि सकलत्रैः" इति पाठे ब्रह्मचारिभिर्निषिद्धकामैः । अतिथीनागन्तून्, कुशांश्च लान्ति स्वीकुर्वन्ति ॥ साम वेदः सान्त्वं च ॥ दण्ड आषाढो दमनं च ॥ शतपथो यजुर्वेदभागः शतसंख्यः पन्थाश्च । एकमार्गैर्ऋजुभिः । सर्वत्रापिर्विरोधार्थे । स तु प्रतीयमानव्याख्यया ॥ पुनरप्येकत्र वणिग्भिरधिष्ठितम् । द्रोणो मानं कौरवगुरुश्च ॥ सूत्रादिमानं गृहादीनां तिर्यग्धारणस्तम्भश्च तुला । अनुमेयं कणादि

1 दिशम्. २ अनाकूत. ३ पुरमतिस्पर्धि. ४ मान्तमारूढ. ५ शरदभ्रादभ्र.

गेस्थैरपि गृहस्थैः, सकलत्रैरपि ब्रह्मचारिभिः, अभ्यस्ततिथिभिरप्यतिथिकुशलैः, सामप्रयोगप्रधानैरपि दण्डावलम्बिभिः, शतपथानुसारिभिरप्येकमार्गैः, ब्राह्मणैरध्यासितम् । एकत्र कुरुभिरिव द्रोणपुरःसरैः, प्रासादैरिव तुलाधारिभिः, नैयायिकैरिवानुमेयानुमाननिपुणैः, वैशेषिकैरिव द्रव्यानुगुणकर्मविशेषपण्डितैः[1], वैयाकरणैरिव रूपसिद्धिप्रधानैः, रुद्रैरिवानेकग्रन्थिबद्धकपर्दकैः, विपणिवणिग्जनैरधिष्ठितम् । एकत्र विटकौलदम्भदीक्षाभिरिव कुचरूपलोभितलोकाभिः, कुकविकाव्यपद्धतिभिरिव भग्नयतिगणवृत्ताभिः, निशाचरीभिरिव रजनीरागिणीभिः, सर्वतोमुखजघनचपलाभिरप्यनार्याभिः, कर्णाटचेटीभिर्भरितम् । एकत्र बालकमिव कुलालाकीर्णम् । एकत्र वृद्धमिव कुजराजितम् । एकत्र चित्रविद्येव प्रवर्धमानसकलशिशुशोभितया विन्यस्तस्वस्तिकया सर्वतो-

तस्यानुमानमुद्देशज्ञानम् । पक्षे अनुमीयते तदनुमेयम् । अनुमीयतेऽनेन तदनुमानम् । यथाऽयं वह्निमान्धूमवत्त्वादित्यत्र धूमोऽनुमानम् । वह्निरनुमेयः ॥ द्रव्यस्य रूप्यकादेरनुगुणः संकलना तत्कर्मविशेषविज्ञाः । पक्षे द्रव्यानुगता गुणकर्मविशेषाः पदार्थाः ॥ रूपं टङ्ककरूपकादिनाणकं शब्दश्च ॥ कपर्दो वराटो जटाबन्धश्च ॥ एकत्र । कर्णाटदासीभिर्भरितम् ॥ कुचयो रूपेण लोभितलोकाः । शाक्तदम्भदीक्षासु कुत्सितेन चरुणा मांसादिनोपलोभितलोकाः ॥ भग्नमुनिवृन्दशीलाभिः । पक्षे भग्नयतिगणानि वृत्तानि यासु । यतिर्विरतिः । गणा मगणादयोऽष्टौ । वृत्तं पद्यम् ॥ रजनी हरिद्रा निशा च । रागो वर्णान्तरारोपणमासक्तिश्च ॥ कर्णाटे हि हरिद्रैवाङ्गरागः ॥ मुखे जघने च चपलाः । आर्या साध्वी मात्रावृत्तभेदश्च ॥ ततो नञ्योगः । अपिर्विरोधे । मुखजघनचपलाशब्दस्यार्याख्याद्वयवाचित्वात् ॥ एकत्र । कुलालैः कुम्भकारैः कुत्सितलालया चाकीर्णम् ॥ कुजैस्तरुभी राजितम् । पक्षे कुत्सितजरया जितम् ॥ एकत्र । गृहश्रेण्या भूषितम् । प्रवर्धमानैः । सकलैः कलावद्भिः । शिशुभिर्डिम्भैः शोभितया । तथा विन्यस्ताः स्वस्तिका मौक्तिकादिक्षोदरचिताश्चतुष्का यस्याम् । सर्वत इति

---

१ द्रव्यगुणकर्मसामान्यसमवायविशेषपण्डितैः.

भद्रभूषणया भवनमालयालंकृतम् । एकत्र नाटकैरिव पताकाङ्कसंधिसंगतैः, दुष्टकिरातैरिव दृष्टकूटकर्मभिः, शस्त्रैरिव सुधारैः, विचित्रैरपि संचित्रैः, संतुलैरप्यतुलैर्देवकुलैः संकुलम् । विशालमपि शालासंपन्नम्, चतुश्चरणसंयुक्तमपि चरणरहितम्, विट्संभृतमपि शुचिमार्गम्, सर्वत्र चत्वराधिकमपि स्थिरप्रकृति, मज्जन्महाराष्ट्रकुटुम्बिनीमुखमण्डलविधीयमानोत्फुल्ल[3]कमलशोभायास्तुङ्गतरङ्गरङ्गत्तरुणार्जुनराजीवराजमानराजहंसविराजितवारेर्वरदायास्तीरे [4]रमणीयकरसकुण्डं कुण्डिनं नाम नगरम् ॥ क ॥

यस्य नातिदूरे दर्शनदूरीकृतदुरितोपप्लवाप्लवनजनितपातकभङ्गां गङ्गामुपहसन्ती स्वर्गमार्गाश्रयणनिश्रेणी पुण्यपयाः पयोष्णी वहति ॥ ख ॥

यस्य च पश्चिमदेशे[5] प्रणतसुरासुरमौलिनीलमणिमरीचिच-

भिन्नम् । भद्राणि वास्तुशास्त्रख्यातानि भूषणं यस्याम् । यदिवा स्वस्तिकवर्धमानौ गृहावयवविशेषौ । पक्षे शिशुः सकलः स्वस्तिको वर्धमानः सर्वतोभद्र इत्याख्यानि पञ्च पत्राणि ॥ एकत्र देवकुलैः संकुलम् । पताका ध्वजवासः सैवाङ्को येषाम् । तथा संधिषु संगतानि । अविभाव्यसंधीनीत्यर्थः । नाटकेषु तु मुख्यनायकोपरि उपनायकचरितं पताका । अङ्कः प्रबन्धविभागः । मुख-प्रतिमुख-गर्भ-अवमर्श-निर्बर्हणाख्याः पञ्च संधयः ॥ कूटं शिखरं कपटं च ॥ सुधां लेपविशेषमियूति प्राप्नुवन्ति । पक्षे शोभना धारा येषाम् । विचित्रैरनेकप्रकारैः । न विगतचित्रैः ॥ न तुला साम्यं येषाम् । तथा तुलया धारणस्तम्भेन सह ॥ उभयत्रापिर्विरोधे ॥ विशालं विस्तीर्णम् । व्यपेतशालम् । शाला गजाद्यालयः ॥ चत्वारश्चरणा ऋग्वेदादयः । अपिचेति विरोधे । तदा रणेन युद्धेन रहितम् ॥ विड्भिर्वैश्यैः संवृतम् । न विष्ठाभिः ॥ चत्वरं चतुष्पथम् । प्रकृतिरमात्यादिः । विरोधस्तु चत्वरेति चकारस्य समुच्चयार्थस्य पूर्वपदेन योगे ॥ क ॥

यस्येति ॥ यस्य (पुरस्य) । नातिदूरे (निकटे) । गङ्गा स्नानात्पुण्यहेतुः पयोष्णी तु दर्शनादपीत्यस्या विशेषः ॥ ख ॥

यस्य चेति ॥ भार्गवः शुक्रः । भोजकटकूपेति अधिष्ठाननाम । तत्र जन्मा-

---

१ सुचित्रैः. २ अतुलैरपि सतुलैः. ३ कमलखण्ड. ४ रामणीयक. ५ प्रदेशे.

श्वरीकचक्रचुम्बितचरणाम्भोजस्य भोजकटकूपजन्मनो जरापातितययातेः प्रचण्डदण्डदाण्डिक्यदण्डनाडम्बरितगण्डपाषाणविदलितवैदर्भमण्डलस्य भगवतो भार्गवस्याश्रमः ॥ क ॥

यत्र च विपत्त्राः सन्ति साधवो न तु तरवः, विजृम्भमाणकमलानि सरांसि न जनमनांसि, कुवलयालंकाराः क्रीडादीर्घिका न सीमन्तिन्यः, विपदाक्रान्तानि सरित्कूलानि न कुलानि ॥ ख ॥

किं बहुना ।

देशानां दक्षिणो देशस्तत्र वैदर्भमण्डलम् ।
तत्रापि वरदातीरमण्डनं कुण्डिनं पुरम् ॥ २८ ॥

तत्रास्ति समस्तरिपुपक्षक्षोददक्षदक्षिणक्षोणीपालमौलिमाणिक्यनिकषनिर्मलितचरणनखदर्पणश्चतुरुदधिपुलिनचक्रवालवालुका-

स्येति ॥ तथा च श्रुतिः—"शुक्रो भोजकटेऽभवत्" ॥ कूपादिप्रसिद्ध्या हि अधिष्ठाननामानि दृश्यन्ते । तथा च मरुदेशे शिवकूपः किराटकूपो जाङ्गलकूप इत्याद्यधिष्ठाननामानि ॥ वृषपर्वदैत्यसुतां शर्मिष्ठां शुक्रसुतां देवयानीं च ययातिनृपतिरुपयेमे । ततोऽसौ शर्मिष्ठाप्रीत्या देवयानीमवजानन् "तवाङ्गे जरा पततु" इति शुक्रेण शप्तः ॥ तथा दाण्डक्यो नाम भोजकटदेशाधिपः शुक्रसुतामरजःसंज्ञां क्षत्रियः किल हठाद्द्विजकन्यां परिणीतवान् । इति परिभूतंमन्येन शुक्रेण मन्युना पातालशैलगण्डवृष्टिना स वैदर्भमण्डलो हतः ॥ क ॥

यत्रेति ॥ विपदस्त्रायन्त इति विपत्त्राः सन्तः न वृक्षा विपर्णाः ॥ एवं विकसत्कमलानि । न तु कुत्सितो विजृम्भमाणः प्रसरन्मलः पापं येष्विति ॥ यद्विश्वः—"मलं किट्टे पुरीषे च पापे च कृपणे मलः" ॥ कुवलयं सरोजं कुत्सितवलयं च ॥ वीनां पदैराक्रान्तानि कूलानि । कुलानि तु न विपदा विपत्त्या ॥ ख ॥

तत्रेति ॥ तत्र कुण्डिने रिपुपक्षक्षोदप्रवीणानामप्यनुकूलानां राज्ञां मौलिमणिनिकषनिर्माजितनखादर्शः । तथा चतुरुदधिद्वीपपुञ्जवालुकावदसंख्यसंख्येष्वनेकरणेषु विख्यातकीर्त्यैव सुधया शुभ्रितभूमण्डलः । तथा जयश्रीः सारिकोपमा यस्य । एवंविधो भीमो

---

१ प्रचण्डदाण्डिक्य. २ न तरवः. ३ उदधिवेलापुलिन.

संख्यसंख्यविख्यातकीर्तनीयकीर्तिसुधाधवलितवसुंधरावलयो निजभुजपञ्जरान्तरनिरुद्धशारिकायमाणरणरङ्गाङ्गणार्जितोर्जितजयश्रीः, यौवनमदमत्तकान्तकुन्तलविलासिनीनयननीलोत्पलदलमालार्च्यमानलावण्यपुण्यप्रतिमः, रविरिव नासत्यजनकः, पुरंदर इव नाकविख्यातः, गरुत्मानिव नागमाधिक्षेपी, पद्मखण्ड इव नालसहितः, व्याकरणप्रबन्ध इव नामसंपन्नः, धाम धाम्नाम्, आधारो धीरतायाः, पुरं पुरुषकारस्य, आश्रयः श्रेयसां श्रियां श्रुतीनां च, राजा रणाङ्गणेष्वगणितभीर्भीमो नाम ॥ क ॥

यस्यानवरतमुत्कृष्टालयः क्रीडावनपादपाः पौरलोकश्च, अपरुषो दायादा वाग्विभवश्च, विमत्सराः सभासदो देशश्च, विकसद्रुचयोऽङ्गावयवाः क्रीडापर्वतश्च, अपराजयो मण्डनमणयः सेनासमूहश्च, अगतरुजो वने विनाशमन्वभवन्नितान्तं[1] रिपवः पुष्पप्रकरश्च ॥ ख ॥

नाम राजास्ति ॥ कुन्तलस्य देशविशेषस्य विलासिन्यः। लावण्यमेव पुण्यप्रतिमा। रविरिवेति। सर्वत्र नेति भिन्नम्। असत्यवक्ता न॥ अकविषु कुकविषु न प्रतीतः॥ आगमाञ्शास्त्राणि न तिरस्करोति। अलसेभ्यो हितः। आलेनानर्थेन सहितो वा न॥ आमेन रोगेण न युक्तः॥ पक्षे नासत्ययोर्देववैद्ययोर्जनकः पिता। नाकः स्वर्गः। नागानां सर्पाणां मां लक्ष्मीमधिक्षिपति लुम्पति॥ नालं काण्डम्। नाम प्रातिपदिकम्॥ क॥

यस्येति ॥ अत्र बहुत्वैकत्वश्लेषः॥ उत्प्राबल्येन। अर्थात्सौरभजनितेन कृष्टा आ नीता अलयो यैः। तथोक्तास्तस्य राज्ञः संबन्धिनः क्रीडार्थं वनवृक्षाः। जनस्तु उत्कृष्ट आलयो गृहं यस्य॥ अपगता रुट् येभ्यः। पक्षे परुषशब्दस्य नञ्तत्पुरुषे अरूक्षः स्निग्ध इत्यर्थः॥ विगतो मत्सरो येभ्यः। एकत्वे तु विमन्ति पक्षियुक्तानि सरांसि यस्मिन्॥ विकसन्ती रुचिः कान्तिर्येषु। अन्यत्र द्रुर्वृक्षस्तस्य चयः॥ अपगता राजिः संधिर्येभ्यः। पक्षे न पराजीयत इत्यच्॥ अगतरुजोऽगतपीडाः शत्रवः।

---

1 नितान्तरिपवः.

तस्य च कंदर्पकमनीयकान्तेर्मत्ताः करिणः सदामानो न मानिनीलोकः, कृतविटपानमनाः क्रीडोद्यानतरवो नावरोधजनः, कटकालंकृतदोषः सीमन्तिन्यो न परिपन्थिकः ॥ क ॥

यस्य च चरणाम्भोजयुगलं[1] विमलीक्रियते नमज्जनेन न मज्जनेन ॥ ख ॥

यः शृङ्गारं जनयति नारीणां नारीणाम् ॥ ग ॥

यः करोत्याश्रितस्य नवं धनं न बन्धनम् ॥ घ ॥

यो गुणेषु रज्यते नरमणीनां न रमणीनाम् ॥ ङ ॥

यस्य च नमस्याग्रहारेषु श्रूयते नलोपाख्यानं न लोपाख्यानम् ॥ च ॥

यस्य च राज्ये साक्षरस्य पुस्तकस्य[2] बन्धः, सगुणस्य कार्मुकस्या[3]कर्षणम्[4], सुवंशप्रभवस्य च्छत्रस्य[5] दण्डः, सुजातेरुद्यानविशेषस्यो[6]-

इतः प्राप्तोऽन्तो मरणं यत्र तथाभूतं विशिष्टं नाशं नशनं भयादर्शनं वनेऽनुभूतवन्तः । इणः क्ते "इतः" इति रूपम् । पुष्पप्रकरस्तु पर्वतवृक्षजो वने नितान्तं भृशं प्रध्वंसमनुबभूव ॥ अनुभवन्नितान्तमिति ह्यस्तन्या बहुत्वैकत्वयोः ॥ ख ॥

• **तस्य चेति** ॥ सह दाम्ना अर्गलनेन । पक्षे सदा मानो गर्वो यस्य ॥ विटपानां विस्ताराणामानमनं कृतं तद्यैः । अन्यत्र कृतं विटानां पाने चुम्बने मनो येन । कटकैर्वलयैरलंकृतौ दोषौ बाहू यासाम् । परिपन्थी तु स्कन्धावारेऽलमत्यर्थं कृतोपद्रवः ॥ क ॥

यस्य चेति ॥ नमता जनेन न क्षालनेन । एतेन जनानुरागसंपत्तिः ॥ एवमग्रेऽप्युत्तरपदेषु नञ्संबन्धः ॥ ख ॥

यस्य चेति ॥ नलस्योपाख्यानं भारतप्रतीतम् । नमस्यानां पूज्यानां देवद्विजादीनां ग्रामेषु लोपकथा नैव ॥ च ॥

यस्य चेति ॥ साक्षरं लिखिताक्षरः अधीताक्षरश्च ॥ गुणो ज्या शौर्यादिश्च । आकर्षणं कर्णान्तप्रापणम् आक्षेपश्च ॥ वंशो वेणुरन्वयश्च ॥ दण्डो यष्टिर्दमनं च ॥ जातिर्मालती विप्रादिश्च । उत्खननं वृक्षपुष्टय आलवालमार्दवायोत्कृष्टं खननं गोर्द-

१ चरणाम्भोजम्. २ पुस्तकस्यैव. ३ कार्मुकस्यैव. ४ कर्षणम्. ५ छत्रस्यैव. ६ विशेषस्यैव.

त्खननम्, कुलीनस्य कन्दस्योन्मूलनारम्भः, सन्मार्गलग्नस्य पुन-र्वसुभाजश्चन्द्रस्यैव ग्रहणालोकनमभूत् ॥ क ॥

किं बहुना ।

देवो दक्षिणदिङ्मुखस्य तिलकः कर्णाटकान्ताकुच-
क्रीडाशैलमृगः प्रतापकदलीकन्दः स किं वर्ण्यते ।
यस्यारातिकरीन्द्रकुम्भरुधिरक्लिन्नासिदंष्ट्राङ्कुरा
शौर्यश्रीर्भुजदण्डमण्डपतले सिंहीव विश्राम्यति ॥ २९ ॥

तस्य च महामहीपतेरात्मरूपोपहसितसमस्तसुरसुन्दरीसौन्द-र्यसारसंपत्तिकलङ्कुकुलकन्दकन्दलीकंदर्पदर्पगजेन्द्रावष्टम्भस्तम्भय-ष्टिरखिलजननयनकुरङ्गवागुरा रामणीयकपताकायमानोद्भिन्नन-वयौवनश्रीः, शृङ्गारस्यागारम्, अवनिर्वनिताविभ्रमाङ्कुराणाम्, आ-भोगः सौभाग्यभागस्य, रङ्गशाला रागवृत्तनृत्तस्य, सर्वान्तःपुरपुरं-ध्रिकाप्रधानभूताऽस्ति प्रिया प्रियंगुमञ्जरी नाम ॥ ख ॥

यस्याः पद्मानुकारिणी कान्तिर्लोचने च, रम्भाप्रतिस्पर्धिनी रूपसंपत्तिरूरुमण्डले च, सुमनोहारिणी केशँकबरी भ्रूभङ्गचक्रे च,

नमिति प्रतीतम् । पक्ष उच्छेदनम् ॥ कुलीनः कौ क्षितौ लीनोऽभिजातश्च ॥ सद्वि-द्यमानं मृगस्येदं मार्गम् । लग्नं सक्तं संयोगो यस्य । पुनर्वसू नक्षत्रम् । ग्रहणं राहु-योगः । पक्षे सन्मार्गः सदाचारः । पुनरिति भिन्नम् । वसुभाग्धनी । ग्रहणं धारणम् । सन्नित्यतान्वितो मार्गः । अर्थान्नभ इति वा ॥ व्याख्यानगतिर्यथा । साक्षरस्य वर्णोपें-तस्य पुस्तकस्यैव बन्धनं न जनस्येति ॥ क ॥

तस्येति ॥ भीमस्य प्रिया प्रियंगुमञ्जरी नामास्ति ॥ ख ॥

यस्या इति ॥ अत्र प्रथमैकत्वद्वित्वयोः स्त्रीक्लीबयोश्च श्लेषः ॥ सर्वत्र नान्तत्वात् ॥ पद्मा श्रीः पद्ममब्जम् ॥ रम्भा अप्सरोन्तरं कदली च ॥ सुमनसः पुष्पाणि । पक्षे

१ कन्दस्यैव. २ दिङ्मुखैकतिलकः. ३ प्रतापहुतभुक्पुञ्जः. ४ उपहसित. ५ भाग्यस्य. ६ पुरंध्रि. ७ केशपाशकबरी; केशपाशकबरी.

भ्रमरकोद्भासिनी ललाटपट्टिका कर्णोत्पले च, प्रवालानुकारिणी दन्तच्छदच्छाया करचरणयुगले च ॥ क ॥

यस्याः सुवर्णमयं वचनं नूपुरं च पदे पदे मनो हरति ॥ ख ॥

यस्याः सुमधुरया वाचा सदृशी शोभते कण्ठे कुसुममालिका। अलिकालयाऽप्यलकवल्लरीमालया सह विराजते तिलकमञ्जरी ॥ ग ॥

किं बहुना।

तस्याः कान्तिनिरुद्धमुग्धहरिणीलीलाचलच्चक्षुष-
स्तारुण्यस्य भरादनालसलसल्लावण्यलक्ष्मीरसः।
लुभ्यल्लोकविलोचनाञ्जलिपुटैः पेपीयमानोऽपि स-
न्नङ्गेष्वेव न माति सुन्दरतरो रङ्गंस्तरङ्गैरिव ॥ ३० ॥

एवमनयोः सकलसंसारसुखरसास्वादमुदितमनसोर्यान्ति दिवसाः ॥ घ ॥

कदाचिच्चटुलतरतरुणषट्चरणचक्रचुम्बनाक्रमणभरभज्यमानमञ्जरीजालगलदमन्दमकरन्दबिन्दुकर्दमिलेषु विविधाङ्गविहंगविहा-

सुशब्देन समासः ॥ भ्रमरकं ललाटस्थमलकं भृङ्गश्च ॥ प्रवालो विद्रुमः पल्लवश्च ॥ क ॥

यस्या इति ॥ सुष्ठु वर्णोऽकारादिः सुवर्णं च। तेन निर्वृत्तं पदं प्रकृतिविभक्तिसमुदायः पादन्यासश्च ॥ ख ॥

यस्या इति ॥ अत्र तृतीयाप्रथमयोः श्लेषः। सुष्ठु मधुनो मकरन्दस्य रयः प्रसरो यत्र ॥ अलिकं ललाटमालयः स्थानमस्याः सा। तिलकमेव मञ्जरीति रूपकम् ॥ तृतीयापक्षे अलिवत्कालो वर्णो यस्याः। यदा त्वलिवत्कालेति क्रियते तदा ङीष्प्रसज्येत ॥ ग ॥

तस्या इति ॥ आ समन्तादलस आलसः। पश्चान्नञ्योगः। तस्या लावण्यलक्ष्मीरसः सुन्दरतरश्चारुतरः। तरङ्गै रङ्गन्विलसन्निव। रसो हि भरादजिह्मो लसति तरङ्गैश्च रङ्गति ॥ ३० ॥

कदेति ॥ मधुबिन्दुकर्दमवत्सु। पर्णदन्तुरमध्येषु। स्मरबन्धुः सुगन्धिगन्धवाह एव

रविदलितदलदन्तुरान्तरालेषु स्मरबन्धुसुगन्धिगन्धवाहवाजि[1]वाह्यालीषु वरदायाः पुण्यपुलिनपालिपादपतलेषु रममाणयोः परिणतेन्द्रवारुणारुणकपोलकान्तिरुल्लुषितदेहपिण्डकण्डूयनाकूततरलितकरकिसलया बालकमेकमुदरदेशलग्नमपरमपि पृष्ठप्रतिष्ठितमुद्वहन्ती कापि कपिकुटुम्बिनी दृष्टिपथमवातरत् ॥ क ॥

तां चाव[2]लोक्य चेतस्यास्पदमकरोत्तयोरनपत्ययोर्विषमविषादवेदनाव्यतिकरः ॥ ख ॥

करपत्रधाराकर्तन[3]दुःसहदुःखदूनमनसोर्वैमनस्य[4]मभून्नि[5] राज्ये जने जीविते च। किमनेनाधिपत्येनापत्यशून्येन ॥ ग ॥

सर्वथा सकलसुरासुरकिरीटकोटिकोण[6]शोणमणिमरीचिचञ्चरीकचुम्बितचरणाम्बुजमम्बिकाप्रियं[7] प्रतिपद्यामहे महेश्वरमित्यन्योन्यमालोचयांचक्रतुः ॥ घ ॥

अथ विपुलवियद्विलङ्घन[8]श्रमप्रशमनार्थमरुणेन वारुणीं प्रतिपानार्थमिवावतार्यमाणेषु रविरथतुरंगमेषु, अपरासक्ते दिवसभर्तरि शोकभरादिव तमःपटलेनापूर्यमाणामाश्वासयितुमिव पूर्वां दिशमभिधावमानासु पादपच्छायासु, हारीतहरितहरिहारिणस्तरणेः

वाजी तस्य वाह्यालीप्रायेषु । वरदातरुतलेषु क्रीडतोरमुयोः कपिपत्नी इन्द्रवारुणीफलपिङ्गलकान्तिर्वानरी नयनपथं गता दृष्टेत्यर्थः ॥ क ॥

तामिति ॥ तां च वीक्ष्य विषादव्यथासंपर्को हृदि पदमकरोत् ॥ ख ॥

अथेति ॥ अथानन्तरं श्रमशान्त्यर्थं वारुणीं पश्चिमां प्रति लक्ष्यीकृत्य नीयमानेषु रविरथाश्वेषु । प्रतिपानपक्षे वारुणी सुरा ॥ अपरा दिग् अङ्गनान्तरं च । तमो मोहो ध्वान्तं च ॥ तथा गोमण्डलेषु किरणौघेषु धेनुवृन्देषु च ॥ यथासंख्यं रवेर्वनान्तराच्च मन्दं चलमानेषु । द्रुयादपि कीदृग्भूपात् । हारीताः शुकाभाः पक्षिणस्तद्वद्धरिता नीला

१ वाह. २ विलोक्य. ३ विकर्तन. ४ वैरस्यम्. ५ निजराज्यजने. ६ कोणमणि. ७ पतिम्. ८ घनश्रम.

रण्यान्तराच्च मन्दमपवर्तमानेषु गोमण्डलेषु, अस्ताचलवनदेवतादत्तरक्तचन्दनार्घसलिलप्लवप्लाव्यमान इव लोहितायति पश्चिमाशामुखे, वारविलासिनीभिः कपोलमण्डलीमण्डनाय क्रियमाणेषु पत्त्रभङ्गेषु। भयेनेव पादपैः प्रारब्धे पत्त्रसंकोचकर्मणि, विघटिष्यमाणचक्रवाककामिनीकरुणकूजितव्याजेन दिवसभर्तुरस्ताचलगमनं निवारयन्तीभिरिव विरहविधुराभिः कमलिनीभिर्विधीयमानेषु प्रार्थनाप्रणामाञ्जलिपुटेष्विव कमलमुकुलेषु, क्रमेण पश्चिमाम्भोधि[1]तरङ्गान्तरतस्तरुणतरताम्रतामरसानुकारिकेसरायमाणरश्मिमञ्जरीजाल[2]जटिलमवलोक्य तरणिमण्डलमतिसंभ्रमभ्रमद्भ्रमरनिकुरम्ब इव प्रधावमाने दूरं तिमिरपटले, कृष्णागुरुपङ्कपत्त्रभङ्गभूष्यमाणेष्विव दिगङ्गनामुखेषु, को[3]किलकलापैराक्रम्यमाणेष्विव वनान्तरेषु, विकचकुवलय[4]बहलमेचकरुचिनिचयश्यामलीक्रियमाणेष्विव सलिलाशयेषु, तापिच्छगुच्छच्छदच्छाद्यमानास्विव वनवृत्तिषु, नृत्यत्कलापिकुल[5]कलापैः कालीक्रियमाणेष्विव शैलशिरः[6]शिलातलेषु, कज्जलालेख्यचित्रचर्च्यमानास्विव भवनभित्तिषु, विरहिणीनिःश्वासधूमश्यामलीक्रियमाणेष्विव पान्थावसथेषु, कस्तूरिकासलिलसिच्यमानास्विव कामुक-

ये हरयोऽश्वास्तैर्गच्छति। तस्मात्। वनाच्च हारीतैः शुकाभपक्षिभिर्हरितैः शाड्वलैर्हरिभिर्वानरैश्च हारिणो मनोज्ञात्॥ रक्तचन्दनार्घः प्रस्तावाद्रवेरेव॥ पत्त्रभङ्गो विलेपनचित्रं पत्त्रवल्लीसंज्ञं पर्णानां भञ्जनं च॥ तथा कांचिदपि श्रियं शोभां नारायणवक्षसि तु श्रियमब्धिपुत्रीं प्राप्नुवति नक्षत्रालंकृते नभसि। कालिन्दीपरिस्यन्दो नारायणवक्षश्च वियत उपमानम्। पाण्डुपुण्डरीकाणि क्षीररसबिन्दवश्च ताराणाम्। परिस्यन्दः प्रस्रवणं प्रवाह इति यावत्॥ विटो भुजंगः। कान्तः पतिः। पक्षे पक्षिणामावासयष्टेरुन्न-

१ तरङ्गरङ्गान्तरेषूत्तरत्तरुणताम्र. २ जटिलमपि. ३ कोकिला. ४ बहलभ्रमषट्पदमेचक. ५ कलापकाली. ६ शिलातलेषु, उदेष्यमाणनिजनायकालोकमेष्यमाणसंध्यावधूकटाक्षमेचकीकृतेष्विव गगनवर्त्मसु, कज्जलालेख्य.

वि[1]लासवासवेश्मवाटीषु, मदान्धसिन्धुरनिरुध्यमानेष्विव नृपभवनाङ्गणेषु, कलितकालकञ्चुकायामिव गगनलक्ष्म्याम्, मदनशरनिकरविद्रुतदरिद्रविटविषादानलस्फुलिङ्गेष्विव रङ्गत्सु ज्योतिरिङ्गणेषु, काञ्चनीषु ति[2]मिरकरिकुम्भभेदभल्लीष्विव निशितासु प्रदीप्यमानासु प्रदीपकलिकासु, प्लवमानपाण्डुपुण्डरीककल्माषितकालिन्दीपरिस्यन्दसुन्दरेऽमृतमथनक्षणक्षुब्धक्षीरसागररसबिन्दुस्तबकितनारायणवक्षःस्थल इव कांचिदपि श्रियं कलयति तारावराजिते वियति, विटङ्कान्तमनुसरन्तीषु वेश्यासु वेश्मपारापतपतत्रिपङ्क्तिषु च, भ्रमरसंगतासु कुलटासु कुमुदिनीषु च, नदीपालिविरहितेषु चत्वरेषु चक्रवाकमिथुनेषु च, जाते जरद्गवयकायकालकान्तिकाशिनि निशावतारे, तरुणतमालकाननमिवाञ्जनगिरिगुहागर्भमिवेन्द्रनीलमणिमहामन्दिरोदरमिव वि[3]शति सकलजीवलोके स लोकेश्वरः "प्रिये प्रियंगुमञ्जरि, प्रसादय प्रणतप्रियकारिणमभङ्गानङ्गदर्पहरं हरम्। अहं च तदाराधनावधानमनुविधास्यामि" इत्यभिधाय यथावासमयासीत् ॥ क ॥

ब्रतश्च ।

अखण्डितप्रभावोऽथ प्रदोषेणान्धकारिणा ।
तस्याश्चित्ते स्थितः शंभुरुदयाद्रौ च चन्द्रमाः ॥ ३१ ॥

तोऽशो विटङ्कस्तस्यान्तः ॥ भ्रमो भ्रमणं तत्र रसस्तात्पर्यम् । अन्यत्र भ्रमरा भृङ्गाः ॥ नेति भिन्नम् [पक्षे नदीनां पालिः सेतुः ॥ इतीति सति स राजा यथावासमयासीत् ॥ किं कृत्वा हे प्रिये प्रसादय हरमहमपि तदाराधनमनुपृष्ठलग्नः करिष्यामीत्यभिधाय ॥क॥

अखण्डितेति ॥ शंभुशशिनोः श्लेषः । प्रकृष्टदोषेण। अन्धकनाम्ना प्रतिपक्षेण । अव्याहतवैभवः । शशी च प्रदोषेण रजनीमुखेन । अन्धत्वविधायिना अन्धकारयुक्तेन वा । न खण्डितः प्रभाया भावो वृद्धिर्यस्य । अत्र भव वृद्ध्यर्थः ॥ ३१ ॥

1 विलासवेश्मवेदिकासु. 2 तिमिरकरिकुम्भभेदकाञ्चनभल्लीष्विव. 3 भविशति.

बिभ्रते हारिणीं छायां चन्द्राय च शिवाय च।
नभोगरुचये तस्मै नमस्कारं चकार सा ॥ ३२ ॥
नित्यमुद्वहते तुभ्यमन्तः सारङ्गरञ्जितम् ॥
भूतिपाण्डुर गोवाह सोम स्वामिन्नमो नमः ॥ ३३ ॥

एवं च नातिचिरात्

क्षुभ्यत्क्षीरसमुद्रसान्द्रसलिलोल्लोलैरिव प्लावयँ-
ल्लोकं लोचनलोभनः स्मरसुहृज्जातः स चन्द्रोदयः।
यस्मिन्संभृतवैरदारुणरणप्रारम्भिणो भ्राम्यतः
क्रुद्धोलूककदम्बकस्य पुरतः काकोऽपि हंसायते ॥ ३४ ॥

अपिच।

श्च्योतच्चन्दनचारुचन्द्ररुचिभिर्विस्तारिणीभिर्भरा-
ज्जातेयं जगती तथा कथमपि श्वेतायमानद्युतिः।

बिभ्रत इति ॥ चन्द्रपक्षे हरिणस्येयं हारिणी छाया कलङ्क इत्यर्थः। नभोगा वियद्व्यापिनी रुचिर्यस्य ॥ शिवस्तु हारिणीं छायां कान्तिम्। तथा भोगे विलासे रुचिरभिलाषो यस्य पश्चान्नञ्योगः ॥ ३२ ॥

नित्यमिति ॥ सहोमया वर्तत इति सोमः। तस्य संबोधनम्। तद्विशेषणं स्वामिन्निति। तथा भूत्या भस्मना पाण्डुरः शुभ्रः। तथा गौर्वृषो वाहनं यस्य। एवंभूत उमापते। अन्तर्मध्ये। सारमुत्कृष्टम्। गरं कालकूटम्। जितं महिम्ना स्तम्भितशक्ति। नित्यमुद्वहते बिभ्राणाय तुभ्यं नमो नमः ॥ अत्र प्रकर्षे द्विवचनम् ॥ सोमश्चन्द्रोऽपि। तदा भवनं भूतिर्जन्म। जन्मना पाण्डुरः स्वभावश्वेतः। तथा गाः किरणान् वहतीत्यण् ॥ पाण्डुराश्च ता गावश्चेति समासे कृते समासान्तो दुर्वारः। अन्तरिति कर्मपदम्। सारङ्गो मृगस्तेन रञ्जितं लाञ्छितमिति तद्विशेषणम् ॥ ३३ ॥

क्षुभ्यदिति ॥ स धवलिताशेषभुवनतलश्चन्द्रोदय उत्प्रेक्ष्यते। क्षुभ्यत्क्षीरसमुद्रसान्द्रसलिलोल्लोलैर्लोकं प्लावयन्निव जातः ॥ क्षीरसमुद्रक्षोभस्य तत्सहचरितत्वात् ॥ ३४ ॥

श्च्योतदिति ॥ सातत्यभ्रमणेन कुलालप्रेषितचक्रवद्भ्रमो यत्रेति भ्रमणक्रिया-

---

१ संभृत.

उन्निद्रो दिनशङ्कया कृतरुतः[1] काको वराकः प्रिया-
मन्विष्यन्पुरतः स्थितामपि यथा चक्रभ्रमं भ्राम्यति॥ ३५॥

अपिच।

मुग्धा दुग्धधिया गवां विदधते कुम्भानधो बल्लवाः
कर्णे कैरवशङ्कया कुवलयं कुर्वन्ति कान्ता अपि।
कर्कन्धूफलमुच्चिनोति शबरी मुक्ताफलाकाङ्क्षया
सान्द्रा चन्द्रमसो न कस्य कुरुते चित्तभ्रमं चन्द्रिका॥ ३६॥

यत्र च

मुक्तादाममनोरथेन वनिता गृह्णन्ति वातायने
गोष्ठे गोपवधूर्दधीति मथितुं कुम्भीगतान्वाञ्छति।
उच्चिन्वन्ति च मालतीषु कुसुमश्रद्धालवो मालिकाः
शुभ्रान्विभ्रमकारिणः शशिकरान्पश्यन्न को मुह्यति॥ ३७॥

अपिच।

किं कर्पूरकणाः स्रवन्ति वियतः किं वा मनोनन्दिनो
मन्दाश्चन्दनबिन्दवः किमु सुधानिष्यन्दधारा इमाः॥
इत्थं भ्रान्तिममी जनस्य जनयन्त्यङ्गे लगन्तः परा-
मिन्दोः कुन्दविकासिकुड्मलदलस्रक्सुन्दरा रश्मयः॥ ३८॥[2]

विशेषणम् ॥ अथवा चक्रः कोकस्तस्यैव भ्रमो यस्य। सोऽपि रात्रौ समीपवर्तिनीमपि प्रियामन्विष्यन् भ्रमति ॥ ३५ ॥

मुग्धेति ॥ बल्लवा बालगोपालाः। शबर्योऽप्यारण्यकस्त्रियो विपर्यस्ता भवन्तु सततपरिचितोत्तंसरचनाः कान्ता उत्तमस्त्रियोऽपि विपर्यस्ता इति' अपिर्विस्मये ॥३६॥

किमिति ॥ कुन्दस्य विकासिनां कुड्मलदलानां स्रक्। तद्वत्सुन्दरा इति शौक्ल्यसौकुमार्यातिशयार्थः ॥ जरठकन्दस्य हि दलाग्राणि परुषाण्यरुणानि च भवन्तीति ॥ ३८ ॥

---

१ कृतरवः. २ अपिच। शून्यस्थाने बिडालः कलयति च करान्दुग्धबुध्या सुधांशोः पार्श्वस्थां राजहंसः परिहरति वधूं चन्द्रिकाविप्रलब्धः। प्रेङ्खन्त्या हर्म्यदोलाध्वजपटशिखरच्छायया कुट्टिमाङ्के बल्गत्[illegible]हितृष्णातरलितनयनो भ्राम्यते बभ्रुपोतः ॥

इति जनितमुदिन्दोः सिन्दुवारस्रगाभं
किरति किरणजालं मण्डले दिङ्मुखेषु ॥
हरचरणसरोजद्वन्द्वमाराधयन्ती
शुचिकुशशयनीये साथ निद्रां जगाम ॥ ३९ ॥

इति श्रीत्रिविक्रमभट्टविरचितायां दमयन्तीकथायां हरचणसरोजाङ्कायां द्वितीय उच्छ्वासः ॥

इतीति ॥ इत्यमुना प्रकारेण । जनितहर्षम् । निर्गुण्डीकुसुममालाप्रतिमं करनिकरं दिङ्मुखेषु किरति वितन्वति सतीन्दोर्मण्डले हरं ध्यायन्ती सा दर्भशय्यायामस्वपत् । समाधिलयं गतेति भावः ॥ ३९ ॥

इति विषमपदप्रकाशमेतं दमयन्त्यास्तनुते स्म चण्डपालः ।
शिशुमतिलतिकाविकासचैत्रं चतुरमतिस्फुटभित्तिचारुचित्रम् ॥

इति चण्डपालविरचिते दमयन्तीकथाविवरणे द्वितीय उच्छ्वासः समाप्तः ॥

अथ तृतीय उच्छ्वासः ।

अथ[1] क्रमेण रजतकुम्भमम्भोभरणार्थमिवेन्दुमण्डलमादाय पश्चिमाम्भोनिधिपुलिनमनुरद्रन्त्यां तरुणकपोतकंधरारोमराजिराजिन्यां रजन्याम्, अखिलकमलखण्डकमलिनीनां विनिद्रायमाणकमलकुड्मलविलोचनेषु कज्जलरेखास्विवोल्लसन्तीषु भ्रमरराजिषु, राजीवराजिपुञ्जनिकुञ्जे शिञ्जानमञ्जीरमञ्जुलम्[2] उन्नदत्सु शरद्वलाहकवलक्षपक्षविक्षेपपवनतरलिततरुणतामरसेषु दीर्घिकावतंसेषु हंसेषु, क्रेंकारयति[3] च चक्रवाकमिथुनमेलकमङ्गलमृदङ्ग इव

अथेति ॥ अनन्तरं किरणसंस्पृष्टमेघे । रागवत्यारक्ते रवौ सुप्ता सती स्वप्नं

---

१ अथ च. २ मञ्जीररव. ३ क्रेङ्कारयत्सु मधुररवभरितभुवनेषु चक्रवाकमिथुनमेलकमङ्गलमृदङ्गेष्विव रौप्यघर्घरीझर्झररवसरसं सारसकुलेषु; क्रेङ्कारयति चक्रवाकमिथुनमेलकमङ्गलमृदङ्ग इव भरितभुवने रौप्यघर्घरीघर्घररवसरसं सारसकुले.

रौप्यघर्घररवसरसं सारसकुले, अवश्यायजलशिशिरशीकरिणि मन्दान्दोलितविनिद्रद्रुममञ्जरीरजःकणकषायिते तमःसर्पसंदष्टोज्जीवितजगन्निश्वासायमाने प्रस्खलति प्रभातसुरतश्रमखिन्नसुन्दरीकुचमण्डले मरुति, मनोहारिहारीतहरितहये हरति तिमिरपटलपटीं गगनलक्ष्म्याः करपरामृष्टपयोधरे रागवति सवितरि, मृगमदमिलितबहल[1]कुङ्कुममण्डनमञ्जरीभिरिव पिञ्जरिते पुरंदरदिङ्मुखे सुखप्रसुप्ता सा स्वप्नमद्राक्षीत् ॥ क ॥

किल सकलसुरासुरशिरःशेखरीकृत[2]चरणकमलः, कमलाधि[3]वासेन ब्रह्मणा नारायणेन च रचित[4]रुचिरस्तुतिः, कृशानुरूपेण ललाटलोचनेन[5] चन्द्रमसा च भासमानः, विकचं कर्णे कुवलयं करे कपालं च कलयन्, अहिंसाटोपं मनसा शिरसा च बिभ्राणः, प्रोज्ज्वलन्नयनार्चिश्चिताभस्म च समुद्वहन्, अधिकङ्कालेन स्कन्धेन कंधरार्धेन च विराजमानः, सालसदृशं भुजवनं भवानीं च

ददर्श ॥ अन्योऽपि रागवानासक्तः किल पटीमुत्सार्य कराभ्यां पाणिभ्यां स्तनौ स्पृशति ॥ शरद्बलाहकवलक्षाः शरदभ्रधवलाः । कं[illegible] वाद्यविशेषः ॥ क ॥

स्वप्नमाह—**किलेति** । वार्तोक्तौ । हरः शशिमण्डलादुत्तीर्य पुत्रीत्यभिधाय ईदृशीं पारिजातमञ्जरीमदात् ॥ कीदृशो हरः । ब्रह्मणा विष्णुना च कृतस्तुतिः । द्वयेनापि कीदृशेन । कमलेऽधिवासोऽस्य पद्मासनत्वात् । विष्णुस्तु कमलायाः श्रिया अधिवासस्तेन ॥ तथा वह्निस्वरूपेण नेत्रेण चन्द्रमसा च कृशेन क्षामेण अनुगतरूपेणाविनाभावसंबद्धमूर्तिना लसन् ॥ तथा विकचं सविकासम् । कपालं तु विगताः कचाः केशा अस्मादिति विकचम् ॥ तथा अहिंसाया आटोपमावेशम् । अहिं च साटोपं सस्पन्दम् ॥ प्रोज्ज्वलद्दीप्यमानम् । भस्म तु प्रकर्षेणोज्ज्वलम् ॥ अधिगतं कङ्कालं शरीरास्थि अर्थात्खट्वाङ्गं येन । कंधरार्धेन तु कालेन सह कालकूटत्वात् । अधिकमिति क्रियाविशेषणम् ॥ सालद्रुमतुल्यं प्रांशुत्वात् । पक्षे सालसे लीलामन्थरे दृशौ यस्याः ॥

१ बहुल. २ मृत. ३ कमलाधिवासिना. ४ विरचित. ५ लोचनचन्द्रमसा.

दधानः, सर्वदानववारं त्रिशूलं मन्दाकिनीं च धारयन्, देवो दर्पितदनुजेन्द्रनिद्राहरो हरश्चन्द्रमण्डलादवतीर्य "पुत्रि प्रियंगुमञ्जरि, मञ्जरीमिमां गृहाण। मा भैषीः। [1]प्रत्युषसि मन्नियोगाद्दमनकनामा महामुनिरेष्यति स तेऽनुग्रहं करिष्यति" इत्यभिधाय स्वश्रवणशिखरान्तरादमन्दमकरन्द[2]स्यन्दसुन्दरामोदमाद्यन्मधुकररवरमणीयां पारिजातमञ्जरीमदात्॥ क॥

सापि "प्रसादोऽयम्" इत्यभिधाय स्वप्न एव [3]प्रणामपर्यस्तमस्तका स्तुतिमकरोत्॥ ख॥

तुभ्यं नमो नमल्लोकशोकसंतापहारिणे।
व्यर्थीकृतान्धकारातिदम्भारम्भाय शंभवे॥ १॥
विभो विभूतिसंपन्न पन्नगेन्द्रविभूषण।
[4]नमो नमोघसंकल्प तुभ्यमभ्यन्तरात्मने॥ २॥
अत्रान्तरे तरणिकोमलकान्तिभिन्न-
भास्वत्सरोजदलदीर्घविलोचनायाः।
तस्याः प्रबोधमकरोद्रजनीवि[5]राम-
यामावसानमृदुमङ्गलतूर्यनादः॥ ३॥

सर्वान्दानवान्वारयति। गङ्गा तु सर्वदा नित्यं नवा अविच्छाया वाः पाथो यस्याः। अथवा सर्वं ददातीति सर्वदाः। आनूयन्त इत्यानवाः तथोक्ता वारोऽस्याः। एतेन कामुकत्वेन नर्मवचनादात्मजलानां स्तुत्यत्वोक्तिः॥ क॥

तुभ्यमिति॥ अन्धकारातीति कर्मधारयः॥ १॥

विभो इति॥ विभुः सर्वव्यापी॥ विशेषेण भूत्या भस्मना संपन्नः समृद्धः। यद्वा विभूत्या चतुर्दशभुवनाधिपत्यलक्षणया॥ तथा वासुकिभूषणः॥ मोघो निष्फलः संकल्पो ध्यानं यस्य। पश्चान्नञ्योगः॥ एतानि शिवसंबोधनानि॥ २॥

---

१ मन्नियोगाद्दमनकनामा महामुनिः प्रातरेष्यति. २ बिन्दुनिस्यन्द. ३ प्रणामावनमितमस्तका. ४ नमोऽस्त्वमोघ. ५ तुरीययामा.

क्रमेण च प्राच्यां सिच्यमानायामिव बहलकुसुम्भाम्भःकुम्भैः ककुभि, प्रभवति तारकोच्छेदनाय सुकुमारे रश्मिजाले, पूर्वाचलस्थलीमधिरोहति जगत्प्रबोधप्रारम्भमङ्गलकलशेंऽशुमालिमण्डले, ताण्डवाडम्बरिणि पुण्डरीकखण्डे, हिण्डमानासु दीर्घिकामण्डनमुण्डमालासु कारण्डवमण्डलीषु, विश्राम्यति श्रवणपुटेषु हृदयानन्दिनि बन्दिवृन्दारकवृन्दवन्दनारम्भरवे, रणयत्सु वीणावेणुकोणान्वैणिकवैणविकेषु, कण्ठकुहरप्रेङ्खोलनालंकारकुशले तारतरं गायति ग्रामरागं गायनजने, जाते जरज्जपाप्रसूनभिन्नस्फुटस्फाटिककान्तिसमप्रभे प्रभातसमये, सा समुत्थाय भूत्वा शुचिर्विकचनवनलिनगर्भमर्घाञ्जलिमवकीर्य भगवतः सवितुः स्तुतिमकरोत् ॥ क ॥

वासरश्रीमहावल्लीपल्लवाकारधारिणः ।
जयन्ति प्रथमारम्भसंभवा भास्वदंशवः ॥ ४ ॥
जयत्यम्भोजिनीखण्डखण्डितालस्यसंचयम् ।
कौङ्कुमं पूर्वदिग्गण्डमण्डनं मण्डलं रवेः ॥ ५ ॥

राजापि प्रथमप्रबुद्धप्रगीतगीतध्वनिनिरस्तनिद्रः, सान्द्रविद्रुमप्रभाभासि संध्यावसरे, विधाय सांध्यं विधिम्, अधिकृतेन धर्मकर्मणि तत्कालपुरःसरेण पुरोधसा सह तामेवान्वेष्टुमन्तःपुरमाजगाम ॥ ख ॥

क्रमेणेति ॥ यथा महेन्द्र इन्द्रः, तथा सुकुमारः कुमारः । स हि तारकासुरोच्छेदनाय प्राभवत् । सुकुमारं मृदु रश्मिजालं तु तारकाणां नक्षत्राणामुच्छित्तये ॥ वैणिकवैणविकौ वीणावेणुवादकौ ॥ अलंकाराश्च मुद्रितविवृतानुनासिकादयः । तारोऽत्युच्चध्वनिः । ग्रामरागः पञ्चमः । यद्वा षड्जमध्यमगान्धारांस्त्रींस्त्रीन्ग्रामान्रागं च भरतोक्तं षड्विधं [illegible]थके गायति सति ॥ क ॥

राजापीति ॥ प्रथमप्रबुद्धा ये प्रकृष्टगीतास्तद्गीतध्वनिना ध्वस्तनिद्रः ॥ ख ॥

[1] [illegible]मेण प्राच्याम्. २ बहुलकुङ्कुमाम्भः. ३ स्फटिक. ४ समप्रभे. ५ वल्लि. ६ पूर्वदिक्तुण्ड. ७ बहुरैव. ८ ध्वस्त. ९ प्रभासि प्रभातसमये संध्या. १० कृतेऽधिकधर्मकर्मणि. ११ समम्.

दृष्ट्वा च विस्मयमानः[1] स्फुरदरविन्दसुन्दराननाम् "अनुगृही-
यमिन्दुमौलिना" इत्यवधारयन्, अतिहर्षोत्कर्षमन्थरगिरा[2] तां
भाषे ॥ क ॥

"मुग्धस्निग्धनिरुद्धशब्दहसितस्फारीभवल्लोचनं
तिर्यक्कान्तिकपोलपालिपुलकस्पष्टीकृतान्तर्धृति[3]।
एतत्ते करभोरु पङ्कजसदृग्दृष्ट्वा मुखं मे बला-
दुच्चैः किंचिदचिन्त्यचर्चितचमत्कारं[4] मनो हृष्यति ॥६॥

तत्कथय शतासि ममाज्ञया हर्षवृत्तान्तम्" इत्यभिहिता सा
स्मितसुधानुविद्धमुग्धमुखवीणाक्वणकोमलालापेन[5] सर्वमादितः
स्वप्नदर्शनमाचचक्षे ॥ ख ॥

क्षितिपतिस्तु तदाकर्ण्य "प्रिये, मयापि स भगवान्। आत्मानु
सारिणा[6] विनायकेन स्वामिना च शक्तिमता पुत्रेणानुगम्यमानो,
लब्धकामः पूरितकामश्च, एककपर्दक ईश्वरश्च, ससोमश्चासोमः[7], स-
भवश्चाविभूतिश्च, पिनाकी चापिनाकी। दृष्टः स्वप्नान्तरे तरुणा-
मण्डलमध्यवर्ती प्रणतप्रियंकरः शंकरः। तदेष ब्राह्मणः करोतु

मुग्धस्निग्धेति ॥ मणिबन्धकनिष्ठिकयोर्मध्यं करभस्तद्वदूरू यस्याः ॥ तत ऊङ्
स्याः संबोधनम् ॥ ईदृशं ते मुखं दृष्ट्वा सहसाचिन्त्याधिगतचमत्कारं मे मनो
ष्यति ॥ ६ ॥

क्षितिपतिस्त्विति ॥ अग्रे स्थितं पुरोहितमित्यमुना प्रकारेण राज्ञीकथनल-
णेनावोचत् ॥ यत् प्रिये स भगवाञ्छंकरो मयापि स्वप्नान्तरे दृष्टः ॥ कीदृशः। सा-
र्थवता हेरम्बेण, शक्तिशस्त्रभृता षण्मुखेन चात्मप्रतिमेनानुगम्यमानः। शिवोऽपि
गतनायकः सकललोकस्वामी शक्तिमांश्च शिवशक्त्योरविनाभावसंबन्धादित्यात्म-
दृश्यम् ॥ कामः स्मर इच्छा च ॥ कपर्दो जटाबन्धः। विरोधपक्षे वराटः।
रो धनवान् ॥ ससोमः सेन्दुः। सह उमया वर्तत इति सोमः। ततो नञ्योगः ॥
गतो भवो येभ्यस्ते विभवा मुक्तात्मानः। तैः सह। भगवत्सायुज्यं हि मुक्तिरिति
ः। तथा विशिष्टा भूतिर्यस्य। भस्म च ॥ पिनाकं धनुरस्यास्ति। अपीति भिन्नम्।

१ सविस्मयमनाः. २ मन्थरया गिरा. ३ निर्यत्कान्ति. ४ वर्धित. ५ मुग्धवीणा. ६ आत्मानु-
रिणा. ७ असोमश्च.

संवादिनोरनयोः स्वप्नयोरर्थपरामर्शम्" इत्यभिधाय तां, तमवस्थितं पुरः पुरोहितमभाषयत् ॥ क ॥

सोऽपि "देव, दिष्ट्या वर्धसे। अनल्पपुण्यप्राप्यमेतत्तरुणेन्दुमौलेरालोकनम्, अवश्यमवाप्स्यति देवी सकलराजचक्रचूडामणिकल्पमशेषभुवनभ्रान्तशुभ्रयशःपिण्डडिण्डिममपत्यम्" इत्यनेकधा तयोराशंसयांचकार ॥ ख ॥

एवंविधे च व्यतिकरे कोऽपि कान्तकार्तस्वरस्वरूपमुत्फुल्लपाण्डुपुष्पमालया मेरुशिखरमिव प्रदक्षिणाक्षीणलग्नया नक्षत्रराज्याजनितशोभं जटाभारमुद्वहन्, अतिबहलमलयजरसरचितविचित्रपुण्ड्रकमण्डनाममरशैलशिलामिव रङ्गत्त्रिस्रोतसं ललाटपट्टिकां कलयन्, प्लवमान इवोज्जृम्भपङ्कजकिंजल्ककपिलकायकान्तिकल्लोलेषु, करुणारसपूर्णवक्षःस्थलदीर्घिकायामन्तस्तरन्तीं बालकलहंसपक्षिपङ्क्तिमिव स्फारस्फाटिकाक्षमालिकां बिभ्राणः, कुशकौपीनवासाः, करकलितकुशकाण्डकमण्डलुमण्डलैः, तरुभिरिव विविधशाखैर्विधृतजटावल्कलैश्च, पर्वतैरिव समेखलैः सरुद्राक्षाक्षमा-

नाकी स्वर्गी। यद्वा "चप सान्त्वने"। चपयन्ति सान्त्वयन्त्यनुनयन्त्यवश्यं चापिनः प्रसादका नाकिनो यस्य ॥ क ॥

एवंविध इति ॥ कोऽपि मुनिः सूर्यमण्डलादवातरत् ॥ कनकपिङ्गजटाभारस्य मेरुशिखरं पुष्पमालायाश्च नक्षत्रराजिरुपमानम्। लग्नं संबद्धं ज्योतिषप्रणीतं च ॥ ललाटस्य शिला तिलकानां च गङ्गोपमानम् ॥ परिवृतो मुनिभिः। कीदृशैर्विविधशाखैः। शाखा कठबह्वृचादिर्लता च। जटा केशरचना मूलं च। वल्कलं वृक्षत्वक्। तदेव तरूणां सहजं मुनीनां चाहार्यम् ॥ मेखला मौञ्जी नगान्तदेशश्च। रुद्राक्षजपमालासहितैः। ज्येष्ठाषाढेन प्रशस्यव्रतदण्डेन सहितैः। पक्षे मृगो मृगशिरः कृत्तिका अन्वितैः। पक्षे रुद्राक्षा अक्षाश्च तरुविशेषाः ॥ मृगकृत्तिकायाः मृगत्वचः श्लेषैः

१ अभिधाय तमवस्थितं पुरः; अवस्थितं पुरः. २ अभाषत. ३ अचिरात्. ४ आशंसां चकार. ५ भासुरस्वरूप; भास्वरस्वरूप. ६ त्रिपुण्ड्रक. ७ कमलदीर्घिकायाम्. ८ स्फटिकाक्षमालाम्. ९ कौपीन. १० सरुद्राक्षमालैश्च.

लैश्च, नक्षत्रैरिव समृगकृत्तिकाश्लेषैः सज्येष्ठाषाढैश्च, ससंमदैरपि नमदाकारमाकलयद्भिः, अक्रीडैरपि चक्रीडापरैः, रोमशैरपि विप्रबालकैः मुनिभिः परिवृतः, सेवितपुराणपुरुषोऽप्यजनार्दनप्रियः, प्रपन्नशंकरोऽप्यनाश्रितभवः, प्रबुद्धोऽप्यबन्दीकृतजनः, [1]श्रमणोऽप्यजिनपरिग्रहः, ग्रहगण इव नवधात्मको लोकानाम्, धनुर्धर इव नालीकसंधः, हंस इव नदाम्भस्[2]थानकप्रियः, पन्नग इव नाकुलीनः, सरस्वतीसंनिवासस्य मुखमन्दिरस्य वन्दनमालयेव प्रथमोद्भेदभासिन्या दंष्ट्रिकारोमराजिरेखया श्यामलितोत्तरोष्ठपृष्ठः, कलिकालकलङ्कश[3]ङ्काशरणागतैस्त्रिभिः पुण्ययुगैरिव सुसूत्रीभूय देहलग्नैः, त्रिपुष्करस्नानावसरविलग्नसरसबिसकाण्ड[4]कुण्डलैरिव भक्त्याराधितत्रिपुरुषरचितरक्षासूक्ष्मरेखानुकारिभिः सितयज्ञोपवीततन्तुभिर्भूषितदेहः, शमी विद्रुमाभाधरश्च, प्रजापो विप्रजापश्च, सुतपाः कुतपश्लाघी च, विकलत्रः सकलत्रश्च, यमान्तानुसारी सकुशलश्च, विकचनवनलिनशङ्कया [5]मिलन्मुक्तमुग्धमधुपमण्डलेनेव रुद्रा-

श्लेषा ज्येष्ठा आषाढाश्च नक्षत्राणि ॥ ससंमदैस्तृष्णाक्षयात्सानन्दैः। तथा मदस्य गर्वस्याकारं नाकलयद्भिः। अपिर्विरोधे। स तु तुल्यार्थव्याख्यया ॥ क्रीडा विषयासक्तिः। तथा चक्रिणो विष्णोरीडा स्तुतिस्तत्परैः। विरोधे तु चः पृथक् ॥ भूमरोमयुक्तैः। विप्राणां बालकैर्डिम्भैः। विरोधे विशेषेण प्रगतकेशैः ॥ पुराणपुरुषा वृद्धाः। जनानामर्दनं पीडा ॥ प्रपन्नानामाश्रितानां शंकरः सुखंकरः। भवः संसारः ॥ प्रबुद्धो विद्वान्। बन्दीकृतो हठेन गृहीतः ॥ श्रमणस्तपस्वी। अजिनं मृगादित्वक् ॥ विरोधे तु पुराणपुरुषो जनार्दनश्च विष्णुः॥ शंकरो भवश्च शिवः॥ प्रबुद्धः सुगतः। बन्दा वन्दका बौद्धव्रतस्थाः ॥ श्रमणः क्षपणः। जिनोऽर्हन्। परिग्रहः ॥ सर्वत्र नेति भिन्नम्। वधो हिंसा ॥ अलीकसंधो मिथ्याप्रतिज्ञः ॥ दम्भवेदिनो दाम्भा मायिकाः ॥ अकुलीनो नाभिजातः ॥ ग्रहगणस्तु नवसंख्यस्वरूपः। धन्वी च नालीके शरे संधानं यस्य। हंसस्तु नदस्याम्भ एव स्थानकं तत्प्रियः। नाकुर्वल्मीकस्तत्र लीनः ॥ भक्त्याराधितत्रि-

१ सुश्रमणोऽपि. २ स्थानप्रियः. ३ शङ्कया शरणा. ४ कन्दलैरिव. ५ मिलन्मुग्धमधुप.

क्षवलयेन विराजितवामपाणिपल्लवः[1], न स्मृतः स्मरापस्मारेण, नाङ्गीकृतः कृतघ्नतया, नालोकितः कितववृत्तेन, नाकलितः कलिना, न निरुद्धो[2] विरुद्धक्रियाभिः, अतितेजस्तया द्वितीय इव परब्रह्मणः, तृतीय इव सूर्याचन्द्रमसोः, चतुर्थ इव गार्हपत्याहवनीयदक्षिणाग्नीनाम्, पञ्चम इव दिक्पतीनाम्, षष्ठ इव महाभूताधिदेवतानाम्, सप्तम इव मूर्तर्तूनाम्, अष्टम इव सप्तर्षीणाम्, नवम इव वसूनाम्, दशम इव ग्रहाणाम्, अनवरतहृदयकमलकर्णिकान्तःस्फुरज्ज्योतीरूपपरमब्रह्मकान्तिकलापेनेव बहिर्निर्गच्छताच्छभस्मानुलेपेन कनकगिरिरिव विरलचन्द्रातपेनापाण्डुरितदेहः[3], दीर्घसरसबिसकाण्डपाण्डुना प्रचण्डपवनेनोर्ध्वमुल्लासितेन जटाजूटबन्धनपटप्रान्तपल्लवेन[4] शिरःपतद्गगनगलद्गङ्गाम्बुधाराहारिणो[5] हरस्य स्वामिभक्त्या कृतानुकरणव्रतचर्यामिव कलयन्[6], कोमले महसि तरुणे[7] वयसि वृद्धे तपसि पृथुनि यशसि गुरुणि श्रेयसि वर्तमानः, सदः सदाचाराणाम्, आश्रयः श्रुतीनाम्, मही महिम्नः, प्रपा कृपारसस्य, क्षेत्रं क्षमाङ्कुराणाम्, पात्रं मैत्रीसुधायाः, प्रासादः प्रसादस्य, सिन्धुः साधुता-

पुरुषैरिति। त्रयः पुरुषा यत्रेति समुदायिन एव समुदाय इति दर्शने बहुवचनम्। व्यतिरिक्तसमुदायपक्षस्तु नेहाश्रित इति सेवितहरिहरब्रह्मभी रक्षार्थं रचितरेखातुल्यैर्यज्ञोपवीततन्तुभिर्भूषितदेहः॥ शमोऽस्यास्तीति शमी शान्तः। तथा विद्रुमं प्रवालं तत्तुल्योष्ठः॥ प्रजां पाति क्रतुकृद्भ्यो हि प्रजात्राणम्। विप्राञ्ज्ञापयति जपं प्रापयति। भट्टदर्शनान्वयत्वात्॥ सुष्ठु तपो व्रतमस्य। तथा कौ भुवि तपसा लोकोत्तरेण धर्मेण श्लाघनशीलः। "तपश्चान्द्रायणादौ स्याद्धर्मे लोकोत्तरेऽपि च" इति विश्वः॥ यदा कुतपो दर्भस्तदा कुतपश्लाघीत्यत्र विसर्गाभावेऽपि (शस्य द्वित्वेन) श्रुत्या विरोधप्र-

१ विराजितपाणिपल्लवः. २ न रुद्धः. ३ पाण्डुरित. ४ बन्धनप्रान्त. ५ गगनगलत्; गगने ललत्. ६ आकारयन्. ७ तरुणे च.

, तरुणार्कमण्डलमध्यान्मुनिरवातरत् ॥ क ॥

राजा तु दूरत एव तमायान्तमवलोक्य विस्मयविस्फारितवि-
चनो हर्षवशाविनिःसरद्बहलपुलकोत्तम्भितोत्तरीयवासाः ससंभ्र-
ासनादुत्थाय कियन्त्यपि पदान्यभिमुखं समेत्य क्षितितल-
लन्मौलिमण्डलः प्रणाममकरोत् ॥ ख ॥

मुनिरपि सदारुणान्तथापि सौम्यया दृशा विद्रुमप्रभाभिन्नया
ासिन्धुतरङ्गमालयेव प्लावयन्नाशिषमवादीत् ॥ ग ॥

"सिन्दूरस्पृहया स्पृशन्ति करिणां कुम्भस्थमाधोरणा
भिल्ली पल्लवशङ्कया विचिनुते सान्द्रद्रुमद्रोणिषु ।
कान्ताः कुङ्कुमकाङ्क्षया करतले मृद्नन्ति लग्नं च य-
त्तेजः प्रथमोद्भवं भ्रमकरं सौरं चिरं पातु वः" ॥७॥

दत्ताशीश्च प्रणामपर्यस्तकर्णपूरपल्लवपरामृष्टपादपांसुरवनिपा-
न स्वयमादरेणोपनीतमुच्चकाञ्चनासनमध्यतिष्ठत् ॥ घ ॥

अथ नरपतिदत्ते प्राप्तसौन्दर्यनिर्य-

ः ॥ विगतकलत्रः । सकलं त्रायते ॥ अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहा यमा-
ामन्तःपारम् । कुशान्दर्भांल्लान्ति गृह्णन्ति ये ते कुशला दक्षास्तैः सह । चः सर्वत्र
ोधे । तद्यथा शमीनामा तरुः । तथा द्रुमाभां धरति । विर्नञर्थे ॥ वि प्रजापवान् ॥
पः कुत्सितं तपः ॥ सह कलत्रेण ॥ यमस्यान्तकस्य, समीपमनुसरत्यवश्यम् । सह
ालेन क्षेमेण ॥ क ॥

मुनिरिति ॥ राजप्रणामानन्तरम् । सर्वदा रक्तप्रान्तया दृशा प्रवालच्छुरित-
ोदवीच्येव प्लावयन्मुनिरप्याशिषमुवाच ॥ रक्तान्तनेत्रत्वं शुभलक्षणम् । विरोधे स
मुनिविशेषणम् । दारुणं रौद्रम् ॥ ग ॥

सिन्दूरेति ॥ भ्रमकरं भ्रान्तिजनकम् । तच्च सिन्दूरस्पृहयेत्यादिनाभिहितम् ॥ ७ ॥

अथेति ॥ प्राप्तसौन्दर्यं रम्यं निर्यन्निःसरन्मणीनां महस्तेजो यस्मात् । तत्रासने

१ आलोक्य. २ हर्षवशात्.

न्मणिमहसि स तस्मिन्नासने संनिविष्टः ।
रुचिररुचि सुमेरोः संगतः शृङ्गभागे
कमलज इव कान्तिं कांचिदुच्चैर्बभार ॥ ८ ॥

दत्त्वार्घमर्हणीयाय तस्मै सोऽपि महीपतिः ।
स्वहस्तधौतयोर्भक्त्या ववन्दे पादयोर्जलम् ॥ ९ ॥

कृत्वातिथ्यक्रियां सम्यग्विनयं च प्रकाशयन् ।
तस्याग्रे भूतलं भेजे नोपविष्टः स विष्टरे ॥ १० ॥

ललाटपट्टविन्यस्तपाणिसंपुटकुड्मलः ।
नीचैरुवाच वाचं च चञ्चद्दशनदीधितिः ॥ ११ ॥

"अद्य मे सुबहोः कालाच्छ्लाघनीयमभूदिदम् ।
त्वत्पादपद्मसंस्पर्शसंपन्नानुग्रहं गृहम् ॥ १२ ॥

यतः स[1]मस्तमुनिम[2]नुजवृन्दारकवृन्दवन्दनीयपादारविन्दाः, परमानन्दपरिस्पन्दभाजः पांसूनिव पार्थिवान्, तृणमिव स्त्रैणम्, निधनमिव धनम्, रोगानिव भोगान्, राजयक्ष्माणमिव लक्ष्मीम्, आकलयन्तः सकलसंसारसुखविमुखाः कस्य भवादृशा भवनमवतरन्ति ॥ क ॥

तदहमद्यानवद्यस्य भगवन्नभूवं भूम्नो यशोराशेर्भाजनम्, आरूढः पदं श्लाघार्हम्, आगतो गुणिषु गौरवम्, उपलब्धवान्धन्यताम्, संपन्नः पुण्यवतामग्रणीः, जातो जनस्य वन्दनीयः ॥ ख ॥

तदित्थमनेकप्रकारोपकारिणां किं ब्रवीमि, किंकरोऽस्मीति पौनरुक्त्यं सर्वस्वामिनाम् । केनार्थित्वमित्यनुचितादरो निःस्पृहाणा-

आसीनः मुनिः कांचिदपूर्वां शोभां बभार ॥ रुचिरकान्तौ सुमेरोः शृङ्गभागे स्थितो ब्रह्मेव ॥ ८ ॥

---

१ प्रशस्त. २ मनुजवृन्दवृन्दारक.

म्। इदं मे सर्वस्वमात्मीक्रियतामिति स्वल्पोपचारः स्वाधीनाष्टगुणैश्वर्याणां भवताम्। तथापि प्रणयेन भक्त्या च मुखरितः किंचिद्विज्ञापयामि ॥ क ॥

"इदं राज्यमियं लक्ष्मीरिमे दारा इमे गृहाः।
एते वयं विधेया वः कथ्यतां यदिहेप्सितम्" ॥ १३ ॥

मुनिरप्यवनीशस्य विनयमभिनन्द्य [1]स्निग्धमुग्धस्मितसुधाधवलिताधर[2]पल्लवमब्रवीत्—"उचितमेतद्भवादृशां वक्तुं [3]कर्तुं वा ॥ ख ॥

उपकर्तुं प्रियं वक्तुं कर्तुं स्नेहमकृत्रिमम्।
सज्जनानां स्वभावोऽयं केनेन्दुः शिशिरीकृतः ॥ १४ ॥

अपिच।

यथा चित्तं तथा वाचो यथा वाचस्तथा [4]क्रिया।
चित्ते वाचि क्रियायां च साधूनामेकरूपता ॥ १५ ॥

अपिच।

विवेकः सह संपत्त्या विनयो विद्यया सह।
प्रभुत्वं प्रश्रयोपेतं चिह्नमेतन्[5]महात्मनाम् ॥ १६ ॥

[6]तदेतत्समस्तमस्ति त्वयि दीर्घायुषि, श्रूयतामिदानीं प्रस्तुतम्। अनवरतसुरासुरचक्रचूडामणीकृतचरणरजसश्चन्द्रचूडामणेर्देवस्यादेशेनागता वयम्। अवाप्स्यसि सकल[7]जलधिजलकल्लोलमालालंकारभाजो भुवो भर्तुरुचितमतिमान्यं धन्यमसामान्यं कन्यारत्नम्" इति ॥ ग ॥

उपेति ॥ इन्दुः केन शिशिरीकृतः। स्वभावादेव शिशिर इत्यर्थः ॥ १४ ॥
यथेति ॥ वाचीत्येकत्वेऽपि जात्या बहुत्वप्रतीतिः ॥ १५ ॥
विवेक इति ॥ प्रश्रयः प्रणयः ॥ १६ ॥

१ स्निग्धस्मित. २ पल्लवस्तमब्रवीत्. ३ उपकर्तुं च. ४ क्रियाः. ५ सतां मतम्. ६ तदिदं सर्वमस्ति दीर्घायुषि त्वयि. ७ जलनिधि.

एवमुक्तवति तस्मिंस्तपस्विनि पुत्रार्थिनी कन्यालाभं मन्यमाना विप्रियं[1] प्रियंगुमञ्जरी जरन्मञ्जीररवजर्जरविलक्षाक्षरया[2] गिरा[3] कुर्वाणेव क्रोधपरिस्पन्दं निन्दास्तुतिधर्मेण नर्मलीलाकलहमकरोत् ॥ क ॥

"नयशोभाजन, कृतकुटीककुशास्त्रग्राहिन्नवेदनोद्गारं कृतवानसि क्वापि। सर्वदानादेयेषु प्रतिकूलवर्तिषु जलेषु रतिं कुर्वाणः पाठीनाहिंसको धीवर इवोपलक्ष्यसे। कुरङ्गेषु प्रीतिं बध्नासि। कदम्बैः कुरबकैर्बहुकदलीकैः पलाशप्रायैः कुजन्मभिः सह संवससि ॥ ख ॥

एवमिति ॥ क्रोधस्य परिस्पन्दं चेष्टां कुर्वाणेव ॥ क ॥

नयेति ॥ यशो भाजनेत्यामन्त्र्यस्य नञ्योगः । तथा कृतानि कृत्रिमाणि, नतु वेदवदपौरुषेयाणि । कुत्सितटीकानि कुशास्त्राणि गृह्णासीत्येवंशीलः । यस्मादवेदो वेदपाठरहितः । इदमपि द्वयमामन्त्र्यम् । क्वापि न उद्गारमुच्चारणं कृतवानसि । वक्तुमपि न वेत्सीत्यर्थः ॥ स्तुतिपक्षे नयश्च शोभा च ते जनयसि । यद्गृहमागतोऽसि तस्येति शेषः । तथा कृता कौ पृथिव्यां टीका गमनं येन । स्वर्गिणाप्यस्मदनुजिघृक्षयेति शेषः॥ कुशो दर्भ एवास्त्रं गृह्णास्यवश्यम् । एतेनाद्दश्यशत्रूणामपि विघातोक्तिः॥ वेदना दुःखं तदर्थमुद्गारमुच्चारणं क्वापि नाकरोः । एतेन प्रियंवदत्वोक्तिः ॥ निन्दायामनादेयेष्वश्रद्धेयेषु जडेषु रतिं विदधद्धिंसको धीवर इवावबुध्यसे । धीवरोऽपि किल नादेयपयःसु कूलं कच्छं प्रति वर्तमानेषु रतिं कुरुते । पाठीनाहारत्वात् ॥ पक्षे सर्वकालमेव नदीभवेषु कूलं कूलं प्रति वर्तमानेषु वारिषु रागमासक्तिं कुर्वाणः पाठवान् 'न हिंसाशीलो,' धिया बुद्ध्या वर एवावगम्यसे । एतेन तीर्थस्थायुर्दयालुर्ज्ञानी च ॥ कुत्सितो रङ्गो वासना येषां तेषु विषयेषु प्रीतिमान् ॥ पक्षे कुरङ्गा मृगास्तेषु प्रीतः ॥ कदम्बैः कुमातृकैः । कुत्सिता अम्बाः कदम्बाः ताश्च दुश्चेष्टितैः कुर्वन्ति आचक्षते वा इति णिजन्तादचि सिद्धम् । बहुव्रीहौ तु कोः कन्न भवति । कुत्सितो रवो येषां

---

१ कन्यालाभमलाभं मन्यमाना ; कन्यालाभं विप्रियं मन्यमानाः. २ जर्जरिताक्षरविलक्षया. ३ वाचा.

किमन्यद्ब्रूमो वयम्

यस्य ते सदाचारविरुद्धः पुष्पवत्कान्ताराग एव प्रियः ॥ क ॥

तदलमनेन तापसहितेन कन्यावरप्रदानेन" इति ॥ ख ॥

एवमभिहितः सोऽपि तां बभाषे ॥ ग ॥

"दोषाकरमुखि, किं मामुपालभसे । प्रायः प्राणिनामीशः शंभुरेव शुभाशुभं कर्मालोक्य[2] तुलाधर[3] इव तुलितं फलमुपकल्पयति[4] ॥घ॥

तथाहि ।

यद्यावद्यादृशं येन कृतं कर्म शुभाशुभम् ।
तत्तावत्तादृशं तस्य फलमीशः प्रयच्छति ॥ १७ ॥

अथवा ।

मत्तमातङ्गगामिनि, यस्यास्तवाप्रमाणालोचनश्रीः सा त्वं बलि-

तैः । कुत्सितमलीकं कदलीकम् । कोः कत् । बहु कदलीकं येषाम् । तथा पलं पिशितमश्नन्ति ये तेषां प्रायैः सदृशैः । तथा कुत्सितं जन्म येषां तथाविधैः सह वासं विधत्से ॥ पक्षे कदम्ब-कुरबक-कदली-पलाशा ये कुजन्मानः कौ पृथिव्यां जन्म येषामिति कृत्वा भूरुहस्तैः सह संवससि । मुनयो हि मृगनगप्रियाः । वनवासित्वात् ॥

यस्येति ॥ पुष्पवतीषु हि कान्तासु राग आसक्तिः । आचारविरुद्धः कुलधर्मानुचितः । पक्षे सदाचारेत्यामन्त्रणम् । विभिः पक्षिभी रुद्धः पुष्पवान्कान्तारस्यागस्तरुरेव प्रियः ॥ क ॥

तदिति ॥ तस्मात् तापस तपस्विन् हि स्फुटं ते तव संबन्धिना कन्यावरप्रदानेन नालं न पर्याप्तं नेष्टं पूर्यत इति यावत् । यतोऽहं पुत्रार्थिनीति । अथवा तापः संतापस्तत्सहितेन । पक्षे तापसेत्यामन्त्रणम् । तेनानेन कन्यावरप्रदानेनालं नान्यत्प्रार्थनीयमित्यर्थः ॥

दोषेति ॥ दोषाणामाकरो मुखं यस्यास्तत्संबोधनम् ॥ पक्षे दोषाकरश्चन्द्रः ॥घ॥

मत्तेति ॥ मत्तः क्षीबो मातङ्गः शबरस्तद्वद्गच्छसि चेष्टसेऽवश्यम् ॥ स ह्यनुचितचेष्टः त्वमपि तथा क्षीबा ॥ म्लेच्छाभिगमस्त्वनुचितत्वान्न व्याख्येयः ॥ पक्षे मातङ्गो हस्ती ॥ यस्या भवत्या आलोचनश्रीर्विवेकसंपदप्रमाणा प्रत्यक्षादिप्रमाणापेता सा

१ उक्तः. २ आलोच्य. ३ तुलाधार. ४ अनुकल्पयति.

संश्रयावलग्ना कस्य नाधिक्षेपं जनयसि ॥ क ॥

तदलमनेनालापालसत्प्रपञ्चेन। गतो भूयिष्ठो दिवसः। समासन्नोऽस्माकमाह्निकसमयः[1]। सीदत्येषा ब्रह्मपरिषद्[2]। गगनमण्डलमध्यमारोहति[3] भगवानशेषकल्याणचिन्तामणिस्तरणिः[4]। अरविन्दारुणवदने[5] न नक्तं समयमनुपालयन्त्यमी मुनयः। अनुमन्यस्व। यामो वयम्" ॥ ख ॥

इत्यभिहिता सा प्रियंगुमञ्जरी "महर्षे, मर्षणीयोऽयमेकस्त्यक्तकुलवधूधर्मो[6] नर्मापराधः। स्वीक्रियन्तामेतानि[7] विविधान्युल्लस-

त्वं बलिनो बलवतो राज्ञः संश्रयेऽवलग्नात्रप्टब्धा कस्य पूज्यस्यापूज्यस्य वा अधिक्षेपं तिरस्कारं न करोषि। सर्वस्यापि करोष्येव ॥ पक्षे लोचनश्रियः प्रस्तुत्यादिप्रमाणातिरिक्तत्वम्। बलिरुदररेखा। अवलग्नं मध्यम्। एवंविधा सा त्वं शुभलक्षणा कस्य आधिक्षेपं मनःपीडाया अपनोदं न करोषि ॥ क ॥

तदिति ॥ तस्माद्। अलं पूर्यतामनेन। आलापे संभाषे आलस्याभव्यस्य सतो भव्यस्य च प्रपञ्चेन विस्तारेण। प्रकृतं प्रक्रियत इति भावः ॥ उक्तयो हि सप्रतिपक्षा भवन्तीत्यालप्रतिषेधे सतोऽपि प्रतिषेधः ॥ तथाहि—"सन्तः सच्चरितोदयव्यसनिनः प्रादुर्भवद्यन्त्रणाः सर्वत्रैव जनापवादचकिता जीवन्ति दुःखं सदा। अव्युत्पन्नमतिः कृतेन न सता नैवासता व्याकुलो युक्तायुक्तविवेकशून्यहृदयो धन्यो जनः प्राकृतः" ॥ अथवा। आलापस्य आलेनावस्तुरूपेण सन् न परमार्थेन सन् योऽसौ प्रपञ्चस्तेनालं निरर्थकत्वात् ॥ यदुक्तम्—"यदेवार्थक्रियाकारि तदेव परमार्थसत्" ॥ दारुणं नयशोभाजनपाठीनहिंसकेत्यादिकस्य मुनीनां प्रतिपादनाद्रौद्रं वदनं यस्यास्तस्याः संबोधनम्। न अरवि नक्तं समयम्। 'अपितु सरवि संध्यासमयं मुनयोऽप्यनुपालयन्ति' ॥ नक्तमित्यनेन संध्या लक्ष्यते ॥ वयमपि मुनयस्ततोऽस्माकं संध्यावसर इत्यभिप्रायः ॥ स्तुतौ अरविन्दवदरुणं वदनं यस्यास्तस्याः संबोधनम्। नैते मुनयः संध्याकालमनु पश्चात्पालयन्ति ॥ अवश्यविधेयत्वात्तत्कालमेवेत्यर्थः ॥ तस्मादनुजानीहि यामो वयम् ॥ ख ॥

इतीति ॥ इत्युक्ता सा राज्ञी महर्षे इत्याद्यभिधायातिथ्यसत्क्रियायोग्यमुपादाय

१ माध्याह्निकसमयः. २ ब्राह्मी परिषद्. ३ गगनमध्यम्. ४ भगवानेष. ५ लोचने. ६ मर्षणीयोऽस्माकमयम्. ७ एतान्युल्लसन्.

न्मयूखमञ्जरीरचितेन्द्रचापचक्राण्याभरणानि । गृह्यतामिदमिन्दुद्युतिधवलमनलशौचं चीनांशुकपट्टपरिधानयुगलमियं च कुसुममालिका" इत्यभिधायास्यान्यदप्यतिथिसत्कारोचितमुपढौक्य प्रसादनाय प्रणाममकरोत् ॥ क ॥

मुनिस्तु "गौरमुखि, वृत्तमुक्तोऽयं हारः, दोषालयमङ्गदम्, जघन्यपदाश्रयं काञ्चीदाम, सदापदाधिष्ठानं नूपुरम्, अलंकारो भवद्विधानामेव राजते । नास्माकम् । इयं च परिमलवाहिनी माला निबद्धमधुकरालापाचीनं वासश्च तवैवोचितम्" इत्यनेकधा श्लिष्टालापलीलयातिवाह्य काश्चित्कालकलाः करकलितकमण्डलुर्मण्डलेश्वरमापृच्छ्य तां च प्रियंगुमञ्जरीं जरठतमालनीलमम्बरतलमुदपतत् ॥ ख ॥

हर्षयितुं प्रणतिं चक्रे ॥ क ॥

मुनिस्त्विति ॥ वृत्तमुक्तो वर्तुलमौक्तिकः शीलरहितश्च ॥ दोषाशब्दो भुजपर्याय इति दोषा बाहू आलयो यस्य । दोषा अवद्यानि च ॥ यद्विश्वः—"दोषा रात्रौ भुजेऽपि च" ॥ जघने भवं जघन्यं गर्हितं च । तादृक् पदमाश्रयो यस्य ॥ सदा शश्वत् पदे पादावधिष्ठानमाश्रयो यस्य । पक्षे सतामप्यापदामासमन्तादधिष्ठानं नगरम् । आपदामाधेश्च स्थानमिति वाक्ये तु सुषामादित्वात्षत्वम् ॥ इति प्रकृतेऽलंकारस्य वर्णनं गौणवृत्त्या दूषणम् । तस्मादेवं दोषयुक्तोऽलंकारो युष्मादृशीनामेव भाति, नास्माकं यतीनाम् । यतो हि चारित्रमण्डनाः । नर्मणस्तु अलमत्यर्थं कारो राजग्राह्यभागस्त्वादृशीनां राजपत्नीनां संगच्छते, नास्माकं वनवृत्तीनाम् । लोकस्योपकुर्म एव वयं, न कुतोऽपि किंचित्प्रतिगृह्णीम इति भावः ॥ इयं च सुगन्धिः सभृङ्गालापा स्रक् चीनमंशुकं च तवैव युक्तं, नास्माकम् । यस्मात् परितो मलं वहति । तथा निबद्धमधुना समवेतसुरया कराला । एवंभूतासौ स्रक् ॥ अपाचीनं निकृष्टं च वासः ॥ इति समयं कंचिच्छ्लेषोक्तिभिर्निर्गम्य गगनमुदगात् ॥ ख ॥

---

१ च प्रणताम्.

वियति विशदविद्युल्लोललीलायमाने[1]
स्फुरदुरुपरिवेषाकारकान्तौ मुनीन्द्रे ।
अथ गतवति तस्मिन्विस्मयोत्तानिताक्षः
क्षितिपतिरवतस्थे स्थाणुसंस्थां दधानः ॥ १८ ॥

स्थित्वा च तत्कथावस्थया काश्चित्कालकलाः कलापिकुलोत्कण्ठाकारिणि[2] रणति नवजलधरस्वरमणीये मध्याह्नगम्भीरभेरीसखे[3] शङ्खयुगलके, विशति बिसकाण्डकवलनमपहाय तीव्रतरतपनतापताम्यत्तनुनि[4] नवनलिनीछदच्छायामण्डलमुपवनदीर्घिकावतंसे हंसकुले, कुमुदकुवलयाम्भोजपत्त्रपुञ्जपञ्जरान्तरमनुसरति परिहृतोष्णमधुनि मुकुलितपक्षपुटे षट्चरणचक्रवाले, चटुलाग्रिमखुरशिखरोल्लिखितधरणिमण्डलेषु खण्डितखर्वदूर्वानालनीलघुरघुरायमाणघोणाकोणेषु[5][6] विमुच्यमानेषु पिपासातुरतुरंगेषु, घर्मविघूर्णितेषु ससूत्कारकरविमुक्तसीकरासारवर्षणार्द्रिताङ्गणेषु मज्जनाय सज्जितेषु सेवागतराजकुञ्जरेषु, क्रीडागिरिसरितमवतार्यमाणेषु लीलामृगमिथुनेषु, पयोभिः पूर्यमाणासु पञ्जरपक्षिपयःपानपात्रीषु, उद्यानारघट्टतटीं टीकमानासु कोयष्टिमयूरमण्डलीषु, क्रीडासरः सरत्सु संगीतश्रमस्विन्नखिन्नकिंनरेषु[7][8], कूपकूलकुलायकोणकूणितेष्वातपातङ्काकुलकलविङ्केषु, भवनवनवापीपुलिनपालिपांसुपटलमुत्तप्तमपहाय शीतलशैवलावलिं श्रयति तरलितनक्रे, क्रेंकारयति क्रौञ्चचकोरचक्रवाकचक्रे[9], क्रीडाप्ररोपितप्राङ्गणप्रान्ततरु-

वियतीति ॥ विस्मयान्निश्चलाकृतिर्नृपः स्थाणुनोपमितः ॥ १८ ॥

स्थित्वा चेति ॥ राजापि निश्चलनेत्रस्तथा तमवलोक्य कंचिच्च समयं तत्कथा-

१ लीलायमान. २ कारिणी नव. ३ सखशङ्ख. ४ तापातँ मततनलिनी. ५ खण्डिताखर्व. ६ दूर्वाङ्कुर; दूर्वाचय. ७ महाघर्म. ८ श्रमखिन्न. ९ क्रौञ्चचक्रवाक.

शिखरमध्ये मध्याह्नबलिपिण्डाय पिण्डिते क्रेंकारयति काकवयसां कर्णकटु कुटुम्बके, बकवलयवलक्षान्क्षिपति दिक्षु दीप्रान्दीप्तिदण्डांश्चण्डरोचिषि, विसर्ज्य परिजनं राजा मज्जनभवनायोदचलत् ॥क॥

गत्वा च पृथ्वीवलयमिव पयःपूर्णसमुद्रद्रोणीकम्, केदारोदरमिव सकलशालिस्थानम्, श्रोत्रियद्विजजनभवनमिव सकलधौतपट्टम्, अतिरमणीयं मज्जनभवनमवतारिताभरणः स्नानपीठे निषसाद ॥ ख ॥

आसन्नस्थितश्चास्यावसरपाठकः पपाठ ॥

"वररजनीकरकान्ते चित्राभरणे निशानभःसदृशे ।
तव नृप मज्जनभवने सवितानाभाति परमश्रीः ॥ १९ ॥

भिरेवातिह्य मध्याह्नस्नानसद्मने प्रतस्थे ॥ क ॥

गत्वा चेति ॥ मज्जनगृहं गत्वा स्नानपीठे निषण्णः ॥ गृहं विशिष्यते । पयसा पूर्णा समुद्रा मुद्राङ्किता द्रोणी जलपात्री कुण्डिका यत्र ॥ स्नानीयजलादिषु मुद्रा दीयत इति राजधर्मः ॥ तथा कलशाः कुम्भास्तेषामालिः पङ्क्तिस्तया सह युक्तानि स्थानानि प्रदेशा यत्र ॥ तथा कलधौतस्य हेम्नः पट्ट आसनं तेन सह ॥ अन्यत्र पयःपूर्णः समुद्रो द्रोणी च यत्र ॥ द्रोणी देशविशेषः ॥ यद्विश्वः—"द्रोणी स्यान्नीवृदन्तरे" ॥ केदारोदरं तु समग्रशालिस्थानम् ॥ तथा सकलाः सर्वे धौताः क्षालिताः पट्टा आसनानि यत्र ॥ ख ॥

वरेति ॥ नृप इति संबोधने । अधुना तद्विशेषणानि ॥ वर श्रेष्ठ ॥ रजनीकरस्य चन्द्रस्येव कान्तिरस्येति चन्द्रद्युते ॥ रणे युद्धे चित्रो व्याघ्रस्तद्वदाभा अस्येति तथोक्त ॥ तथा निशानैस्तेजस्विभिर्बभस्तीति कृत्वा सुभटरम्य । अथवा निशानं निर्मलं बभस्ति शोभते ॥ तथा सदृश इः कामो यस्येति कृत्वा कंदर्पप्रतिम ॥ मज्जनसदने सवितानां सोल्लोचा उत्कृष्टश्रीर्द्योतते ॥ अथ च मज्जनसदने सविता रविर्नाभाति ॥ परं केवलम् । अश्रीर्निष्प्रभ एवेत्युक्तिलेशः ॥ यतो निशायां यन्नभस्तत्सदृशे । प्रद्योतनानुद्योते हेतुरयम् ॥ तथा चित्राण्याभरणानि यत्र । नभःपक्षे चित्रा नक्षत्रम् ॥ तथा वरा श्रेष्ठा रजनी हरिद्रा तां कुर्वन्ति सत्कुर्वन्तीति

१ द्विजभवनम्.

अनन्तरमुत्तुङ्गकनककुम्भशोभास्पर्धिकुचमण्डलार्धबद्धोत्तरीयांशुकपरिकराः, सस्मरस्मितविकारकारिण्यः, दर्शितसीत्काराङ्गमेलनविन्यासाः, काश्चित्समुद्रवेला इव समकरोत्क्षिप्तामलकाः, काश्चित्तरुणतरुमञ्जरीराजय इव भृङ्गारभरभुग्नदेहाः, काश्चिदन्यायकारिण्य इव सभाजनोद्धूलनकराः, काश्चिन्मलयाचलभूमय इवोत्कृष्टगन्धधारितैलाः, काश्चिद्देवलोकवसतय इव चामरधारिण्यः, काश्चित्पुरंदरपुरंध्रिका इव सविभ्रमकङ्कतिकोपान्तेनाकेशप्रसादनमाचरन्त्यः, काश्चिद्विन्ध्याटव्य इव दर्शितविविधपादपालिकाः, काश्चिद्राघवसेना इव कृतप्रहस्तमलनाः, काश्चिद्व्याकरणवृत्तय इव बाहुलतां संवाहयन्त्यः, मज्जननियुक्ताः कामिन्यो राजानं स्नपयामासुः॥

कृत्वा रजनीकरा गन्धकारकास्तैः कान्ते । नभस्तु वरो दीप्तिमान् सूर्यभावाद्यो रजनीकरः शशी तेन कान्तम् ॥ १९ ॥

अनन्तरमिति ॥ परिकरमाबध्येति जघने पटीवेष्टिं कृत्वा कामिन्यो राजानमस्नपयन् ॥ समेनाविषमेण करेणोत्क्षिप्तान्यामलकानि यकाभिः । आमलकचूर्णं हि स्नानीयम् ॥ भृङ्गारः कनकालुका ॥ भाजनं पात्रम् । तत्रोद्धूलनं चूर्णविशेषः । तेन सह करः पाणिर्यासाम् । सभाजनोद्वलनपाठे तूद्वलनमुद्वर्तनम् ॥ उत्कृष्टानि उद्भूतानि गन्धधारीणि तैलानि याभिः ॥ चामरं प्रकीर्णकम् ॥ विशिष्टो भ्रमश्चलनं तेन सह या कङ्कतिका केशमार्जनी तस्या उपान्तेनासमन्तात्केशानां विरलीकरणमाचरन्त्यः ॥ पालिः पर्यायावसरः ॥ यदजयः—"पालिः कर्णलतायां स्यात्प्रदेशे पङ्क्तिचिह्नयोः । दृष्टश्मश्रुस्त्रियामश्रौ पर्यायावसरे क्रमे" ॥ ततश्च दर्शिता विविधा पादपालिः पादमर्दनावसरो याभिः ॥ कृतं प्रकर्षेण हस्तमलनं याभिः ॥ बाहुलतामिति बाहुलतेवेति ॥ पक्षे मकरैः सह उत्क्षिप्तममलं कं जलं याभिः ॥ भृङ्गाणामार आगमनं तस्माद्यो भरः ॥ तथा अवाच्यवचनैः सभाजनस्योद्धूलनं मालिन्यं कुर्वन्त ॥ उद्वलनपाठे तु सभाजनादुद्वलनमपसरणम् ॥ उत्कृष्टगन्धधारिता एला ओषधिविशेषो याभिः ॥ व पृथक् । अमरा देवाः ॥ सविभ्रमं सविलासं कं सुखं यत्र । कतिकोपान्ते क्रियत्कोपविगमे

१ सस्मेर. २ दर्शितससीत्कार. ३ वलन. ४ तरुणमञ्जरी.

किं बहुना ।

तास्तास्तं स्नपयामासुरङ्गनाः कुम्भवारिणा ।
एत्य याः स्युः प्रसन्नेन द्युलोकात्कुं भवारिणा ॥ २० ॥

अथ विमलदुकूलप्रान्तनिर्नीरिताङ्गः
परिहितसितवासाः स्वल्पमाङ्गल्यभूषः ।
शुचिरुचितविधिज्ञः स स्वयं स्वस्थचित्तः[1]
कुशकुसुमकरः[2] सन्कर्म धर्म्यं चकार ॥ २१ ॥

अनन्तरमावर्तितानेकस्वर्णवल्लभो वल्लभो जनस्य भोजनस्य समये स मयेन निर्मितया तया सधर्माणं धर्मसुतसभया सभयागतजनजनितारम्भोऽरं[3] भोजनस्थानवेदीं जनस्थानवेदी गतवान् ॥क॥

तस्यां च बहुविस्तीर्णस्वर्णभोजनपात्रपत्रशङ्खशुक्तिसनाथायामुपविष्टस्यास्य क्रमेण परिकरमाबध्य गाढमाढौकन्त स्वस्य स्वस्यानुहारिणोऽन्नविशेषानादाय सूपकाराः सूपकाराङ्गनाश्च ॥ ख ॥

नाकेशस्य दिवस्पतेः प्रसादनं कुर्वन्ति ॥ कृतीति पुरंध्रिकाविशेषणं वा ॥ दर्शिता विविधाः पादपानामालयो याभिः ॥ प्रहस्तो रावणप्रतिहारस्तस्य मलनमभिभवः ॥ बाहुलता बाहुलकम् ॥

ता इति ॥ भवस्य संसारस्यारिः शिवस्तेन । प्रसन्नेन हेतुना । द्युलोकात्स्वर्गलोकात् । कुं पृथ्वीम् । एत्यागत्य । याः । स्युर्भवेयुः । तास्ताः स्त्रियः । तं कुम्भवारिणा कलशोदकेन स्नापितवत्यः ॥ २० ॥

अथेति ॥ निर्नीरितं निर्जलीकृतमुद्वमितमित्यर्थः ॥ २१ ॥

अनन्तरमिति ॥ आवर्तिता येऽनेके स्वर्णस्य वल्लास्तौल्यमानविशेषास्तद्भल्रा यस्य ॥ तथा वल्लभो दयितो लोकस्य भोजनस्य काले स राजा मयेन दैत्यवर्द्धकिना कृतया तया प्रतीतया युधिष्ठिरस्य सभया सधर्माणं सदृशीं भोजनस्थानवेदीम् । सभयानामागतानां शरणं प्रपन्नानां जनानां जनितरक्षोपक्रमः । अरमत्यर्थं जनानां स्थानवेदी लोकस्योचितासनज्ञः प्राप्तवान् ॥ क ॥

तस्यां चेति ॥ सूपकारा औदनिकाः सुष्ठूपकारकाश्च ॥ ख ॥

---

१ स्वस्थचेताः. २ कुसुमकुश. ३ जनितरक्षारम्भोऽरम्.

तथाहि ।

भक्तास्तस्य भक्तम्, मुद्गा मुद्गान्, मोदका मोदकान्, अशोकवर्तिन्योऽशोकवर्तीः, समांसा मांसम्, नानाशाकाः शाकानि, व्यञ्जना व्यञ्जनम्, अपरास्तु काश्चिदक्षीरा अपि क्षीरम्, अघारिका अपि घारिकाः परिवेषयामासुः ॥ क ॥

सोऽप्यधीशो भूभुजां भुञ्जानो भोज्यम्, लिहँल्लेह्यम्, आस्वादयन्स्वादु, चूषयञ्चूष्याणि, पिबन्पेयानि, आहारमकरोत् ॥ ख ॥

अनन्तरमाचम्य चन्दनेनोद्वर्तितपाणिपल्लवः[1] शीघ्रमाघ्राय धूपधूमम्, आस्ये निक्षिप्य[2] कस्तूरिकाकुङ्कुमकर्पूरकर्बुराणि[3] क्रमुकफलशकलानि, आदाय च वित्रस्तमृगतर्णकर्णकाग्राणि शुक्तिशुक्लानि ताम्बूलीदलानि, तस्मात्प्रदेशादपरमवकीर्णकुसुमहारि विस्तीर्णास्तीर्णस्वर्णमयवैदूर्यपर्यन्तपर्यङ्काङ्कमाप्तैः सह विनोदास्थायिका[4]-स्थानमगात् ॥ ग ॥

तत्र च सकामकामिनीकमलकोमलकरपुटपीड्यमानपादपल्लवः नर्तयन्नाट्यपरिपाटीपटून्नटान्, भावयन्नमृतस्नुतः कविवाचः, वाचयंश्चिरंतनकविकथाः, शृण्वन्वीणाप्रवीणाकिंनरमिथुनगीतानि,

भक्ता इति ॥ भक्ताः प्रसादकाः ॥ मुदं गच्छन्तीति मुद्गाः ॥ मोदयन्तीति मोदकाः ॥ न शोके वर्ततेऽभीक्ष्णमशोकवर्ती नीर्नायको येषां यासां च ॥ समोंऽसो यासाम् ॥ नाना अनेकप्रकारा आशा येषां यासां च ॥ शेषाद्विभाषेति कप् ॥ विशिष्टाञ्जनाः ॥ अक्षीणि ईरयन्ति विभ्रमात्कम्पयन्ति ॥ अघस्य पापस्य अरिकाः शत्रुरूपाः ॥ भक्तमित्यादि कर्मपदानि भक्ष्यार्थानि ॥ परिवेषणमत्र भोजनस्य भाजने क्षेपणम् ॥ क ॥

अनन्तरमिति ॥ त्रस्तस्य हि मृगशावस्य कर्णौ स्तब्धौ भवतः । ताम्बूलीदलान्यपि तादृंशीति भावः ॥ ग ॥

---

१ चन्दनोद्वर्तित. २ विक्षिप्य. ३ कस्तूरिकाकर्पूर. ४ विनोदस्थानम्.

आलोकयँल्लोचनोत्सवकरान्विलासिनीलास्यविलासान्, वादयन्मृदुवाद्यविशेषान्, अवधारयन्वांशिकवा[1]द्यवेणुनि[2]क्वाणान्, कलगिरः पाठयन्पञ्जरशुकान्, कान्ताकुचकुम्भमण्डलावष्टम्भलीलयापराह्णसमयमतिवाहितवान् ॥ क ॥

क्रमेण च चषकायमाणविकचकमलमध्यमधुपानमत्त इव पुनर्वारुण्याशयाऽभिभूतभासि मदादिव लोहितायमाने नि[3]पतति मुक्ताशुकेऽशुमालिनि, वनान्तरत[4]रुशिरःश्रितशाखाशि[5]खरेषु गलद्बहलकिञ्जल्कपुञ्जपिञ्जरासु मञ्जरीष्विव विलम्बमानासु दिनकरदीधितिषु, विस्तीर्णशिलावकाशजघनायामुल्लसल्लोहिताधरपल्लवायामस्ताचलवनराजिरेखायामुपरि पतितमवलोक्य रागिणमहर्पतिमीर्ष्यारोषभरादिव जाते जपापुष्पनिचयरु[6]चि पश्चिमाशामुखे, मुखरयति नभो निजनीडनि[7]लयनाकूत[8]कूजितजरदण्डजव्रजे, व्रजति सरः संध्याविधिविधित्सया द्विजन्मजनमुनिनिकाये, कालागुरु[9]रसाञ्जनराग इव श्यामलयति गगनलक्ष्मीमभिसारिकाबन्धावन्धकारे, राज्ञः संध्यावसर[10]मावेदयन्किंनरमिथुनमिदमगायत् ॥ ख ॥

"भोगान्भो गाङ्गवीचीविमलितशिरसः प्राप्य शंभोः प्रसादा-

क्रमेणेति ॥ अन्योऽपि मधुपानेन माद्यति । पुनः पुनर्मधुवाञ्छया निष्प्रभः स्यात् । तथा क्षीबतया आरक्तः सन्निर्वस्त्रो भूमौ पतति ॥ विस्तीर्णशिलावकाश एव जघनं श्रोणी यस्याः ॥ तथा उल्लसन्तो रक्ता अधरा अधःस्थिताः प्रवाला यस्याः । ईदृश्यामस्ताचलारण्यराजौ उपरिष्टात्प्राप्तं रागिणं रक्तं द्युमणिं वीक्ष्य रोषादिव पश्चिमदिगाननं रक्ते जाते ॥ अन्यस्या अपि मुखमीदृग्गुणायामपरकान्तायामनुरागिणमुपरि पतितं पतिमवलोक्येर्ष्यावशाद्रक्तं स्यात् ॥ ख ॥

भोगानिति ॥ भोगानित्यनन्तरो भोःशब्द आमन्त्रणे । गाङ्गोर्मिनिर्मलीकृता-

१ वाद्यमानवेणु. २ निक्वणान्. ३ पतति. ४ तरूच्छ्रित. ५ शिखरप्रगलत्. ६ रुचिरुचिरे. ७ निलयनाकुल. ८ कूजितैर्जरद्; कूजितवति जरद्. ९ रसाङ्गरागः. १० आवेदयितुम्.

न्मोहान्मोहानभिज्ञाः क्वचिदपि भवत प्राणिनो दर्पभाजः।
यस्माद्यः स्मार्तविप्रप्रणतिनुतपदः सर्वसंपन्नभोगो
भास्वान्भाः स्वाङ्गभूता अपि स परिहरन्नस्तमेष प्रयाति" २२

एतदाकर्ण्य नरपतिः सांध्यं विधिमन्वतिष्ठत् ॥ क ॥

क्रमेण[1] प्रचुरचलच्चाषकुल[2]कालकान्तिकाशिभिर्बहल[3]तमः कल्लोलैरालोडिते लोके लोकेश्वरो विहितविकालवेलाव्यापारः पारसीकोपनीतपारावारपारीणपारावतपतत्रिपञ्जरसनाथे विकीर्णवासधूलिनि धूपधूममुचि विचित्रचित्रशालिनि प्रान्तप्रदीपितदीप[4]दीप्तिदण्डखण्डिततमसि सज्जितशय्ये शय्यागृहे गृहीतस्पृहणीयाङ्गरागो रागसागरकल्लोल[5]लोचनयानया प्रियया प्रियंगुमञ्जर्या अलीककलहकोपकुटिलभ्रमद्भ्रूकोणतर्जनजनितस्मितः स्मरविकारकारिकरिकलभकुम्भविभ्रमायमाणोत्तुङ्ग[6]पीवरकुच[7]कुम्भपीठमारो[8]पितो रजनीमनैषीत् ॥ ख ॥

एवमस्य सकलसंसारसुखपरम्परामनुभवतो यान्ति दिवसाः॥ग॥

कदाचिच्चारुचामीकराचलचलद्देहाधिदेवतेव बहुधानन्दने सु-

ङ्गस्य शंभोः शिवस्य प्रसादाद् भोगान् प्राप्य 'भो दर्पभाजः प्राणिनः' मोहात्सकाशाद् ऊहानभिज्ञा अविमर्शकाः क्वचिदपि विषये मा भवतेति। मायोगेऽपि सानुबन्धकत्वाद्विधौ पञ्चमी ॥ यस्माद्धेतोः स्मार्तविप्रैः प्रणामसमये स्तुतपादपद्मः। तथा सर्वसंपत् सकलश्रीको। नभोगो वियद्गामी च यो भास्वान् रविः। सोऽपि स्वाङ्गभूता भा दीप्तीः परिहरन् एष भवतां प्रत्यक्षोऽस्तं प्रयाति सर्वे सुलभा दुर्लभाश्च संपन्ना भोगा अस्येत्युक्ताभिहितम्। तस्मादेवंविधस्य महात्मनोऽपि रवेरस्तं विलोक्य शंभोराराधनादिकार्ये न प्रमदितव्यमित्यर्थः ॥ २२ ॥

कदाचिदिति ॥ बहुधा नन्दयति हर्षयति यस्तस्मिन्। यौवनारम्भे। सुष्ठु रुचिरिच्छा रवः स्वरो यस्याः। शोभनाभिलाषा कलभाषिणी च। सुरतं मोहनमेवोत्सव-

१ क्रमेण च. २ चाषकुलकान्ति. ३ बहलतमतमः. ४ दीप्रप्रदीप. ५ कल्लोललोललोचनया. ६ पीवर. ७ कुलकुम्भकण्ठपीठ. ८ आरोपितकरः.

रुचिरवायौवनारम्भे सुरतोत्सवमनुभवन्ती पत्युः प्राणप्रिया प्रियंगुमञ्जरी गर्भं बभार ॥ क ॥

तेन च विकचचूतमञ्जरीव कोमलफलबन्धेन बन्धुर[1]रमणीयाकृतिः, चन्द्रकलेव कलाप्रवेशेनोपचीयमानप्रभा, प्रभातवेलेवोन्मीलदंशुमालि[2]मण्डलेनानन्द्यमाना, रत्नाकरतरङ्गमालेवान्तःस्फुरन्माणिक्यकान्तिकलापेनोद्भासमाना, गर्भसंदर्भितेन लावण्यपरमाणु[3]पुञ्जेन व्यराजत राजमहिषी ॥ ख ॥

गच्छत्सु च केषुचिद्दिवसेषु सुवृत्ततुहिनाचलगण्डशैलयुगलमिव बालमयूरि[4]काक्रान्तम्, अनङ्गसौधशिखरद्वयमिव शेखरीकृतेन्द्रनीलकलशम्, उज्ज्वलरौप्यनिधानकुम्भयुग्ममिव भुजंगसंगत[5]मुखम्, उल्लासिहंसमिथुनमिव चञ्चूत्खातपङ्किल[6]कमलकन्दम्, ऐरावतमस्तकपिण्ड[7]पाण्डुरमुच्चचूचुकश्यामलिम्नाऽलंकृतमापूर्यमाणमन्तःक्षीरेण[8] क्षणं क्षणमखिद्यत पयोधरद्वन्द्वमुद्वहन्ती ॥ ग ॥

बबन्ध च चन्द्रकलाङ्कुरकवलने स्पृहाम् ॥ घ ॥

अभिलाषमकरोच्च चञ्चलचञ्चरीककुलकलरवरमणीयविकचचूतवनविहारेषु ॥ ङ ॥

स्पर्शममन्यत बहु[9] बहलमभ्यर्णावकीर्णविकसितकमलवननि-

मनुभवन्ती प्रियंगुमञ्जरी गर्भं दधे ॥ चामीकराचलो मेरुस्तस्य चलद्देहा अधिष्ठातृदेवतेव ॥ सोऽपि बहुधानेकधा नन्दनाख्ये वनारम्भे सुष्ठु अतिशयेन रुचिरवायौ सुरतायां देवत्वस्योत्सवमनुभवति ॥ आरम्भणमारम्भः आदिरित्यर्थः ॥ नन्दनं हि वनानामादिरग्र्यं प्रधानमित्यर्थः ॥ यद्विवा वनान्यारभ्यन्तेऽनेनेति कृत्वा वनारम्भः। शतानन्देन हि प्रथमं नन्दनं सृष्ट्वा तद्वृक्षावयवैर्बीजशाखादिभिरितरवनानि जगति सृष्टानि॥क॥

तेनेति ॥ कुसुमान्तर्गूढः फलारम्भकरसकणिकारूपो बन्धः कोमलफलबन्धः॥ख॥

---

१ बन्धुरा. २ अंशुनांशुमाली. ३ लावण्यपुण्यपरमाणु. ४ बालमयूर. ५ संगतम्. ६ कमलकोमलकन्दम्. ७ पिण्डमिवोपरि मदलुभ्यद्भ्रमदलिकुलालंकृतं पाण्डुरम्. ८ क्षीरेण क्षणमखिद्यत. ९ बहुलम्.

ष्यन्दिमकरन्दबिन्दोर्मन्दतरत[१]रङ्गसङ्गशीतलमलयमारुतस्य ॥ क ॥

चिन्तयांचकार च चतुरुदधिलावण्यरसमास्वादयितुम् ॥ ख ॥

[२]अभ्यवाञ्छदतुच्छमच्छमशेषममन्दमन्दरमन्थानम[३]न्थोत्पन्नममृतमातृप्ति पातुम् ॥ ग ॥

इत्यनेकधोत्पन्नगर्भप्रभावादनुरूपदोहदसंपत्तिसंपन्नाधिककमनीयकान्तिरुल्लसद्बहलमृगमदजललिखितविचित्रपत्रभङ्गभव्यविपुलकपोलमण्डलेन मुखेन श[४]शाङ्कमन्तःस्फुरत्कलङ्कमुपहसन्ती द्विगुणमवनिपतेस्तस्य प्रिया प्रियंगुमञ्जरी बभूव ॥ घ ॥

तथाहि ।

सा समीपस्थितज्येष्ठा पयःपूर्णपयोधरा ।
अग्रप्रावृडिवाह्लादमकरोत्तस्य भूप[५]तेः ॥ २३ ॥

एवमविरतविविधवाञ्छोत्सवाविच्छेदकर्तरि भर्तरि, संज्ञयैवाज्ञाकारिण्यपारे प[६]रिवारे, ब[७]हुभङ्गिभाग्योपभोगक्रमेणातिक्रामति क्वचित्काले, कालकलाकुशलश्लाघनीये पूर्णप्राये प्रसवसमये, विलीनजात्यशातकुम्भभासि भास्वत्युदयमारोहति, हततिमिरासु दिक्षु क्ष[८]णमेकं सा प्रसववेदनाव्यतिकरमन्वभूत् ॥ ङ ॥

ततश्च

प्रभासंयोगिविख्यातं योग्यं नालस्यकर्मणः ।

सा समीपेति ॥ समीपे स्थिता ज्येष्ठा वृद्धस्त्रियो ज्ञातप्रसवस्वरूपा यस्याः ॥ तथा पयसा क्षीरेण पूर्णौ पयोधरौ स्तनौ यस्याः ॥ सा प्रियंगुमञ्जरी तस्य राज्ञो मुदमकरोत् । अग्रं प्रावृषोऽग्रप्रावृट् आषाढवर्षाः ॥ तत्पक्षे समीपे स्थितो ज्येष्ठः शुक्रो मासो यस्याः ॥ तथा पयसा जलेन पूर्णः पयोधरो मेघो यस्याः ॥ भुवो हि प्रावृट् परमोपकारिणीति भुवः पत्युराह्लादं करोति ॥ २३ ॥

प्रभेति ॥ कान्तिसंयोगि । विख्यातं प्रसिद्धम् । नलस्य नृपतेरिदं नालम् । कर्म

१ तरङ्गशीतलमारुतस्य. २ अभ्यवाञ्छदच्छ. ३ मथनोत्पन्न. ४ शशाङ्कमङ्क. ५ भूभृतः. ६ परिजने. ७ अङ्गभोग्योपभोग. ८ क्षणमिव सा.

पृथ्वीव पुण्यतीर्थं सा कन्यारत्नमजीजनत् ॥ २४ ॥

तत्र च दिवसे 'विकसितकुमुदकुन्दका[1]न्तकीर्तनीयकीर्तिसुधया धवलानि करिष्यत्येषा प्र[2]वर्धमानास्मन्मुखानि' इति प्रियादिव प्रसन्नाः समपद्यन्त दश दिशः। 'मा स्म पुनरस्मद्गुणानेषापहार्षीत्' इत्यपहृतैकैकसारगुणाः सभया नमस्यन्त इव तस्यै कुसुमाञ्जलिममुञ्चन्नै[3]न्द्रादयो देवाः। स्वकान्तिसर्वस्वापहारभयादिव दिवि ननृतुरप्सरसः। 'किमस्याः समं समुत्पन्नमन्यदपि कन्यारत्नम्' इत्यन्विष्यन्त इव परितः परिबभ्रमुः सुरभयः समाः समीरणाः ॥क॥

किं बहुना।

अमन्दानन्दनिष्यन्दमपास्तान्यक्रियाक्रमम्।
जगज्जन्मोत्सवे तस्याः पीतामृतमिवाभवत् ॥ २५ ॥

अथ बहोः कालादनुरूपप्रौढप्रहरणप्राप्तिप्रीतहृदयेनास्फोटितमिव सकलजगद्विजयव्यवसायसाहसिकेन कुसुमसायकेन, चिरादुचिताश्रयलाभमुदितमनसा स्फूर्जितमिव शृङ्गाररसेन, शु[4]चिकाशकुसुमहास्येन योग्यसहकारिकारणोपलम्भपूर्णमनोरथेन वल्गितमिव वसन्तमासेन, निजकर्मणः सफलतां मन्यमानेनोच्छ्वसितमिव मलयानिलेन, चिरकालोपलब्धश्लाघ्या[5]धारतया हसित-

अगण्यपुण्यात्मकं तस्य। योग्यमुचितम्। कन्यारत्नम्। सा। अजीजनदुत्पादयामास॥ पृथ्वी पुण्यतीर्थमिव। तदपि प्रभासाख्यम्। योगिभिर्योगमार्गरतैर्विख्यातम्। आलस्य असारस्य कर्मणो न योग्यम् ॥ अथ च आलस्यकर्मणो न योग्यम्। किं तर्हि उद्यमक्रियायोग्यम्। ततस्तदर्थं केनापि न प्रमदितव्यमिति भावः ॥ २४ ॥

तत्र चेति ॥ कन्यारत्नान्वेषिणो हि। सुरभयः सौरभ्यवन्तः। समा सश्रीकाश्च भवन्ति ॥ क ॥

---

१ कान्ति. २ प्रवर्धमाना शश्वदस्मत्. ३ इन्द्रादयः. ४ स्वविकासहासयोग्य. ५ आधारया.

मिव रूपसंपदा, विक[1]सितमिव लावण्यलक्ष्म्या, प्रनृत्तमिव सम
स्तस्त्रीलक्षणाधिदेवतया, कलकलितमिव कान्तिकलापश्रिया ॥क

किं बहुना ।

सर्गेऽव्यापारखिन्नस्य बहोः कालाद्विधेरपि ।
आसीदिमां विनिर्माय श्लाघ्यः शिल्पपरिश्रमः ॥ २६ ॥

एवमस्याः सततविस्तीर्णस्वर्णपूर्णपात्रपूजितपूज्यद्विजन्मनि संपन्ने नामकर्मसमये सं[2]मान्य मान्यजनं जनेश्वरो वरप्रदानमनुस्मृत्य दमनकमुनेः 'दमयन्ती' इति नाम प्रतिष्ठितवान् ॥ ख ॥

क्रमेण च प्रचुरा[3]मृतसंसिक्ता इव सुकुमाराः प्रसर्तुमारभन्ताङ्गावयवपल्लवाः, चकार च चञ्चच्चामीकररुचिरुचिराङ्गणमणिवेदिकासु कैश्चिद्दिवसैरनुच्चचरणप्रचारचारुचापलयलीलाः, सहासमकरोत्परिजनं जनयन्ती बा[4]लकेलीः, स्वच्छन्दमानन्दयांचकार पितरं त[5]रङ्गभङ्गिरङ्गि[6]तेन, जननीमजीजनज्जातविस्मयां स्मितमु[7]ग्धदर्शितदन्तका[8]न्तिकुन्दपुष्पमनिष्पन्नाक्षरमल्पाल्पं जल्पन्ती ॥ ग ॥

किं बहुना ।

अपि रेणुकृतक्रीडं नरेणुक्रीडयान्वितम् ॥
तस्याः प्रौढं शिशुत्वेऽपि वयो वैचित्र्यमावहत् ॥ २७ ॥

ए[9]वमियमनवरतस्वैरविहा[10]राहारिणि क्रमेणातिक्रामति शैशवे वयसि पितुर्नियोगाद्गुरूपदेशात्साधुवृद्धसंवासाद्बुद्धिविकासाच्च ना-

अपीति ॥ रेणुना कृता क्रीडा यत्र ॥ तथा 'कस्त्वां परिणेष्यति, त्वं कस्मै दातव्या' इत्याद्युक्तिभिर्नरे पुंसि विषये अणुक्रीडान्वितमल्पक्रीडाकरम् । तस्याः संबन्धि वयः । शैशवेऽपि प्रौढं वैचित्र्यं दधौ ॥ अपिर्विरोधार्थः । स च तुल्यार्थव्याख्यया ॥२७॥

१ विलसितमिव. २ सामात्यजनो जनेश्वरः. ३ अमृतरससंसिक्ताः. ४ बालकेलिम्. ५ तरत्तरङ्ग. ६ रिङ्खितेन. ७ स्मितमुग्धदुग्धस्निग्धदर्शित. ८ कान्तिजितकुन्द. ९ एवमस्या अनवरत. १० विहार.

तिचिरेण, प्राप्ता नैपुण्यं पुण्यकर्मारम्भेषु, जाता प्रवीणा वीणासु, निराकुला कुलाचारेषु, कुशला शलाकालेख्येषु, विशारदा शारिदायेषु, [1]प्रबुद्धा प्रबन्धालोचनेषु, चतुरा [2]चातुरानाथजनचिकित्सासु ॥ क ॥

किं चान्यत् ।

अकरोदनालस्यं लास्ये, प्राप प्राधान्यं धन्योचितव्यवहारेषु, वैचित्र्यं [3]चित्रेषु, चातुर्यं तौर्यत्रिके, कौशलं [4]शल्योद्धारे, पाटवं पटहवादने, वैमल्यं नवमाल्यग्रथने, प्रागीत्यं गीत्याम्, प्राकाम्यं का[5]मकथासु ॥ ख ॥

किं बहुना ।

न तत्काव्यं न तन्नाट्यं न सा विद्या न सा कला ।
यत्र तस्याः प्रबुद्धाया बुद्धिर्नैव [6]व्यजृम्भत ॥ २८ ॥

एवमस्याः शैशव एव निजजरठप्रज्ञाप्रज्ञात[7]ज्ञातव्यवस्तुविस्तरायाः क्रमेण तिलकभूतं नूतनचूतवनमिव वसन्तप्रवेशप्रथमपल्लवोल्लासेन, प्रत्यग्रघनसमयमहीमण्डलमिवामन्द[8]विदलत्कन्दलकलापेन, केसरिकिशोरकण्ठपीठमिव नवकेसराङ्कुरोद्गारेण, करिकलभकपोलस्थलमिव प्रथममदोद्भेदेन, निशावसाननभस्तलमिव [9]प्रभातप्रारम्भप्रभा[10]प्रभावेण, सरःसलिलमिव [11]विदलितकोमलकमलकान्तिसंतानेन, मनोहारिणा संसारसारभूतेनाभूष्यत [12]वपुः कान्ततरतारुण्यावतारप्राक्प्रारम्भेण ॥ ग ॥

ततश्च ।

परिहरति वयो यथा यथाऽस्याः

अकरोदिति ॥ प्रगीता प्रसिद्धा तस्या भावः प्रागीत्यम् ॥ ख ॥

१ समबन्धा. २ चतुरातुरा. ३ चित्रे. ४ शल्योद्धारेषु. ५ कथायाम्. ६ विजृम्भते. ७ प्रज्ञातव्य. ८ विगलत्. ९ प्रभातप्रभा. १० प्रसरेण. ११ विदलत्. १२ वयः.

स्फुरदुरुकन्दलशालि बालभावम् ।
द्रढयति धनुषस्तथा तथा ज्यां
स्पृशति शरानपि सज्जयन्मनोभूः ॥ २९ ॥

अपि च ।

मुञ्चन्त्याः शिशुतां भरादवतरत्तारुण्यमुद्राङ्कित-[1]
स्फारीभूतनितान्तकान्तवपुषस्तस्याः कुरङ्गीदृशः ।
उन्मीलत्कुचकाञ्चनाब्जमुकुलं यूनां मुहुः पश्यतां
बाह्वोरन्तरमन्तरायसदृशा मन्ये निमेषा अपि ॥ ३० ॥

ततश्च[2]

तत्तस्याः कमनीयकान्तविजितत्रैलोक्यनारीवपुः
शृङ्गारस्य निकेतनं समभवत्संसारसारं वयः[3] ।
यस्मिन्विस्मृतपक्ष्मपालिवलना[4]ः कामालसा दृष्टयो
नो यूनां पुनरुत्पतन्ति पतिताः पाशे शकुन्ता इव ॥ ३१ ॥

अपि च ।

आबध्नत्परिवेषमण्डलमलं वक्त्रेन्दुबिम्बाद्बहिः
कुर्वंश्चम्पकजृम्भमाणकलिकाकर्णावतंसक्रियाम् ।
तन्वङ्ग्याः परिनृत्यतीव हसतीवोत्सर्पतीवोल्बणं[5]
लावण्यं ललतीव काञ्चनशिलाकान्ते कपोलस्थले ३२"

[6]एतदाकर्ण्य राजा रञ्जितस्तत्कथया पुनरुदञ्चदुच्चरोमाञ्चक-[7]ञ्चुकितकायस्तत्कालमेवान्तः स्फुरन्मन्मथमनोरथभरभज्यमानमानसस्तं हंसमपृच्छत् ॥

"पक्षिराज राजीववनावतंस हंस, पुनः कथ्यतां तस्याः संप्रति वयोवृत्तवृत्तान्तव्यतिकरः" ॥

१ मुद्राङ्कितम्. २ अपि च. ३ वपुः. ४ वलनाः. ५ उज्ज्वलम्. ६ तदाकर्ण्य. ७ उदञ्चद्रोमाञ्च.

इत्युक्तः पुनरेष[1] तं बभाषे ।

"देव, किमेकोऽस्मद्विधः पक्षी क्षीरतरङ्गधवललोचनां तां वर्णयेत् । यस्याः सर्वदेवमय इवाकारो लक्ष्यते[2] ॥ क ॥

तथा हि ।

सुतारा दृष्टिः, सकामाः कटाक्षाः, सुकुमाराश्चरणपाणिपल्लवाः[3], सुधाकान्ति स्मितम्, अरुणो दन्तच्छदः[4], भास्वन्तो दन्ताः, सुकृष्णाः केशाः, प्रबुद्धा वाणी, गौरी कान्तिः, गुरुः स्तनाभोगः, पृथ्वी जघनस्थली, सुरभिर्निःश्वासः, सुगन्धवाहः प्रस्वेदः, सश्रीकः सकलाङ्गभोगः[5] ॥ ख ॥

किं वान्यत् ।

नक्षत्रमयीव निर्मिता विधिना ॥ ग ॥

तथाहि ।

भद्रपदा ज्येष्ठा सुहस्ता पूर्वोत्तरा सार्द्रहृदया मूलं कंदर्पस्य ॥ घ ॥

सुतारेति ॥ तारा कनीनिका देवी च ॥ कामः अभिलाषः स्मरश्च । सम्यक् कामो येभ्यः । तुमः समश्च काममनसोर्मलोपः ॥ सुकुमाराः कोमलाः । तथा महेन्द्रवत्कार्तिकेयोऽपि सुकुमारः ॥ सुधावत्कान्तिरस्येति सुधाकान्ति शुभ्रं चन्द्रश्च ॥ अरुण आरक्तो रविसारथिश्च ॥ भास्वान् दीप्यमानः सूर्यश्च ॥ कृष्णो मेचको विष्णुश्च ॥ प्रबुद्धा व्युत्पन्ना । बुद्धः सुगतः ॥ गुरुर्विशालो बृहस्पतिश्च ॥ पृथ्वी पृथुला भूश्च ॥ सुरभिः सुगन्धिर्वसन्तश्च ॥ गन्धवाहः परिमलवाही वायुश्च ॥ श्रीः कान्तिर्लक्ष्मीश्च ॥ख॥

भद्रेति ॥ भद्रं पदं पादन्यासो यस्याः ॥ ज्येष्ठा प्रथमापत्यम् ॥ शोभनौ हस्तौ यस्याः ॥ पूर्वमुत्कृष्टमुत्तरं वचो यस्याः ॥ सार्द्रमनिष्ठुरं हृदयमस्याः ॥ कामस्य मूलं कारणम् ॥ पक्षे भद्रपदा ज्येष्ठा हस्तः पूर्वा उत्तरा आर्द्रा मूलं नक्षत्राणि ॥ घ ॥

---

१ एवं तं बभाषे; एष बभाषे. २ विभाव्यते. ३ सुकुमारश्चरणपल्लवः. ४ अधरपल्लवः. ५ सा विनिर्मिता.

किं बहुना ।

लावण्यातिशयः स कोऽपि मधुरस्ते केऽपि दृग्विभ्रमाः[1]
सा काचिन्नवकन्दलीमृदुतनोस्तारुण्यलक्ष्मीरपि ।
सौभाग्यस्य च विश्वविस्मयकृतः सा कापि संपद्यया
लग्नानङ्गमहाग्रहा इव कृताः सर्वे युवानो जनाः" ॥ ३३ ॥

राजा—"ततस्ततः" ।

हंसः—"ततस्तस्याः पुनरिदानीं
दूराभोगभरेण भुग्नगतिना श्लिष्टा[2] नितम्बस्थली
धत्ते स्वर्णसरोजकुड्मलकलां[3] मुग्धं स्तनद्वन्द्वकम् ।
आलापाः स्मितसुन्दराः परिचितभ्रूविभ्रमा दृष्टय-
स्तस्यास्तर्जितशैशवव्यतिकरं रम्यं वयो वर्तते ॥ ३४ ॥

तद्वेष तस्याः सकलयुवजनमनोमयूरवासयष्टेः समस्तसंसारसारसौन्दर्याधिदेवतायाः कथितो वृत्तान्तः ॥ क ॥

किमन्यत् ।

हरचरणसरोजाराधनावाप्तपुण्यः
परमसुकृतकन्दो वन्दनीयः स कोऽपि ।
अपि जयतु[4] स यस्तां दुर्लभां लप्स्यतेऽस्मि-
न्निति कथितकथः सन्सोऽपि[5] हंसो व्यरंसीत् ॥ ३५ ॥

इति श्रीत्रिविक्रमभट्टस्य कृतौ दमयन्तीकथायां हरचरणसरोजाङ्कायां तृतीय उच्छ्वासः समाप्तः ॥

लावण्येति ॥ नवकन्दलीवन्मृद्वी तनुर्वपुर्यस्याः ॥ ३३ ॥

इति विषमपदप्रकाशमेतं दमयन्त्यां तनुते स्म चण्डपालः ।
शिशुमतिलतिकाविकासचैत्रं चतुरमतिस्फुटभित्तिचारुचित्रम् ॥ १ ॥

इति श्रीचण्डपालविरचिते दमयन्तीकथाविवरणे तृतीय उच्छ्वासः समाप्तः ॥

---

१ दृष्टिभ्रमाः. २ स्पृष्टा. ३ तुलाम्. ४ जयति. ५ सोऽथ; योऽथ.

अथ चतुर्थ उच्छ्वासः ।

एवमेतदाकर्ण्य राजा तत्कालमाघूर्णितमाश्चर्येण, आकुलितमौत्सुक्येन, आमन्त्रितमुत्कण्ठया, कटाक्षितं कंदर्पेण, अभिवादितं रणरणकेन, ज्योत्कारितमा[3]ग्रहग्रहेण, [4]पृष्टकुशलमकालतरलतया, स्वीकृतमस्वास्थ्येन, [5]अवलोकितं चिन्तया चेतः स्वं स्वयमेव स्वस्थीकृत्य वितर्कितवान् ॥ क ॥

"प्रायः सैव भवेदेषा पान्थादश्रावि या मया ।
युगायितं विनिद्रस्य यत्कृते मे त्रियामया ॥ १ ॥

तदेतन्मे

तद्वार्तामृतपानार्थि भूयोऽपि श्रवणेन्द्रियम् ।
तृप्यते केनवानन्दकन्दे कान्ताकथानके ॥ २ ॥

तत्किमेनं पुनः पृच्छामि ॥ ख ॥

नेदं नायकस्थानम् ॥ ग ॥

अतः संप्रति

मण्डलीकृतकोदण्डः कामः कामं विचेष्टताम् ।
न व्यथिष्ये स्थितः स्थैर्ये [6]धैर्यं धामवतां धनम् " ॥ ३ ॥

एवमेतदिति ॥ क ॥

प्राय इति ॥ यदर्थं मे मम विगतनिद्रस्य त्रियामया राज्या युगेनेवाचरितम् ॥ या च पथिकान्मया श्रुता । सैवेयं हंसेनापि कथिता प्रायो भवेत् ॥ युगं कृतयुगादि । त्रियामयेति त्रिसंख्यामितप्रहररात्रिवाचकत्वेन साभिप्रायम् । प्रायःशब्दो वितर्के ॥१॥

नेदमिति ॥ नायकस्य ईदृशं स्थानं स्थितिरौचित्यं न भवतीत्यर्थः ॥ यतो धैर्यं हि नायकपदं परमं वदन्ति ॥ ग ॥

---

१ आकाङ्क्षितम्. २ झात्कारित. ३ आग्रहेण. ४ आपृष्ट. ५ आलोचितम्; आलोकितम्.
६ धैर्यं हि महतां धनम्.

इति वितर्क्य विहसन्हंसमाबभाषे—"साधु भोः सुभाषितामृतमहोदधे, साधु । श्रुतं श्रोतव्यम् । इदानीं भद्र भूयिष्ठो दिवसः । तद्वयं वयस्य, समासन्नाह्निकस[2]मयाः समुचितव्यापारं साधयामः ॥ क ॥ भवतापि

एताः सान्द्रद्रुमतलचलच्चक्रवाकीचकोराः
क्रीडावापीपरिसरभुवः स्थीयतां स्वे[3]च्छयेति ।
यत्रोन्मीलत्कमलमुकुलान्याश्रयन्त्याः कुरङ्ग्यो
भृङ्गश्रेण्याः श्रवणसुभगं गीतमाकर्णयन्ति ॥ ४ ॥

अपिच ।

अतिललिततरं तरङ्गभङ्गै-
रिदमपि तृड्वारि वारि वाप्याः ।
भ्रमदलिनिवहं वहन्ति यस्मि-
न्नमहिमकरं मकरन्दमम्बुजानि ॥ ५ ॥

त्वमपि भद्रे वनपालिके, कृतकमलमालानितम्बकक्रीडमिममादाय भुक्तावसानास्थानगोष्ठीस्थितस्य मम समीपमेष्यसि" इत्यभिधाय राजा राजभवनमयासीत् ॥ ख ॥

गते च राजनि राजीविनीनां जीवितसमाः समास्वादयन्स्वादुकोमलमृणालकन्दलीः, दलयन्दलानि, कवलयन्ब[4]हलम[5]धुरस्नि[6]ग्धमुकुलानि, अनुशीलयञ्शीतलशैवलावलीः, विलासेन स हंस[7]स्तरंस्तरङ्गान्तरेषु चिरं चिक्रीड ॥ ग ॥

अतीति ॥ यस्मिन्वारिणि महिमकरं माहात्म्यकरं भ्रमद्भृङ्गगणं मकरन्दं पद्मानि वहन्ति ॥ तदिदं वाप्या वारि तरङ्गभङ्गैरतिचारुतरं वर्तते ॥ किंविशिष्टम् । तृष्णातिशयं वारयति छिनत्ति । पूर्ववृत्तक्रीडावापीभूकथनापेक्षयापिशब्दोऽत्र समुच्चये ॥ ५ ॥

१ गतः. २ समयसमुचितम्. ३ स्वेच्छयैव. ४ बहुल. ५ मधु. ६ स्निग्धमुग्ध. ७ हंसस्तरङ्गभङ्गान्तरेषु; हंसस्तरङ्गान्तरेषु.

चिन्तितवांश्च "तेन राज्ञा 'कृतकमलमालानितम्बकक्रीडमिममादाय मत्समीपमेष्यसि' इति श्लि[1]ष्टार्थमिवादिष्टा वनपालिका। तन्न युक्तमिह चिरं स्थातुमिति" ॥ क ॥

इत्य[2]स्थान एवाशङ्कमानः सह तेन राजहंसकदम्बकेनाम्ब[3]रतलमुदपतत् ॥ ख ॥

तत्र च व्यतिकरे दिवापि स्फारस्फुरत्तारामण्डलमिव, वि[4]कचनवकुवलयवनगहनमिव, अन्तरान्तरोन्निद्रकुमुदखण्डमुड्डीनास्तै [5]क्षणमशोभयन्त नभस्तलम् ॥ ग ॥

अविलम्बिताश्च न चिराद[6]वापुर्वैदर्भमण्डलमण्डनं कु[7]ण्डिनपुरम् ॥ घ ॥

अवतेरुश्च चकितचलच्चक्रवाकालोक्यमानकृतान्धकारविभ्रमभ्रमद्भ्रमरभरभज्यमा[8]नाम्भोजभाजि राजभवनासन्नकन्यान्तःपुरोद्यानक्रीडासरसि ॥ ङ ॥

सं[9]रभसप्रधावितेन सरस्तीरविहारव्यसनिना कन्यकाजनेन निवेदितांस्तानवलोकयितुमतिकौतुकेन दमयन्ती कन्यान्तःपुरात्पुराणमदिरारुणायताक्षी क्षिप्रमाजगाम ॥ च ॥

आगत्य च चटुलतरचरणचञ्चूप्रहारविदलितारविन्दक[10]न्दला-

चिन्तितेति ॥ तेन राज्ञा इत्यमुना प्रकारेण श्लिष्टार्थमिव यथा भवति तथैव वनपालिकादिष्टा ॥ इतीति किम्। यत् कृता कमलमालाया नितम्बके घनप्राये मध्यप्रदेशे क्रीडा येनेति राजाभिप्रायः ॥ मालाशब्दगतस्त्रीत्वेन कमलमालायाः साक्षात्स्त्रीत्वाध्यवसायान्नितम्बशब्दः ह्यवयवोऽपि तदर्थमात्रे प्रयुक्तः ॥ हंसेन त्वेवं प्रतीतम्। यथा कृतकं कृत्रिमं कापटिकं वा ॥ तथा अलमत्यर्थम्। आलानितं बद्धम् ॥ तथा बकवत् क्रीडा यस्य ॥ तादृशमिमं गृहीत्वा मत्समीपमायास्यसीति ॥ क ॥

---

१ श्लिष्टाक्षरम्. २ अस्थानम्. ३ अम्बरमुदपतत्. ४ विकचकुवलयगहनम्. ५ तत्क्षण. ६ एवापुः. ७ कुण्डिनं पुरम्. ८ नवाम्भोजराजिभाजि. ९ रभस. १० कन्दलानुनालनलिनी.

नुत्तालबालनलिनीवनविहारिणस्तान्ग्रहीतुमेकैकशः सखीजनमादिदेश ॥ क ॥

स्वयं च चल[1]वलयचा[2]रुरववाचालितप्रकोष्ठेन स[3]विलासं विस्मयकरं करपल्लवेन तं[4] राजपुत्री राजहंसमुच्चिक्षेप ॥ ख ॥

पाणिपङ्कजस्थित एव सोऽप्यभिमुखीभूय विभाव्य च चेतश्चमत्कार[5]कारिणमस्याः कान्तिविशेष[6]माशिषमदात् ॥ ग ॥

" कंदर्पस्य जगज्जैत्रशस्त्रेणाश्चर्यकारिणा ।
रूपेणानेन रम्भोरु दीर्घायुः सुखिनी भव ॥ ६ ॥

अपिच ।

निर्माय स्वयमेव विस्मितमनाः सौन्दर्यसारेण यं
स्वव्यापारपरिश्रमस्य कलशं वेधाः स[7]मारोपयत् ।
कंदर्पं पुरुषाः स्त्रियो[8]ऽपि दधते दृष्टे च यस्मिन्सति
द्रष्टव्यावधिरूपमाप्नुहि पतिं तं दीर्घनेत्रे[9] नलम् " ॥ ७ ॥

दमयन्ती तु तस्मिन्क्षणे " क्क[10] संस्कृतवाचः पक्षिणो विवक्षितवाचश्च " इति मनसि विस्मयं भयं च, " नामाप्याह्लादजननं[11] नलस्य " इति वपुषि वेपथुं रोमाञ्चं च, हृदयेऽनुरागमौत्सुक्यं च, समकालमुल्लोलायमानमुद्वहन्ती चिन्तयांचकार ॥ घ ॥

" सोऽयं यस्तेन पान्थेन यान्त्या गौरीमहोत्सवे ।
नलोऽप्यनल एवासीद्वर्णितो मे पुरः पुरा " ॥ ८ ॥

कंदर्पस्येति ॥ रूपेणेत्युपलक्षणे तृतीया ॥ रम्भावदूरू यस्याः ॥ " ऊरूत्तर–"
इत्यूङि संबुद्धौ ह्रस्वत्वम् ॥ ६ ॥

निर्मायेति ॥ दर्पमहंकारं पुरुषाः कं दधते । न कमपीत्यर्थः ॥ स्त्रियः पुनः कंदर्पं मन्मथं दधते । सकामा भवन्तीत्यर्थः ॥ अपिः पुनरर्थे समुच्चये वा ॥ ७ ॥

सोऽयमिति ॥ यो नलः स कथमनलः ॥ परिहारे त्वनलो वह्निः । स्मरसंतापहेतुत्वात् ॥ ८ ॥

---

१ चलद्वलय. २ चारुवाचालित. ३ सविलासविस्मयकरम्. ४ तं राजहंसं राजपुत्री. समुच्चिक्षेप. ५ कारणम्. ६ सदृशम्. ७समारोपयत्. ८स्त्रियो विदधते. ९दीर्घनेत्रे. १०क्क पक्षिणः. ११जनकम्.

अथास्याः सखी परिहासशीला[1] नाम नाम्नैव नलस्योद्भिन्नबहलपुलकाङ्कुरामिमामवलोक्य नर्मालापमकरोत् ॥ क ॥

कोष्णं किं नु निषिच्यते तव बलातैलं[2] सखि श्रोत्रयो-
रन्तस्तित्तिरिपक्षिपत्त्रमथवा मन्दं मृदु भ्राम्यति।
येनाङ्गेषु निखातमन्मथशर[3]प्रस्फारपिच्छच्छवि-
र्नीलीमेचकितोच्चकञ्चुकरुचं[4] रोम्णां वहत्युद्गमः ॥ ९ ॥

दमयन्ती तु तस्याः सवैलक्ष्यस्मितमेवोत्तरं कल्पयन्ती शनैः शिरःकम्पतरलितावतंसोत्पला सलज्जा चलद्विलोचनान्तेन तामतर्जयत् ॥ ख ॥

अवादीच्च तं राजहंसम् "अहो महानुभाव, सर्वथाश्चर्यहेतुरसि॥ग

तथाहि।

द्रष्टव्यानुरूपं रूपम्, महाश्चर्यगर्भाः प्रपञ्चितवाच्या वाचः, सूचितसंस्कारातिरेको विवेकः, सौजन्याश्रयः प्रश्रयः, निष्कारणोपकारधात्री मैत्री ॥ घ ॥

तत्त्वमनेकधा जनितविस्मयो बहु प्रष्टव्योऽसि ॥ ङ ॥

किं तु प्रस्तुतं पृच्छामः ॥ च ॥

कथय। कोऽयमात्मरूपसंभावितकंदर्पदर्पदावानलो नलो नाम॥छ

कोष्णमिति ॥ सखीत्यामन्त्रणे। न्विति वितर्के। तव कर्णयोर्मध्ये किं बलातैलं निषिच्यमानमस्ति। किं वा मृदुतित्तिरिपिच्छं मन्दं भ्रमदस्ति ॥ येन हेतुना। अङ्गेषु शरीरावयवेषु। निमग्ना ये कामशराः। तेषां प्रस्फाराणि पिच्छानि तद्वच्छविर्यस्य स तथोक्तो रोम्णामुद्गमो रोमाञ्चो नील्या ओषधिविशेषेण मेचकितस्य श्यामलितस्य उच्चकञ्चुकस्य कान्तिं दधाति। प्रस्फारत्वं पिच्छानामप्रवेशे हेतुः। अन्यथा शरेषु प्रविष्टेषु पिच्छान्यपि कथं न प्रविष्टानि। तेन पिच्छच्छविरिति कविराचष्टे ॥ ९ ॥

---

१ परिहासशीला नाम सखी. २ बलातैलम्. ३ शरमासार. ४ रुचिम्.

यस्यैतानि मन्दर[1]मथनक्षणक्षुभितक्षीरसागरतरङ्ग[2]भ्रमभ्रान्
[3]भाञ्जि भ्रमन्ति यशांसि" ॥ क ॥

इत्येवमुक्तः सोऽपि "सुन्दरि, यद्येवमुपविश्यताम्। अवधीय
मनः। श्रू[4]यतां सं[5]विश्रब्धम्" इत्यभिधाय कथयितुमा[6]रब्धवान्॥ख

"अस्ति समस्तसुरासुरलोककर्णपूरीकृतकान्तकीर्तिकुन्दकुसु
मः, कुसुमायुधरूपरमणीयदेहप्रभः, प्रभावयुक्तो विप्रभावश्च, शु
चिरनुपतापकारी च, घनागमसमयो न वारिबहुलश्च, शिशिरस्व
भावो न जाड्ययुक्तश्च, रामः कुशलवयोरामणीयकेन, जनको वै
देहभागेन, नैषधः प्र[7]जानां पतिः, विरि[8]ञ्च इव नाभिभूतः समरे
वीरो वीरसेनो नाम ॥ ग ॥

यस्य च बहुशोभयाङ्गप्रभया सह स्फुरत्युदारा मनोवृत्तिः

अस्तीति ॥ प्रभावो माहात्म्यम् । विप्राणां भां तेजोऽवतीति ॥ विरोधे विर्व्य-पेतार्थः ॥ शुचिः पुण्यम् । विरोधे तु ग्रीष्मः ॥ यद्विश्वप्रकाशः—"शुचिः शुद्धेऽनुपहते शृङ्गाराषाढयोः" इति । "ग्रीष्मे हुतवहेऽपि" इति ॥ घनः प्रचुर आगमः सिद्धान्तो यस्य । वा समुच्चये । अरिः शत्रुः । विरोधे घनागमसमयो वर्षाकालः । स च वारिबहुलो भवति ॥ शिशिरः शीतो माघफाल्गुनौ च । जाड्यं मौर्ख्यं हिमं च ॥ इत्युष्णवर्षाशीतकालव्यतिरेकः ॥ तथा कुशलेन चतुरेण वयोवस्थासौन्दर्येण रामश्चारुः । तथा विदेहा देशास्तेषामयं वैदेहो भागस्तेन जनकाख्यनृपतिप्रतिमः । अन्यत्र रामो दाशरथिः । वै वितर्के । देहस्य भां कान्तिं गच्छति व्याप्नोति इति कृत्वा डप्रत्यये देहप्रभागेन शरीरकान्त्यनुहारिणा रामणीयकेन सौन्दर्येण । कुशस्य लवस्य च जनको जनयिता ॥ नैषधो निषधदेशीयः । प्रजापती राजा । समरे युद्धे न कदाचिदभिभूतः । विरिञ्चस्तु विष्णुनाभेर्भूतो जातः ॥ ग ॥

यस्य चेति ॥ अत्र प्रथमातृतीययोः श्लेषः । बहुश इति भिन्नम् । अभया भयरहिता । तृतीयान्ते बह्वी शोभा यस्यां तया ॥ तथा अखण्डो नयः षाड्गुण्यं यस्या-

---

१ मन्थान. २ विभ्रम. ३ मन्ति; कुन्ति. ४ श्रोतव्यं श्रूयतामिति. ५ विश्रब्धम्. ६ आरभत. ७ पतिः प्रजानाम्. ८ विरञ्चिरिव; विरिञ्च इव.

अखण्डनयाज्ञया सदृशी राजते राज्यस्थितिः, सज्जया सेनया सह श्लाघनीया कृपाणयष्टिः ॥ क ॥

यश्च सशृङ्गारो नारीषु, वीरो वैरिषु, बीभत्सः परदारेषु, रौद्रो [1]द्रोहिषु, सहास्यो नर्मालापेषु, भयानकः सङ्ग्रामाङ्गणेषु, सकरुणः शरणागतेषु ॥ ख ॥

[2]यस्य च चतुरुदधितटीटीकमानशरच्चन्द्रविशदयशोराशिराजहंसस्य, निस्त्रिंशता कृपाणेषु, कुचातुर्यं कलत्रेषु, [3]कूपदेशसेवा पापर्धिकेषु, लुब्धकपर्यायः कैवर्तकेषु, तीक्ष्णता शस्त्रेषु, धर्मच्छेदो धनुर्विद्यायाम् ॥ ग ॥

[4]एवमस्य हरस्येव करस्थं कृत्वाशेषमण्डलमनवरतविख्यात[5]विजयाभिनन्दिनः, सुन्दरकैलासनाभिरम्यवनान्तरेषु विहरतः, मदननिरुद्धनैषधीपीनोच्चकुचकुम्भावष्टम्भमसृणितवक्षःस्थलस्य सुखेनातिक्रामन्ति दिवसाः ॥ घ ॥

म् । तृतीयायां न खण्डनमस्याः ॥ तथा सञ्शोभनो जयो यस्याः । सेनापक्षे सज्जया प्रवणया ॥ क ॥

यस्य चेति ॥ निस्त्रिंशता खड्गत्वम् ॥ कुचाभ्यामातुर्यं दुर्वहभरत्वात् ॥ कूपप्रदेशस्य सेवामृगयाभ्यासेषु तथा लुब्धक इति 'पर्यायः एकार्थं शब्दान्तरम्' ॥ तथा धर्मनामा द्रुमो यन्मयं धनुर्विधीयते । तस्य छेदः कर्तनम् ॥ कृपाणादिष्वेव निस्त्रिंशतादीनीति परिसंख्योक्त्या न तस्येति शेषः । तस्य राज्ञो न । निस्त्रिंशता क्रूरकर्मत्वम् ॥ कुत्सितं चातुर्यम् ॥ तथा कुत्सित उपदेशो येषां तेषां दाम्भिकानां सेवा ॥ तथा कुत्सितो लुब्धो लुब्धकः । तस्य पर्यायः परिणामः ॥ तीक्ष्णता आयःशूलिकत्वम् ॥ धर्मस्य पुण्यस्य च्छेदः ॥ ग ॥

एवमस्येति ॥ करे राजभागे स्थितमशेषं मण्डलं देशम् । अनवरतप्रथितविजयैर्हृष्टस्य । कं जलम् । एला लता । असनः पीतमालः । तैः सुन्दरैरभिरम्येषु काननविशेषेषु । विचरतस्तस्य सकामनिषधस्त्रीपीनोच्चकुचकुम्भयोरवष्टम्भेन मसृणितं वक्षःस्थलं यस्य

१ द्रोहेषु. २ यस्य चतुरुदधि. ३ कूपसेवा. ४ एवं तस्य. ५ विजयानन्दिनः.

कदाचिच्चतुरुदधिवेलावलयितवसुंधराविख्यातमपत्यमभिलषन्न-नादरचरणाङ्गुष्ठनिष्ठ्यूतकैलासोन्मूलनागतपतद्दशवदनविरसविरु[2]-तविहसितामरमण्डलीमहितमहिमानमनवरत[3]विरिञ्चि[4]विरचित[5]विचित्रनामसामवस्तुस्तुतिमनवरत[6]सकललोककल्याणकामधेनुमनुपमवर्चसमर्चयांचकार भगवन्तमम्बिकापतिम् ॥ क ॥

अतिभक्तितोषितहरलब्धवरश्च निरुपमरूपयानुरूपया[7] रूपवत्यभिधानया प्रधानया प्रियया सह मकरकेतनकेलिफलमनुभवन्नतिचिरमासांचक्रे ॥ ख ॥

अतिक्रामति तु कियत्यपि समये संपन्नसत्वा समपद्यत रूपवती ॥ ग ॥

तेन च समस्त[8]संसारसारवस्तूद्धृतकान्तिकण[9]कलितगर्भारम्भेण, नारायणनाभिरिव विरिञ्चो[10]त्पत्तिकमलकन्दबन्धेन, कल्पपादपलतेव पल्लवारम्भोल्लासेन, मनाङ्मुद्रितोदरा रराज राजीवनयना राजपत्नी ॥ घ ॥

क्रमेण च मेचकोच्चचूचुककुचकुम्भकपोलपालिपाण्डिम्ना निह्नुवन्ती मृगलाञ्छनच्छायमवाञ्छदच्छामृतपयःपिष्टपूर्तिमन्मधुसमयमदनमृगाङ्कमण्डलरसेनात्मानमालेब्धुम्[11] ॥ ङ ॥

तथोक्तस्य सतः सुखेन यान्ति दिवसाः ॥ विहरणकृतमिह हरेण सहौपम्यम् । तदा । करः पाणिः ॥ शेषाख्यो नागः । तस्य मण्डलं कुण्डलाकारं वपुः ॥ विजया गौरीसखी ॥ नन्दी हरप्रतीहारः ॥ कैलासो गिरिः ॥ नाभिर्मुख्यार्थः ॥ घ ॥

कदेति ॥ निष्ठ्यूतं निरसनम् । "निष्ठापितम्" इति पाठे तु निःशेषेण स्थापनम् । अविरतम् । विचित्रनामभिर्भर्ग-भगवत्त्रिनेत्रादिभिः । सामवेदार्थैश्च । विरञ्चेन विरचितस्तुतिम् ॥ क ॥

क्रमेणेति ॥ कुचकुम्भस्य चन्द्रमाः । मेचकचूचुकस्य लाञ्छनमुपमानम् ॥ अ-

१ कदाचिदापि २ विरुति. ३ अविरत. ४ विरिञ्चि. ५ विरचित. ६ अनवरतमवनत. ७रूपया च. ८ सकल. ९ कणकलाप. १० विरिञ्च. ११ अनुलेप्तुम्.

अग्रतः सखीजनविधृतमपास्य मणिमयमुकुरमण्डलमनवरतनिशातनिर्मलकरवालतलेष्वात्ममुखकमलमवलोकयांचकार ॥क

निरस्य नीलोत्पलमजरठकण्ठीरवकण्ठकेसरस्तबकमकरोत्कर्णावतंसम् ॥ ख ॥

अातबहलकुङ्कुमाङ्कस्तूरिकापङ्कमपहाय मत्तमातङ्गमदकर्दमेन निजभुजशिखरयोर्विरचयांचकार विचित्रपत्त्रभङ्गान् ॥ ग ॥

एवमन्तःस्फुरद्गर्भानुरूपदोहदसुखमनुभवन्ती कदाचिदुच्चस्थानस्थिते सौम्यग्रहग्रामे, महाराजजन्मोचितेऽह्नि शुभसंभारकारणायां कालवेलायां जातप्राये प्रभाते प्रभाप्रतानजनितपरिवेषमशेषतेजस्वितेजःपुञ्जापहारिणमालोहितपादपल्लवोल्लसितपङ्कजच्छायम्, द्यौरिव रविमण्डलम्, उन्नमन्मेघमालेव विद्युल्लोलम्, अरणिरिव वितानवैश्वानरम्, नरपालप्रिया प्रीणितगोत्रं पुत्रमजीजनत् ॥ घ ॥

तत्र च दिवसे

सांशुकोन्नतवंशस्य तस्य राज्ञः पुरस्य च।
बभूव लक्ष्मीः सा कापि यया स्वर्गोऽपि निर्जितः ॥१०॥

च्छममृतमेव यत्पयो नीरं तेन पिष्टो घृष्टो योऽसौ मूर्तिमतां मधुसमयमदनमृगाङ्कमण्डलानां रसः। तेनालेप्तुमात्मानमियेष ॥ ङ ॥

एवमन्तरिति ॥ द्यौरपि प्रगे रविमण्डलं जनयति। तमपि दीप्तिततिकृतवेष्टनम् ॥ तथा समस्तदीपप्रभृतितेजस्वितेजोमुषम्। पादाः किरणाः। पुत्रपक्षे आ ईषत् लोहितौ पादपल्लवौ तयोरुल्लसितपङ्कजवच्छाया यस्य ॥ तथा विद्युतां लोलनं लोलो विलासः ॥ मण्डलः पुंस्यपि ॥ घ ॥

सांशुकेति ॥ राज्ञः पुरस्य च सा काचिदजनि शोभा। यया स्वर्गच्छतीति कृत्वा स्वर्गो देवः स्वर्गलक्षणो लोकश्च जितः। अंशुना रविणा सह सांशुक उन्नतो

१ मुखम्. २ संसार. ३ पल्लवोपहसित.

अपि च ।

सवृद्धबालाः कालेऽस्मिन्मुक्ताहारविभूषणाः ।
प्राप्ताः प्रीतिं पुरे पौरा वनेषु च तपस्विनः ॥ ११ ॥

सूतीगृहे[1] च

अलंकृतनिशान्तेन तरुणारुणरोचिषा ।
प्रदीपानां प्रभा तेन प्रभातेन यथा जिता ॥ १२ ॥

चिरात्पल्लवितं राजवंशेन, समुच्छ्वसितं राज्यश्रिया, प्रीतं प्रणयिभिः, प्रनृत्तं पौरैः, प्रमुदितं बान्धवैः, विद्राणं द्रोहिजनैः, उन्नदितं वियत्यदृष्टमङ्गलवादित्रैः, चित्रायितम्[2] अतिबहलपरिमलपतत्पुष्पवृष्ट्या, विकसितं दिग्वधूवदनारविन्दैः, विलसितमतिसुरभिसुखस्पर्शसमीरणेन, स्वच्छन्दायितं बन्दीकृतारातिरमणीभिः, आढ्यायितमर्थिलोकेन[3] ॥ क ॥

वंशो यस्य । रवेर्वंशस्य च तुल्यमुदयनमिष्टम् । प्रगे तस्याप्युदितत्वात् । पुरं च सपताकोच्छ्रितवेणुकम् ॥ १० ॥

सवृद्धेति ॥ वृद्धः पितामहादिः । बालः पुत्रादिः । ताभ्यां सह ॥ मौक्तिकहारालंकरणाः । पौराः ॥ मुनयस्तु सवृद्धकेशाः कूर्चादेरसंस्कारात् ॥ तथा मुक्ता आहारा यैः ॥ तथा व्यपेतभूषाश्च ॥ ११ ॥

अलमिति ॥ तेन प्रभातेनेव प्रदीपानां प्रभा जिग्ये ॥ अलंकृतं निशान्तं गृहं येन ॥ तथा तरुणारुणो मध्याह्नार्कस्तद्वद्रोचिर्यस्य ॥ अत एव दीपप्रभा निष्प्रभा । महात्मनां हि भूयिष्ठेन तेजसा दीपप्रभाप्यभिभूयते ॥ प्रभातेन तु अलमत्यर्थम् । तरुणया नूतनया अरुणस्य रविसारथे रोचिषा । कृतो निशाया रात्रेरन्तो येन ॥ यदि वा अरुणरोचिषा लोहितकान्तिना तरुणोपलक्षितेन प्रभातेन ॥ तत्समये हि दिनकरकरस्पर्शतस्तरवो रक्तीभवन्ति ॥ १२ ॥

चिरादिति ॥ चित्रायितं भक्तिविशेषविन्यासायितम् ॥ कुमारजन्मोत्सवे गुप्तीनां मोक्षणाद्बन्दीनां स्वाच्छन्द्यम् ॥ आढ्यत्वे त्यागातिशयो हेतुः ॥ क ॥

१ सूतिकागृहे च. २ चित्रीयितम्. ३ अर्थिलोकैः.

किं बहुना ।

अवृष्टिनष्टधूलीकमशरन्निर्मलाम्बरम् ।
अपीतमत्तलोकं च जगज्जन्मोत्सवेऽभवत् ॥ १२ ॥

भूते च विभवभूयिष्ठे षष्ठीजागरणव्यतिकरे, अतिक्रान्तेषु च सूतकदिवसेषु नामकरणोचितेऽह्नि "न लां[1]स्यति धर्मधनान्येष साधुभ्यः" इति ब्रा[2]ह्मणाः प्रविश्य तस्य "नलः" इति नाम प्रतिष्ठापयामासुः ॥ क ॥

क्रमेण च चतुरुदधिवेलावनविकासोचितकीर्तिकुन्द[3]कन्दलैर्विश्वविश्वं[4]भराभिलम्भलम्पाकैः कुमारसेवकैरिव सकलचक्रवर्तिचिह्नैरलंकृ[5]तावयवो विस्त[6]रजटालवालः कल्पपादपाङ्कुर इव वर्धितुमारभत ॥ ख ॥

विरचितचूडाकरणादिसंस्कारक्रमश्च प्राप्ते विद्याग्रहणका[7]ले निमित्तमात्रीकृतोपाध्यायः स्वयमेव समस्तानवद्यविद्याम्भोनिधेः परं पारमवाप ॥ ग ॥

तथाहि ।

प्रबुद्धबुद्धिर्बौद्धे, सविशेषशेमुषीको वैशेषिके, विख्यातः सां-

अवृष्टीति ॥ वृष्ट्या हि धूली नश्यति । शरदा घोरमलता । पानेनोन्मादः । यच्चेदृशं तदन्तरेणापि जगदजायत स तदुत्पत्तिप्रभावः ॥ १२ ॥

भूते चेति ॥ प्रविश्येति । निमित्तात्सामुद्रिकलक्षणाज्जन्मलग्नाद्वा साधूनां धनाग्रहणे अन्तर्मुखमभिप्रायमाश्रित्येत्यर्थः ॥

क्रमेणेति ॥ कुमारसेवका युवराजानुचराः । तदुपमै राजचिह्नै रेखाकृतैश्चक्रचापकुलिशादिभिर्भूषिताङ्गः ॥ तथा विस्तरन्तो जटालाः स्वभावजटाबन्धा वालाः कचा यस्य ॥ वृत्तचूडाकरणस्य हि केशा विजटीभवन्ति ॥ कल्पवृक्षस्तु प्रसरन्मूलालवालः ॥ ख

प्रबुद्धेति ॥ चित्रवृत्तलक्षणं छन्दः ॥ कल्पः पितृदेवताद्याराधनविधिशास्त्रम् ॥ अ-

---

१ लास्येष धर्मधनानि. २ शुश्रुवाणः. ३ कन्द. ४ विश्वंभरालम्भ. ५ अलंकृताङ्गावयवः. ६ विस्तरत्. ७ समये. ८ अकलङ्कोऽकलङ्के.

ख्ये, रञ्जितलोको लोकायते, प्राप्तप्र[1]भः प्राभाकरे, प्रतिच्छन्दकः[2]छन्दसि, अनल्पविकल्पः क[3]ल्पज्ञाने, शिक्षाक्षमः शिक्षायाम्, अकृतापशब्दः शब्दशास्त्रे, अभियुक्तो निरुक्ते, सज्ज्ञो ज्योतिषि, तत्त्ववेदी वेदान्ते, प्रसिद्धः सि[4]द्धान्तेषु, स्वतन्त्रस्तन्त्रीवाद्येषु, पटुः पटहे, अप्रतिमल्लो झल्लरीषु, निपुणः पणवेषु, प्रवीणो वेणु[5]षु, चित्रकृच्चित्रविद्यायाम्, उद्दामः कामतन्त्रे, कुशलः शा[6]लिहोत्रे, श्रेष्ठः काष्ठकर्मणि, सावलेपो लेप्ये, पण्डितः कोदण्डे, शौण्डः शा[7]रिषु, गुणवा[8]न्गणिते, ब[9]हुलो बा[10]हुयुद्धेषु, चतुरश्चतु[11]रङ्गद्यूतक्रीडायाम्, उपदेशका देश[12]भाषासु, अलौकिको लोकज्ञाने ॥ क ॥

किं बहुना ।

रसे रसायने ग्रन्थे शस्त्रे शास्त्रे कलास्वपि ।
नले न लेभिरे लोकाः प्रमाणं निपुणा अपि ॥ १४ ॥

[13]क्रमेण शैशवमतिक्रामतोऽस्य सेवकैरिवाङ्गावयवैरप्यनुवृत्तिः कृता ॥ ख ॥

तथाहि ।

श्रवणासक्तस्य लोचनद्वयमपि श्रवणसंगतिमकरोत् ॥ ग ॥

कारादिवर्णजन्मस्थानानां बोधिका शिक्षा ॥ अन्वयस्य प्रकाशकं निरुक्तम् ॥ अतीन्द्रियशुभाशुभकर्मणां प्रकाशकं ज्यौतिषम् ॥ क ॥

रस इति ॥ रसः पारदः । रसायनं जरामरणापह औषधयोगः । ग्रन्थः काव्यशास्त्रादिरचना । शस्त्रं खड्गादि । शास्त्रं व्याकरणतर्कादि । कला गीतनृत्यादयः । एतेषु निपुणा अपि सन्तो लोका नले राज्ञि प्रमाणमियत्तां न प्रापुः ॥ १४ ॥

श्रवणेति ॥ श्रवणे शास्त्राकर्णने आसक्तः । श्रवणसंगतिः कर्णसंगतिः ॥ ग ॥

---

१ प्रतिभः. २ छन्दःशास्त्रे. ३ कल्पजाते. ४ सिद्धान्ते. ५ वीणावेणुषु. ६ शालिहोत्रेषु, अमुद्रः सामुद्रिके. ७ शरेषु; शारेषु. ८ गुणिनि. ९ बहुगुणो. १० बाहुयुद्धे. ११ तुरङ्गमक्रीडा; तुरङ्गव्यूहक्रीडा. १२ भाषासु. १३ क्रमेण च.

उन्नतस्वभावस्य नासावंशोऽप्युन्नतिं जगाम ॥ क ॥
वक्रोक्तिकुशलस्य केशकलापोऽपि वक्रतां भेजे ॥ ख ॥
शङ्खनिर्मलगुणस्य कण्ठोऽपि शङ्खाकारमधारयत् ॥ ग ॥
पृथुलमतेरंसकूटद्वयमपि पृथुलमभूत् ॥ घ ॥
प्रमाणवेदिनो वक्षःस्थलमपि सुप्रमाणमजायत ॥ ङ ॥
मध्यस्थस्य तस्य रोमराजिरपि मध्ये स्थिता शुशुभे ॥ च ॥
सुवृत्तस्य बाहूरुयुगलमपि सुवृत्तमभवत् ॥ छ ॥
गम्भीरप्रकृतेर्नाभिरपि गम्भीरा व्यराजत ॥ ज ॥
नवसुकुमारहृदयस्य हस्तचरणैरपि पल्लवसौकुमार्यमङ्गीकृतम् ॥ झ ॥
अथ किं बहुना।

सोष्णीषमूर्धा ध्वजचक्रपाणि-
रूर्णाङ्कविस्तीर्णललाटपट्टः।
सुस्निग्धमूर्तिः ककुदुन्नतांसः
कस्यैष न स्यान्नयनाभिरामः ॥ १५ ॥

अपि च।

आस्यश्रीः संनिभेन्दोः समदवृषककुद्बन्धुरः स्कन्धसंधिः
स्निग्धा रुक्कुन्तलानामनुहरति दृशोर्द्वन्द्वमिन्दीवरस्य।

पृथुलेति ॥ अंसकूटेति कूटशब्दः शिखरार्थः ॥ घ ॥
प्रमाणेति ॥ प्रमाणं तर्कशास्त्रं मानं च ॥ ङ ॥
मध्येति ॥ मध्यस्थोऽकृतपक्षपातः। अन्यत्र मध्ये उदरे तिष्ठतीति ॥ च ॥
सुवृत्तेति ॥ वृत्तं शीलं वर्तुलं च ॥ छ ॥
गम्भीरेति ॥ गम्भीरप्रकृतिरलक्ष्यकोपप्रसादः। निम्ना च गम्भीरा ॥ ज ॥
सोष्णीषेति ॥ उष्णीषाकारं शारीरिकं लक्षणमुष्णीषम् ॥ ऊर्णा भ्रूमध्ये रोमावर्तः ॥ १५ ॥

१ वादिनो. २ मध्यस्था. ३ कर. ४ किं बहुना. ५ चिह्न.

स्थानं वक्षोऽपि लक्ष्म्याः, स्पृशति भुजयुगं जानुनी, वृत्तरम्ये
जङ्घे, क्षामोऽवलग्नः, किमु निषधपतेः श्लाघनीयं न तस्य॥ १६॥

अस्ति च तस्य नरपतिसूनोः समानशीलवयोविद्यालंकारकान्तिकलाप[1]परिपूर्णदेहः, शरीरमात्रद्वितीयोऽप्यद्वितीय[2]हृदयमेकं जीवितमपर उच्छ्वासः, सालङ्कायनसूनुः श्रुतशीलो नाम[3] मन्त्री मित्रं च ॥ क ॥

एकदा तु पूर्वदिग्वधूकुङ्कुम[4]पङ्कपल्लवितवदनायमाने निरुद्धान्धतमसे सौगन्धिकबन्धुनि बन्धूककुसुमारुणे वियति तरतीव तरुणतरे तरणिमण्डले, मण्डयति कुसुम्भकुसुमकेसरप्रकरायमाणे[5] गगनाङ्गणमम्भोजमुकुलनिद्रामुषि[6] रोचिषां चये, चलिते च विचरितुमुपवनतरुराजिकर्णोत्पले[7] निद्राविरामविधुत[8]पक्षे पक्षिकुले, कृतप्राभातिककर्मणः सभाङ्गण[9]मण्डपमध्यवर्तिनो दत्तसेवावसरस्य राज्ञः प्रविष्टे मन्त्रिणि सालङ्कायने, प्रणामपर्यस्तकर्णोत्पलधवलित[10]सभाङ्गणे यथासनमुपविष्टे प्रस्तुतसेवालापरञ्जितराजनि राजन्यचक्रे, प्रक्रान्ते शास्त्रीयविनोदे, श्रुतशीलेन सममन्यैश्च[11] क्रीडासहायैरनुचरैरनुगम्यमानो नलः सेवासुखमनुभवितुमागतवान् ॥

आगत्य च क्षितितलमिलन्मौलिमण्डलः प्रणम्य पितुः पादारविन्दद्वयमदूर[12]दत्तमासनं भेजे ॥ ख ॥

उपविष्टे च तस्मिन्ननभिवादनादुत्पन्नमन्युरीषत्कोपकम्पित[13]करपरामृष्टकूर्चाग्रिमग्रन्थिरग्रणीर्मन्त्रिमण्डलस्य भ्रूभङ्गभीषण-

अस्तीति ॥ अपर उच्छ्वास इति ॥ न परोऽस्मादित्यपर उत्कृष्टः ॥ क ॥
उपविष्ट इति ॥ आत्मनोऽप्रणामाद्विदितविनयाकौशलं नलं प्रीतिभाक् पैतृको म-

---

१ कलाकलाप. २ अद्वितीयम्. ३ नाम मित्रम्. ४ कुङ्कुम. ५ करायमाणे. ६ मुद्रा. ७ चरितुम्. ८ अवधूत. ९ सभामण्डप; सभामणिमण्डपः. १० मकरन्दशबलित; शबलित. ११ अन्यैरपि. १२ आसनम्; अदूरदत्तासनम्. १३ सकम्प.

शोणकोणान्तरतरत्तरलतारया दृशाऽभिमुखमस्य सालङ्कायनः
णयपरुषाक्षरमभाषत ॥ क ॥

"कुमार, राजहंसोऽपि 'अहंसरूपः' इति मा स्म मोहवान्भूः ॥ख॥
अनुभवति चमूढः शस्त्रसंघात इव कोशशून्यताम् ॥ ग ॥
अविभवः पुरुषो मेष इव कम्बलस्योपयोगं गच्छति ॥ घ ॥
प्रद्युम्नजातोऽपि बाणयुद्धव्यतिकरकारिण्या सदोषया यौवनाव-
यया निरुद्धोऽनिरुद्ध इव को नाम न क्लेशमनुभवति ॥ ङ ॥

ति शिक्षाबुद्ध्या परुषवर्णमवादीत् ॥ क ॥

कुमारेति ॥ कुमारेत्यामन्त्रणे । राजमुख्योऽपि सन्त्वं सरूपो रूपवानहमित्यमु-
प्रकारेण । मोहवान् मा स्म भूः मोहं मागाः ॥ रूपमदो हि नीचचिह्नम् ॥ यश्च
जहंसः स कथमहंसस्वरूप इति विरोधद्योतकोऽपिशब्दः ॥ ख ॥

ननु यदि रूपादहंकाराद्वा नृपो मूढः स्यात्तत्को दोष इत्याशङ्क्याह—**अनुभव-
ति** ॥ चकारो यौगपद्ये । यदैव कुतो मुह्यति तदैव कोशेन गञ्जेन शून्यतां व्य-
रेकमनुभवति ॥ यथा चम्वा स्वसेनया ऊढो धृतः शस्त्रनिचयः प्रत्याकारशून्यतामा-
ति ॥ ग ॥

भ्रष्टकोशस्यापि किं तदाह—**अविभेति** ॥ निर्धनः पुमान् अज इव बलस्य सैन्यस्य
क्तेर्वा कमुपयोगं साफल्यं याति न कमपीत्यर्थः ॥ एतेन निष्कोशस्याबलत्व-
ाति ख्यापितम् ॥ अजस्तु अवेर्मेण्ढाद्भवति स्म ॥ तथा कम्बलस्याच्छादनविशेषस्यो-
योगं याति ॥ घ ॥

तस्मादबलस्य का कथेत्याह ॥ **प्रद्युम्नेति** ॥ यतः ॥ प्रद्युम्नजातोऽपि प्रकृष्टौजःपुञ्जोऽपि ।
णैः शब्दैर्यद्युद्धं कोलाहलस्तत्संपर्ककारिण्या । सह दोषैरिति दोषान्वितया । तारुण्या-
स्थया । निरुद्ध आत्मवशीकृतः । को नाम क्लेशं दुःखं नानुभवति । सर्वोऽप्यनुभव-
विेत्यर्थः ॥ नामाभ्युपगमे । द्युम्नं द्रव्यमपि ॥ वणधातुः शब्दार्थो घञन्तः ॥ प्रद्युम्नः
ामः । तस्माज्जातोऽनिरुद्धाभिधो बाणाख्येन दैत्येन समं युद्धसंबन्धविधायिन्या यौ-
नेऽवतिष्ठत इति कृत्वा तारुण्ये स्थितया उषया उषाख्यया पत्न्या सदा निरुद्ध आत्मी-
ृतो दुःखमनुभूतवानित्यागमः । युद्धव्यतिकरोऽनङ्गसूनोः क्लेशानुभवहेतुः ॥ ङ ॥

१ अस्यावलोक्य.

तत्तात, सुविषमेघवर्तिनि विद्युद्विलास इवास्थिरे स्थितस्तारुण्ये मा स्म विस्मरः स्मयेन विनयम् ॥ क ॥

अविनीतोऽग्निरिव दहति ॥ ख ॥

अजातनयश्छाग इव नाभिनन्द्यते जनेन ॥ ग ॥

किं च ब्रूमः ।

सुसहायशून्यस्य भवतो यस्यामीमांसाभियोगा राक्षसा इव, अन्यायाः पारदारिका इव, अयोगक्रिया लोहकारा इव, अश्रुतागमाः शोकवेगा इव सहायाः ॥ घ ॥

तत्तातेति ॥ तदित्युपसंहारे । तातेति प्रणयपूर्वामन्त्रणे । तस्माद्वत्स । सुष्ठुतिशयेन । विषमे ॥ तथाऽघवर्तिनि पापं कारयितरि । अस्थिरे चञ्चले ॥ तथा विशेषेण द्योतन्त इति विद्युतो रोचमाना विलासाः शृङ्गारादयो यस्मिन् ॥ तथाविधे तारुण्ये स्थितः सन्स्मयेन गर्वेण विनयं मा स्म विस्मार्षीः ॥ विद्युद्विलासोऽपि सुष्ठु विषं जलं यत्रेति कृत्वा सुजले मेघे वर्तते ॥ तथा अस्थिरो लोलः तथाविधे ॥ क ॥

विनयविस्मृतौ दूषणमाह—**अविनीतेति** ॥ अविनयी पुमानग्निरिव दाहमुत्पादयत्यात्मनः परस्य वा ॥ अविरूर्णायुस्तेन नीतो यथाग्निस्तन्नेतारं दहति ॥ ज्वलन्ती हि गड्डरिका स्वीकृता दहतीति लोकोक्तिः ॥ अथवा अविरग्निवाहनम् ॥ ख ॥

नन्वात्मदाहकाः पतिविपत्तौ स्त्र्यादयः परदाहकाः कामत्रिपुरान्तकप्रभृतयश्च श्रूयन्ते । ततश्चाविनयाद्दाहात्मकमपि मां जनः स्तोष्यतीति निरस्यन्नाह—**अजातेति** ॥ न जातो नयो यस्य स छाग इव न स्तूयते जनेन । स्तुतिमपि न प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ छागस्त्वजायास्तनयः सुतः ॥ ग ॥

नन्वात्मनः स्वामी यादृक्तादृग्वा भवतु चेत्सुसहायः । तदपि त्वयि नास्तीत्याविष्कुर्वन्नाह—**सुसहायेति** ॥ यस्य ते ईदृशाः सहायाः । न मीमांसाभियोगो विचारोत्साहो येषाम् ॥ राक्षसास्तु मांसेऽभियोगो येषां ते । अमी । इति तद्विशेषणम् ॥ न विद्यते न्यायो येषामित्यन्याया न्यायरहिताः ॥ उपमाने तु अन्यामन्यसंबद्धामयन्ते गच्छन्तीत्यन्यायाः । परस्त्रीरता इत्यर्थः ॥ अलब्धलाभो लब्धपरिरक्षणं रक्षितविवर्ध-

१ इवासानं परं च.

न च ते दुःशिक्षितनृपकलभव्याकरणमार्गेषु निपुणा नर्तकीव मित्रमण्डली ॥ क ॥

तदायुष्मन्नहितया प्रकृत्या[1] भुजंग इव भयाय लोकस्य ॥ ख ॥

उग्रसेनः[2] कंसानुरागं जनयेत् ॥ ग ॥

अमृतमथनोद्यत[3]हरिबाहुपञ्जर इव मन्दरसानुगतः को न धृष्यते ॥ घ ॥

न च योगः । तस्य क्रिया नास्ति येषां ते तथोक्ताः असंबद्धकर्माणो वा ॥ पक्षे अयो गच्छतीत्ययोगा लोहगता क्रिया येषाम् ॥ तथा न श्रुत आगमः शास्त्रं यैस्ते ॥ शोकप्रसरस्तु अश्रुताया नयनजलत्वस्यागमो येषु ॥ घ ॥

एवं सहायसंपदं निषिध्य मित्रमण्डलीमवद्ययन्नाह—**न चेति** ॥ दुःशिक्षितेति नृपकलभेति चामन्त्रणम् ॥ ते तव मित्रमण्डली नच व्याकरणमार्गेषु कुशला । शब्दतत्त्वावबोधे हि नीतिशास्त्राधिगमः । नीत्यवगमे हि कृत्याकृत्यविमर्शनम् । तस्मात्संपदः । न च तन्नैपुण्यं भवन्मित्रमण्डल्यामस्तीति भावः ॥ नर्तकीपक्षे दुःशिक्षितनृपकलेति संबोधनम् । सा च भरतोक्तेषु करणमार्गेषु भव्या प्रशस्ता ॥ क ॥

तदेति ॥ तदित्युपसंहारे । आयुष्मन्नित्यामन्त्रणे । अहितया हितेतरया । प्रकृत्या अविनयादिस्वभावेन । अयुक्तसहायमित्रलक्षणया चामात्यादिकया युक्तः संबद्धो भवाँल्लोकस्य भयहेतुः ॥ भुजंगस्तु अहेर्भावोऽहिता तया दशनलक्षणया प्रकृत्या युक्तः ॥ ख ॥

दुष्टप्रकृतिर्नृपश्चेल्लोकस्य भयाय ततः किमित्याशङ्क्याह—**उग्रेति** ॥ उग्रा सेना यस्य स कं प्राणिनं सानुरागं कुर्यात् । न कमपीत्यर्थः । विरागहेतुरेवेति भावः ॥ उचितपरिवारो हि जनानुरागाय । परिवारो हि लोकस्योपद्रवं रक्षणं वा कुरुते ॥ उग्रसेनो दैत्यः स कंसासुरस्यानुरागं जनयतीत्यागमोक्तोल्लिङ्गनम् ॥ ग ॥

चेदमी विरुद्धबुद्धयः सहायादयः । पृथ्वी वा मयि मन्दानुरागा । ततः किं ममेति निरस्यन्नाह—**अमृतेति** ॥ मन्दो रसः प्रीतिर्येषां तैर्मन्दानुरागया पृथ्व्या चानुगतः को न धृष्यते ॥ उपमाने तु पुरा दैवैर्दैत्यैरमृतायाम्भोधिर्ममन्थे ॥ तत्र च मुख्यो बलिष्ठश्च विष्णुः । तस्य भुजपञ्जरो मन्दरनाम्नो गिरेर्मन्थानभूतस्य सानूनि तटानि गतः प्राप्तः सन्धृष्टः ॥ घ ॥

---

१ मकृत्या युक्तो. २ उग्रसेन इव. ३ मन्थन.

शुनीमिवास्थिरतां परिहर ॥ क ॥

कुशीलताग्राही मा स्म तैलिक इव केवलं खलोपभोगाय भूः॥ख॥

आवर्जय गुणान् ॥ ग ॥

निर्गुणे धनुषीव सुवंश्येऽपि कस्याग्रहो भवति ॥ घ ॥

अभ्यस्य कलाः ॥ ङ ॥

निष्कलो वीणाध्वनिरिव प्रशस्यते न पुरुषः ॥ च ॥

त्यज जाड्यम् ॥ छ ॥

जाड्ययोगेन हिमानी दूष्यतां याति ॥ ज ॥

मा[1] स्म मुखरो भूः ॥ झ ॥

शुनीमिति ॥ तस्मादस्थिरतां चञ्चलत्वं त्यज ॥ शुनी त्वस्थि रता ॥ क ॥

कुशीलतेति ॥ कुत्सितं शीलं लौल्यादिलक्षणं यस्य । स कुशीलः । तस्य भावः कुशीलता । तां गृह्णातीत्येवंशीलस्तथोक्तस्त्वं केवलं दुर्जनानामुपभोगाय मा स्म भूः॥ कुशीलो हि दुर्जनानामेवोपयोगी न साधूनाम् ॥ तैलिकस्तु कुशीलक्षणां लतां गृह्णाति ॥ खलः पिण्याकः स एवोपयोगस्तस्य ॥ अयोविकारः कुशी ॥ ख ॥

अकृत्यानि परिहार्य कृत्यमुपदिशन्नाह—**आवर्जयेति** ॥ ग ॥

सुवंशत्वादेवास्माकं लोकाग्रहो भविष्यतीति न विमृश्यं यतः ॥ **निर्गुण इति** ॥ गुणानामेवाग्रह आदरो जनस्य न केवलं कुलीनानाम् ॥ वेणुसंभूतस्य धनुषोऽपि गुणेन ज्यया आ आभिमुख्येन बाणाकर्षणाय ग्रह आग्रहः ॥ घ ॥

अभ्यस्येति ॥ कला विद्वत्तादिका तामप्यभ्यस्य ॥ असु दैवादिको लुग्रहिप्रत्ययः॥ङ॥

निष्कल इति ॥ वीणाध्वनिस्तु निष्कलः कलयितुमशक्यः ॥ च ॥

आवर्जितशौर्यादिगुणोऽभ्यस्तसप्ततिकलः पुरुषो यस्तब्धः स नश्यते इत्याह—**त्यजेति** ॥ छ ॥

जाड्येति ॥ हि यस्माज्जाड्ययोगेन मानी स्तब्धः पुमान्दूष्यत्वमाप्नोति ॥ हिमानी हिमसंहतिः । सापि जाड्यतोऽतिशैत्याद्दूष्येत्यर्थान्तरम् ॥ ज ॥

जाड्यपरित्यागे किं पितृमन्त्रिमुखरस्तर्हि स्यामित्येतदपि निषिध्यन्नाह—**मास्मेति** ॥ मुखरो वाचालोऽपि माभूः ॥ झ ॥

1 सुवंशेऽपि.

कर्णाटचेटीमिव मुखरतां न शंसन्ति साधवः॥ क॥

भज माधुर्यम्॥ ख॥

धवलबलीवर्दपङ्क्तिरिव समाधुर्या वाणीमनो हरति॥ ग॥

वर्जय वैपरीत्यम्॥ घ॥

विपरीतं शवमिव को न परिहरति॥ ङ॥

कमलदीर्घाक्ष, शिक्षाक्रमेऽस्मिन्नपरमप्यभिधीयसे॥ च॥

मा गाः स्त्रियाः श्रियो वा विश्वासम्॥ छ॥

कर्णाटेति॥ यस्मान्मुखरस्य भावं मुखरतां वाचालतां साधवो न स्तुवन्ति॥ कर्णाटचेटी तु मुखे रतं सुरतं यस्याः॥ क॥

धवलेति॥ यस्माद्या वाणी सह माधुर्येण सा मनोहारिणी॥ न च वाचालतायां वाचो माधुर्यम्॥ वृषश्रेणी तु समा अविषमा। धुर्या धूर्वाहिनी। धुरं वहतीत्यर्थे "धुरो यड्ढकौ" इति यत्॥ अनः शकटम्। अणीं वा। अक्षाग्रकीलिकामिव हरति वहतीत्यर्थः॥ वा अथवार्थे॥ ग॥

वर्जयेति॥ पूर्वोक्तादस्मदुपदेशाद्वैपरीत्यमन्यथाभावं त्यज॥ घ॥

यतः—**विपरीतेति**॥ विपरीताचारं को न परिहरति॥ शवं तु विभिः पक्षिभिः परीतं व्याप्तम्॥ ङ॥

सुविनीतानामावर्जितगुणानामभ्यस्तकलानामपि प्रायः प्रभवन्ति व्यसनानि, रक्षितव्यप्रमादाश्च। व्यसनेषु स्त्रीष्वत्यासक्तिर्महद्व्यसनम्। द्रव्यशरीरयोः क्षयहेतुत्वात्। स्त्रीव्यसने हि राजयक्ष्मोद्भवः। ततः स्त्रीव्यसनं लक्ष्मीप्रमादं च परिहारयन्नाह—**कमलेति**॥ रूपवान्भवान् सर्वस्त्रीप्रियः स्यादतस्तासु विश्वासकारणं तव॥ तत्कमलदलेत्यामन्त्रणेनाभिहितम्॥ च॥

मागाइति॥ स्तृणाति दुर्विनीता सती आत्मनः परस्य वा गुणगणं प्रच्छादयतीति स्त्री। यस्यां तु सतीधर्मयोगादस्यार्थस्यान्यथात्वम्। तत्रावृणोति कल्याणपरंपराभिः स्वकुलं पतिकुलं चेत्यर्थः। तस्या दुर्विनीतायाः स्त्रिया अबलाया विश्वासं विश्रम्भं माऽगाः॥ स्वलोभात्स्वभावाद्वा ता अतीवानुरागं दर्शयन्ति। परं परिणामे विरुद्धा एवेति भावः॥ तथा विश्वस्मिन्सर्वत्र निक्षेपस्य योग्येऽयोग्ये वा आस उपवेशनं स्थापनं विश्वासः। तं श्रिया लक्ष्म्या मा गाः॥ धनार्थे हि पितरः पुत्रेभ्यः पुत्राश्च। पितृभ्यो द्रुह्यन्तीति॥ तस्माच्च एवाद्रोहण उपधाशुद्धश्च तत्रैवासौ निक्षेपणीयेति भावः॥ छ॥

---

१ साधवः धवल २ शिवम्. ३ कमलदलदीर्घाक्ष. ४ मक्रमे. ५ धीमन्; अस्मिन्. ६ स्त्रियः.

अधिकमलवसतिरनार्यसंगता स्त्री श्रीश्च कं न प्रतारयति[1] ॥ क ॥
याकालकूटद्वितीया नीरोषितापि नार्द्रहृदया भवति । स्वीकृतापि विवाहेन कंसानलङ्घनचापलेनोद्वेजयति ॥ ख ॥
अस्याः कारणोद्भ्रान्तः समस्तोमन्दरागः सदालोकः, लोलनेत्रीकृता घृष्टा भुजंगमण्डली[2], प्राप्तो जलधी राजकुमारपराभवम् ॥ ग ॥

किमिति स्त्रिया न विश्रम्भणीयम् । श्रीश्च सर्वत्राप्यनिधेयेत्याह—**अधीति** ॥ अधिको योऽसौ मलः पापं तस्य वसतिरास्पदम् ॥ तथा अनार्यैरसाधुभिः कृतमैत्रीका स्त्री कं पुरुषं न वञ्चयति ॥ सर्वमपि प्रलम्भयतीत्यर्थः ॥ श्रीस्तु अधिकमलं पद्मं वसतिर्यस्याः । कमलं हि तरणशीलम् । सा च तेनाविनाभावसंबद्धा । ततः पद्मासना श्री कं पुरुषं न प्रकर्षेण तारयति ॥ किंविशिष्टा । न नारी अनारी अमानुषी ॥ तथा ओ विष्णुः । तत्संगता असंगता ॥ क ॥

याकालेति ॥ या स्त्री अकालेऽकस्माद्यत्कूटं कपटं द्वितीयं यस्याः ॥ तथा नीरोष्यते स्मेति नीरोषिता प्रसादितापि आर्द्रहृदया स्निग्धहृदया न भवति ॥ तथा विवाहेनोपयामेन सानलमग्निसाक्षिकं स्वीकृतापि सा स्त्री कं पुरुषं घनेन लौल्येन नोद्वेजयति ॥ श्रीपक्षे कालकूटं विषं द्वितीयमस्याः । तदनन्तरमुत्पन्नत्वात् ॥ तथा नीरे जले उषिता । जलधिपुत्रीत्वात् । परं नार्द्रहृदया । किं तु निर्जलवक्षाः ॥ दैवतानुभावाज्जलेन तद्वक्षो वैसदृश्यं न नीतमिति भावः ॥ तथा आप्नोत्यवश्यमित्यापी स्मृतमात्रागामुको यो विः पक्षी गरुडलक्षणः स वाहो वाहनं यस्य ॥ तथा कंसासुरस्य न अलङ्घनमनलङ्घनम् । अर्थात्कंसस्य लङ्घनं मारणात्मकम् । तथाभूतं चापलं यस्य । अर्थाद्विष्णुस्तेन स्वीकृता ॥ तथा उश्च अश्च वौ शिवविष्णू उत्कृष्टौ वौ यस्य स उद्वः (ईश्वरो विष्णुश्च यस्य प्रसन्नः) तस्मिन् जयति ॥ अथवा या श्रीर्विष्णुना स्वीकृतापि सती नीरे उषिता । कालकूटद्वितीयापि सती घनस्य मेघस्य चापलेन विलसितेन कंसमेव जगत्संतापकारित्वादनलमुद्वेजयति पीडयति अर्थाच्छ्रयितरि विवाहे गरुडवाहने आर्द्रहृदया न न भवति । भवत्येवेत्यर्थः ॥ या किल कालकूटद्वितीया सा कथमिवार्द्रहृदयेति विरोधोद्भावनयापिशब्दो भिन्नक्रमे । आर्द्रशब्दोऽत्र स्निग्धार्थः ॥ यदिवा विवाहो विष्णुस्तेनापि श्रीः स्वीकृता । तत उपादेयेत्यर्थः । अपिरत्रापि भिन्नक्रमे ॥ ख ॥

अस्या इति ॥ अस्याः स्त्रिया हेतोर्लोकः समस्तोऽप्यमन्दरागो दृढानुरागः स-

१ विप्रतारयति. २ भुजंगावली.

अनयावष्टब्धः को न गुरुर्वारणयोग्यो भवति, को न वाजि-
ष्ठमारोहति, कः कंकणन्नवञ्चनातः प्रकटयति, कः कण्ठे हारा-
मोचनं न कुरुते, को न काञ्चनशृङ्खलामनुभवति । कुरङ्ग इ-
न्धीभूतः को वागुरावञ्चनं करोति, कः कार्मुकनिर्मुक्तशिलीमु-
इव न वैलक्ष्यमागच्छति ॥ क ॥

दा भ्रान्तः ॥ तथा भुजंगानां विटानां मण्डली चपलाक्षीकृता सती धृष्टा विप्रल-
॥ तथा जडा धीरस्येति जडधीर्जडबुद्धिः राज्ञः सकाशात् कुत्सितो योऽसौ मारः
बिल्वादिबन्धने न विगोप्यहिंसा स एव पराभवस्तं प्राप्तः ॥ अथवा राज्ञस्तथा
त्सिताच्च मारात् स्मरात्पराभवं प्राप्नोति कुबुद्धिः ॥ "अपि भ्राता सुतोऽर्घ्यो वा श्व-
रो मातुलोऽपि वा । नादण्ड्यो नाम राज्ञोऽस्ति धर्माद्धि चलितः स्वकात्" इति
र्ता: । ततः स्वपितुरपि राज्ञः सकाशाद्राजकुमारस्यान्यायवतः परिभवो युज्यत ए-
॥ पक्षे अस्याः श्रियो निमित्ते । मन्दरोऽगः पर्वतः । अभ्रमाकाशमन्तोऽस्येत्यभ्रा-
ो व्योमावसानः । सन् शोभन आलोकोऽस्येति सदालोकः । सम्यगस्तः क्षिप्त इ-
र्थः । संपूर्वादस्यतेः क्तः ॥ यद्वा सम्यगस्तः सन्नप्सु भ्रान्तः क्षुब्धोऽब्भ्रान्तः (अ-
न्तरे भद्वित्वेन न दोषः) ॥ तथा अलोलनेत्रं लोलनेत्रं कृता भुजंगमण्डली वासु-
प्रभृतिनागमण्डली ॥ नेत्रं मन्थानरज्जुः ॥ तथा जलधिरब्धिः पराभवं मन्थनलक्षणं
तः । राजकुमारेत्यामन्त्रणे ॥ ग ॥

अनयेति ॥ अनया स्त्रिया आश्रितः कः पुरुषो गुरूणां वारणे निषेधे ॥ वा अथवा-
। आजिः कलहः ॥ वञ्चनाया वञ्चनातः (पञ्चम्यास्तसिल्) प्रतारणात् । कं सु-
वञ्चनाकृतं सुखमित्यर्थः । क्रणन् शब्दायमानः । को न प्रकटयति ॥ कण्ठे ग-
न्तिः हा इति य आरावस्तस्य मोचनम् ॥ कांचनेति कांचिदर्थे । शृङ्खलां बन्धनम् ॥
रौ गुरुविषये अञ्चना पूजा । कुरङ्गपक्षे वागुराया मृगजालिकाया वञ्चना ॥ पराभ-
दिः प्रागवस्थाया विसदृशो लक्ष्यत इति विलक्षः । तस्य भावो वैलक्ष्यम् ॥ धनुर्मुक्त-
णस्तु वै स्फुटं लक्ष्यं वेध्यमायाति ॥ पक्षे अनया लक्ष्म्या । गुरुर्महान् । वारणो गजः ॥
जिपृष्ठं तुरंगपृष्ठम् ॥ कंकणं हस्तसूत्रम् । नवमविच्छायम् । चः समुच्चये । नेति
षेधे । अतोऽस्या इत्यर्थः ॥ हारस्य मुक्तासरस्य । अवमोचनं बन्धनम् ॥ काञ्चनस्य

१ वारुण. २ अधिरोहति. ३ वञ्चनां न.

कस्य न पराभूतिर्भवति । कस्य नापूर्वं यशः समुच्छलति ॥ क ॥ किमतोऽप्यस्याः परमुच्यते ॥ ख ॥

यादवप्रियं शार्दूलमिव शूरं महत्तरं भयान्नोपसर्पति । सुनयनादेवरं[1] सिंहमिव बलभद्रं दृष्ट्वा[2] प्रपलायते[3] । न वसुदेवेऽपि चक्षुः पातयति ॥ ग ॥

केवलमनवरतशिक्षितवैदग्ध्यकलापराधात्मिकात्रपापरा परि-

श्रृङ्खलामाभरणविशेषम् ॥ अगौरवार्हे नीचे । अन्धीभूतो निर्विवेकः । अपितु सविवेकः सन्गुरूनेव पूजयति ॥ वै स्फुटम् । लक्षं शतसहस्रं नाप्नोति ॥ क ॥

कस्येति ॥ स्त्रीवशगस्य पराभूतिः पराभवः ॥ प्रतिषेधवाची अ पूर्वो यस्माद्यशःशब्दस्वरूपात्तदपूर्वं यशोऽयश इत्यर्थः ॥ पक्षे परा प्रकृष्टा भूतिरुन्नतिः ॥ अपूर्वमुत्कृष्टं यशः ॥ क ॥

स्वस्थावस्थायां स्त्रैणानि वञ्चनाकूटराजपराभवादीन्यभिधाय संप्रति परं परिणामे यत्स्यात्तदाह ॥ **यादवेति** ॥ दवमुपतापं प्रीणाति दवप्रियं रागिणम् । अथवा दुनोतीति दवः कुतश्चिद्वैगुण्यादुपतापजनको यः प्रियः कान्तस्तं शूरं विक्रान्तं महत्तरं वृद्धं भयान्न समीपे व्रजति । अगमने वार्द्धकं भये च शूरत्वं हेतुः । शार्दूलपक्षे दवः काननम् ॥ सुनयेति नयप्रवर्तनप्रोत्साहनायामामन्त्रणम् । नादे शब्दे, वरं प्रियंवदं, बलेन शक्त्या भद्रं, दृष्ट्वापि प्रणश्यति । प्रियमिति शेषः ॥ सिंहस्तु नादे शब्दे वरः सिंहनादस्य प्रतीतत्वात् ॥ तथा वसुदे धनप्रदे । अवे रक्षकेऽपि चक्षुर्नयनं न पातयति । संमुखमपि नालोकत इत्यर्थः ॥ यदिवा वेपतेऽवश्यमिति वेपीति चक्षुर्विशेषणम् ॥ पक्षे यादवा यदुवंश्यास्तेषां प्रियः शूरनामाद्यपुरुषस्तं भयात्स्थितिलङ्घनलक्षणात् नोपसर्पति न तत्समीपे व्रजति । एतेन श्वशुरो वध्वा न स्पृश्यते इति स्थितिरुक्ता ॥ शोभने नयने यस्याः सा देवरं गदनामानं कृष्णस्य गदाग्रजत्वात् ॥ बलभद्रमपि ज्येष्ठसंबन्धेन प्रतीतं वीक्ष्य प्रकर्षेण पलायते स्पर्शभयात् ॥ तथा वसुदेवः कृष्णस्य पिता ॥ ग ॥

यदीदृशे परमोपकारिणि न प्रेमवती स्त्री, तदान्यत्र कस्मिन्नपि गुणिनि प्रेमबन्धं विधास्यतीति निरस्यन्नाह—**केवलेति** ॥ नूयते इति नवं प्रशस्यं न नवमनवमप्र-

---

1 गदमिव. 2 दृष्ट्वापि. 3 पलायते.

हृत्य गुणिनो गुरून्परपुरुषे मायाविनि कृतकेशिवधे धृतमन्दरागे रागं बध्नाति ॥ क ॥

तदायुष्मन्नतिगम्भीरगुहा गिरीन्द्रभूरिव हृदयहराश्रेयोऽर्थिनां शरणं न[1] स्त्री श्रीर्वा ॥ ख ॥

शस्यं रतं यस्याः । केवलं बीजक्षयहेतुत्वात् । नहि तस्याः संततिः । रतं च संतत्या सफलम् । तथा विशेषेण दग्धो विदग्धः। तस्य भावो वैदग्ध्यं संतापस्तस्य कला वैदग्ध्यकला शिक्षिता यया । पश्चात्कर्मधारयः । अपराध्रा एवात्मा स्वरूपं यस्याः ॥ तथा नत्रायते नरकाद् अत्रं तथाभूतं यत्पापं कमप्युपसर्गं राति ददातीत्यत्रपापरा । गुरून् पित्रादीन् गुणिनः सगुणांश्च ग्राह्यपुरुषान् परिहृत्य परस्याः पुरुषेऽन्यनारीकान्ते मायाविनि कापटिके कृतके कृत्रिमे अशिवमकल्याणं दधातीत्यशिवधे मन्दरागे क्षणप्रेमण्यनुरज्यते ॥ परपुरुष इत्यत्र सर्वनामत्वाद्वृत्तौ पूर्वपदस्य पुंवत्त्वम् ॥ पक्षे अनवरतं शश्वच्छिक्षितो वैदग्ध्यकलापो दक्षतातिशयो यया सा चासौ राधात्मिका । राधा च कृष्णपत्नी । सापि श्रिया एव भेदः । त्रपापरा सलज्जा सती । गुणिनो गुरूञ्छूरादीन्यदूनामादिपुरुषान् परिहृत्य परपुरुषे मुरारौ रागं प्रीतिं बध्नाति ॥ किंभूते माया त्रिलोकीनिर्माणलक्षणा वामननृसिंहमहिलात्वादिलक्षणा वा विद्यते अस्य ॥ तथा कृतः केशिनोऽश्वरूपस्य दैत्यस्य वधो येन ॥ तथा धृतो मन्दरनामाऽगोऽद्रिर्येन ॥ क ॥

एवमुक्तकपटानामनार्द्रहृदयत्वादिदोषान्वितानां स्त्रीणां विश्वासं विश्रम्भं श्रीणां च विश्वासं यत्र तत्र निक्षेपं सर्वथा परिहरंन्सर्वोऽप्यायुष्मानित्यायुष्मन्निति संबोधनेनाभिहितम् ॥ तदित्युपसंहारे । श्रेयोर्थिनां पुण्यार्थिनां स्त्री न रक्षित्री ॥ कीदृशी हृदयं चेतो हरति मोहकारिणी । एतेन क्षयहेतुत्वमुक्तम् ॥ तथा अतिगमतिशयेन बिभेतीति भीर्भीरुः स्त्रीस्वभावत्वात् । अथवा भीर्भयहेतुत्वाम् । दुष्टाशयत्वात् ॥ तथा न गौर्वाग्यस्य सोऽगुस्तं जहाति अगुहा । य एव मायामयं वक्तुं वेत्ति क्षणमपि तमेव श्रयतीत्यर्थः । अथवा गौर्धेन्वर्थः । तच्चोपलक्षणम् । तेन निर्धनं विहाय धनिनमेवाश्रयतीति ॥ यदिवा नतौ नम्रतायां गम्भीरा गौर्वाग्यस्य तमपि जहातीत्यर्थः । नच भवादृशाश्चाटूनि कुत्रापि वक्तुं प्रभविष्णवः । सर्वोन्नतत्वात् । यदिवा अतिगमतिशयम् । भियं राति ददातीति भीरा गौर्यस्य तमतिगंभीरगुं जहाति ॥ हिमाचलभूरपि अतिगम्भीरा गुहाः पाषाणसन्धयो यस्याम् ॥ श्रीश्चाश्रेयोऽर्थिनां न शरणम् । किंतु श्रेयोऽर्थिनाम् ॥ कीदृशी

---

१ न पुनः स्त्री श्रीश्च; न लक्ष्मीः स्त्री च.

शृङ्गारप्रधानास्तात, गाव इ[1]व विचारिताः सरसा भवन्ति न[2] स्त्रियः ॥ क ॥

तदेताः कंदर्पकण्डूकषणविनोदमात्रोपकारिण्यो नात्यन्तविश्वासयोग्याः सर्वथा विश्वस्तं विश्वासमेव नरं कुर्वन्ति स्त्रि[3]यः ॥ख॥

श्रि[4]योऽपि दानोपभोगाभ्यामुपयोगं नयेत् ॥ न लोभं कुर्यात् । बहुलोभानुगतः किरणकलापोऽपि संतापयति जन-

हृत्स्वान्तं तथाऽयं शुभकर्म हरति ॥ तत्प्राप्त्या शुभकर्मणो भुक्तत्वात् । यदुक्तं नैषधे— "पूर्वजन्मविभवव्ययसृष्टाः संपदोऽथ विपदश्च विमृष्टाः" इति ॥ गौरी अपि हृदये हरो यस्याः॥तथा नतिगम्भीरः प्रणामप्रगल्भो गुहः कार्तिकेयो यस्याः॥तत्पुत्रत्वात् ॥ख॥

अधुना दुःस्त्रियः सर्वथा परिहार्य साध्व्या अप्यत्यन्तविश्वासप्रतिषेधद्वारेण "सेवेत विषयान्काले मुक्त्वा तत्परतां वशी । सुखं हि फलमर्थस्य तन्निरोधे वृथा श्रियः" इति पूर्वकविकथितमनुगामुकोऽत्यासक्तिमनासक्तिं च निषेधयन्नाह—**शृङ्गारेति** ॥ रूक्ष-शिक्षावचोभिरास्माकीनैरसौ विमनस्को भविष्यतीति चित्ते धारयन् कृत्यं चोपदिशन् तातेति कोमलमामन्त्रयति ॥ शृङ्गारो रसः प्रधानं यासु ॥ तथा विचारिता विवेचिता गावो गिर एव सरसाः प्रीतिहेतवो भवन्ति ॥ अथवा गावो विशेषेण चारिता दत्ता-स्वादवत्तृणकवलाः । तथा शृङ्गस्यारमग्रं प्रधानं यासु । तास्तथोक्ताः ॥ तथा सरसाः सदुग्धाः ॥ स्त्रियस्तु शृङ्गारो मण्डनं प्रधानं यासाम् ॥ विचारिताः स्तृणन्ति दुःशीलाः सत्यो गुणगणं छादयन्तीति तत्त्वतो विमृष्टाः सत्यो न सरसाः । किंतु वैराग्यहेतवः॥क॥

तदेता इति ॥ तत्तस्माद्धेतोरेताः स्त्रियो नात्यन्तं विश्रम्भार्हाः । कियदेवे-त्यर्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ कंदर्पेत्यादि ॥ सर्वथा विश्रब्धं नरं स्त्रियो विगतश्वासमिव कुर्वन्ति ॥ तत् साध्व्योऽपि नात्यन्तं विश्रम्भार्हाः ॥ तथाच चाणक्यः—"अन्तर्गृहगतः स्थविरस्त्री—परिशुद्धां देवीं पश्येत् । अपरिशुद्धां न कांचिदभिगच्छेत्" ॥ श्रूयते हि— "देवीगृहगतो भ्राता भद्रसेनं जघान मातुः शय्यान्तर्गतश्च पुत्रः कारूपम्" इत्यादि ॥ ख ॥

स्त्रीणां दोषान्कण्डूविनोदमात्रफलं चाभिधाय संप्रति श्रीणां फलमाह— **श्रियोऽपीत्यादि** ॥ लोभे दूषणमाह— बह्विति ॥ बहुना लोभेनानुगतः ॥ करौघस्तु ।

---

१ एव. २ श्रियः स्त्रियश्च. ३ श्रियः स्त्रियोऽपि. ४ दानोप.

नू ॥ क ॥

अतः पुत्र, प्राप्स्यसि नचिरान्निजकुलकमलराजहंसीं राज्य-श्रियम् ॥ अनवरतं कृतयशोदानन्देहि नारायण इव त्वयि चिरं ंस्यते खल्वियं लक्ष्मीः ॥ ख ॥

पाहि प्रजाः ॥ प्रजापो ब्राह्मण इव क्षत्रियोऽपि न लिप्यते ातकैः ॥ ग ॥

मा च वृद्धिं प्राप्य गुणेषु द्वेषं[2] कार्षीः ॥ व्याकरणे हि वृद्धिर्गु-ां बाधते, न सत्पुरुषेषु[3] ॥ घ ॥

वत्स मा चैवं चेतसि कृथाश्छान्दसोऽयम् । छान्दसश्च गुरुर्व-त्वभाव एव भवति तत्किमनेनेति ॥ यस्माच्चतुरानन्दिपदः पु-

हुलः प्राज्यः । तथा भानुं रविं गतो भानवीय इत्यर्थः ॥ क ॥

यदि लोभवता मया संतप्यते जनस्तत्किमित्याशङ्क्याह— **अत इति** ॥ अत तस्माज्जनाच्छ्रियमाप्स्यसि ॥ जनानुरागप्रभवा हि संपदः ॥ अथवा एतस्मात्पूर्वोक्तां-स्मदुपदेशात् ॥ प्राप्य च श्रियं निरन्तरं कृतं यशो येन तद्दानं देहि धर्मादिपात्रेषु यं नियुङ्क्ष्वेति भावः ॥ खलु निश्चितमियं लक्ष्मीः पात्रेषु व्यवकलयति त्वयि ष्णाविव बहुकालं सहर्षं स्थास्यति ॥ विष्णौ कीदृशि कृतो यशोदाख्याया जनन्या ानन्दो येन तस्मिन् ॥ हि स्फुटम् ॥ ख ॥

बलादपि प्रजाभ्यो वित्तमादाय पात्रेषु मयोपकरणीयमिति मा कृथा हृदि तदाह— **ाहीति** ॥ पालय प्रजाः ॥ यस्मात्प्रजां पाति यः क्षत्रियः स न पापी ॥ ब्राह्मणस्तु कृष्टो जपो यस्य स प्रजापः । जपनं जापः ॥ ग ॥

मा चेति ॥ वृद्धिं राज्यादिसमृद्धिम् । गुणेषु पाण्डित्यादिषु ॥ हि यस्माद्गुणबा-का वृद्धिरिति वैयाकरणसमयः ॥ घ ॥

इदानीं शिक्षामभिधायात्मनोपदिष्टे आदरपरं कुमारं कुर्वन्मृदुवचोभिः प्रोत्साह-याह— **वत्सेत्यादि** ॥ छन्दो वेदः छन्दःशास्त्रं च ॥ गुरुस्तत्त्वोपदेष्टा छन्दोदृ-लघुद्वितीय आकारादिश्च ॥ यस्मात्कारणाद्भवान्पुण्यश्लोकः पवित्रयशाः । तथा चतु-

१ पापैः. २ मद्वेषम्. ३ सत्पुरुषे.

ण्यश्लोको भवान् । अतोऽङ्गभावं यान्ति ते वक्रोक्तयोऽपि गुरवः । सरलतया लघवोऽप्यन्तरङ्गा भवन्ति । किंतु ते ह्यवसाने कुटिलतामपि दर्शयन्ति ॥ क ॥

तत्किं बहुना ।

तथा भव यथा तात त्रैलोक्योदरदर्पणे ।
विशेषैर्भूषितस्तैस्तैर्नित्यमात्मानमीक्षसे ॥ १७ ॥

किं चान्यत् ।

बिभर्ति यो ह्यर्जुनवारि पौरुषं
करोति नम्रे च न वा रिपौ रुषम् ।
न तेन राज्ञा सहसागराजिता
भवेन्मही किं सहसागरा जिता ॥ १८ ॥

रानानन्दयति। तथाविधं पदं राज्यलक्षणं यस्य।अतो वक्रवचसोऽपि गुरवः । तेन च अङ्ग तव भावं भावनां यान्ति ॥ त्वयि भावितात्मानो भवन्तीत्यर्थः ॥ अङ्गेति कोमलामन्त्रणे । सरलतया एकमार्गतया लघवो लघुवृत्ता अप्यन्तरङ्गाश्चेतोभिप्रेताः स्युः ॥ परं तेऽन्ते कौटिल्यमपि प्रकाशयन्ति ॥ अथ च पुण्यः श्रेयान् श्लोकः पद्यम् ॥ तदा चत्वारि आनन्दीनि पदानि पादा यस्य ते प्रसिद्धा गुरवो वक्राकृतयोऽङ्गभावमवयवत्वं यान्ति । श्लोकस्येति शेषः । सरलतया ऋजुतया लघवो लेखाकृतयोऽन्तरङ्गा मध्यगताः स्युः । परमन्ते पादान्ते कुटिला अपि स्युः॥"वा पादान्ते त्वसौ ग्वक्र" इति वचनात्॥क॥

तथेति ॥ तातेति कोमलामन्त्रणे । तथा तेन प्रकारेण भव यथा तैस्तैरस्मदुपदिष्टैः प्रजात्राणादिभिर्विशेषैरुपलक्षितमात्मानं भुव्युषितः पृथ्वीस्थित एव त्रैलोक्यमेव योऽसौ दर्पणस्तत्र नित्यमविनश्वरं पश्यसि ॥ अन्योऽपि तैस्तैराकल्पविशेषैर्मण्डितमात्मानं दर्पणे पश्यतीति ॥ यशोऽर्थमेव प्रयतितव्यमिति भावः ॥ १७ ॥

बिभर्तीति ॥ अर्जुनमेव वृणोत्याच्छादयति वारयति वेत्येवंशीलं निजप्रकर्षेण तच्चरित्रापह्नवकारि पौरुषं यो राजा धत्ते ॥ अथवा नम्रे रिपौ शत्रावपि रुषं कोपं नच नैव करोति । धर्मविजयत्वात् ॥ तेन राज्ञा अगराजिता अष्टसंख्यकुलाचलालंकृता । तथा सहसागरा ससमुद्रा सहसा बलेन किं मही न जिता भवेत् । जितैवेति भावः ॥ १८ ॥

---

१ सरलतया युक्ताः. २ अवमाने.

अपि च।

किं तेन जातु जातेन मातुर्यौवनहारिणा
आरोहति न यः स्वस्य वंशस्याग्रे[1] ध्वजो यथा" ॥ १९ ॥

एवमुक्त्वा विश्रान्तवाचि वाचस्पतिसमे मन्त्रिणि राजापि प्रेमार्द्रया[2] दृशा नलमवलोक्य वक्तुमारभत ॥ क ॥

"तात, युक्तमुक्तोऽसि सालङ्कायनेन। कस्यान्यस्य निर्यान्ति वदनारविन्दादेवंविधाः पदे पदेऽर्थसमर्था मृद्व्यो मृष्टाः श्लिष्टाश्च वाचः ॥ ख ॥

तद्दर्शितस्तवानेन निर्वापितदेहः स्नेहः। स्वीकृतस्त्वं[3] मनसा समस्तसाम्राज्यभारोद्वहनधुर्यतां प्रति। तेनायमनुशास्ति[4] ॥ ग ॥

युज्यते चैतत् ॥

तथाहि।

संग्रहं नाकुलीनस्य सर्पस्येव करोति यः।
स एव श्लाघ्यते मन्त्री सम्यग्गारुडिको यथा ॥ २० ॥

किं च।

न पश्यसि सांप्रतमिदमस्माकमतिभीरुभूपालमण्डलमिव[5] व-

किं तेनेति ॥ मातुर्जनन्यास्तारुण्यमुषा तेन जातेन किम्। किमपि नेत्यर्थः ॥ यो जातु कदाचिदपि स्वस्यान्वयस्याग्रं नारोहति। अग्रेगण्यतां न यातीत्यर्थः ॥ ध्वजपक्षे वंशो वेणुः ॥ १९ ॥

संग्रहमिति ॥ न निषेधे। अकुलीनस्यानभिजातस्य। सर्पस्य तु नाकुर्वल्मीकस्तत्र लीनस्य ॥ कर्मणामारम्भोपायः पुरुषद्रव्यसंपत्। देशकालविभागो विनिपातप्रतीकारः, कार्यसिद्धिश्चेति पञ्चाङ्गो मन्त्रः गारुडादिविषयश्चेति योगान्मन्त्रिणावमात्याहितुण्डिकौ ॥ २० ॥

नेति ॥ वलयस्त्वकूशैथिल्यानि। बलिनो बलवन्तश्च ॥ आवरणं संव्यानम्। अ-

---

1 अग्रम्. 2 प्रेमद्रवार्द्रया. 3 स्वीकृतश्चासि. 4 तेनायमेवमनुशास्ति; तेनेयमेवमनुशास्ति. 5 सांप्रतमस्माकम्.

लिभिराक्रान्तम् अशेषमङ्गम् अतिजीर्णशीर्णकर्पटमिवावरोतुं न शक्यते। क्वाप्युपरिपतितभ्रूचक्रा भीरुभटपेटीव नष्टा दृष्टिः ॥ क ॥

ये हितवर्गोपदेशिनो मुख्यास्तेऽपि सालङ्कायनप्रभृतयो मन्त्रिण इव विरलीभूता दन्ताः। शब्दशास्त्रे हि राजादीनामदन्तता श्लाघ्यते। नान्यत्र ॥ ख ॥

तदिदानीं मम वन्यश्वापदमिव विषयविमुखं मनो वनाय धावति। कृतं च यन्मनुष्यजन्मनि क्रियते ॥ ग ॥

तथाहि।

एताः प्राप्य परोपकारविधिना नीताः श्रियः श्लाघ्यता-
मापूर्वापरसिन्धुसीम्नि च नृपाः स्वाज्ञां चिरं ग्राहिताः।
भूभारक्षमदोर्युगेन भवता जाता वयं पुत्रिण-
स्तत्संप्रत्युचितं यदस्य वयसस्तत्कर्म कुर्मो वने"॥ २१ ॥

इत्यभिधाय तत्कालमेव मौहूर्तिकानाहूयादिदेश—"कथ्यतां यौवराज्याभिषेकोत्सवाय दिवसः" इति ॥ घ ॥

ङ्गपक्षे संवरणम्। निःसौष्ठवादशक्यम् ॥ उपरिपतितं शैथिल्यात्स्रस्तं भ्रूचक्रं यस्याम् ॥ भीरुनाहलमण्डलीपक्षे तु प्रतिभटानामिति शेषः। भीरवो हि वैरिणि विलोकयति पलायन्ते ॥ पेटशब्दः संघाते त्रिलिङ्गः ॥ क ॥

य इति ॥ हितवर्गं हितसमूहमुपदिशन्ति मुख्याश्च प्रधानभूताः सालङ्कायनप्रभृतयोऽमात्या यथा विरलीभूता विरला एव केचित्। न सर्वे तथाविधाः ॥ तथा ये दन्ताः हि स्फुटं तवर्गमुपदिशन्त्युच्चारयन्ति। तवर्गस्य दन्त्यत्वात्। तथा मुखे भवा मुख्याः। तेऽप्यविरला विरलाः संपन्ना विरलीभूताः। बलिग्रस्तानां हि मांसमुक्ता दन्ता विरलाः स्युः। मुख्याश्चतुःसंख्या राजदन्ताः ॥ "राजाह—" इति सूत्रोक्ता राजादयः ॥ ख ॥

तदिति ॥ विषया इन्द्रियार्था देशाश्च ॥ ग ॥

एता इति ॥ यथाक्रमं धर्मार्थकाममोक्षाणामुपन्यासः ॥ २१ ॥

---

१ अतिशीर्णकुथत्कर्पटम्. २ वयम्. ३ अभिषेकाय.

अथ कथयामासुस्तेऽपि—"देव, श्रूयतामनवद्यमद्यतनमेव राज्याभिषेकयोग्यमहः। केन्द्रस्थानवर्तिनः सर्वेऽप्युच्चग्रहाः, पुण्यो मासः, पूर्णा तिथिः, श्लाघ्यो योगः, प्रशस्तो वारः, शुभं नक्षत्रम्, कल्याणी वेला, विधीयतां यद्विधेयम्" इत्यभिधाय स्थितेषु तेष्वनन्तरमेव "सुश्रोणि, श्रूयतां यदस्माभिः श्रुतमाश्चर्यम् ॥ क ॥

उचितमुचितमेतद्धैर्यधाम्नां नृपाणां
वयसि कटुनि कान्तालोचनानां तृतीये।
इति रभसमिवास्य प्रस्तुतं श्लाघमानो
वियति पटुरकस्माद्दुत्थितस्तूर्यनादः ॥ २२ ॥

अपि च।

उपरि परिमलान्धैः सस्वनं संचरद्भि-
र्मधुकरनिकुरम्बैश्चुम्ब्यमाना भरेण।
अविरलमधुधारासारसंसिक्तभूमिः
सदसि सुरविमुक्ता प्रापतत्पुष्पवृष्टिः ॥ २३ ॥

अवतेरुश्च तत्कालमेवाम्बरतलादुल्लसद्ब्रह्मकान्तिकलापपवित्रीकृताष्टदिग्भागभूमयः सकलसागरसरित्तीर्थाम्बुपूर्णकमण्डलुर्मृत्कुशकुसुमौषधिरुद्धपाणयो दर्शनादेवापनीतसमस्तकलिकल्मषाः केऽपि कुतोऽपि ब्रह्मर्षयः ॥ ख ॥

सहर्षेण सविनयेन सपरिवारेण च चलत्कर्णोत्पलगलद्द्हलरजःपुञ्जपिञ्जरितकपोलपालिना पृथ्वीपालेन प्रणम्य कृतातिथेयाः

अथेति ॥ केन्द्रस्थानं शुभस्थानम् ॥ क ॥
उचितेति ॥ कटुत्वमत्राप्रियत्वमेव ॥ २२ ॥

१ मस्थितेषु. २ श्लाघ्यमानः ३ दरेण. ४ मृत्कुसुम. ५ प्रणय.

समुचितान्यलंचक्रुरासनानि ॥ क ॥

कृतकुशलप्रश्नालापाश्च प्रस्तुतकुमाराभिषेकस्य नरपतेः स्वकमण्डलुवारीणि दर्शयामासुः ॥ ख ॥

इदं मन्दाकिन्याः सलिलमवगाह्यागतमरु-
त्पुरंध्रीणां पीनस्तनशिखरभुग्नोर्मिवलयम् ।
इदं कालिन्द्याश्च प्रविकसिततीरद्रुमलता-
पतत्पुष्पैरन्तः सुरभिततरङ्गं नृप पयः ॥ २४ ॥
इदं गोदावर्यास्त्रिनयनजटा[2]खण्डगलितं
महाराष्ट्रीनेत्रैः कृतकुवलयं मज्जनविधौ ।
इदं चापि प्रेङ्खन्मुनिजनविकीर्णार्घकमलं
पयो[3] विन्ध्यस्कन्धस्थलविलुलितं नार्मदमपि॥ २५॥(युग्मम्)

इतश्च

तदेतत्पुण्यानां परममवधिं प्राप्तमुदधेः
पयः प्रक्षाल्याङ्घ्री[4] शयनसमये शार्ङ्गधनुषः ।
विहारायोन्मज्जद्वरुणवनितावृन्दवदनैः
क्षणं यत्रोत्फुल्ल[5]न्नवकमलखण्डश्रियमधात् ॥ २६ ॥

राजा तु तत्कालमुन्मीलद्बहलपुलकाङ्कुरकोरकितदेहः[6] किमप्यद्भुतरसेनावेशित इव विधूय शिरश्चिन्तयांचकार[7] ॥ ग ॥

नूनमयमस्मद्गृहे[8] हरिहरब्रह्मणामन्यतमः[9] कोऽप्यवतीर्णो भवि

तदेतदिति ॥ शयनसमये युगान्ते शार्ङ्गधनुषो विष्णोः संबन्धिनौ चरणौ प्रक्षाल्य पुण्यानां परमसीमानं गतमुदधेः समुद्रस्य तदेतत्पयो वर्तते ॥ यत्र विहाराय क्रीडार्थमुन्मज्जन्ति यानि वरुणवधूवृन्दवक्त्राणि तैः कृत्वा विकसदम्भोजखण्डशोभां क्षणं दधौ ॥ २६ ॥

१ भग्न. २ जटाजूट. ३ जनम्. ४ अङ्घ्रीन्. ५ यत्प्रोत्फुल्लत्. ६ कायः. ७ शिरश्चिरं चिन्त. ८ नूनमस्मत्. ९ एकतमः.

ष्यति। यतः। क्वायं शिक्षाक्रमः[1], क्वेयमस्माकमाकस्मिकी यूनो[2]ऽस्याभिषेकाय बुद्धिः, क्व[3] चानुकूलकालसंपत्तिः, क्व चामी समस्ताभिषेकोपकरणपाणयो महामुनयः॥ क॥

सर्वथा नमोऽस्तु घटितदुर्घटाय वेधसे। यस्यायमेवमद्भुतो व्यापारः" इत्यवधारयन्नुत्थाय गृहीत्वा तानि तीर्थोदकानि कृत्वा कनककुम्भेषु तात्कालिकास्फालितमृदङ्गझल्लरीरवरभसोल्ला[4]स्यविलासिनीवृन्दैरानन्द्यमानो मङ्गलोद्गारमुखरपरिजनपरिवृतः सह सालङ्कायनेन "सहस्रं समास्तात एवानुपालयतु राज्यम्" इत्यभिदधानमनिच्छन्तमपि नलं बलान्निवेश्याभिषेकपट्टे स्वयमेवाभिषेकमकरोत्॥ ख॥

परिधाप्य च मङ्गलाभरणवाससी सिंहासनमारोप्य पुत्रप्रेम्णा पुरः स्थित्वा कनकदण्डपाणिः क्षणं प्रातिहार्यमन्वतिष्ठत्॥ ग॥

सालङ्कायनोऽप्यतिस्नेहेनास्योपरि लम्बितमुक्ताकलापमास्रवत्सुधाधारं[5]मिन्दुमण्डलमिव कनकदण्डमापाण्डुरमातपत्रमधारयत्॥ [6]सामन्तचक्रं च चलच्चामाकरचारुचामरकलापव्यापृतकरपल्लवमस्याग्रे विनयमदर्शयत्॥ घ॥

मुनयोऽप्युच्चारयांचक्रुश्चतुर्वेदप्रशस्तमन्त्रान्। उत्थाय च गृहीत्वाक्षतान्शिरसि विकिरन्तोऽस्य पुनरिदमवोचन्॥ ङ॥

"याः स्कन्दस्य जगाद तारकजये देवः स्वयंभूः स्वयं
स्वःसाम्राज्यमहोत्सवेऽपि च शचीकान्तस्य वाचस्पतिः।
ताभिस्ते[7]ऽद्य विरञ्चि[8]वक्त्रसरसीहंसीभिराशास्महे
वैदीभिर्वसुधाविवाहसमये मन्त्रोक्तिभिर्मङ्गलम्॥ २७॥

सर्वथेति॥ घटितं योजितं दुर्घटं शिक्षाप्रक्रमादिलक्षणं येन तस्मै वेधसे नमः॥ख॥

---

१ प्रक्रमः. २ यूनोऽप्यस्य. ३ क्व चाविलम्बितानुकूल. ४ उल्लासि. ५ धारं कनकगिरिशिखरस्थितमिन्दुः. ६ सकलसामन्तचक्रम्. ७ ताभिस्तस्य. ८ विरिञ्च.

अन्यदपि तत्र दिवसे सुभ्रु समाकर्ण्यतां यदद्भुतमभूत् ॥ क ॥

दिशः प्रसेदुः, सुरभिर्ववौ मरु-
दिवो निपेतुः सुरपुष्पवृष्टयः ।
कृताभिषेकस्य नलस्य[2] निस्वना-
ननाहता दुन्दुभयोऽपि चक्रिरे ॥ २८ ॥

अन्तरिक्षे च कोऽप्यदृश्यमान एवाशीःश्लोकद्वयमपठत् ॥

"अहीनां मालिकां बिभ्रत्तथापीताम्बरं वपुः ।
हरो हरिश्च भूपेन्द्र[3] करोतु तव मङ्गलम् ॥ २९ ॥

अपि च ।

लीलया मण्डलीकृत्य भुजंगान्धारयन्हरः ।
देयाद्देवो वराहश्च तुभ्यमभ्यधिकां श्रियम् ॥ ३० ॥

इत्याशास्य विश्रान्तायां वियद्वाचि स्थित्वा च किंचित्कृतोचितापचितिषु[4] गतेषु क्षणादन्तर्धानं मुनिषु "समुच्छ्रीयन्तां वैजयन्त्यः, बध्यन्तां तोरणानि, सिच्यन्तां चन्दनाम्भोभिः पन्थानः,

अहीति ॥ शिवोऽहीनां सर्पाणां स्रजं तथा तेन प्रकारेण इताम्बरं ताण्डवादिष्वतिविततमूर्त्तित्वाद्व्याप्ताकाशम् ॥ अथ च पराचीनावस्थायां दिगम्बरत्वादिताम्बरं गतवस्त्रम् ॥ यदिवा आ समन्तात्पीतं ग्रस्तमतिविततया छन्नमम्बरमाकाशं येन ॥ तथाविधं वपुर्नित्यं बिभ्रत् ॥ हरिश्च विष्णुर्वनमालीति ख्यातत्वात् । अहीनां पूर्णामेव मालिकाम् । तथा पीताम्बरं हारिद्रवसनं वपुर्बिभ्रत् । राजेन्द्र तव मङ्गलं करोत्वित्यर्थः ॥ न केवलं व्याप्तपृथ्वीकम् । इताम्बरमपीत्यपिशब्दार्थः ॥ अष्टमूर्तिर्हि भगवान् ॥ यदाह मह्लणः "उर्वीसमीरयजमानजलानलार्कसोमाम्बरादिभिः" इति ॥ २९ ॥

लीलयेति ॥ लीलयावज्ञया भुजंगान्सर्पान् मण्डलीकृत्य हरः । भुजं मण्डलीकृत्य गां वसुधां धारयन् वराहश्च तुभ्यं समधिकां श्रियं देयात् ॥ अत्र वराह इति नरवराहमूर्तिर्नरसिंहवद्भुजमण्डलीकरणानुरोधाज्ज्ञेयः ॥ ३० ॥

१ सुभग. २ च तस्य. ३ भूपाल. ४ भक्तोचितोपचितिषु.

न्तां मसृणमुक्ताफलक्षोदरङ्गावलीभिः प्राङ्गणानि, क्रियन्तां
प्रकरभाञ्जि चत्वराणि, पूज्यन्तां द्विजन्मानो देवताश्च, दी-
दानानि, गीयन्तां मङ्गलानि, विसृज्यन्तां वैरिबन्द्यः, मुच्यन्तां
गोऽपि पञ्जरेभ्यः" इति श्रूयमाणेषुपरितः परिजनालापेषु ला-
नादिनि मृदङ्गमङ्गलोद्गारमुखरे संचरति पुरपथेषु पौरनारीजने स
ः संप्राप्तस्वर्गसुखस्येव भुक्ताशेषभुवनस्येवास्वादितामृतर-
वानुभूतपरमानन्दस्येव राज्ञः कृतकृत्यतां मन्यमानस्याति-
वान् ॥ क ॥

वमतिक्रामत्सु केषुचिद्दिवसेषु, जरठीभूते महोत्सवव्यतिकरे,
ति यथायथमामन्त्रितायाते समस्तसामन्तलोके, यौवराज्य-
ने च परितः परिजने जनेश्वरो रिपुपयोधिवडवानलं नल-
भाषे ॥ ख ॥

तात, किमपि ब्रूमो यदि न खिद्यसे । संप्रति प्रियं सख्यं श्रे-
रमस्माकमैणम्, न स्त्रैणम् । आभरणाय योग्या जटाभाराः, न
। साहाय्याय साधवो बुधाः, न बान्धवाः । शयनायोचिता
लिका, न तूलिका । क्रीडायै वरा वेगवन्तो निर्झरप्रवाहाः,
हाः। प्रार्थनीयाश्च हरप्रसादाः, न प्रासादाः ॥ ग ॥

दायुष्मन्नेष दृष्टोऽस्यापृष्टोऽस्याश्लिष्टोऽसि क्षमितोऽसि दुरुक्त-
" इत्यभिधायोत्सङ्गमारोप्य च तत्कालगलद्बहलबाष्पाम्बु-
विते वक्षसि निधाय परिष्वज्य च पुनः पुनः पुलककोरं-

तेति ॥ स्त्रीणामिदं स्त्रैणम् ॥ "स्त्रीपुंसाभ्यां नञ्स्नञौ" इति नञ् ॥ क ॥
इति ॥ अन्तर्मध्ये मन्युभरेण दैन्यातिशयेन निरुध्यमानमुत्तरं यस्य ॥ ख ॥

वाश्च. २ भुक्त. ३ यथागतम्. ४ बभाषे. ५ संप्रति सख्यम्. ६ आहरणाय योग्या नी-
नाहाराः. ७ क्रीडार्हा. ८ उक्तम्. ९ स्नपिते च. १० कोरकिताभ्याम्.

कितभुजलताभ्यामन्तर्मन्युभरनिरुध्यमानोत्तरमजस्रमास्रवदश्रुक्लिन्नकपोलमाविर्भवन्मोहमूर्छान्धकारकुं[1]ञ्चितलोचनमिममाघ्राय मूर्ध्नि वनाय वनितासहायः प्रतस्थे ॥ क ॥

प्रस्थिते च तस्मिन्परिहृतराज्ये राजनि, रजनीवियुज्यमानचलच्चक्रवाकीष्विव कृतकरुणाक्रन्दासु प्रजासु, प्रतिभवनमुच्चलितेषु जरत्पौरजनेषु, "कल्याणिन्, एष पितृप्रणयप्रणामाञ्जलिरस्य क्रमागतकर्मकारिणः श्रुतशीलस्य कृतापराधस्यापि त्वया सहनीयाः कतिपयेऽप्यस्मदनुकम्पयाऽपराधाः। प[2]श्य। पयोराशेर्नोद्वेगाय मृगाङ्कस्य मीलयन्तोऽपि कमलाकरान्कराः। किं न सहन्ते सुमनसोऽपि भ्रमरभरभञ्जनानि" इत्यभिधाय समर्प्य च स्वसुतमुच्चलिते च प्रेम्णानुगतभूभुजि भु[3]जायामनिर्जितसाले सालङ्कायने, बालमत्स्य इव शुष्यत्सरःसलिलसंतापवेपिताङ्गः, करिकलभ इव वियुज्यमानयूथपति[4]ः, प[5]तद्बहलबाष्पबिन्दुसंदोहैर्वक्षसि विधीयमानहारः "हा तात" इति ब्रुवन्नलो न लोचने तं दिवसं समुदमीलयत् ॥ख॥

केवलममन्दम[6]न्यूद्गारगद्गदया गिरा पुनः पुनरि[7]मं श्लोकमपठत् ॥ ग ॥

"तत्तातस्य कृतादरस्य रभसार्दाह्वाननं दूरत-
स्तच्चाङ्के विनिवेश्य बाहुयुगलेनाश्लिष्य संभाषणम्।
ताम्बूलं च तदर्धचर्वितमतिप्रेम्णा मुखेनार्पितं
पाषाणोपम हा कृतघ्न हृदय स्मृत्वा न किं दीर्यसे"॥३१॥

ए[9]तच्चाकर्ण्य दमयन्ती चिन्तितवती—"अहो, स्नेहवानार्द्रहृदयः खल्वसौ महानुभावः। तत्सर्वथास्मत्प्रीतिपात्रं भवितुमर्हति" इत्यवधारयन्ती पुनः प[10]प्रच्छ ॥ घ ॥

---

१ आकुञ्चित. २ यतः. ३ भुजाभ्यां निर्जित. ४ मृगशावक इव मार्गच्युतः. ५ गलद्. ६ दैन्य. ७ इदम्. ८ आवाहनम्; अवेहितम्. ९ एतदाकर्ण्य. १० पप्रच्छ हंसं ततस्ततः.

"हुं हंस, ततस्ततः" ॥ क ॥

सोऽपि राजहंसः कथामुपसंहर्तुमिच्छन्निमं श्लोकमुच्चारयांचकार ॥ ख ॥

"सुन्दरोदरि, ततश्च

किमपि परिजनेन स्वेन तैस्तैर्विनोदैः
पितृविरहविषादं सोऽथ विस्मार्यमाणः ।
गमयति परिवर्तं वासराणामिदानीं
हरचरणसरोजद्वन्द्वदत्तावधानः ॥ ३२ ॥

इति श्रीत्रिविक्रमभट्टविरचितायां दमयन्तीकथायां हरचरणसरोजाङ्कायां चतुर्थ उच्छ्वासः समाप्तः ॥

हुं हंसेति ॥ हुमित्यव्ययं प्रश्ने ॥ क ॥

इति विषमपदप्रकाशमेतं दमयन्त्यां तनुते स्म चण्डपालः ।
शिशुमतिलतिकाविकासचैत्रं चतुरमतिस्फुटभित्तिचारुचित्रम् ॥

इति चण्डपालविरचिते दमयन्तीकथाविवरणे चतुर्थ उच्छ्वासः समाप्तः ॥

अथ पञ्चम उच्छ्वासः ।

अथ विश्रान्तवाचि वाचस्पताविवोच्चारितानष्टविस्पष्टवर्णे वर्णितनिषधराजे राजहंसे "अहं सेवार्थी" इत्यभिधायोपरुध्य-

अथेति ॥ अनन्तरं । स्तुतनले हंसे । सेवितुकामोऽहमित्युक्त्वैव कृत उत्पादित उत्तरस्यां दिशि विषये आसङ्ग आसक्तिर्येन । नलाधारत्वादुत्तरस्याः ॥ तथा द्वाभ्यां (तस्मिन्स्मितमुखे यूनि यूपदीर्घभुजद्वये॥ १ उ. ५८ श्लो.) येनोदीच्याध्वगेनोक्तं तस्मादेकस्मात् द्वितीयाद्धंसाज्जन्मोत्पत्तिर्यस्य स तथाभूतः । श्रुतादाकर्णनाद्योऽनुरागः

---

१ उपसंहरन्. २ तदस्तु. ३ वचसि. ४ अभिधायैवोपरुध्यमाना; अभिधायोपसृत्य निरुध्यमाना.

माना कृतोत्तरासङ्गेन द्विजन्मना श्रुतानुरागेण । "वत्से, चिरान्मिलितासि" इत्युक्त्वैवाश्लिष्टा हृदये प्रवृद्धया चिन्तया । "पुत्रि, कथंकथमपि दृष्टासि" इति संभाष्येवालिङ्गिता सर्वाङ्गीणोत्कम्पजनन्या रोमाञ्चावस्थया । "तरुणि, त्यज्यतामिदानीं शैशवव्यवहारः" इत्यभिधायेव स्पृष्टा प्रमुखेण मुखे वैवर्ण्येन । "मुग्धे, मुच्यतां स्वच्छन्दभावः" इत्यनुशास्येवं ग्राहिता निजाज्ञां गुरुणा मकरध्वजेन दमयन्ती । तथापि क्षणमिव महानुभावतामवलम्ब्यानुपलक्षितावस्थमतवस्थे ॥ क ॥

तां च तथा बलात्सरलीभवन्निश्वाससूचितान्तर्मन्मथव्यथावेगाम्, अकाण्डकुण्ठितधैर्यासिधारां, हृत्पुण्डरीके मनोरथानीतनलावलोकनार्थमिवान्तर्मुखीभूतचक्षुर्व्यापाराम्, आकस्मिकस्मरापस्मारेण दाम्यन्तीं दमयन्तीमवलोक्य तदिङ्गिताकारकुशला परिहासव्यसनिनी परिहासशीला नाम सखी "महानुभाव, नास्माकमद्यापि तद्गुणश्रवणाय श्राम्यति श्रोत्रेन्द्रियम् । न तृप्यति प्रश्नरसायनाय जिह्वा । न संतुष्यति विशेषज्ञानाय शेमुषी । नानुरागायोपरमते मनः । तत्कथं कृतवानसि गीतस्येव विस्वरम्, वाद्यस्येव वितालम्, लास्यस्येवान्यथापदप्रचारम्, अत्यन्तरसविच्छेदकारिणं

प्रेमबन्धः । तेनोपरुध्यमाना व्याप्यमाना ॥ कृतवैकक्षकेणाध्ययनानुरागेण विप्रेण दाक्षिण्यं नीयमानेत्यर्थान्तरम् ॥ एवंभूता दमयन्ती प्रकर्षेण वृद्धिं गतया चिन्तया पुत्रि चिरान्मिलिता त्वमित्युक्त्वेव चित्तेऽवष्टब्धा ॥ तथा उत्कम्पं जनयतीति उत्कम्पजनन्या ॥ प्रमुखेण प्रधानेन ॥ गुरुणा दुर्वहभारेण ॥ अर्थान्तरे तु प्रवृद्धया जरत्या ॥ उद्गतकम्पया जनन्या मात्रा ॥ प्रकृष्टं मुखं यस्य तेन प्रमुखेन ॥ गुरुणा आचार्येण ॥ क ॥

तां चेति ॥ दाम्यन्तीं गृह्यमाणां स्मरणपरवशामित्यर्थः तदिङ्गिताकारेत्यत्रेङ्गितं

---

१ द्विजन्मनेव. २ इव. ३ कथमपि. ४ इत्यालप्येव. ५ एव. ६ अवस्थाम्. ७ मनोरथप्रथानीत. ८ नललावण्यावलोकनार्थम्. ९ श्रवणेन्द्रियम्. १० प्रश्नरसायने. ११ न विरमत्यनुरागाय मनः. १२ तत्कथय कथम्. १३ कारिणः.

ाप्रक्रमस्य विरामम् । एतत्परमपि पिपासया पयः पातुमुद्यतस्ये-
विरतायां तृषिवारिधारानिवारणम् । इयं सा भुञ्जानस्यार्धतृप्तिः ।
ऽयमप्राप्तरतस्य रिरंसाव्याघातः । तन्न युक्तमिवान्तरे[3] विरन्तुम् ।
कारणोपकारिन्, प्रवर्त्यतां पुण्यराशेस्तस्य स्वरूपाख्यानामृ-
पामण्डपो,[6] निर्वान्तु[7] च चिरकालमनङ्गग्रीष्मोपतप्ता एवंविधक-
काः प्रसारितश्रवणाञ्जलयः" इति [8]दमयन्तीमर्धेक्षणेन कटाक्ष-
ती तं राजहंसमालापयांचकार[9] ॥ क ॥

सोऽपि "सुन्दरि, किमन्यत्तस्य समस्तस्त्रीहृदयप्रासादप्रतिष्ठापि-
तिमस्याद्यापि प्रशस्यते[10] ॥ ख ॥

यत्र श्रूयमाणे न मधुरो वेणुवीणाक्वणः,[11] दृष्टे नाभिरामः कामः,
भाषिते न सारा सरस्वती, परिचिते न श्लाघ्यममृतम्, अभ्य-
नानन्दीन्दुः, [12]प्रसादिते न प्रशंसास्पदं [13]धनदः ॥ ग ॥

किं बहुना ।

भवति यदि सहस्रं वाक्पटूनां मुखानां
निरुपममवधानं जीवितं चापि दीर्घम् ।
कमलमुखि तथापि क्ष्मापतेस्तस्य कर्तुं
सकलगुणविचारः शक्यते वा न वेति ॥ १ ॥

चेष्टितम् । आकारो मुखरागादिः ॥ वारिधाराया विधारणं विच्छेदः ॥ "निवारण-
" इति वा पाठः ॥ रिरंसायां सत्यां व्याघातोऽन्तरायः । "रतिव्याघातः" इति
ठे तु स्पष्टमेव ॥ क ॥

यत्रेति ॥ श्रूयमाणे नेत्यादौ सप्तम्यन्तान्नञ् ॥ अभ्यस्ते परिशीलिते ॥ ग ॥

१ अर्धगतायाम्. २ असमाप्तरतस्य; असमाप्तरतस्य. ३ अवान्तरे; अत्रान्तरे. ४ अकारणो. ५ पुनः
णय. ६ मण्डपे. ७ निर्वातु चिर. ८ दमयन्ती तामर्धेन ; दमयन्तीमर्धेक्षितेन. ९ समालपयां.
० किं प्रशस्यते. ११ वीणाकलक्वाणः; वीणाक्वाणः. १२ अनुप्रसादिते. १३ धनद इत्यभाषत.

अपि च ।

संसाराम्बुनिधौ तदेतदजनि स्त्रीपुंसरत्नद्वयं
नारीणां भवती नृणां पुनरसौ सौभाग्यसीमा नलः ।
सा त्वं तस्य कुरङ्गशावनयने योग्याऽसि पृथ्वीपते-
रेतत्ते कथितं किमन्यदधुना यामो वयं स्वस्ति ते ॥ २॥

अन्यच्च ।

चन्द्रमुखि, महानाम्नि सुसंधिकृति सुसमासाख्याततद्धिते सत्कारके परिभाषाकुशले बलाबलविचारिणि विचार्यमाणे व्याकरणे प्रेष्यमाणे च दूते नापशब्दसंबन्धो[1] भवति । तत्प्रेष्यतां तथाविधस्तस्यान्तिकं कोऽपि दूतः ॥ क ॥

न च बृहत्यासंपदान्विते जगत्या[2]ख्याते संस्कृत[3]गुरुगणे शार्दूलविक्रीडिताडम्बरिणि पुण्यश्लोके[4] पर्यालोच्यमाने[5] छन्दसि प्रा-

संसारेति ॥ स्वस्तियोगे त इति चतुर्थ्यन्तम् ॥ २ ॥

चन्द्रेति ॥ चन्द्रमुखीति संबोधनम् ॥ नाम प्रातिपदिकं तद्विषयं प्रकरणमपि नामेत्युपचारे सति महदिति विशेषणस्य सफलत्वम् । नाममात्रस्य महच्छब्देन व्यवच्छेद्याभावात् ॥ सुष्ठु संधिर्वर्णसंश्लेषः कृत्संज्ञकप्रत्ययश्च यत्र । समासस्तत्पुरुषादिः । आख्यातं क्रिया । तद्धितोऽणादिः ॥ कारकमपादानादि ॥ परिभाषा न्यायसूत्राणि ॥ बलाबलं पूर्वापरविधीनां बाधस्थितिः ॥ अपशब्दोऽसाधुशब्दः ॥ दूतपक्षे । नाम संज्ञा ॥ सुष्ठु संधिं पणबन्धं करोतीति कृौ सप्तमी ॥ सुष्ठु समासेन संक्षेपेणाख्यातं कथितं तस्मै हितं येन तस्मिन् ॥ सत्कारके सक्रियाजनके ॥ परितो भाषाः संस्कृतप्राकृताद्याः कर्णाटादिदेशभाषा वा तासु दक्षे । बलाबलं शक्त्यशक्ती ॥ अपशब्दोऽपवादः ॥ क ॥

ननु यद्यहं दूतं प्रेषयिष्यामि । तदा "स्वच्छन्दचारिणीयम्" इति किंवदन्ती भविष्यतीत्याशङ्क्याह—न चेति ॥ बृहतीजगतीशब्दौ छन्दोजातिवचनौ तृतीयान्तौ ख्यातपदेन प्रसिद्धार्थेन योज्यौ ॥ तथा संगतैः पदैरन्विते ॥ अथवा छन्दसि कथंभूते पदा-

---

१ संबाधो; संबोधो. २ सुष्टुक्तेऽतिसुप्रतिष्ठिते जगति. ३ सात्कृति. ४ स्वार्थे सद्वंशस्थे विलसत्करकङ्कणे पुण्यश्लोके. ५ विचार्यमाणे.

र्थ्यमाने च तस्मिन्निषधेश्वरे वृत्तभङ्गो[1] भवति" इत्यभिधाय गन्तुमुद्चलत् ॥ क ॥

उच्चलितं च तं परिहासशीला[2] पुनर्बभाषे ॥ ख ॥

"महानुभाव, यथेयमनुरागकन्दलैरालापैस्त्वयोक्ता, तथा सोऽपि स्पृहणीयोक्तिभिरभिधातव्यः । यतो न[3]ह्येकहस्ततलेन तालिका वाद्यते, नचैकं तप्तमतप्तेनापरेण लोहं लोहेन संधीयते, नाप्येकं रक्तमरक्ते[4]नान्येन वस्त्रमपि वाससा संयोजितं शोभां लभते । केवलं वि[5]युगलमेव भवति" इति ॥ ग ॥

एवंवादिनीं दमयन्ती परिहासशी[6]लामलपत् ॥ घ ॥

"सखि, किमस्य निष्कारणवत्सलस्यैवमभ्यर्थ्यते ॥ ङ ॥

य[7]स्यास्मासु निरपेक्षः पक्षपातः, स्वभावजं सौ[8]जन्यम्, अकृत्रिमः स्नेहभावः, अनुपचरितमुपकारित्वम्, अपरिचया प्रीतिः, अ[9]नभ्यासं सौहार्दम्, अदृष्टपूर्वा मैत्री ॥ च ॥

तदेवंविधो निर्निमित्तबन्धुः किमभ्यर्थ्यते । केन याच्यन्ते चन्द्रचन्दनसज्जनाः प[10]रोपकाराय । किंतु कतिपयमुहूर्तमै[11]त्रीरञ्जितास्मन्मनसो दुस्त्यजस्याकाण्ड एवास्य गन्तुमुत्सहमानस्य किं ब्रूमः ।

न्विते कथं यथा भवति बृहत्यासं बृहत्यां जातौ आसोऽवस्थानं यस्येति पदान्वयक्रियाविशेषणम् ॥ यदिवा बृहत्या जात्या हेतुभूतया याऽसौ संपच्छोभा तयान्विते । पक्षे बृहत्या गुर्व्या संपदा श्रियान्विते । जगति लोके आख्याते कीर्तिते ॥ गुरवो विपरीतलकारादयः । आचार्याश्च ॥ शार्दूलविक्रीडितं छन्दोनाम, सिंहविलसितं च ॥ श्लोकः पद्यं यशश्च ॥ वृत्तं पद्यं शीलं च ॥ इह यद्यपि श्लोकोऽनुष्टुप्छन्दो लोके प्रसिद्धम् । तथापि केचित्सर्वमपि पद्यं श्लोकमाहुः ॥ क ॥

यस्येति ॥ पक्षो मित्राद्यवष्टम्भः पक्षती च ॥ अभ्यासः सामीप्यम् ॥ च ॥

---

१ न वृत्तभङ्ग. २ लीला. ३ नह्येकहस्तेन. ४ अपरेण. ५ विफलमेतद्भवति. ६ लीलाम्. ७ यदस्य. ८ सौन्दर्यम्. ९ अनायासम्. १० परोपकारकरणाय. ११ मैत्रीरस.

मा गा इत्यशकुनम्[1], गच्छेति निष्ठुरता, यदिष्टं तद्विधीयतामित्यौदासीन्यम्, आदर्शनात्प्रियोऽसीति क्रियाशून्यालापः, कस्त्वमेवंविधो दिव्यवाक्पक्षिरत्नमित्यप्रस्तुतप्रश्नः[2], केनार्थीत्यप्रक्रान्तम्, किं ते प्रियमाचरामीत्युपचारवचनम्[3][4], कृतोपकारोऽसीति प्रत्यक्षस्तुतिः ॥ क ॥

तन्न जानीमः कल्याणबन्धो, किमुच्यसे। वरमदर्शनमेव भवादृशाम्[5], नतु लूयमानाङ्गावयवदुःसहो दर्शनव्याघातः। वरमनास्वादितमेवामृतम्, नतु सकृत्पीत्वा पुनरलाभदुःखम्[6] ॥ ख ॥

अतः[7] प्रार्थ्यसे भूयो दर्शनार्थम्, इयं[8] भविष्यति भवत्प्रियस्य कस्याप्युपायनमात्रमस्मदनुस्मरणनाटकसूत्रधारी हारलता" इत्यभिधाय नलमुररीकृत्य "महानुभाव, द्वाभ्यां[9] श्रुतोऽसि पान्थादस्माद्राजहंसाच्च[10], द्वाभ्यामुह्यसे वाचा हृदयेन च, द्विकालं[11] स्मर्यसे दिवा नक्तं च, द्वयी गतिरस्माकमिदानीं त्वं[12] वा मृत्युर्वा" इति द्विसंख्य[13]संदेशार्थ[14]मिव द्विगुणीकृत्योन्मुच्य च स्वकण्ठकन्दलादुत्कण्ठितामिव[15] स्वां मूर्तिमतीं तस्य मुक्तावलीं गले व्यलम्बयत् ॥ ग ॥

सोऽपि "सुन्दरि, सोऽयं स्कन्धीकृतो मया मुक्तावलीछलेन तस्य पुरो भवद्वर्णनाभारः" इत्यभिधाय सह तेन विहंगमगणेनोत्पपात ॥ घ ॥

उत्पतिते च नभस्तलम् "आगच्छत, संपद्यन्तां[16] सफललोचनाः[17], पश्यतापूर्वं स्त्रीरत्नम्" इति चलत्पक्षपल्लवव्याजेन दूराद्दिक्पाला-

सोऽपीति ॥ स्कन्धीकृतोऽङ्गीकृतः ॥ घ ॥

उत्पतिते च नभस्तलमिति ॥ दिक्पालानाह्वयतीत्यनेन भाविदिक्पालागमनं

१ अशकुनः. २ अप्रस्तुतम्; अप्रस्तुतः. ३ आचराम:. ४ उपचारः. ५ भवादृशानाम्. ६ अलाभस्य दुःखेन. ७ एष प्रार्थ्यसे. ८ इयं च. ९ द्विधा. १० अस्माच्च राजहंसात्. ११ द्विःकालम्. १२ त्वं मृत्युश्चेति. १३ संख्या. १४ संदेशनार्थम्. १५ उत्कण्ठामिव मूर्तिमतीम्. १६ संपद्यताम्. १७ लोचनानि; लोचनता.

निवाहयति, तीव्रब्रध्नमयूखसंतप्तां दिवमिवोपवीजयति, दिक्कुञ्जरनिरुद्धावकाशा आशा इवाश्वासयति, पक्षिमण्डले तस्मिन्विस्मयोन्मुखी सा भूपालपुत्री निर्निमेषं निक्षिप्य चक्षुश्चिरमूर्ध्वैवावतस्थे ॥ क ॥

चिन्तितवती च ॥

"तात तावन्ममाप्येवं न विधत्से प्रजापते ।
पक्षौ पक्षिवदुड्डीय येन पश्यामि तन्मुखम् ॥ ३ ॥

अपि च ।

उड्डीय वाञ्छितं यान्तो वरमेते विहंगमाः ।
न पुनः पक्षहीनत्वात्पङ्गुप्रायं कुमानुषम् " ॥ ४ ॥

इति चिन्तयन्ती गतेष्वपि तेषून्मुखी तां दिशमनुविस्मयविस्फारलोचना निस्पन्दतया काष्ठकल्पामवस्थां दधाना चिरात्सखीभिः संबोध्य स्वगृहमनीयत ॥ ख ॥

ततः प्रभृति च तस्याः सरलीभवन्ति निश्वासा न हासाः, स्खलन्ति वाचो न शुचः, वर्धते तन्द्रा न निद्रा, द्रवति स्वेदाम्भो न स्तम्भः, मन्दायते स्वरो न स्मरः, वाञ्छा चन्दनाय न स्पन्दनाय, संतापशान्तये तद्गुणादानं न स्नानम्, प्रीतये हारो नाहारः, सुखायाङ्के लगन्नुद्यानप्रभञ्जनो न जनः ॥ ग ॥

सूच्यते ॥ क ॥

उड्डीयेति ॥ यद्यपि मनोरपत्यं स्त्री मानुषी पुमान्मानुष इति "स्त्रीपुंसयोरपत्यान्ता द्विचतुःषट्पदोरगाः" इति लिङ्गवचनान्मानुषशब्दस्य स्त्रीपुंसस्य वृत्तिता, तथापि नपुंसकत्वमपि । लिङ्गस्य लोकाश्रयत्वात् ॥ तथाच भवभूतिः– "अद्वैतं सुखदुःखयोरनुगतं सर्वास्ववस्थासु यद्विश्रामो हृदयस्य यत्र जरसा यस्मिन्नहार्यो रसः । कालेनावरणात्ययात्परिणते यत्स्नेहसारस्थितं भद्रं तस्य सुमानुषस्य कथमप्येकं हि तद्दुर्लभम्" ॥ ४ ॥

तत इति ॥ प्रभञ्जनो वात एवाङ्के लगन्सुखाय न परिजनः ॥ ग ॥

---

१ पटले. २ निक्षिप्तचक्षु. ३ उर्ध्वमुखैव. ४ संचिन्तयन्ती. ५ विस्मयेन. ६ विस्फारितविलोचना; विस्तारितलोचना; विस्फारितलोचना. ७ स्वगृहान्. ८ सुखायालमुद्यान.

पठति च मुहुर्मुहुरिमं श्लोकम् ॥ क ॥

विश्राम्यन्ति न कुत्रचिन्न[1] च पुनर्मुह्यन्ति मार्गेष्वपि
प्रोत्तुङ्गे विलगन्ति[2] नान्तरतरुश्रेणीशिखापञ्जरे ।
खिद्यन्ते न मनोरथाः कथममी तं देशमुत्कण्ठया
धावन्तः पथि न स्खलन्ति विषमेऽप्यास्ते स यस्मिन्प्रियः ५

तेऽपि राजहंसाः शशाङ्कधरेषु, सप्रपञ्चपञ्चाननेषु, शिवरूपेषु, वनेषु, सुशोभां कौमुदीं दधत्सु, शश्वदनुकृतसामुद्र[3]वृद्धिषु, चन्द्रमण्डलरूपेष्विव[4] सरःसलिलेषु विहरन्त[5]स्तुहिनाद्रिकुञ्जानिव[6] सत्रिपथगान्नगनगरग्रामाग्रहारपत्तन[7]प्रदेशानुल्लङ्घयन्तः कतिपयदिवसैरासेदुरुद्यानं निषधायाः ॥ ख ॥

क्रीडितुमारभन्त च स्वच्छन्दम् ॥ ग ॥

अथ तेषा[8]मन्यतमामवलोक्य क्रीडातडागपङ्कज[9]पञ्जरे राजहं-

विश्राम्यन्तीति ॥ मनसि रथा इव मनोरथाः संकल्पाः । विश्रामादयो रथधर्माः ॥ ५ ॥

तेऽपीति ॥ हंसा वनेषु सरोजलेषु च विहरन्तो नगादिप्रदेशान् व्यतिक्रामन्तो निषधोद्यानमापुः ॥ कीदृक्षु वनेषु । शशा अङ्के यस्यास्तथाभूता धरा भूमिर्येषु । तथा सच्छद्मानः पञ्चाननाः सिंहा येषु ॥ शिवस्तु शशाङ्कं चन्द्रं धरति । तथा सह प्रपञ्चैः पृथङ्मार्गागमोपदेशलक्षणैर्वर्तन्ते तथाभूतानि पञ्चसंख्यानि आननानि वक्त्राणि यस्य ॥ सरोजलेषु कीदृक्षु कुमुदानामियं कौमुदी शोभा ताम् ॥ चन्द्रमण्डले तु कौमुदी चन्द्रिका ताम् । तद्विशेषणं सुशोभामिति । अनुकरणमनुहरणम् । चन्द्रपक्षे अनु पश्चात्कृता सामुद्री वृद्धिर्येन । चन्द्रोदयो हि जलधिविवृद्धये । न विद्यन्ते नावो यत्र तदनु, अनु यथा भवति एवं कृतवृद्धिषु । पूरोत्पीडे हि न केऽपि नावं क्षिपन्तीति ॥ नगनगरप्रदेशान् कीदृशः । सत्राणि ब्राह्मणादीनां भोजनानि यज्ञा वा विद्यन्ते येषु । ते च ते पन्थानश्च सत्रिपथास्तान्गच्छन्ति प्राप्नुवन्तीति सत्रिपथगास्तान् । हिमाद्रिनिकुञ्जांस्तु सह त्रिपथगया गङ्गया (तस्य द्वित्वम्) ॥ ख ॥

१ ननु. २ अपि गलन्ति. ३ समुद्र. ४ रूपेषु सरः; रूपेषु च सरः. ५ विहरन्तो बिसशकलानि कवलयन्तः कूजन्तः. ६ निकुञ्जानिव. ७ पुरपत्तन. ८ तेषां मध्येऽन्य. ९ पङ्कजपुञ्जपञ्जरे.

सीमागत्य त्वरया हंस[1]संदर्शनोत्सुकं सरोरक्षिका राजानं व्यजिज्ञपत् ॥ क ॥

"देव, हंसवार्तामनुदि[2]नं पृच्छति देवस्तदद्य काचित् ॥ ख ॥

कुरुते नालकवलनं दूरं विक्षिपति गर्भजम्बालम् ।
त्वदरिवधूरिव राजन्नुद्यानसरोगता हंसी ॥ ६ ॥

अपि च ।

अभिलषति नालमशनं स्वपिति नवाम्भोजपत्रशयनेऽपि ।
नीरागमना नृप[3]ते तव रिपुवनितायते हंसी ॥ ७ ॥

राजापि तस्याः श्लिष्टार्थमिदमार्यायुगलम[4]वधारयन्स्तोकस्मितसुधाधवलिताधरपल्लवः "लवङ्गिके, यथा कथयसि तथा तेऽप्यागता हंसा[5]ः कथमन्यथा तस्याः खल्वेकाकिन्याः संभवः" इति तद्वार्तया यावदास्ते ॥ ग ॥

तावन्नीलोत्पलदलदीर्घलोचना चन्द्रमुखी बन्धूककुसुमकान्तदन्तच्छदा नीलांशुकपटीं परिदधाना पक्वकलममञ्जरीगौराङ्गी प्रकाशहासा हंसैरनुगम्यमाना मूर्तिमती शरदिव वनपालिका प्र-

कुरुत इति ॥ राजन् नृप उद्यानतडागगता हंसी नालस्य बिसकाण्डस्य कवलनं ग्रासं कुरुते । तथा गर्भे मध्ये यो जम्बालः कर्दमस्तं च दूरं परिक्षिपति ॥ वधूस्तु उद्यानेन पलायनेन सरोगता रोगवत्ता यस्याः । तथा अलकस्य वलनं न कुरुते । गर्भजातं बालं दूरे क्षिपति । भीत्या हि गर्भः पतति ॥ ६ ॥

अभिलषतीति ॥ नालं कमलकाण्डमशनमाहारं वाञ्छति । स्वपित्यपि नूतनाब्जपत्रशय्यायाम् । नीरे आगमनं यस्याः । रिपुवनिता तु नीरागं वैराग्योपेतं मनो यस्याः । अतएवालमत्यर्थमशनं नाभिलषति । नापि कमलदलतल्पे शेते । वा अथवार्थे ७

तावदिति ॥ यावत्तद्वार्तयास्ते नृपस्तावत् । शरदुपमा वनपालिका प्रविश्य देवेत्यभिधाय तं राजहंसं राज्ञः पादयोर्निधाय प्रणामं चकार ॥ नीलोत्पलदलादीनि लोचना-

---

१ राजहंसः २ दिवसम्. ३ यतते. ४ अवधार्य सावसरं मन्दस्य स्तोक- ५ राजहंसाः.

विश्य "देव, सोऽयं। कथमप्यागतो रणरणककारणमपराधी विहंगः" इत्यभिधाय तं राजहंसमुभयकरकमलाञ्जलिगतमुत्फुल्लपाण्डुपङ्कजार्धमिव पुरः पादारविन्दयोर्निधाय राज्ञः प्रणाममकरोत् ॥ क ॥

राजापि "सारसिके, साधु कृतम्। तत्क्रियतामशून्यः स्वाधिकारः गम्यतामिदानीं यथास्थानम्" इत्यभिधाय तुष्टिप्रदानपरितोषितां तां लवङ्गिकासहितां विसृज्य, विरलीकृतपरिजनः प्रत्युज्जीवनौषधमिव प्राणरक्षाक्षरमिव स्वस्थीकरणमणिमिवाश्वासनाभेषजमिवाह्लादनकन्दमिव तमग्रेस्थितमानन्दनिःस्पन्दपक्ष्मपालिना चिरं चक्षुषाऽवलोक्य बहु मानयन्मुग्धस्मितेन स्वागतमपृच्छत् ॥ ख ॥

सोऽपि "देव, दर्शनामृतमनुभवतो ममाद्य स्वागतम्" इत्यभिधायोपश्लोकयांचकार ॥ ग ॥

"देव,

प्रसृतकमलगन्धं नीरसंसक्तकण्ठं
धृतकुवलयमालं जातभङ्गोर्मिकं च।
त्वयि कृतरुषि भीतास्तावदास्तां तडागं
निजमपि च कलत्रं शत्रवो नाद्रियन्ते ॥ ८ ॥

दीनामुपमानानि। दन्तच्छद ओष्ठः। नीलमंशुकं वासस्तस्य पटी उत्तरीयम्। परिपाके हि शालिर्गौरः स्यादतस्तन्मञ्जरीवद्गौरमङ्गं यस्याः। प्रवृद्धाः काशाः काशपुष्पाण्येव हासो यस्याः ॥ क ॥

प्रसृतेति ॥ प्रसृतः कमलानामब्जानां गन्धो यत्र। तथा नीरेण संसक्तो युक्तः कण्ठः पालिप्रान्तो यस्य। तथा धृता कुवलयानां नीलोत्पलानां माला येन। तथा जाता उत्पन्ना भङ्गास्तरङ्गा ऊर्मयः कल्लोला यत्र। एतच्चतुष्टयमपि तडागादरहेतुः। देव त्वयि रुष्टे यद्भीताः शत्रवस्तडागमेवंविधं नाद्रियन्ते। यावत्कलत्रमपि। तत्किंविशिष्टम्। प्रसृतः के मूर्ध्नि मलगन्धो यस्य। स्नानाभावात्। तथा निर्गतो रसो वक्त्रामृतकला शृ-

१ अकथयन्गतः. २ यथावस्थानम्; यथास्वस्थानम्. ३ आश्वासन. ४ विलोक्य. ५ त्वद्दर्शन.

किं चान्यत् ।

असमहरिततीरं विस्रजम्बालशेषं
स्फुटकुमुदपरागोल्लाससंपद्वियुक्तम्[1] ।
वयमिह बहुशोकं दृष्टवन्तो वनान्ते
त्वदरियुवतिलोकं ग्रीष्ममासे सरश्च" ॥ ९ ॥

राजापि "श्लेषोक्तिनिधे, तथा गृहीत्वास्मन्मनो गतवानसि, यथा सुखसंवित्ति[2]शून्याः संतापारम्भिणो रणरणकाङ्कुरप्ररोहकाः कथमप्यस्माकमेते[3]ऽतिक्रान्ता दिवसाः ॥ क ॥

तत्कथय । का नामाभिनन्दनीया सा दिक्, यस्यां विहारमकरोः । के ते सफलचक्षुषो जनाः, यैश्चिरमालोकितोऽसि । के लब्ध-

ङ्कारादिर्वा यत्र । तथा सक्तोऽन्तर्लग्नः कण्ठो यस्य । तथा धृता कुत्सितवलयानां सुवर्णाद्यभावात्काचादिवलयानां माला येन । तथा जातभङ्गा भग्ना ऊर्मिका अङ्गुलीयकं यस्य ॥ ८ ॥

असमेति ॥ हरिततेः सिंहपद्धतेः सकाशादीरः क्षेपस्त्रासो हरिततीरः, असमो हरिततीरो यस्य । अथवा मा लक्ष्मीस्तया सह समं, न सममसममश्रीकम् । तथा हरितत्तीर्वानरपङ्क्तीरीरयति क्षिपति । पश्चात्कर्मधारयः । तथा विगतस्रजं विगतमालम् । तथा बालशेषं हतभर्त्रादित्वात् । तथा स्फुटं कु कुत्सा यस्य तं स्फुटकुम् । तथा उद्गतोपरागस्य रागाभावस्योल्लासो यस्य । स चासौ संपद्वियुक्तश्च । अथवा स्फुटा कुत्सितोदरभरणादिमात्रजा मुद्यस्य स स्फुटकुमुत् । तथापगतो रागोल्लासो यस्य । स्फुटकुमुचासावपरागोल्लासश्च स्फुटकुमुदपरागोल्लासः, स चासौ संपद्वियुक्तश्च । बहुः शोको यस्य । ईदृशं त्वदहितस्त्रीजनमपश्याम ॥ ग्रीष्मे सर इव । तदपि कीदृक् ? समं हरितं तीरं यस्य तत्समहरिततीरं, न समहरिततीरमसमहरिततीरं, विषमं शुष्कं च तीरं यस्येत्यर्थः । तथा विस्रं आमगन्धिको जम्बालः कर्दम एव शेषो यत्र । तथा विकसितकुमुदरेणूल्लाससमृद्धिरहितम् । नास्ति कं जलं यत्रेत्यकम् । बहुश इति क्रियाविशेषणम् ॥ ९ ॥

---

1 विमुक्तम्. 2 संपत्ति. 3 कथमप्येते.

सुभाषितामृतरसास्वादाः, यैः संभाषितोऽसि । के प्राप्तप्राणितव्यफलाः, यैः सह[1] गोष्ठीमनुष्ठितवानसि ॥ क ॥

स्पृहणीयसंगम, गते त्वयि तर्कशास्त्रमिव प्रस्तुतपरमोहम्, व्याकरणमिव भूत[2]निष्ठमिदमस्माकमासीन्मनः ॥ ख ॥

तदेह्येहि[3] " इत्यभिधाय स्वयं करकमलतलेनोत्क्षिप्य सस्नेहं प[4]रामृशत् ॥ ग ॥

सोऽपि " एष महान्प्रसादो यदेवमनुकम्पतेऽस्मान्देवः " इत्यभिधाय गमनादारभ्य दमयन्तीदर्शनालापव्यतिकरमशेषं हारलतार्पणपर्यन्तमाचचक्षे ॥ घ ॥

आख्याय च चरणेनैकेन ग्रीवाग्रादाकृष्य तां तथास्थितामेव मुक्तावलीमिद[5]मवादीत् ॥ ङ ॥

" उन्मादिनी मदनकार्मुकमण्डलज्या
सौभाग्यभाग्यप[6]रवैभववैजयन्ती ।
मुक्तावली कुलधनं नरनाथ सैषा
कण्ठग्रहं तव करोतु भुजेव तस्याः ॥ १० ॥

अपि च ।

प्रेमप्रपञ्चनवनाटकसूत्रधारी
मूर्ता मनोभवनृपस्य नियन्त्रणाज्ञा ।
तस्याः स्वयंवरपरिग्रहहेतु[7]रेषा
हारावली हृदि पदं भवतः करोतु " ॥ ११ ॥

स्पृहेति ॥ प्रकृतोत्कृष्टमोहं मनः, शास्त्रं तु प्रस्तुतः परम ऊहो वितर्को यत्र ॥ भूता संजाता निष्ठा क्लेशो यत्र मनसि, व्याकरणे तु भूतेऽतीतकाले निष्ठासंज्ञः प्रत्ययो यत्र ॥ ख ॥

१ समम्. २ प्रभूत. ३ तदेहि. ४ परामृशत. ५ एवम्. ६ भर. ७ दूति.

राजा तु तामादाय निरूप्य च चिरं चिन्तयांचकार ॥ क ॥

"आनन्दिसुन्दरगुणामलकोपमान-
मुक्ताफलप्रचयमद्भुत[1]मुद्वहन्ती[2] ।
एषा च सा च नयनोत्सवकारिकान्ति-
श्चेतोहरा हृदि पदं न करोति कस्य" ॥ १२ ॥

इति चिन्तयन्द्विगुणामेकगुणीकृत्य पुनः सस्पृहमैक्षत ॥ ख ॥

हंसस्तु विहस्य परिहासमकरोत् ॥ ग ॥

"तया दत्ता मयानीता स्वयमाह्लादिनी[3] त्वया ।
इत्यनेकगुणाप्येषा कथमेकगुणीकृता" ॥ १३ ॥

राजापि परिहासेनान्तःस्मृत्रं दर्शयन् " पक्षिपुंगव, किं न पश्यस्येकगुणैवेयम्[4] ॥ घ ॥

अथ वा ।

कः करोति गुणवान्गुणसंख्यां
श्लाघ्यजन्ममहसः स्फुटमस्याः ।
कुम्भिकुम्भपरिणाहिनि तस्याः
स्वैरमास्यत यया कुचयुग्मे" ॥ १४ ॥

आनन्दीति ॥ गुणस्तन्तुः शौर्यादिश्च । आमलकोपमानानां मुक्ताफलानां मौक्तिकानां प्रचयं समवायम् । अद्भुतमाश्चर्यकारिणम् । वहन्ती । दमयन्ती तु मलात्पापान्मालिन्याद्वा, कोपात्क्रुधो, मानाद्गर्वात्सादृश्याद्वा, मुक्ता भ्रष्टा । तथाद्भुतं चित्रं फलानां प्रचयं वहन्ती परिणेतुरिति शेषः । चेतोहरा मनोज्ञा । अन्यत्र चेतसि हरोऽस्याः । एवंभूतेयं मुक्तावली सा च कस्य हृदि वक्षसि चेतसि च, पदमवस्थानं न करोति, सर्वस्यापि करोत्येवेत्यर्थः ॥ १२ ॥

तया दत्तेति ॥ गुणाश्चारुतादयस्तन्तुसरिका च ॥ १३ ॥

कः करोतीति ॥ परिणाहो विशालता ॥ १४ ॥

---

१ मुद्गतम्. २ आवहन्ती. ३ अह्लादिता; आसादिता. ४ गुणेयम्.

इत्यभिधाय नीत्वा च निजकण्ठकन्दलम्, "इहास्ते सा तव पूर्वप्रणयिनी." इत्यन्तःस्थितां दमयन्तीं दर्शयितुमिव हृन्मध्यवर्तिनीं तामकरोत् ॥ क ॥

कृत्वा च किंचिदनुच्चस्मितं मधुमधुरया वाचा "विहंगपुंगव, पुनः कथ्यतां कीदृशी सा, कीदृग्रूपा, किं[1] च वयः, कीदृशी[2] लावण्यसंपत्, को विनोदः, कीदृशं वाग्वैदग्ध्यम्, किं प्रियम्, का गोष्ठी" इति श्रु[3]तामप्यपूर्वामिव तद्वार्तामादरेण पृ[4]च्छन्नागच्छंश्च चटुलकरकृतशरसंधानस्यानवरतविरचिताद्भुतभ्रमणकर्मकार्मुकवलयस्य लक्ष्यतां म[5]करकेतोरविदितापक्रमानतिबह्वन्वे[6]लालवानवतस्थे ॥ ख ॥

स्थिते च विभूष्य मध्य[7]मं नभोभागं भगवति भा[8]सुरभासि भास्वति, श्रवणपुटपथमवतरति च प्रहरावसानप्रहारभांकारिभेरीरवे, "वयस्य, विश्र[9]म्यतामिदानीममन्दमन्दारतरुपरिकरितरोधसि मन्दिरोद्यानारविन्ददीर्घिकायामेवं[10] प्रार्थ्यसे च न गन्तव्यमविसर्जितेन त्वया पूर्ववत्" इति नियम्य तं राजहंसं स्वयमप्य[11]ह्निकायोदतिष्ठत् ॥ ग ॥

एवं च

> शिथिलितसकलान्यव्याप्टतेस्तस्य राज्ञः
> परिहृतनिजबन्धोर्यान्ति हंसेन सार्धम् ।

शिथिलितेति ॥ दिनमनु दिनं लक्षीकृत्य । एतेन रात्रिनिषेधः । पक्षिणो हि निशि नीडे निलीयन्ते । तापहेतवोऽपि दिवसा हंसवार्तया अविदितपरिवर्ताः । शरदि भवं

---

१ कीदृग्वयाः; किंवयाः. २ कीदृश. ३ श्रुतां श्रुतामपि; अतिभूयाः श्रुतामपि. ४ अपृच्छत् ५ च मकरः. ६ कालवेला. ७ मध्यम्. ८ भास्वर. ९ विश्राम्यताम्. १० एष. ११ अपि माध्याह्निकाय.

दिनमनु दमयन्तीवृत्तवार्ताविनोदै-
रविदितपरिवर्ता वासराः शारदीनाः ॥ १५ ॥

एकदा[1] प्रस्फुरत्प्रभातारम्भप्रभया प्रभिद्यमाने नवनीलाञ्जनिकाकु[2]सुमकान्तिनि तमसि, विलीनलाक्षाम्भोभिरिव सिच्यमानायां शनैः[3] शचीदयितदिशि, मन्द[4]मुन्मिषत्कमलमुकुलोच्छलच्चटुलालिचक्रवालकलकलेनोन्निद्रितेन तन्द्रामुद्रितोन्मिषच्चक्षुषा चलच्चञ्चूकोटिकण्डूयनविराम धुतपक्षरोमराजिना राजहंसक[5]दम्बकेनानुगम्यमानो विहाय विहंगमः सरस्तीरम्, उ[6]पसृत्य किंनरम[7]धुरगीतध्वनिविनिद्रितर्मा[8]वश्यकावसाने राजानम्, इदमवादीत् ॥ क ॥

“देव, विज्ञापयामो देवस्य दर्शनम्, अनालेख्यं[9] चन्दनम्, अस्पर्शं कर्पूरपांसुपटलोद्धूलनम्, अपातव्यममृतम्, अनास्वाद्यं रसायनम्, अलेह्यं मधु। कुतः किलैतदनुभवतामस्माकमपि वर्षसहस्रेणापि प[10]रितोषः। किं तु तिरयति स्वातन्त्र्यं प्राणिनां परपरिग्रहो दुस्त्यजाश्च ज[11]लजन्मनोऽपि ज[12]न्मभूमयो भवन्ति। अवगमिष्यति च विश्रब्धमेतत्सर्वमपि देवो यादृशा येन[13] च जन्मान्तराराधनोप[14]रोधेन प्रेषिता वयम्। अनवसरः खल्वयमस्य कथाप्रक्रमस्य। तदादिशतु देवोऽस्मान्गमनाय। न च प्रस्तुतानुचरालापेषु वयं विस्मरणीयाः। किमन्यज्जन्म च जीवितं च तदेव श्लाघ्यं[15]

शारदं रूपमुष्णत्वातिशयादि तद्विद्यते यस्यासौ शारदी। शारदी इनो येषु ते शारदीनाः ॥ १९ ॥

एकदेति ॥ नीलाञ्जनिका तापिच्छः ॥ क ॥

देवेति ॥ आस्तां मनुष्याणाम्, अस्माकमपि पक्षिजातीयानामपीत्यपिशब्दार्थः ॥

---

१ एकदा तु. २ कुसुम्भ. ३ शनैः शनैः. ४ मन्दमन्दम्. ५ कदम्बेन. ६ उपगम्य. ७ मधुमधुर. ८ आवश्यकशौचावसाने. ९ अनालेह्यम्. १० परितः परितोषः. ११ जलजन्मानोऽपि; नलजनोऽपि. १२ निजजन्म. १३ येच येन. १४ राधनोपारोधिता. १५ वयं श्लाघ्यम्.

किं बहुना ।

लिप्तेवामृतपङ्केन स्पृष्टेवा[1]नन्दकन्दलैः ।
आसीद्दिग्दक्षिणा तस्य कर्णयोर्मनसो दृशोः ॥ १९ ॥

दमयन्त्यपि हंसदर्शनदिवसा[2]दारभ्य भ्रमद्भृङ्गकुलकलकल
न्नादितपर्यन्तेषु, प्रत्यग्रोल्लूनपुष्पपल्लवास्तरणेषु, विचलद्विनोदवि
हंगेषु विहरति नासन्नोद्यानलतामण्डपेषु, न च विकचकुवलयक
ह्लारकुशेशय[3]सारवारिणि रणच्चटुलचञ्चरीकचक्रवाकचक्रे क्रीड
ति क्रीडासरसि, न च स्पृशति[4] पाणिनापि माणिक्यमालामण्ड
नानि, न च रचयति रुचिरा[5]लकवल्लरीभङ्गा[6]न्तरालेषून्मिषत्कुसुम
विन्यासान्, न च क्वचिदुच्चहंसतूलिका[7]तल्पेऽपि कोमलकपोलाव
ष्टम्भभाजि निद्रासुखमनुभवति, केवलमधिपाण्डु[8]गण्ड[9]स्थलस्था-
पितपाणिपल्लवा प्रेषयन्ती प्रतिक्षणमुत्तरस्यां दिशि दृशं, तद्दे-
शागतान्गगने पक्षिणोऽपि सस्पृहं पश्यन्ती, तत्रत्यानध्वगानपि-
बन्धुबुद्ध्यालापयन्ती, तन्मण्डलागताय मरुतेऽप्यपनीतोत्तरीयां-
शुका हृदय[10]मर्पयन्ती दिनं दिनमनङ्गेनाभ्यभूयत ॥ क ॥

तथाहि ।

लास्यं पांसुकणायते नयनयोः, शल्यं श्रुतेर्वल्लकी,
नाराचाः कुचयोः सचन्दनरसाः कर्पूरवारिच्छटाः ।
तस्याः काप्यरविन्दसुन्दरदृशः सा नाम जज्ञे दशा
प्राणत्राणनिबन्धनं प्रियकथा यस्यामभूत्केवलम् ॥ २० ॥

---

१ सृष्टेव. २ दिनात्. ३ कुशेशये सार; कुशेशयचारु. ४ स्पृहयति. ५ रुचिता. ६ भङ्गान्तरेषु. ७ तूली. ८ अधिकपाण्डु. ९ गण्डपालिनिहित. १० स्वयं हृदय.

एवमनयोरन्योन्यप्रेषितप्रच्छन्नदूतोक्तिवर्धितानुरागयोः च[1]ल-न्त्यङ्गानि न मनोरथाः, परिवर्तते चक्षुर्न हृदयम्, कृशतामेत्य-ङ्गयष्टिर्नोत्कण्ठा, मन्दतां यात्युत्साहो नाभिलाषः, स्फारीभवति निःसहता न निद्रा, वर्धते चिन्ता न रतिः, शुष्यत्यधरपल्लवो ना-ग्रहरसः ॥ क ॥

किं बहुना ।

> कर्पूराम्बुनिषेकभाजि सरसैरम्भोजिनीनां दलै-
>
> रा[2]स्तीर्णेऽपि विवर्तमानवपुषोः स्र[3]स्तस्रजि स्रस्तरे ।
>
> मन्दोन्मेषदृशोः किमन्यदभवत्सा काप्यवस्था त[4]यो-
>
> र्यस्यां चन्दनचन्द्रचम्पकद[5]लश्रेण्यादि वह्नीयते ॥ २१ ॥

आसीच्च तयोः कृतान्योन्यगुणप्रश्नालापजपयोः पुनरुक्ताव-र्तितनामधेयस्वाध्याययोः संकल्पसमागमा[6]बद्धध्यानयोः स्मरा-नले स्वं[7] हृदयं जुह्वतोस्तप्यमानयोरङ्गीकृतमौनव्रतयोरपि वियोग एव, न[8] योगः ॥ ख ॥

कदाचित्तु तरुणजननयनकुरङ्गवागुरामनङ्गगजेन्द्रमदप्रवाह-ढक्कामप[9]हसितसुरासुरसुन्दरीरूपश्रियं शृङ्गाररस[10]राजधानीमवलो-

एवमिति ॥ तां दिशं प्रति चलन्त्यभिमुखीभूय निवर्तन्ते । एवं चक्षुरपि ॥ क ॥

आसीच्चेति ॥ कृतोऽन्योन्यगुणप्रश्नालाप एव जपो जाप्यं याभ्याम् ॥ पुनराव-र्तितं नामैव स्वाध्यायो ययोः ॥ संकल्पे चित्तकर्मणि यः समागमस्तत्राबद्धं ध्यानं या-भ्याम् । कामाग्नौ स्वचेतो होमयतोः । तप्यमानयोः । मौनिनोरप्यनयोर्वियोगो विरह एवासीत् ॥ न योगः । योगः संबन्धोऽध्यात्मविषयश्च । अन्यस्य जपं स्वाध्यायं ध्यानं होमं तपो मौनं व्रतं च कुर्वतो योगलाभः स्यात् । तप्यमानेति संतापपक्षे कर्मकर्तरि, तपःपक्षे तु कर्तरि, तपेः कर्मविषयत्वात् ॥ ख ॥

---

१ स्खलन्ति; वलन्ति. २ आकीर्णे. ३ प्रस्तरे. ४ द्वयोः. ५ वन. ६ अवबद्ध. ७ स्वहृदयम्. ८ नियोगः ९ उपहसित. १० रसराजराजधानी.

अथ यौवनावस्थां दमयन्त्याः "कोऽस्याः किलानुरूपः पतिर्भवेत्" इति, चिरं चिन्ताकुलो विदर्भेश्वरः स्वयं स्वयंवरधर्मप्रारम्भाय[1] समं मन्त्रिभिर्मन्त्रनिश्चयं चकार ॥ क ॥

न चिराच्च प्राच्यप्रतीच्योदीच्यदाक्षिणात्य[2]नरपतिनिमन्त्रणे[3] सप्राभृतान्प्रगल्भप्रायान्[4]प्रधानप्रेष्यान्प्रेषयामास ॥ ख ॥

प्रस्थितं च कंचिदुदीच्यनरपतिनिमन्त्रणाय प्रबुद्धवृद्धब्राह्मणमाप्तसखीमुखेन दमयन्ती श्लिष्टार्थमिदमवादीत् ॥ ग ॥

"भूपालामन्त्रणे तात तथा संचार्यतां[5] यथा ।
नलोप्यागमबुद्धिः स्यात्प्रार्थ्यसे किमतः परम्" ॥ २२ ॥

सोऽप्यवगतश्लोकार्थस्तथाविधमेव प्रत्युत्तरमदात्[6] ॥ घ ॥

"केनापि व्यवहारेण कयापि प्रौढलीलया ।
करिष्याम्यागमस्यार्थे रभसेन नलङ्घनम् ॥ २३ ॥

तदायुष्मति सुखमास्ताम्" इत्यभिधाय गतवान् ॥ ङ ॥

अथ नातिचिरेणागतस्तया रहः समाहूय स ब्राह्मणः सोमशर्मा नर्मालापलीलया दमयन्त्या बभाषे ॥ च ॥

"आहूतोदीच्यभूपेन तातादेशविधायिना[7] ।
नालीकापि त्वया वार्ता विद्वन्नावेदिता मम ॥ २४ ॥

भूपेति ॥ तातेति संबोधने । नृपनिमन्त्रणे तथा संचार्यतां, यथा आगमावगतिः शास्त्रप्रतीतिर्लोप्या न स्यादिति बाह्यार्थः । इष्टार्थस्तु नलनामापि नृपो यथागमनबुद्धिर्भवेदिति ॥ २२ ॥

केनेति ॥ आगमस्य शास्त्रस्य । अर्थे लङ्घनं न करिष्यामीति बाह्यार्थः ॥ इष्टार्थस्तु आगमनस्यार्थे रभसेनौत्सुक्येन घनं निबिडं नलाख्यं नृपं करिष्यामि आनेष्याम्येवेत्यर्थः ॥ २३ ॥

आहूतेति ॥ आकारितोत्तरनृपेण त्वया विद्वन्नलीकापि वार्ता न कथितेति बाह्योऽर्थः । आन्तरस्तु नलस्येयं नाली वार्ता सा कापि त्वया नाभ्यधायि ॥ २४ ॥

---

१ स्वयंवरकर्म; स्वयंवरधर्मकर्म. २ प्राच्योदीच्यावाच्यदाक्षिणात्य. ३ निमन्त्रणाय. ४ प्रश्रयान्. ५ संचर्यताम्. ६ उत्तरम्. ७ गुर्वा.

सोऽपि "एष कथयामि श्लेषोक्तिकुशले, श्रूयताम्" इत्यभिधाय विहसन्नाख्यातुमारब्धवान् ॥ क ॥

इतो निर्गत्य मया मण्डलेश्वरामन्त्रणक्रमेण [1]परिभ्रमताऽभ्रंकषानेककूटकोटिस्थपुटितकटकस्य निषधनाम्नो महीध्रस्य दक्षिणारण्यस्थलीषु मृगयासक्तः ॥ ख ॥

माद्यन्मांसलतुङ्गपुंगवककुत्कूटोन्नतांसस्थलः
कालिन्दीजलका[2]न्तिकुन्तलशिराः पूर्णेन्दुबिम्बाननः ।
एकः कोऽपि मनोहरः पथि युवा दृष्टः स यस्मिन्सकृ-
द्दृष्टे नष्टनिमेषया मम दृशा लब्धं फलं जन्मनः॥२५॥

तेनापि 'दाक्षिणात्योऽयम्' इति निश्चित्य साभिलाषमाभाषितोऽस्मि ॥ग॥

[3]मयापि [4]कृतोचितालापेनोक्तम् ॥ घ ॥

'यथेयमाकृतिर्लोकलोचनानन्ददायिनी ।
तव भद्र तथा सत्यं सत्यागोऽसि नलोभवान्' ॥ २६ ॥

एवमुक्तः सोऽपि मनाङ्मुग्धस्मितमेवोत्तरं कल्पितवान् ॥ ङ ॥

अथ [5]प्रथमवयोविभूषिताङ्ग[6]स्तुङ्गतुरंगमारूढो गाढ[7]ग्रथितपरिकरः करेण कोदण्डमाकलयंस्तद्द्वितीयो युवा [8]तमेव देशमागतवान् ॥च॥

आगत्य च बाल[10]नीलनलशालिनि शिलोच्चयस्थलीप्रदेशे कां-

यथेयमिति ॥ सन् शोभनस्त्यागो यस्य । तथा न त्वं लोभवान् । असीत्यव्ययं युष्मदर्थे । पक्षे सत्यागस्त्वम् । तथा नलाख्यो भवान् इति पृथग्वाक्यद्वयम् । एकवाक्यतायां तु भवानसीति मध्यमपुरुषो दुर्लभः ॥ २६ ॥

---

१ परिभ्रमता सताभ्र. २ कान्त. ३ततो मया; मया च. ४ कृतोचिताचारालापेन. ५ प्रथम वयोविशेषभूषि; प्रथमवयोभू. ६ तुरङ्ग. ७ ग्रन्थिग्रथितप; प्रथित. ८ तमेवोद्देशम्. ९ आयातवान् १० नलशाद्वलशालि.

चित्काञ्चनकुम्भकान्तिकुचकण्ठलुठितकुसुममालिकामवलोकय-न्निदमवादीत् ॥ क ॥

'युवराज, पश्य ।

नद्यास्तीरे विदर्भायाः कापि गोपालबालिका ।
गाः समुच्चारयत्येषा क्षेत्रीकृत्य नलं वरम्' ॥ २७ ॥

एतदाकर्ण्य मयाप्युक्तम्—'महानुभाव, न केवलमियमन्यापि क्वापि क्वापि' इति ॥ ख ॥

इत्युक्तवन्तं मामवलोक्य भावितार्थः स पुनः सस्मितम-वोचत् ॥ ग ॥

'इयं च सा च

अनुभवतु चिराय चञ्चलाक्षी-
रसपरिणामफलानि गोपपुत्री ।
अपसरति महोद्यमेन यस्याः
कथमपि संप्रति नैष धेनुरागः' ॥ २८ ॥

नद्या इति ॥ विशिष्टदर्भाया नद्यास्तीरे । काप्यनिर्दिष्टनामा । गोपी । वरं श्रेष्ठं । नलं(ड) तृणविशेषं । केदारीकृत्य । गा धेनूः । समुत् सहर्षा । चारयति ॥ श्लेषवक्रोक्त्या तु विदर्भाभिधानाया नद्यास्तीरे, कापि महनीयमहिमा, गोपालस्य भूपस्य, बालिका सुता, नलं राजानं, वरं वरयितारं, क्षेत्रीकृत्याश्रयीकृत्य, गिरः समुच्चारयन्ति ॥ वर ईप्सायाम्, वर्यत इति वरः । क्षेत्रं सद्भूमिः ॥ २७ ॥

अनुभवत्विति ॥ गोपालिका क्षीरस्य सपरिणामानि परिणतानि यानि फलानि क्षैरेयी दधिघृतप्रभृतीनि तान्यनुभवतु चिराय । चञ्चला लोला गोचारणवशात् । यस्याः संप्रत्येष धेनुरागो । महोद्यमेन हेतुना । कथमपि केनापि प्रकारेण । न निवर्तते ॥ श्लेषे

---

१ कान्त. २ कुचकुम्भ. ३ लुलित. ४ मालिकां बालिका; मालिकां गोपबालिकाम्. ५ इय-मैव [illegible]. ६ क्वापि क्वापि नद्यास्तीरे विदर्भायाः कापि गोपालबालिका । गाः समुच्चारयत्येषा क्षेत्रीकृत्य नलं वरमित्युक्तवन्तं. ७ पुनः पुनः.

आस्तां[1] तावदन्यत्। अध्वन्य, कथय कुतः प्रष्टव्योऽसि, किंच कियद्वाद्यापि[2] वर्त्मातिक्रमितव्यम्, इति ॥ क ॥

अथ कथितस्ववृत्तान्तेन मयापि 'कोऽयमशेषमनुष्यमस्तकमणिः, कश्च भवानपि स्वप्रज्ञाप्राग्भारपराङ्मुखीकृतपुरंदरगुरुः' इति पर्यनुयुक्तः स पुनरुक्तवान् ॥ ख ॥

'अयमसौ सौम्य[3], समस्तशस्त्रशास्त्र[4]कोविदो विदारितवैरी वैरसेनिर्नलः[5]। किमन्यदहमपि श्रुतशीलो[6] नामास्यैवाज्ञाकारी' इत्यभिधाय विश्रान्तवान् ॥ ग ॥

नलोऽपि कृत्वा स्वदाश्रयास्तास्ताः प्रकटितप्रेमकन्दलाः कथाः, समर्थ्य च[7] स्वयंवरामन्त्रणमुत्सुकतया तत्कालमेवोड्डीय[8] गन्तुमीहमानः संभाषितेन स्मितेना[9]लोकितेन[10] च माममृतवर्षेणेवाह्लादयन्ननिच्छन्तमपि प्रतिग्राह्य च बलादनर्घ्याणि स्वाङ्गाभरणानि चिरादेव[11] व्यसर्जयत् ॥ घ ॥

स्वयं च मृगयाव्यसनितया मृगयालुभिः सह ॥ ङ ॥

धीरं रङ्गन्तमारुह्य सारं रंहसि वाजिनम्।
हारं रम्यं गले बिभ्रत्स्वैरं रन्तुमगात्पुनः ॥ २९ ॥

तु भोपपुत्री भूपपुत्री दमयन्तीलक्षणा। चञ्चलाक्षी लोलनेत्रा शृङ्गारादिरसपरिपाकफलान्युपभुङ्क्ताम् ॥ यस्याः संप्रति नैषधे नले महोद्यमेऽनुरागः प्रेमबन्धः। कथमपि नापसरति ॥ २८ ॥

धीरमिति ॥ धीरमत्रासं रङ्गन्तं वल्गन्तं रंहसि वेगे सारमुत्कृष्टं वाजिनमश्वमारुह्य कण्ठे हारं गुणं बिभ्राणः स्वच्छन्दं क्रीडितुं पुनरप्यगात् ॥ २९ ॥

१ आस्तां च. २ कियच्चाद्यापि. ३ सौम्यः. ४ शस्त्रास्त्रशास्त्र. ५ नलो नाम. ६ श्रुतशीलनाम. ७ च स्वयं स्वयं. ८ उड्डीयेवागन्तुम्. ९ सस्मितेन; कुत्रचित्पुस्तके स्मितेनेत्येतन्नास्ति. १० अवलोकितेन. ११ चिरादिव.

तदायुष्मति, स्वामिसुते यथा मया तत्कथा[1]प्रश्नानुराम उपलक्षितस्तथा निश्चितम[2]चिरादयमेष्यति" इत्यभिधाय स ब्राह्मणः स्वगृ[3]हमगात् ॥ क ॥

गते च तस्मिन्दमयन्ती "श्लाघ्यः स कः कालः, धन्यः स क[4]तमो वासरः, स[5]ल्लक्षणा सा का नाम वेला, यस्यामिदमिन्दुदर्शनेनेव कुमुदमस्मच्चक्षुस्तदालोकनेन क[6]मप्यानन्दमनुभविष्यति" इति चिन्तयन्ती कान्यपि दिनानि कयाप्यवस्थया व्यनैषीत् ॥ ख ॥

अथ नलोऽप्यामन्त्रितस्तेन ब्राह्मणेन रणरणकेन च, प्रेरितो मन्त्रिणा मदनेन च, परिवृतः सेनयोत्कण्ठया च, तत्कालमेव विदर्भमण्डलाभिमुखमुदचलत् ॥ ग ॥

चलिते च च[7]तुरङ्गबलचलनचूर्णितशिलोच्चयचक्रवाले चक्रिचक्रचङ्क्रमणचीत्कारबधिरितककुभि विषमवैरिवृन्दवनवैद्युतानलेनले, चलन्तश्चटुलतरचरणप्रहाररणितधरणिमण्डलाः कान्तका[9]ञ्चनरचनारोचिष्णवश्चकासांचकुश्चक्रवर्तिवाहनोचिताः साश्चर्यमपर्यन्तपर्यायाः पर्याणितास्तुरङ्गाः, शृङ्गारिताश्च चलच्चारुचामरा[10]वचूलनालंकृतकपोलभित्तिभागसंल[11]गितभृङ्गसंगीतमुखरितमुखमण्डलाः कथमप्याधोरणनिरुध्यमानशौर्यविकारस्फु[12]रणाः स्फुरत्कुम्भभित्तिसिन्दूरा दूरापसारितस्यन्दनाः स्यन्दमानामन्दमदकर्दमितमेदिनीकाः कम्पयांबभूवुर्भुवं भूरिभारभुग्नाङ्गपन्नगशि[13]रःशिथिलावष्टम्भामिभेन्द्राः ॥ घ ॥

---

१ त्वत्कथा. २ अचिरादेष्यति. ३ स्वगृहान्. ४ कः. ५ सुलक्षणा. ६ कथमपि. ७ चलच्चतुरङ्ग. ८ बलचमूचलन. ९ काञ्चनाभरणरचना. १० धूनना; चूला. ११ संकलित; संमिलितमदमिलित; सगलितमदजललुलित. १२ विस्फुरणाः. १३ शिरःसहस्राणि.

किं बहुना ।

तत्रावसरे

पूर्वापरपयोराशिसीमासंक्रान्तसैनिके ।
तस्मिन्सस्मार भूर्भाराद्वराहवपुषो हरेः ॥ ३० ॥

अपि च ।

आसीत्पिण्डितपाण्डुपङ्कजवनं श्वेतातपत्रैः क्वचि-
न्मायूरातपवारणैः क्वचिदभूद्दुन्नालनीलोत्पलम् ।
उन्मेघं क्वचिदूर्ध्वधूलिपटलैस्तस्य प्रयाणेऽभव-
त्प्रोद्वीचि क्वचिदम्बरं सर इव प्रेङ्खत्पताकापटैः ॥ ३१ ॥

जाताश्च जङ्घाजघनस्पृशो, वक्षःस्थलीलोलनलम्पटा, ग्रीवाग्रहणाग्रहिण्यः, प्रसभं लगन्त्यो वस्त्रेषु, निस्त्रपा स्त्रिय इव, नखपदाभिघातोद्यताः, चुम्बन्त्यश्चिबुककपोलाधरचक्षूंषि सैनिकानाम्, अतिप्रसरेण शिरोऽवलग्नाः, प्रबला धूलयो, वियदावरणाश्च चक्रुरुच्चैरतिप्रसङ्गमासन्नवननिकुञ्जेषु ॥ क ॥

पूर्वेति ॥ पूर्वापरसागरावधिसंक्रान्तचमूचरे तस्मिन्नले भूर्मेदिनी भाराद्धेतोर्हरेः सस्मार ॥ "अधीगर्थ–" इति सूत्रेण कर्मणि षष्ठी ॥ ३० ॥

आसीदिति ॥ सितच्छत्रैः पिण्डितपुण्डरीकवनं, श्रीकरीभिः सनीलोत्पलं, रेणुपटलैरुन्नतमेघं, क्वचिच्चलद्ध्वजाञ्चलैः प्रवृद्धोर्ध्वरङ्गं, तडागमिवाम्बरमाकाशं तत्प्रयाणेऽभूत् ॥ प्राच्यदेशे महासरःसु मेघा अम्भो ग्रहीतुमुन्नमन्त इति प्रसिद्ध्योन्मेघत्वमुक्तम् ॥ ३१ ॥

जाताश्चेति ॥ धूलयो निर्लज्जा स्त्रिय इव । जङ्घेत्यादीन्युभयत्र समानानि । नखा अश्वादीनां खुराः, पदं पादविन्यासस्तेषामभिघातादुत्थिताः । पक्षे नखक्षतपदयोरभिघाते उद्यताः सोद्यमाः ॥ बलात्सैन्यात्प्रवृद्धाः, पक्षे प्रवृद्धवीर्याः । वियदावरणा नभश्छादिन्यो विगच्छद्वस्त्राश्च । वियन्नभः । विपूर्वस्येणः शतरि च वियदिति । अतिप्रसङ्गमतिव्याप्तिं, पक्षे रतिप्रसङ्गं सुरतप्रबन्धम् ॥ क ॥

कूजन्तश्च कोटिशः कोदण्डमण्डलाग्रव्यग्रपाणयः, पाणिनीया इवाधिकरणकर्मकुशलाः समुल्लसन्तो विचेलुर्वल्गनपटवो लाम्पट्योल्लुण्ठितरिपुपुरः[1] पुरः पदातयः ॥ क ॥

तत्र च व्यतिकरे

मन्दं मन्दरमन्दिरेषु शयितानुन्निद्रयन्किंनरा-
न्मेरोर्मस्तककंदरे[2] प्रतिरवानुत्थापयन्नुल्वणः ।
"आध्वं धावत यात मुञ्चत पुरः पन्थानमेवंविध-
स्त्रैलोक्यं बधिरीचकार बहलः[3] सैन्यस्य कोलाहलः॥ ३२॥

एवमसौ क्रीडितानेकपामरान्गिरीन्[4]ग्रामांश्च बहुतरङ्गोपशोभिताः सरितः सीम्नश्च[5] व्यूढपत्त्ररथान्पथः पादपांश्च लङ्घयन्, सालसहिताः पुरीर्नारीश्च सेवमानः, पच्यमानगोधूमश्यामलाः क्षेत्रभुवो भिल्लपल्लीश्च परिहरन्, विधवाः शत्रुसीमन्तिनीरटवीश्चातिक्रामन्, परिवारोणि बन्धुकुलानि सरांसि च बहु। मानयन्, नातिचिरेण रविरथतुरंगपरिहृतविषमशिरःशिखरसहस्रमजस्रममरगणगन्धर्वसिद्धरुद्धस्कन्धमध्यं विन्ध्याचलमनुससार ॥ ख ॥

कूजन्तश्चेति ॥ पदातयो विचेलुः । किं कुर्वन्तः । कोटिशोऽनेकधा कूजन्तः शब्दायमानाः । तथा कोदण्डेन धनुषा मण्डलाग्रेण चासिना व्याकुलाः पाणयो येषां ते । तथाधिकं रणकर्मणि कुशलाः । पाणिनीयपक्षेऽधिकरणकर्मणी कारके । लाम्पट्येनोल्लुण्ठिता अरिपुरोऽरिनगर्यो यैः । पुरोऽग्रतः ॥ क ॥

एवमिति ॥ अमुना प्रकारेणासौ नल इदमिदं कुर्वन्तरणिरथाश्वत्यक्ताधित्यकामध्यं विन्ध्याद्रिमनु । लक्षीकृत्य ससार । किं कुर्वन् । लङ्घयन् । कान् । गिरीन्द्रान्ग्रामांश्च । संप्रत्युभयानपि विशिनष्टि । क्रीडिता अनेकपा गजा अमराश्च देवा येषु । पक्षे पामरा ग्राम्याः ॥ सरितो बहुभिस्तरङ्गैरलंकृताः । सीमानश्च बहुतरं यथाभवत्येवं गोपैर्गोपालैः शोभिताः ॥ विशेषेणोढानि पत्त्राणि वाहनानि रथाश्च यैः । पक्षे पत्त्ररथः

१ पुरः पदातयः; अरिपुरःपुरःपदा. २ कन्दर. ३ बहतः. ४ गिरीन्द्रान्. ५ सीमाश्च.

ततश्च ।

दिशि दिशि किमिमानि प्रच्यवन्तेऽन्तरिक्षा-

दविरतमुत देवी भूतधात्री प्रसूते ।

इति शबरवधूभिस्तर्क्यमाणान्यवापुः

सपदि विपुलविन्ध्यस्कन्धमध्यं बलानि ॥ ३३ ॥

श्रुतशीलस्तु तुङ्गश्टङ्गरङ्गत्सारङ्गाङ्गनासु नक्षत्रासन्नाकाशावकाशविशदंशजालजटिलासु चलच्चित्रचित्रककरिकलभकदम्बकसंचारशबलासु हारिहरिताङ्कुररमणीयासु वनस्थलीषु निक्षिप्तचक्षुषमवलोक्य राजानमिदमवादीत् ॥ क ॥

“ देव,

माद्यद्दन्तिकपोलपालिविगलद्दानाम्बुसिक्तद्रुमाः

क्रीडत्क्रोडकुलार्धचर्वितपतन्मुस्तारसामोदिताः ।

अन्तःसुस्थितपान्थमन्थरमरुल्लोलल्लतामण्डपाः

कस्यैता न हरन्ति हन्त हृदयं विन्ध्यस्थलीभूमयः ॥३४॥

पक्षी ॥ सालेन प्राकारेण सहिताः । नार्यः सालसा हिताश्च ॥ अलसशब्दो भावप्रधानो लक्षणादिवत् ॥ पचेलिमैर्गोधूमैः सस्यविशेषैः श्यामलाः । पक्षी तु गोर्भूमेर्धूमो गोधूमः । ततः पच्यमानः परिपाकं गच्छन् बहुलीभवन्योऽसौ गोधूमस्तेन श्यामलाः । न तु पच्यमाना चासौ गौश्चेति । टच्प्रसङ्गात् ॥ कृष्यावनी हि दग्धा समधिकं फलतीति ॥ तथा च (रघुवंशे नवमे सर्गे) “ कृष्यां दहन्नपि खलु क्षितिमिन्धनेद्धो बीजप्ररोहजननीं ज्वलनः करोति ” ॥ गोशब्दो भूम्यर्थो न धेन्वर्थोऽनौचित्यात् ॥ विर्विशेषे विगमे च । धवो भर्ता तरुविशेषश्च ॥ परिवृण्वन्ति परिवारीभवन्ति परिवारीणि । अन्यत्र परि समन्ताद्वारि जलं येषु ॥ क ॥

माद्यदिति ॥ मुस्तायाः कन्दविशेषस्य रसेन निर्यासेनामोदिताः । अन्तर्मध्ये सुस्थिताः पान्था यासु । तथा मन्थरमरुता मन्दानिलेन लोलन्तश्चलन्तो लतामण्डपा यासु । पश्चात्कर्मधारयः ॥ २४ ॥

१ विशदविकसत्.

इतश्च पश्यतु देवः ।

एषा सा विन्ध्य[1]मध्यस्थलविपुलशिलोत्सङ्गरङ्गत्तरङ्गा
संभोगश्रान्ततीराश्रयशबरवधूशर्मदा नर्मदा च ।
यस्याः सान्द्रद्रुमालीललिततलमिलत्सुन्दरीसंनिरुद्धैः
सिद्धैः सेव्यन्त एते मृगमृदितदलत्कन्दलाः कूलकच्छाः ३५

अपि च ।

अन्तरे[2]ऽप्यस्याः

मज्जत्कुञ्जरकुम्भ[3]मण्डलगलद्दानाम्बुनः सौरभा-
द्भ्राम्यद्भृङ्गकुलावलीः कुवलयश्रेणीः समाबिभ्रतः ।
कल्लोलाः कलिकालकल्मषमुषः प्रोल्लीललीलाकृतः[4]
स्वःसोपानपरंपरा इव वियद्वीथीमलंकुर्वते ॥ ३६ ॥

इतश्चास्यास्तीरे[5]

अंसस्रंसिजलार्द्रजर्जरजटाजूटैर्मनाङ्मन्थरा-
स्तिम्यत्तारवतन्तुनिर्मितकुथत्कौपीनमात्रच्छदाः ।
शीतोत्कण्टकितास्थिशेषतनवः स्नात्वोत्तरन्तः शनै-
रेते पश्य पतन्ति पिच्छिलशिलाजाले जरत्तापसाः ॥ ३७ ॥

इतोऽपि

पश्यैताः करिकुम्भसंनिभकुचद्वन्द्वोल्लसद्वीचयः
क्रीडन्त्यब्जविकास[6]भासि पयसि स्वैरं पुलिन्दस्त्रियः ।

मज्जदिति ॥ भृङ्गकुलानां कुवलयान्युपमानम् । बिभ्रत इति कल्लोलविशेषणं श-
सन्तम् । "नाभ्यस्ताद्–" इति नुमभावः ॥ ३६ ॥

अंसेति ॥ तरुषु जातास्तारवाः । ते च ते तन्तवश्च । पिच्छिलं मसृणं कर्दमिल-
म् ॥ ३७ ॥

१ विन्ध्यशैलस्थल. २ यस्याः. ३ गण्ड. ४ भृतः. ५ तीरेषु. ६ विकाश.

उन्मीलन्नवनीलनीरजधिया पक्ष्मान्तरे नेत्रयोर्यासां
हस्तलताहता अपि परिभ्राम्यन्ति भृङ्गाङ्गनाः ॥ ३८ ॥

इतोऽप्यवलोकयतु देवः।

बालोन्मीलत्कुवलयवनं विस्तरद्गन्धरुद्ध-
भ्राम्यद्भृङ्गैरनुकृतपयःपूर्णमेघान्धकारम्।
हर्षात्पश्यत्ययमतितरां तीरचारी मयूरो
मुग्धः पार्श्वे भ्रमति च भयाच्चक्रवच्चक्रवाकः ॥ ३९ ॥

इदं च

कुररभरसहं सहंसमालं
मुदितमयूरचकोरचक्रवाकम्।
क इह सुरुचिरं चिरं विलोक्य
प्रवरमते रमते नरो न रोधः ॥ ४० ॥

इतश्च।

बककृतनिनदं नदं न दम्भा-
त्कृतसवनं सवनं भजन्त एते।
निरुपमविभवं भवं स्मरन्तः
प्रशमधना मुनयो नयोपपन्नाः ४१ ॥

बालेति ॥ विस्तरता प्रसरता गन्धेन रुद्धाः। अतएव भ्राम्यन्तो भृङ्गास्तैरनुकृतः पयःपूर्णमेघोऽन्धकारश्च येनेति वनविशेषणम्। मेघाद्धि मयूरस्य हर्षः। अन्धकाराच्च रात्रिशङ्कया चक्रवाकस्य भयम् ॥ ३९ ॥

कुररेति ॥ प्रवरा मतिर्यस्य तत्संबोधनम्। इह रोधस्तटं विलोक्य को नरो न रमते क्रीडत्येव सर्वः। कथंभूतम्। कुरराणां भरमतिशयं सहते। तथा सह हंसमालया तथा मुदिता मयूराश्चकोराश्चक्रवाकाश्च यत्र। यतः सुष्ठु रुचिरम् ॥ ४० ॥

बकेति ॥ प्रशम एव धनं येषां ते मुनयो नययुक्ताः। अनुपमसामर्थ्यं भवमीश्वरं स्मरन्तो बकैः कृतशब्दम्। तथा न दम्भात्कपटादपि तु धर्मवासनया कृतं सवनं स्नानं

१ तलाहता. २ तु.

विधूतपाप्मानः खल्वमी महानुभावाः ॥ क ॥

तथाहि ।

मुहुरधिवसतां सतां मुनीना-
मपविपदां विपदाङ्कपङ्कभाञ्जि ।
तटनिकटवनानि नर्मदायाः
कथमिभवन्ति भवन्ति कल्मषाणि ॥ ४२ ॥

इतश्च ।

क्वचित्प्रवरगैरिकासमसमुल्लसत्पल्लवं
लवङ्गलवलीलतातलचलच्चकोरं क्वचित् ।
क्वचिद्गिरिसरित्तटीतरुणविस्फुरत्कन्दलं
दलन्निचुलमञ्जरीमधुनिरुद्धभृङ्गं क्वचित् ॥ ४३ ॥
क्वचिच्चटुलकोकिलाकुलितनृत्तचूताङ्कुरं
कुरङ्गकुलसेवितप्रबलसालमूलं क्वचित् ।
क्वचित्प्रवरसंचरत्सुरवधूपदैः पावनं
वनं नयति विक्रियामिह मनो मुनीनामपि ॥ ४४ ॥ युग्मम् ॥

यत्र तम् । तथा सह वनैः सवनं वनयुक्तम् । नदं जलाधारविशेषम् । एते भजन्ते ॥ ४१ ॥

मुहुरिति ॥ इभवन्ति गजवन्ति । तथा वीनां पक्षिणां पदमङ्को यत्र तथोक्तं पङ्कं भजन्ते तानि नर्मदायास्तटसमीपवनानि कर्मभूतानि अधिवसतां सतां विदुषाम् । अपगता विपद्भ्यस्तादृशां मुनीनां कथं कल्मषाणि पापानि भवन्ति । न भवन्त्येवेत्यर्थः ॥ ४२ ॥

क्वचिदिति ॥ प्रवरं गैरिकं यत्र । तथा असममप्रतिमम् । सर्वोत्कृष्टमिति यावत् । तथा समुल्लसन्तः पल्लवा यत्र । पश्चाद्यथायुक्ति कर्मधारयः । गैरिकशब्दो नपुंसकः । " प्रवरगैरिकोपम " इति वा पाठः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तदिदम[1]द्यतनं दिवसमस्य सैन्यस्याध्वश्रमापन्नखेदापनुत्तिनिमित्तमधिवसतु देवः ॥ क ॥

यत्र

वायुस्कन्धमवष्टभ्य स्फारितैः पुष्पलोचनैः ।
वियद्विस्तारमेते हि वीक्षन्त इव पादपाः ॥ ४५ ॥

अपि च येषाम्

स्कन्धशाखान्तरालेषु पश्य जीमूतपङ्क्तयः ।
लम्बमाना विलोक्यन्ते च[2]लद्वल्गुलिका इव ॥ ४६ ॥

येषां च

उच्चैः शाखाग्रसंलग्ना मन्ये नूनं व[3]नौकसाम् ।
कुर्वन्ति पुष्पसंदेहं निशि नक्षत्रपङ्क्तयः ॥ ४७ ॥

इतश्च ।

एतेषु प्रचण्डपवनाह[4]ततरुतलगलितसुगन्धिविविधविकचकुसुमप्रकरमकर[5]न्दमापीय पुनः शिखरशाखाभिमुखमुत्पतन्त्यो विभान्ति दुरारोहतया कृताः केनापि निश्रेणय इव श्रेणयो मधुलिहाम् ॥ख॥

इतश्च ।

निश्चलानां सैन्यभयेन [6]तुङ्गतरुशिखरपञ्जरपुञ्जितगोलाङ्गू-

तद्विति ॥ खेदापनुत्तिः खेदापनोदः ॥ क ॥

वायुस्कन्धमिति ॥ स्कन्धः संहत्यर्थोऽसार्थश्च । कुतोऽत्रावासः । हि यस्मात् तुङ्गाः पुष्पिताश्चात्र पादपाः सन्ति ॥ ४९ ॥

इतश्चेति ॥ गोलाङ्गूलानां कृष्णमुखमर्कटानां । लाङ्गूललतिकाः पुच्छवल्ल्यः । अतिलोमशत्वान्निर्यन्नवप्ररोहाङ्कुर आकारो यासाम् ॥ ख ॥

---

१ अद्यतन. २ वल्गद्वल्गुलि; वटवल्गुलि. ३ नगौकसाम्. ४ पवनाहतितल; पवनाहतलतागलित. ५ मकरन्दामोदम्. ६ तुङ्गतरतरु.

लमण्डलानां निर्यन्नवप्ररोहाङ्कुराकाराः कुर्वन्ति वनदेवतानां क्रीडान्दोलनदोलारज्जुशङ्कामधो[1]विलम्बिलाङ्गूललतिकाः ॥ क ॥

इतश्च ।

चकासत्युड्डीयमानात्तरुशिरःशिखरशाखाग्रस्खलनविलग्नग्रहगणविमानपङ्क्तिपताका इव विहंगा[2]वलयो निश्चलम् ॥ ख ॥

इतश्च ।

विजृम्भमाण[3]मञ्जरीजालेषु सर्वर्तुविकासिसहकारवनेषु वनदेवताभिरुद्दामदवदहनप्रतीकारार्थमनागतमेव संगृहीतं[4]वारिगर्भाम्भोदपटलमिवालोकयते[5] कोकिलाकुलकदम्बकम् ॥ ग ॥

इतश्च ।

विकसितसितपुष्पपिण्डपाण्डुरशिखराः[6] सुधाधवलितोर्ध्वभूमयो विलासप्रासादा इव कुसुमसायकस्य जराधवलमौलयः कञ्चुकिन इव वनदेवतानाम्, उन्मादयन्ति मनोऽमन्दमुचुकुन्दपादपाः॥ घ

तदेवंविधेषून्मिषन्मुकुलविगलितबहलमकरन्दसीकरासारसुरभितभूतलेषु मुग्धमृगपरिहृतदावानलज्वालायमानोन्मदशबरसीमन्तिनीचरणप्रहारविकसिताशोककाननेषु नवजलधरनिकुरम्बकान्तितमालतरुशिरः[7]स्थितशब्दानुमेयमाद्यन्मयूरमण्डलेषु मदनालसपुलिन्दराजसुन्दरीशिक्ष्यमाणवनकपोतकुक्कुटकुक्कुहकुलकुहरितेषु कूजत्कुररपरिवारितसरःपरिसरेषु चलच्चकोरसारसरमणीयेषु विहरतु[8] देवः सह सैन्येन नर्मदोर्मिमन्दानिलान्दोलितलतापल्लवेषु वनेषु ॥ ङ ॥

तदेवमिति ॥ मुग्धमृगेत्यादि वनविशेषणम् । लौहित्यान्मुग्धमृगैर्दावानलभ्रान्त्या कुसुमिताशोककाननानि परिहृतानीति भावः ॥ ङ ॥

---

१ अधोलम्बित. २ विहङ्ग. ३ जृम्भमाण. ४ संगृहीतमिव. ५ अवलोक्यते. ६ पाण्डुशिख. ७ तरुशिखरशिरः. ८ चरतु.

राजापि श्रुतशीलेन दर्शितांस्तांस्तान्देशानवलोक्य चिन्तितवान् ॥ क ॥

" कृतक्रीडाः क्रोडैर्मदकलकुरङ्गीहृ[2]तमृगाः
परिभ्राम्यद्भृङ्गाः परभृतकुलाक्रान्ततरवः ।
वनोद्देशाः पौष्पैः सुरभितदिगन्ताः परिमलै-
र्न चेतः कस्यैते विलसितविकारं विदधति ॥ ४८ ॥

इतश्च ।

वीचीनां निचयाः स्पृशन्ति जलदानुद्गन्धिसौगन्धिका
नृत्यत्केकिकदम्बकानि विकसद्वीरुन्धि रोधांसि च ।
धत्ते सैकतमुन्नं[3]दन्मदकलक्रौ[4]ञ्चावलीसारसा-
नस्याः पद्मपरागपिङ्गपयसः सेव्यं च[5] सिन्धोर्न [6]किम् ॥ ४९ ॥

तदुचितमिहाद्य दि[7]वसमावासं कर्तुम्" इति विचिन्त्य भ्रूकोणसंज्ञाज्ञापितसेनासंनिवेशस्तत्कालमेव "विरचयत तुरङ्गममन्दुराः सरसदीर्घदूर्वा[8]नलनीलनिम्नस्थलीषु, कुरुत कायमानानि सरित्सेव्यसैकतेषु, उन्नमयत पटकुटीः कूलकाननेषु, आलानयत मद[9]मत्तमतङ्गजान्मद[10]कण्डूकपोलकाषसहेषु सरलसालसल्लकीसर्जार्जुनस्कन्धेषु, दूरमुत्सारयत शैवलशिलाजालकाष्ठकूटकण्टकपटलानि, समीकुरुत विषमभूभागान्," इति सेनापतिप्रमुख-

वीचीनामिति ॥ उद्गन्धिसौगन्धिका वीचिनिचया जलदान्स्पृशन्ति । रोधांसि च स्पृशन्ति ॥ तदेवं यस्याः सिन्धोः, किं वा न सेव्यम् । चकारो वार्थे ॥ ४९ ॥

तदुचितमिति ॥ मन्दुरा वाजिशाला । कायो मात्यत्रेति कायमानं लोकप्रसिद्ध्या रोहिषादितृणमयावासविशेषः । मदमत्तमतङ्गजानिति । मदेन वीर्यविपाकेन मत्ता नत्वो

१ प्रदेशान्; उद्देशान्. २ वृत. ३ मुन्नमन्. ४ क्रौञ्चावलीः सालसास्तस्याः. ५ न. ६ किमु. ७ समावासं. ८ नाल. ९ समदमतङ्गजा. १० मलकण्डूलकपोल.

मुखरलोककलकल[1]मुत्तालमुत्थितमसहमानस्तद्विरामावसरं प्रति-पालयन्नेकान्तेऽन्यतमप्रदेशे तस्याः सरितः सूक्ष्ममुक्ताफलक्षोद-धवलवालुकापुलिनपृष्ठ एवास्थानगोष्ठीं बबन्ध ॥ क ॥

अथ नातिदूरे पुरोऽस्य शीतशैवलचक्रवाले चरतश्चक्रवाकक-दम्बकस्य मध्ये कोऽप्युत्क्षिप्य पक्षपुटम्, उन्नमय्य ग्रीवाग्रम्, अ-नङ्गपरवशो दूरादुपसर्पन्ननुरागिणीं कांचिच्चक्रवाकीं, दर्शितचा-टुचातुर्यश्चक्रवाकयुवा दृष्टिपथमवातरत् ॥ ख ॥

अपरे च चत्वारो राजहंसास्तामेव चक्रवाकीं कामयमानास्त-मापतन्त[2]मन्तरान्तरा निपत्य स्खलयांबभूवुः ॥ ग ॥

[3]तांश्चावलोक्य राजा विहसन्नासन्नवर्तिनं श्रुतशीलमाबभाषे॥ख

“वयस्य, विलोक्यतामिदमसमञ्जसम् ॥ घ ॥

अमी राजहंसाः सतीष्वपि स्वजात्युचितानुचरीषु कथमन्या-सक्तामपीमां चक्रवाककामिनीं कामयन्ते ॥ ङ ॥

न खल्वे[4]षामियमनङ्ग[5]भूमिः ॥ च ॥

अथवा

किमु कुवलयनेत्राः सन्ति नो नाकनार्य-
स्त्रि[6]दिवपतिरहल्यां तापसीं यत्सिषेवे ।
हृदयतृणकुटीरे दीप्यमाने स्मराग्ना-
वुचितमनुचितं वा वेत्ति कः पण्डितोऽपि ॥ ५० ॥

षधादिप्रयोगीत् । जालानि मर्कडिकाख्यकृमिकृतगृहाणि । कूटं वप्रम् ॥ क ॥

न खल्विति ॥ यथा चक्रवाकी चक्रवाकस्य सजातीया, एवं मनुष्यजातेर्नलस्य मानुषी दमयन्त्युचिता । यथा हंसानां सानुचिता, एवं लोकपालानामपि दमयन्तीति ॥ च ॥

किमु इति ॥ ह्रस्वा कुटी कुटीरः ॥ “ह्रस्वे” इत्यधिकारे “कुटीशमी–” इतिसू-त्रेण रप्रत्ययः ॥ ५० ॥

१ मुखरैलमुत्थित. २ अन्तरा. ३ तां च. ४ एतेषाम्. ५ अनङ्गक्रीडाभूमिः. ६ त्रिदश.

एवंवादिनि राजनि, अकस्मात्कोमलकण्ठकुहरप्रेङ्खोलनालंकारसुन्दरोऽमन्दमूर्छनावच्छिन्नसरसस्वरस्वरूपः प्रसन्नप्रयुज्यमानतानविशेषा[1]भिव्यक्तिस्पष्टश्रुतिसुभगो गगने गान्धारग्रामगामी गीतध्वनिरुदचरत् ॥ क ॥

अ[2]वाहीच्च चलदलिपटलपीयमानापूर्वपरिमलोद्गारिपारिजातमञ्जरीमकरन्दबिन्दुवर्षवाही वायुः ॥ ख ॥

अथ कौतुकोत्तानितानननेन नरपतिनाप्यदृश्यत, शातकुम्भभ[3]ङ्गपिशङ्गप्रभामण्डलमध्यवर्तिनः प्रधानपुरुषस्याग्रे गृहीतजात्यजाम्बूनददीर्घदण्डः कुण्डलालंकारवानुन्मिषन्मन्दारमुकुलमालामण्डितमौलिरवतरन्नम्बरान्निर्निमेषः सुवेषः पुरुषः ॥ ग ॥

अवतीर्य च सोऽतिविस्मयविस्फारितवि[4]लोचनमवनिपालमवादीत् ॥ घ ॥

"निषधेश्वर, त्वरितमुत्तिष्ठ। अर्घाय सज्जो भव ॥ ङ ॥

किं न पश्यसि।

अवतरति घृताचीस्कन्धविन्यस्तहस्तः
श्रुतिसुखकृतगीते किंनरे दत्तकर्णः।
किमपि सपरिरम्भं रम्भयारभ्यमाण-
व्यजनविधिरधीशः स्वर्गिणामेष देवः ॥ ५१ ॥

अपि च।

विरचितपरिवेषाः स्वाभिरङ्गप्रभाभि-
र्भुवनवह[5]नभारोद्धारधुर्यांसपीठाः।
उरसि परिविलोलद्दीर्घदामान एते
यमवरुणकुबेराः स्वामिनो लोकपालाः ॥ ५२ ॥

---

१ अभिव्यक्त. २ अवाञ्च. ३ कुम्भनिभाङ्ग. ४ लोचन. ५ धरण; भरण.

राजा तु तदाकर्ण्य ससंभ्रमोत्थानवशवलिगतोत्तरीयाञ्चलस्खलत्कनककङ्कणरणत्कारमुखरितमाधाय मूर्ध्नि संपुटितपाणिपल्लवयुगलमाश्चर्यरसरभसवशसमुच्छ्वास्यमानसर्वाङ्गपुलकः कतिपयपदान्यभिमुखं सह परिजनेनोच्चलितवान् ॥ क ॥

अथ सकलसुरशिरःशेखरायमाणचरणरेणुरनेकनाककामिनीकुचकुम्भकुङ्कुममञ्जरीमुद्राङ्कितविपुलवक्षःस्थलीदृश्यमानमहानीलमणिमण्डननिर्भभव्यवृत्रशस्त्रव्रणः, श्रवणशिखरारोपितप्रत्यग्रपारिजातमञ्जरीगलद्बहलकिंजल्ककणानुपान्ते गायतस्तुम्बुरोः साक्षादमृतायमानगीतरसतुषारानिव परिपूर्णकर्णोद्गीर्णान्कपोलपालिलग्नानुद्वहन्, अनवरतशचीचुम्बनसंक्रान्तताम्बूललाञ्छनायमानाच्छाच्छहरिचन्दननिरुद्धबन्धुरस्कन्धसंधिः, अन्धक इव हारयष्ट्यास्फालितवक्षःस्थलः, विन्ध्यगिरिरिव सहस्राक्षः, पन्नगेन्द्र इव कुण्डली पातालमुद्भासमानश्च, कलिकालशापावतीर्णसरस्वतीगातप्रवाह इव मत्तमातङ्गगामी, दिशि दिशि विकीर्णकनककपिशांशुरंशुमानिवाविकृतपद्मरागारुणप्रभामण्डलमण्डनः, सह लोकपालैर्भगवान्पुरंदरः पूर्वदिग्भागाम्बरादवातरत् ॥ ख ॥

अथ सकलेति ॥ अथानन्तरं पूर्वदिग्भागव्योम्नः पुरंदरोऽवातरत् ॥ हारयष्टिर्मुक्तालता । अन्यत्र हरस्येयं हारी यष्टिः शूललक्षणा । अन्धको दैत्यविशेषः ॥ सहस्रमक्षीणि यस्य । "बहुव्रीहौ—" इति समासान्तः षच् । विन्ध्यपक्षे सहस्रशब्दः प्राचुर्यवचनः । अक्षा विभीतकाः ॥ कुण्डलं कर्णालंकारः । तद्वान् । तथा पाता रक्षिता । अलमत्यर्थं रोचमानश्च ॥ पन्नगेन्द्रस्तु कुण्डलाकारः । तथा पाताले मुत्पातालमुत्तया भासमानः ॥ मत्तमातङ्ग औचित्यादैरावणः क्षीबचाण्डालश्च ॥ पद्मरागस्य मणेर्यदरुणं लोहितं प्रभामण्डलं तन्मण्डनमस्य । अंशुमांस्तु अविकृतः पद्मानां रागोऽरुणस्य प्रभा मण्डलं बिम्बम् । एतानि मण्डनं यस्य ॥ ख ॥

* पुराणादौ किल श्रूयते—पुरा सरस्वतीदधीच्योर्देवत्वविषये संवादे जायमाने क्रुद्धेन दधीचिना शप्ता सती सरस्वती कलिकाले चाण्डालकुलेऽवततार । अतएव कलिकाले चाण्डाला एव मधुरं गायन्तीति विवृतिनामकटीका ॥

१ संपुटपाणि. २ रभसोत्थाप्यमान. ३ शिरःशयचरण; शिरःपर्यस्तचरण; शयनचरण. ४ निर्वृद; निर्भस्य. ५ लाञ्छनाच्छाच्छ.

अवतीर्य चक्षुषां सहस्रेणोन्मीलन्नीरजवनानुकारिणा निरूप्य पादयोः पुरः पतितमष्टाङ्गाश्लिष्टभूतलमिमम्, ऐरावतकुम्भकूटास्फालनकर्कशाङ्गुलिना, दुर्दान्तदैत्यदानववधूवैधव्यदानशालामूलस्तम्भेन, शचीकुचकलशसंस्पर्शीसंक्रान्तकुङ्कुमपत्त्रवल्लीकेन, दक्षिणपाणिना, सहेलमुन्नमय्य मूर्ध्नि पस्पर्श ॥ क ॥

कृत्वा च कुशलप्रश्नालापव्यवहारानुच्चैः काञ्चनासनं समुल्लसन्मणिमयूखमञ्जरीजालजटिलमवनिभुजा स्वभुजोपनीतमध्यतिष्ठत् ॥ ख ॥

उपविष्टेषु यथोचितासन्नमासनेषु यमवरुणकुबेरप्रमुखेषु देवेषु क्रमेण कृतोचिताचारः पुरः पृथ्वीपृष्ठ एव विनयान्निषद्य निषधेश्वरः पुरंदरमवादीत् ॥ ग ॥

दिष्ट्या दिवौकसां नाथ जातो युष्मत्समागमात्।
आकल्पं कीर्तनीयानां श्रेयसामस्मि भाजनम् ॥ ५३ ॥

अपि च।

इष्ट्वा क्रतून्युगशतानि तपश्चरित्वा
वाञ्छन्ति संगमसुखं मुनयोऽपि येषाम्।
तेषामनुग्रहकृतां स्वयमेत्य मेऽद्य
युष्माकमादिशत किं प्रियमाचरामि ॥ ५४ ॥

इति प्रकाशितप्रश्रयालापे पार्थिवपुंगवे पुरंदरो दरदलितकुन्दकलिकाकान्तदन्तद्युतिद्योतिताधरदलमीषद्विहस्य लीलावलितकंधरः कुबेरमुखमवलोकयांचकार ॥ घ ॥

सोऽपि "निषधेश्वर, श्रूयतामस्मदागमनकारणम् ॥ ङ ॥

इति प्रकाशितेति ॥ दरदलितेत्यत्र दरेत्यव्ययमीषदर्थे ॥ घ ॥

१ स्वहस्तोप. २ सन्नमासन्नेषु; चितमासनमासन्नेषु. ३ सविनय. ४ स्वयमेव. मद्य. ५ प्रकाशितप्रश्रये.

'अस्ति विदर्भाधिपतेर्भीमभूमिपालस्य सुता सुतारनयननिर्जि तेन्दीवरा वरार्थिनी निजकान्तितिरस्कृतत्रिदिवनारीरूपसंपत्ति कुन्ददन्ती दमयन्ती नाम ॥ क ॥

तस्याश्च चम्पकदलावदातदेहायाः किल स्वयंवरमहोत्सव सांप्रतं प्रस्तुतः' इति नारदादधिगम्य वयमपि विदर्भाधिपतिपु प्रस्थिताः ॥ ख ॥

किंतु लघयति पुरुषं स्वमुखेनार्थिभावो यतः तत्र गत्वापि दमयन्तीं किं ब्रूमो वयमिन्द्रादयो लोकपालास्त्वामर्थयामह इत्यसदृशं महिम्नो[3]ऽस्मद्विधेषु, स्पृहणीयरूपासि कं नोत्सुकयसीत्यनुचितमपरिचितेषु चाटुचातुर्यम्, अजरसः खल्वमरा वयमिति ग्राम्यः स्वप्रशंसोपक्रमः, प्राप्नुहि त्रयाणामपि लोकानामाधिपत्यमस्मत्संगमादिति महत्प्रागल्भ्य[4]प्रलोभनम्, अल्पायुषो मनु[5]ष्यास्तदस्माकं देवानां मध्ये कंचिद्वृणीष्वेति पापीयः परदोषोदाहरणद्वारेणाभ्यर्थनम् ॥ ग ॥

[6]अतो देशकालकार्योक्तिकुशलस्त्वमुच्यसे । गच्छाग्रे, भव दूतो देवानामशेषवैदग्ध्यविशेषो[7]क्तिकोविद, किमन्यदिह शिक्ष्यसे, तैस्तैरुपायैः, ताभिस्ताभिः कलाभिः, तैस्तैः प्रलोभनप्रकारैः, क्रियतां देवकार्यम्, आर्याणां प्रायः परोपकारकरणार्थमेव जन्म च जीवितं च, न च भवन्तमस्मदनुभावादन्यः कोऽपि कन्यान्तःपुरे रहस्यपि वर्तमानां विदर्भेश्वरसुतामुपसर्पन्तमुपलक्षिष्यते" इत्यभिधाय व्यरंसीत् ॥ घ ॥

अस्तीति ॥ कुन्ददन्तीत्यत्र "नासिकोदरौ–" इति सूत्रेण ङीष् ॥ क ॥

---

१ निर्जित. २ धिपपुरं; धिपतेः पुरं. ३ मद्विधेषु. ४ मागल्भ्यमभं म. ५ मानुषाः. ६ अथोदे- म. ७ विशेषकोविदः. ८ उपलप्स्यते.

नलोऽप्येतदाकर्ण्य तदिदं संकटम् "इतो व्याघ्र इतस्तटी, इतो [1]दवाग्निरितो दस्यवः, इतो दुष्टदन्दशूक इतोऽप्यन्धकूपः" इति न्यायात् । इतः [2]कर्णान्तकृष्टशरासनो मर्मप्रहारी प्रहरति मकरध्वज इतश्चायमेतेषामलङ्घनीय[3] आदेशः । तन्न जानीमः किमत्रोत्तरम् । एकत्रार्थेऽस्माकं भवतां च प्रवृत्तिरिति प्रणयप्रार्थनाभङ्गकारिणी विहतविनया प्रतिकूलोक्तिः, अनभिज्ञोऽस्मि दूतोक्तीनामिति शाठ्यम्, असमर्थोऽस्मि संदिग्धक्रियाकारितायामित्याज्ञालङ्घनम्, [4]आज्ञालङ्घनं च सेतुबन्धनमिव स्खलयति श्रेयःस्रोतः, [5]षण्ढमुखदर्शनमिव वर्धयत्यलक्ष्मीम्, रजस्वलाभिगमनमिव हरत्यायुः, इत्यनेकविधमवधार्य "न नाम दुरधिगमाः केऽपि पदार्थास्तत्र भवतामशेषजगदीश्वराणाम्, न च न जानीथ ममापि प्रसिद्धमध्यवसायम्, एवं स्थितेऽप्येष वः करोम्यादेशम्, आदिष्टपरामर्शो न श्रेयानादेशकारिणः, किं तु बलीयान्परतो विधिः प्रमाणम्" इत्यभिधाय भक्त्या भयेन च देवानां दौत्यादेशं समर्थितवान् ॥ क ॥

स्थित्वा च कंचित्[6]क्षणमुचितालापलीलया कृत्वा च कांश्चिदन्योन्यप्रस्तुतप्रियव्यवहारान्, आपृच्छ्य, यथागतं गतेष्वथ तेषु[7] देवेषु निषधेश्वरश्चिन्तयांचकार ॥ ख ॥

तदिदम्, अनुच्छ्वासविरामं मरणम्, अमोहं मूर्छनम्, अरोगमङ्गव्यथनम्, अशल्यप्रवेशमन्तःशूलम्, अदारिद्र्या निद्राविघातः॥ग॥

किमन्यत् ।

तस्यामाकर्णितानुरागायां यन्ममाद्य दीर्घदौर्जन्य[8]दोहदिना दै-

नलोऽपीति ॥ न नाम दुरधिगमा इत्यत्र "नाम" इत्यभ्युपगमे ॥ क ॥

१ दावाग्नि. २ कर्णान्ताकृष्ट. ३ अलङ्घनीयादेशः; अलङ्घनीयो निदेशः. ४ आज्ञालङ्घनमिति क्वचित्पुस्तके नास्ति. ५ षण्ढदर्शनमिव. ६ किंचित्. ७ तेषु निषधेश्वरश्चिरं चिन्तयां. ८ दौर्गत्य.